அபிமன்னன்
சுந்தரி மாலை

ஸ்ரீ

புகழேந்திப்புலவரவர்களியற்றிய

பெரியஎழுத்து

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்,
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

1927.

78476

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

அத்திமுகத்தோனே ஆயன்மருமகனே
ஆறணியும்வேணி அரனார்திருமகனே
நீறணியுங்கங்கை நீள்சடையோன்புத்திரனே
வானவர்கள்பூசைசெய்யும் மதயானைக்கண்ணனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனே நான்சரணம்
ஓரானைக்கண்ணே உமையாள்திருமகனே
காரானைமாமுகனே கண்ணன்மருமகனே
மூவருக்குமுன்பிறந்த மூர்த்தியேமுன்னடவாய்
தேவருக்குந்தேவனே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அபிமன்னன்தன்கதையை அடைவாகயான்படிக்க
கவிமுன்னேவந்ததுவும் கற்பகமேமுன்னடவாய்
சுந்தரிதன்கலியாணம் சொந்தமாய்ப்பாடுதற்கு
எந்தனுட நாவில் இருந்தருள்விநாயகரே
பாட்டினிசையறியாப் பாலனுரைத்ததமிழ்
வட்டினிடமாக இருந்தருளும்விக்கினரே
சிறுபெண்கள்வேண்டி தீம்பால்மிகப்படைப்பார்
மறுபெண்கள்வேண்டி மாங்கனிமிகப்படைப்பார்
மன்னவர்கள்வேண்டி மகாபூசைசெய்வார்கள்
இன்னமொருமுகமாய் இலங்கும்பெரியோனே
சொர்க்கமேபோவோர்க்குத் துணையாயுதவிசெய்வீர்
வர்க்கமேபலகாரம் வாங்கும்பெரியோனே
அப்பமெழுநாறும் அதிரசங்கள்தொண்ணூறும்
செப்பரியவெள்ளுருண்டை சேரநாறாயிரமாம்
உடைக்கநல்லதேங்காய்கள் ஒன்பதுநாறாயிரம்
படைக்கநல்லபச்சரிசி பதினாயிரங்கலமாம்
னோடேபாக்கும் குடத்தோடேசர்க்கரையும்
தனோடேசெந்தினைமா தேவர்அமுதமுடன்
செங்கரும்புரஸ்தாளி சீனிபலாப்பழமும்
தேங்காய்கொழுக்கட்டை திரளானபாணக்கமும்
ாங்காய்விளாங்கனியும் மாதுளநற்கனியும்
ஓங்காரமாகவே ஒளிவானஐங்கரற்கு
ாங்காகநீர்சொரிந்து பத்தியுடனைங்கரன்முன்

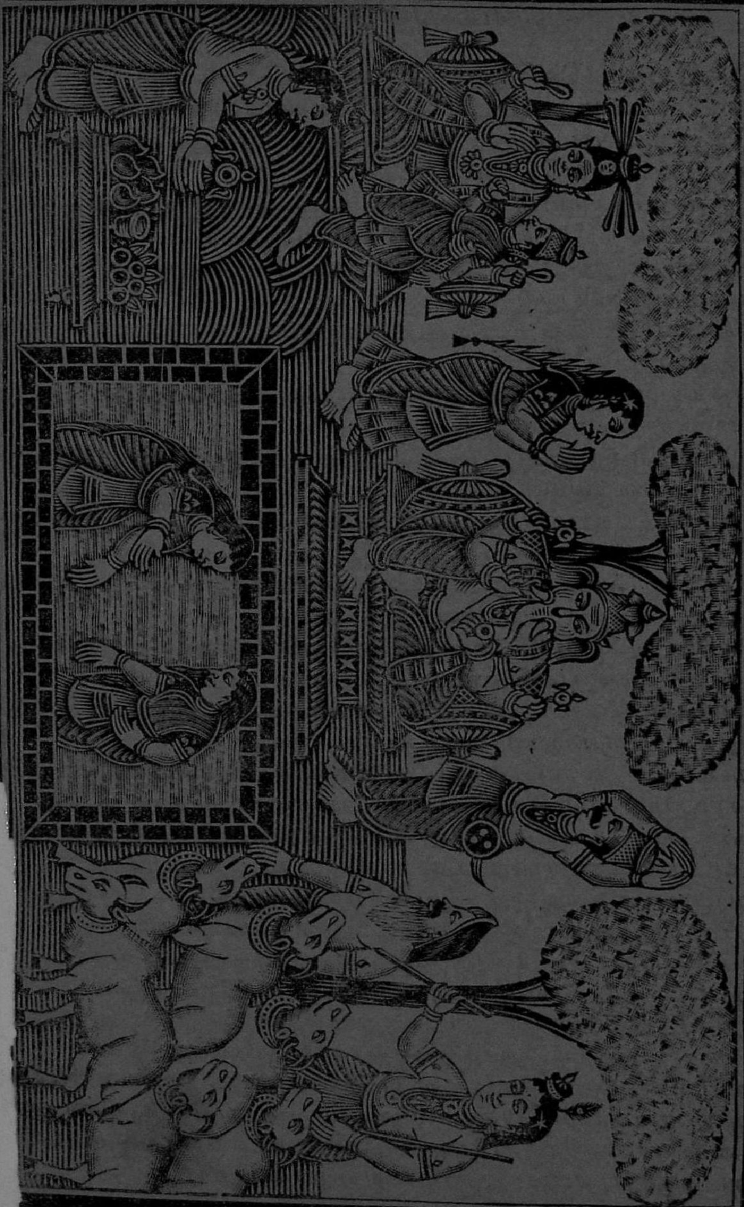
தீங்கில்லாசாம்பிராணி தீபதூபந்தான்கொடுத்து
அபிமன்னன்தன்கதையை அன்பாகயான்படிக்க
வந்தருளவேணுமையா மாயவனார்தன்மருகா
ஓராணைக்கண்ணே உமையாள்திருமகனே
காராணைக்கண்ணே கணபதியேமுன்னடவாய்

முருகர் தோத்திரம்.

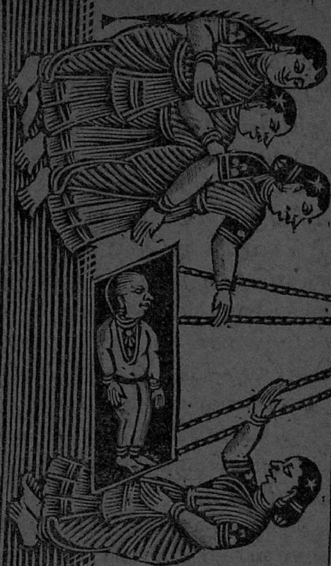
சீரானமாமுகனே சிற்றடியேவேலவரே
மாயோன்மருமகனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேஎந்தனுட கவலையெல்லாந்தீர்த்தோனே
அபிமன்னன்றன்கதையை அறுமுகனேநான்பாட
புத்திகளை நீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன்

கதையின் வரலாறு.

பஞ்சவர்களைவரும் பாராளும்நாளையிலே
அஞ்சலுடன்பெருமாள் அவனியெல்லாமாளுகையில்
வஞ்சனைகள்செய்யும் மன்னன்திரியோதிரனும்
அஞ்சாதேமன்னவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
மாயன்பெருந்தேவி மங்கைஅலர்மேலும்
ஆணலழகன் அர்ச்சுனன்தேவியரும்
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணும்சுபத்திரையும்
துவாரகாபுரிதனிலே சூதகமாய்த்தானிருந்து
தலைமுழுகப்போக நாமிருவர்வருகையிலே
அந்தக்குளத்தருகே ஆலவிருட்சமுண்டு
விருட்சத்தருகாக விக்கினருந்தானிருக்க
மாடுகள்மடக்கிமாயன் மந்தையிலேவந்துநிற்க
சூட்சமாய்வார்த்தையொன்று சொன்னாள்சுபத்திரையும்
அண்ணனுடதேவியரை அவளைமிகவழைத்து
மதனியரேநாமிருவர் வந்தோந்தலைமுழுக
இந்தமுழுக்குடனே ஈஸ்பரனார்தன்செயலால்
அலமேலுமங்கையரே ஆண்பிறந்தாலுன்வயற்றில்
உன்மகனுக்கென்மகளை உகந்துகொடுப்பேனான் [எ
என்வயிற்றிலாண்பிள்ளையும்உன்வயிற்றில்பெண்பிறந்த
என்மகனுக்குன்மகளை யீந்திடவேணுமென்று
இப்படிக்குசம்மதியோ என்றாள்சுபத்திரையும்
அப்படியேசம்மதித்தாள் என்றாள்அலர்மேலும்
நிச்சயமாய்பேசி நிதானமிட்டாரந்நேரம்
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொல்லிசபதமிட்டார்

இந்தசபதம் இனிதப்பிப்போகாது
சந்தோஷவார்த்தைக்கு சாட்சிவைக்கவேண்டுமென்ருர்
இருவருஞ்சம்மதித்து இசைந்தார்கள்சாட்சிவைக்க
ஆலடிபிள்ளையரே ஆனைமுகத்தோனே
இருவரும்நாங்க ளிசைந்துசொன்னவார்த்தைக்கு
சாட்சியாய் நீயிருந்து தற்கார்க்கவேணுமையா
ஐயனுர்தன்னுடனே ஆலமரம்சாட்சியென்ருர்
ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையர் நீர்சாட்சி
பூலோகமாதாவே பூமியம்மா நீசாட்சி
ஐந்துபேர்சாட்சி அடைவாகவைத்தார்கள்
நாத்தியரும்நாத்தியரும் நலமாய்க்குளக்கரையில்
வார்த்தைகள்தான்பேசி வலக்கைகள்தாள்போட்டு
ஆணையுஞ்சத்தியமு மதற்கேற்றபத்திரமும்
பூணிக்கையாகவேதான் பேசியவர் நிதானமிட்டார்
சம்மதம்பேசியங்கே சந்தோஷந்தாஞகி
தலைமுழுகவேணுமென்று தாமிருவரப்பொழுது
சுபத்திரைலட்சுமியும் சொகுசாய்தலைமுழுகி
விபூதிபூசியவர் வெண்ணீறுதானணிந்து
மாயனை அண்ணனை மனதிலேதானினைத்து
தோத்திரங்கள்பண்ணி துதித்தாள்சுபத்திரையும்
தங்கையுபதேசந் தானறிந்தார்மாயவரும்
ஆயன்பெருமாளும் அப்படியேதானிருந்தார்
அப்படியேதான்போனுர் ஆதிசிவன்பக்கலிலே
செப்பமுடன்போற்றிசெய்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
என்-தங்கைசுபத்திரைக்கு சந்தானங்கொடுமென்ருர்
மகாதேவர்தன்பாதம் வணங்கியேகேட்கலுற்ருர்
அரனுர்மிகநகைத்து ஆயன்முகம்நோக்கி
உம்முடையதங்கைக்கு சந்தானமில்லையென்ருர்
மைந்தருமில்லையென்று மகாதேவர்தானுரைத்தார்
அப்போதுமாயவனுர் அரனுரைப்போற்றிசெய்து
பதினறுதன்வயது பாரிலேதானிருக்க
உகமையுடன்பாலனைத்தான் உதவவேவேணுமையா
அதினளவுசக்கரத்தை அடைவாகவைக்கிறேன் [மையா
ஆண்பிள்ளையும்பெண்பிள்ளையும் அனுக்கிரகப்பண்ணு
என்றுசொல்லிசக்கரத்தை கொடுத்தார்பெருமாளும்
அடக்குக்கடவாய் அபிமன்னன்தான்பிறக்க

அபிமன்னன்தேவியென்று அலர்மேலுதன்வயற்றில்
பெண்ணும்பிறக்க பெருமாள்வரங்கேட்டு
ஆதிசிவன்கையால் ஆனவரம்பெற்றுவந்தார்
இப்படியாயங்கே யிசைந்துவந்தநாளையிலே
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அந்நேரம்போய்ச்சேர்ந்தாள்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் இளங்கொடியாள்சொன்னளே
நல்லதென்று அருச்சுனரும் நாயகியுந்தானிருந்தார்
அதுவேகுளியாக அருச்சுனனுர்தேவியற்கு
சுபத்திரையாள்தன்வயற்றில் சுவாமிகிருபையினல்
கெர்ப்பந்தரித்து கிளிமொழியாள்தன்வயிற்றில்
அலர்மேலுமங்கையற்கு அப்போதரித்ததுகாண்
அருச்சுனர்தேவியற்கு ஐந்திரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்றபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
அபிமன்னன்பிறந்தானே ஐந்துதிங்கள்முன்னுக
ஐவர்வனவாசம் போனுர்களப்பொழுது
வனவாசம்போனபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
பாண்டவர்கள்பூஷணங்கள் பண்டாரப்பெட்டியெல்லாம்
கணக்காகவப்போது களஞ்சியத்திற்போட்டார்கள்
பத்திரமாய்த்தான்கொடுத்து பயணமாய்ப்போனுர்கள்
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு வனவாசம்போனபுன்பு
ஐந்தாந்தான்மாதத்திலே அபிமன்னன்தன்னுடனே
அண்ணனுடமாளிகைக்கு வந்நாள்சுபத்திரையும்
வண்ணமுடனண்ணனிட மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
மைத்துனனபிமன்னனும் மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட சுவாமிஎடுத்தணைத்தார்
அபிமன்னராசவே ஐய்யாவேவந்தீரோ
வந்தீரோவந்தீரோ மருமகனேவந்தீரோ
மருமகனைத்தான்வாழ்த்தி வரிசையுடமையெல்லாம்
பிரியமுடன்தான்பூட்டி பூரித்தார்மாயவரும்
அலர்மேலுமங்கை அரண்மனைக்குப்போமென்ருர்
சேலையழகியுஞ் சென்ருள்திருமனைக்கு
அண்ணனிடதேவியரே அலர்மேலுமங்கையரே
நன்ருயிருக்கிறீரோ நாயகியேஎன்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
ஒருவர்க்கொருவ ருகந்துவுறவாடி

நாத்திருமுகம்நோக்கி நாயகியாள்லட்சுமியும்
பெற்றுபிழைத்தீரோ பொற்கொடியேநாயகமே
ஆண்பிள்ளைபெற்றீரோ ஆசையெல்லாந்தீர்ந்தீரோ
என்றுசொல்லிபேசி இருந்தாரேஇருவருமாய்
அபிமன்னராஜனுக்கு அநேகவுடைமையெல்லாம்
சரசமுடனப்பொழுது தரித்தாளேலட்சுமியும்
இப்படியாய்தான்மகிழ்ந்து இருக்குமந்தநாளையிலே
அலர்மேலுமங்கையற்கு ஐயிரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்று பைங்கிளிக்குப்போதாச்சு
சத்திக்கணபதியை சங்கரனைத்தோத்தரித்து
சாத்திரங்கள்யாவும் சதிரானலட்சணமும்
பார்த்துமகிழ்ந்திருக்க பஞ்சாங்கஞ்சொன்னார்கள்
தாதிகளுமூப்பிகளுந் தரந்தரமாய்வந்துநிற்க
மருத்துவச்சிவண்ணாத்தி வந்துமகிழ்ந்துநிற்க
அரிவைசுபத்திரையும் அண்டையிலேவந்துநிற்க
இடுப்புமுதுகுதண்டு ஏகமாய்த்தான்பிடிக்க
பருவமாயெல்லோரும் பக்கத்தில்வந்துநிற்க
இப்படியாயங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
அலர்மேலுமங்கையரும் அரிவையைப்பெற்றாளே
பெற்றாளேபெண்ணை பெருமாள்பெருந்தேவி [து
அப்போ-சுத்தமுள்ளகன்னிச் சுபத்திரையுந்தான்மகிழ்ந்
தொப்புள்கொடியறுக்க தோகைசுபத்திரையும்
கொடுத்தாளாமாயிரம்பொன் கொம்பனையாளப்பொழுது
வாய்த்துடைக்கஆயிரம்பொன் வைத்தாள்சுபத்திரையும்
பெண்ணைமுழுக்காட்டி பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி
அபிமன்னன்தேவியென்று அணிந்தாள்விபூதிதன்னை
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடித்தாரேஅந்நேரம்
சுந்தரிக்கும்பாலனுக்கும் சொன்னபடிவந்ததென்று
இந்திரரும்தேவரும் எங்குமறிந்தார்கள்
வந்தபிராமணர்க்கு மகாதானந்தான்கொடுத்தார்
விதைநெல்லுகோட்டைகளும் மெல்லியரும்தான்வழங்கி
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தார்களநேகமெல்லாம்
பாடகர்புலவர்க்கும் பரதேசிதாதருக்கும்
பட்டுபுடவைகளும் பாங்காகத்தான்கொடுத்தார்
பதினாறுநாளையிலே பைங்கிளிக்குதொட்டிலிட
நினைத்தாள்சுபத்திரையும் நிதானமிட்டாளந்நேரம்

பட்டணத்திலுண்டான பார்மன்னரனைவருக்கும்
வெற்றிலைபாக்கும் விரும்பியிடச்சொன்னாளே
அப்படியேதான்செய்தார் அந்நேரவேளையிலே
விருந்துசமையுமென்றாள் மேலானமங்கையரும்
பொருந்தும்பொரிக்கறியும் புத்துருக்குநெய்பாலும்
அறுபத்துநாலுவகை அதிரசமப்பளமும்
மாங்கனியும்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
சீனிமணற்பாக்கும் திராட்சபலாசர்க்கரையும்
சகலவகைநற்கறியும் சமைத்துவிருந்துமிட்டாள்
அறிவானசுந்தரிக்கு மாணிக்கத்தொட்டிலிட்டாள்
சுபத்திரையாளுடமைகளை சிங்காரித்தாள்சுந்தரிக்கு
மகாராஜன்தேவியென்று மஞ்சநீராட்டிவைத்தாள்
அபிமன்னன்தேவியென்று அனைவருக்குஞ்சொன்னாளே
இப்படியாயங்கே யிருக்குமந்தநாளையிலே

அபிமன்னனையும் சுந்தரியையும் பள்ளிக்

கூடத்தில் வைத்தது.

வருஷமும்நாலாச்சு வயதுமேஐந்தாச்சு
பள்ளிக்குவைக்க பருவமிதுவென்றுசொல்லி
உபாத்தியாயரைத்தானழைத்து உகந்ததினம்பார்த்து
நல்லநாள்பார்த்து நல்முகூர்த்தந்தானுமிட்டார்
ஆடைசொர்ணம்வேணதெல்லாம் ஐயருக்குத்தான்கொடுத்து
பள்ளிக்குவைத்தார்கள் பாலனையுஞ்சுந்தரியும்
ஓம்நமசிவாயாவென்று ஓதுநீமுன்னேஎன்று
அரிநமோத்துசிந்தமென்று அன்பாயரியுமென்று
அய்யரும்சொல்லிசொல்லி அடைவுடனேயானபின்பு
வடுகுதமிழ்கிரந்தம் மற்றுள்ளபாஷையெல்லாம்
தங்குதடையில்லாமல் சதிராகப்படித்தார்கள்
சுந்தரிக்கும்பாடமே சொல்லுவான்பாலனுமே
சட்டமெழுத்துநடை தப்பினால்தண்டிப்பான்
வட்டகணக்குகளை வறப்புஎழுதிவிட்டாள்
கிட்டவழைத்துவந்து கிள்ளுவான்காதிரண்டும்
ஆடுவதும்பாடுவதும் அமளியுடன்பேசுவதும்
இப்படிக்கெல்லா மெழுதிப்படித்தபின்பு
பள்ளிக்கூடம்வந்து பாலனும்சுந்தரியும்

செல்வச்சிலம்பங்கள் படிக்கவேசெய்தார்கள்
தோல்வாருபோடுறதுந் துடைதட்டிப்பாயுறதும்
ஆனையைவிட்டுதான் ஆக்கரித்துகுத்துவதும்
தப்பாமல்கற்று சமர்த்தராய் நின்ருர்கள்
சிறப்பானபாஷைகளும் சகலவித்தையுள்ளதெல்லாம்
இருவருங்கற்று இருக்குமந்தவேளையிலே

சுந்தரியும் அபிமன்னனும மோதிரம்
மாற்றிக் கொண்டது.

மைவிழியாள்சுந்தரிதன் வலக்கையைத்தான்பிடித்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியபிமன்னனுமே
பெண்சாதிகையிலிட்டு பேசியபிமன்னனுமே
மங்கையரேசுந்தரியே வரிசையிதுதாண்டி
அந்தமுள்ளசுந்தரியு மவள்கையின்மோதிரத்தை
இந்தாருமென்றுசொல்லி இட்டாளபிமன்னனுக்கு
இருவருஞ்சந்தோஷமாய் இருக்க
அப்படியாயங்கே அநேகநாள்சென்றபின்பு
வருஷமுமேழாச்சு வாளபிமனப்போது
அம்மாள்சுபத்திரையை அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
ஆனைகுந்திப்பட்டணத்தே போவோம்வா அம்மாவே
சேனநாளாச்சுதுந்தன் சித்தமிரங்காதோ
தாயாரைவாருமென்று தம்பியழைத்தானே
அப்படியேஆகுதென்று அண்ணனுடன்சொன்னுளே
அண்ணனுடன்சொல்லி அனுப்பிவிடை பெற்றிடவே
பெண்பெருமாள்லட்சுமியும் போய்வாருமென்ருளே

சுந்தரிக்கு சுபத்திரை புத்திசொல்லுகிறது.

சுந்தரியைப்பார்த்து சுபத்திரையுமப்பொழுது
வாரியெடுத்து மருமகளைமுத்தமிட்டாள்
ஊருக்குப்போய்வாரேன் உகந்தமருமகளே
மைத்துனன்மேலாசை மறக்காதேவஞ்சியரே
ஆசைமருமகளே அபிமன்னன்தேவியரே
பாய்யின்மேற்பள்ளிகொள்ளும் பாரளந்தோன்மகளே
அல்லவேபெண்மயிலே அன்னமே ஆரணங்கே
இருவருங்கூடி இன்னுளிருந்தீர்கள்

ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அமர்ந்திருக்கப்போய்வாறேன்
போய்வாரேமென்று புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தோகையிளமயிலாள் சுந்தரியாள்பாலனுமே
ஏகமாய்தான்பேசி எனக்கென்னபுத்தியென்றாள்
அந்தமுள்ளசுந்தரியை அணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டு
போய்வாரேமென்றுசொல்லி பூவையற்குச்சொன்னனே
அந்தவிசேஷம் அதைக்கேட்டுசுந்தரியும்
நெஞ்சுதகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
மைத்துனனைத்தான்பார்த்து மயங்கியழுதாளே
பாலனும் அப்பொழுது பார்த்துஅழுதானே
கண்டாள்சுபத்திரையும் கடுகெனவேஓடிவந்து
கண்ணைத்துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தேறுதலையாக திட்டஞ்சொன்னாள்சுந்தரிக்கு
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்பிவிடைபெறவே
மாமியார்காலில மருமகளும்தெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாயனுடன்பிறந்தாள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் ஆனைகுந்தி
பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தது.

தாதிகளும்மூப்பிகளும் தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
பல்லக்கிலேறுமென்று பாங்கிமார்தெண்டனிட்டார்
உற்றாருறன்முறையோர் ஊரிலுள்ளமங்கையரும்
மெத்தமெத்தச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரப்போது
ஏறினாள்பல்லக்கில் ஏலப்பசுங்கிளியும்
பாலனைத்தானெடுத்துப் பல்லக்கில்வைத்தார்கள்
கொட்டிமுழக்கினார்கள் கோடையிடிபோலே
வட்டமிட்டுக்கொட்டினார் வஞ்சியர்களெல்லோரும்
துரிதமுடநடந்தார் துவாரகாபுரியைவிட்டு
இஞ்சிவனங்கடந்தாள் எலுமிச்சையுட்புகுந்தாள்
மஞ்சள்வனங்கடந்தாள் மாதுளையினுட்புகுந்தாள்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
பஞ்சவர்கள்நாட்டிலேதான் பைங்கிளியும்வந்தாளே
ஐந்துபேரரசாளும் ஆனைகுந்திபட்டணத்தை
வஞ்சிசுபத்திரை வந்தாளேமாளிகைக்கு
தம்பிஅபிமன்னனுக்குச் சலக்கங்கள்தான்முடித்து
பாலமிர்தமுண்டு பசிதீர்ந்தபிற்பாடு

அபிமன்னனுக்கு நூறுதோழன்மார் அழைப்பித்துவைத்தது.

தானுமமுதுகொண்டு சதிராயிருந்தாளே
பாலனுக்குத்தோழன்மார் பட்டணத்தில்தான்தேடி
பாலனைப்போல் நூறுபேர் பாங்கியழைத்துவந்தாள்
தோழன்மார்தங்களுக்கு சொன்னாள்சுபத்திரையும்
தம்பியைவிட்டு நீங்கள் தனியேபிரியாமல்
கவனமுடன் தம்பியைக் காத்திருங்கள் நீங்களுமே
அன்னமும்பாக்குமபி மன்னனுடன்கொள்ளுங்கள்
அவன்தரிக்கும்பூஷணங்கள் ஆடைபரிசைகத்தி
வகைவகையாய்ப்பிள்ளைகட்கு மாதாகொடுத்தாளே
தினம்தினம்தம்பியற்குச் சிலம்பங்கள்செய்யுங்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்மாதாவும்
அப்படியே நல்லதென்று அமர்ந்தாரபிமன்னனுடன்
அபிமன்னருந்தோழருமாய் அமர்ந்திருந்தபிற்பாடு

அஸ்தினபுரத்தின் சிறப்பு.

அஸ்தினபுரத்து அதிசயத்தைசொல்லுகிறேன்
துரியோதனப்பெருமாள் சிங்காதனச்சபையில்
பதியிழந்துகாடுறைந்தார் பாண்டவர்களென்றுசொல்லி
மதியையனுசரிக்கும் மன்னன் துரியோதனனும்
அஸ்தினபுர நகரில் அழகுமணிமண்டபத்தில்
புத்தியொருகோடி புகலரியமண்டபத்தில்
நிறைகோடிகால் நிறுத்தி நீலரத்தினமுத்தணிந்து
வகைவகையாய்வச்சிரங்கள் வாகாகத்தானழுத்தி
கரையருகேதோரணங்கள் கவசல்லிதொங்கவிட்டு
தூணுக்குத்தூணு தூண்டாவிளக்கெரிய
தூணுக்குத்தூணு துய்யமணிமண்டபத்தில்
ஆணிப்பவளமணி அணியணியாய்ச்சோதிமின்ன
சங்கின்றமுத்து சாதிமுத்துசோதிமின்ன
பாங்காகச்சோதிமின்ன பலதிசையுந்தான்தூக்கி
அல்லிமலர்முல்லைமலர் அழகுசிறுசண்பகமும்
மல்லிகைமுல்லை மலருமிருவாக்ஷிகளும்
கொத்தலரிகுங்குமமும் குளிர்ந்தசுகந்தமலர்
விஷ்தாரமான வெள்ளலரிப்பூவுகளும்

வெண்டாமரைமலரும் வேண்டியசெந்தாமரையும்
கண்காணப்பூச்சரங் கனகரத்னமண்டபத்தில்
பூச்சரங்கள்கொண்டு புதிதாயலங்கரித்து
ஆச்சரியமாக அலங்காரபூச்சரங்கள்
வெள்ளித்தூணிடையிடையே விஸ்தாரமாய்நிறுத்தி
சிங்கமும்யாளியும் சிறக்கவணிசேர்த்து
சிங்கத்தின்பேரில் சிறக்கவேதூணிறுத்தி
ஆளியின்பேரில் அழகாகத்தூணிறுத்தி
நாலுகால்பீடம் நடுவாகஉண்டாக்கி
சிங்காதனமுமிட்டு சிங்கத்தைக்கால்நிறுத்தி
சங்கீன்றமுத்தும் தாவடமும்பூஷணமும்
இங்கிர்தமாகவே இயல்பாகத்தூணிறுத்தி
நாகக்கொடியும் நவரத்தினசோதிமின்ன
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்சகுனி
கர்னன்விதுரன் காங்கையன்தேசத்தரசன்
குருக்கள்துரோணரும் கொற்றவருமன்னவரும்
கிருபன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்மருடன்
அசுவத்தாமனுடனே ஆனதொருமன்னவனும்
துரியோதனன்சபையில் சேரக்கொலுவிருக்க
பதினெட்டுஅக்குரோணி படைமன்னர்தானிருக்க

சகுனி இலக்குணனுக்கு விவாகஞ்செய்ய நினைத்துத்
துரியோதனனுக்குச்சொல்வது.

மாமன்சகுனி மருமகனைத்தான்பார்த்து
துரியோதனனுடனே செப்பலுற்றானப்பொழுது
அங்கிருந்தமன்னவர்கள் அனைவோருந்தானறிய
தேசமைம்பத்தாறு திக்கெட்டும்ஆள்கிறையே
பாசமுடன்தேசம் பட்டமும்ஆள்கிறையே
மேதினியிலெல்லவரும் வீடுகட்டிவாழ்வார்கள்
மைந்தருக்குக்கலியாணம் மகிழ்ச்சியாய்ச்செய்வார்கள்
அப்படியேஉம்முடைய அழகானலக்குணற்கு
கலியாணஞ்செய்யவே காலங்களிப்போது
நன்றாய்க்கலியாணம் ராஜமுடிமன்னர்மெச்ச
இப்போதேசெய்தால் இயலாயிருக்குமென்றான்
செப்பமுடன்தேசமெல்லாம் சிறப்பாயிருக்குமென்றான்
ஒப்பமுடன்சொல்லி உரைத்தான்சகுனியுமே

சொன்னவுடன்மன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
ஆமென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சொன்னார்கள்
மாமன்சொன்னபெண்பேச்சை மறவாமல்மன்னவனும்
பெண்ணெங்கேயென்று பேர்கேட்டானப்பொழுது
வண்ணமுடன்சகுனி வாகாயுரைக்கலுற்றான்
சொன்னான்சகுனி துவாரகாபுரிதனிலே
மாயன்பெருமாள் மகளாரைக்கொள்ளுமென்றான்
லக்குணர்க்கும்சுந்தரிக்கும் ராசிபொருத்தமுண்டோ [ன்
எப்படியிருந்தாலும் இசைந்துகொள்ளவேணுமென்றா

துரியோதனன்மகிழ்ந்து தாயாரை உத்தரவு

கேட்கவந்தது.

அப்படியேசெய்வோமென்று ஆன துரியோதனனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
பல்லக்குமேலேறி படைமன்னர்தான்சூழ
மாமன்சகுனியுடன் வந்தானேதாய்வீட்டில்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
முகந்துடைத்துமுத்தமிட்டு மூடிமேலேகையைவைத்து
வந்தவகையென்மகனேவரிசையுடன்சொல்லுமென்றாள்
தாயாராங்காந்தாரி தயவாகக்கேட்டாளே
அண்ணன்சகுனியைத்தான் அண்டையில்தானழைத்து
இருவரும்வந்தவகை என்னுடனேசொல்லுமென்றாள்
சகுனியுரைத்தானே தங்கையாள்தன்னுடனே
துரியோதனனும் சொன்னான்தெரியவேதான்
எட்டுதலைலக்குணற்கு இன்பமுடன்கலியாணம்
திட்டமுடன்செய்கைக்கு தெரியவேகேட்கவந்தோம்
என்னபுத்திதாயாரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
பெண்ணுமிருக்குதம்மா பெருமாள்மகளாரும்
வண்ணமகள்சுந்தரியாள் மாயன்மகளாரும்
என்றுசொல்லியுங்களண்ணர் எனக்கறியச்சொன்னார்கள்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுஉந்தனிடம்
வாயாரவாழ்த்திவரம் வாங்கியேபோகவந்தேன்
சந்தோஷமானபடி தாயாரேசொல்லுமென்றான்

தாயார்மகிழ்ந்து கலியாணஞ்செய்ய
உத்திரவுகொடுத்தது.

தாயாராங்காந்தாரி சந்தோஷமாயுரைத்தாள்
மாயன்பெருமாள் மகளென்றுசொன்னயே
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் என்மகனே ஆச்சுதடா
உனக்குமெத்தசம்பந்தி ஒருவரில்லைவையகத்தில் [பார்
பெண்ணுங்கிடையாதோ பெருமாள்மெத்தபொன்கேட்
கேட்டபொன்னை நீகொடுத்து கெட்டியாய்க்கொள்ளுமே
போவென்றனுப்பி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள் [ன்ருள்

துரியோதனன் தன்தகப்பனிடம்வந்துகேட்பது.

வந்தான்துரியோதனன் மன்னவர்கள்தங்களுடன்
கர்னன்விதுரன் காங்கையன்தன்னுடனே
மன்னர்குருக்களையும் மற்றுமுள்ளமங்கையரும்
தங்களுடன்கூடத் தகப்பனண்டைதான்போனன்
தகப்பனைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
அண்டையிலேதானழைத்து அப்பாமகனேயென்று
மற்றுமுள்ளமன்னவரை வகைபாயிருங்களென்று
இத்தனைபேரும்என் மகனும்எங்குவந்தீர்களென்று
வந்தவகைதன்னுடனே வரிசையுடன்சொல்லுமென்ருர்
தொழுது துரியோதனன் சொல்லுவானேர்வசனம்
லக்குணற்குநல்முகூர்த்தம் நான்செய்யவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரியை
நேயமுடன்கொள்வமென்று நினைத்துமேயிப்பொழுது
உம்முடையபுத்தி உயர்ந்தபுத்திநான்கேட்டு
சம்மதித்தால்போகவென்று தகப்பனேவந்தேன்நான்

திரிதராஷ்டிரன் வேண்டாமென்றுதடுத்தது.

தகப்பன்தயிலாடன் தான்கேட்டுஅவ்விசேஷம்
சிந்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
இந்தவிசேஷம் எனக்குச்சரிப்போகாது
பண்டொருநாள்லட்சுமிக்கும் பார்வைசுபத்திரைக்கும்
பெண்ணொருவராணொருவர் பெற்ருளிருவருக்குள்
சம்பந்தங்கொள்வோமென்று சபதங்கள்செய்ததுண்டு
ஆயன்மகள்சுந்தரியும் அபிமன்னற்கானதினல்

வில்லங்கமானபெண்ணைக் கொள்ளவேபோகாது
கொள்ளக்குடிகேடு குலத்துக்குமாகாது
கள்ளப்பெருமாள் கபடாய்க்குடிகெடுப்பார்
பெருமாள் நமக்குப்பொய்யன் பொல்லாதசம்மந்தி
ஆகாதுகாணும் அவர்வீட்டுப்பெண்ணமக்கு
பின்னையொருவீட்டில் பெண்ணும்கிடையாதோ
போங்களென்றுசொல்லிப் போகவிடைகொடுத்தான்

துரியோதனன் துவாரகைக்குப்புறப்பட்டது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமன்னவனும்
கொள்ளிநெருப்பதுபோல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
துரியோதனனுடங்கு சொல்லுவானோர்வசனம்
குருடனுடபேச்சு நடக்குமோகொற்றவனே
தகப்பனென்றுசொல்லவந்தால்தடுத்தவன்சொன்னனே
வகையுடனேசொல்லாமல் மாராட்டஞ்சொன்னனே
கண்தெரியான்சொற்கேட்டு கலியாணம்பண்ணமல்
பின்வாங்கப்போறேனே பெரியவரேவாருங்கள்
என்றுசொல்லிமன்னவனும்இருந்தவர்கள்தன்னுடனே
வந்தாரரண்மனையில் மகாபேரிபோடுமென்ருன்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னரத்தனைக்கும்
இட்டான்பயணம் இடும்பன்துரியோதனனும்
துவாரகாபுரியென்று சொல்லிபயணமிட்டான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை ஐந்துலட்சம்கிங்கிலியர்
பிடித்தார்கள்பூரிகையை பிரியாமல்மூன்றுலட்சம்
டமாரங்கள் நாலுலட்சம் ராயகிடி ஆறுலட்சம்
கருமானம்போலாகக் கறுத்ததொருஆனைலட்சம்
செவ்வானம்போலாகச் சிவந்தபுரவிலட்சம்
முத்துநிறம்போலசுவம் முழுவெள்ளைமூன்றுலட்சம்
பவழநிறம்போலசுவம் பத்துலட்சம்பயணமென்ருன்
பல்லக்குகாரர் பாளையராஜாக்கள்
கொல்லர்களெல்லோரும் கூடப்பயணமென்ருர்
வீராதிவீரர்களும் வில்பிடிக்குமன்னர்களும்
ஆறுலட்சம்ராஜாக்கள் அப்போபயணமென்ருர்
துவாரகாபுரிதனிலே சுந்தரியைத்தான்கேட்க
பயணம்புறப்பட்டார் பத்துலட்சம்ராஜாக்கள்
துரியோதனனுடனே சேரப்பிறந்தோர்கள்
தம்பிமாரெல்லோருந் தானெழுந்தாரப்போது

ஆயுதசேவகர்கள் அமளியுடன் தானெழுந்தார்
ஆனைகுதிரைகளும் அனேகம்பேர்மன்னவரும்
தேரணியுங்காலாளும் திரள்கோடிமன்னவரும்
தண்டிகையிலேறிவருந் தார்வேந்தர்கோடியுண்டு
ஒட்டகையிலேறிவரும் ஒருகோடிராஜாக்கள்
இட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னரெண்கோடி
போட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னரெண்கோடி
அருச்சுனபுரத்திலுள்ள ஆனதுரைமன்னரெல்லாம்
பரிச்சிதமாயெல்லோரும் பயணம்புறப்பட்டார்கள்
முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்கள்தான்முழங்க
பேரிகைகொட்டப் பெரியசின்னமூதிவர
பூரிகைகோடிலட்சம் பூமியதிர்ந்துவிழ
பண்ணியடமாரங்கள் பத்துலட்சந்தான்முழங்க
வீரர்களாறுலட்சம் விருதுமேளந்தான்முழங்க
மத்தளவுடுக்கைகளும் வாய்வீணைதாளமெல்லாம்
மெத்தமுழங்கிவர மெல்லியர்களாடிவர
சித்தமகிழ்ந்து துரியோதனன்பார்க்க
வந்துதேபாளையங்கள் மலட்டாருதன்னருகே
இறங்கிற்றுபாளையங்கள் எங்குங்கிடுகிடென்ன
பூமிநடுங்கவெங்கும் பூலோகந்தானதிர
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
துண்டுமலைகளெல்லாம் தூளாகத்தான்பறக்க
கண்டபடைமன்னவர்கள் களைப்பட்டுத்தான்விழவே
துவாரகாபதியதிரத் தொடர்ந்துதேபாளையங்கள்
தென்கடல்பொங்கி திரண்டுவருவதுபோல்
நடந்துதேபாளையங்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
பெண்கேட்கவந்தானே பேரானமன்னவனும்
ஆயன்பெருமாள் அரண்மனைக்கருகில்வந்து
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைவருகுதென்று
ஆள்வந்துமாயனுக்கு அதிசயமாய்ச்செப்பிடவே
செப்பிடக்கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்து
என்ன அலுவலிங்கே இவர்கள்வரக்காரியமேன்

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆற்றில் வெள்ளம்பெருக
கங்கையை அழைத்தது.

என்றுவிசாரமிட்டு எம்பெருமாளப்போது
ஞானதிருஷ்டியினல் நாரணருந்தான்பார்த்து

பெண்கேட்கவாருனும் பேய்கோண்டபட்டிமகன்
தங்கையென்றுகங்கைதனைத் தானழைத்தாரப்பொழுது
மாயவருந்தானினைக்க வந்தாளேகங்கையவள்
கங்காபவானிவந்து கண்ணனையுந்தான்கேட்டாள்
அழைத்தவகையென்ன அண்ணுவேசொல்லுமென்ருள்
மாயன்பெருமாள் மறுவார்த்தைக்கூறுவாராம்
தங்கையரே நீகேளு தயவாகயென்வார்த்தை
பேய்பிடித்ததுரியோதனன் பெண்கேட்கவாருனும்
சேதமாயென்சீமை சில்லரைகள்செய்வானே
ஆகாததுன்மார்க்கன் அவனிங்கேவந்தாக்கால்
நம்பவும்போகாது நானவனை நாயகியே
வம்பன்துரியோதனனை வரச்சொல்லப்போகாது
தாயே நீதங்கையரே தண்ணீராய்ஆற்றிலேதான்
பாலாறுதண்ணீர்வரப் பார்க்கவேணுந்தங்கையரே
பாராய் நீபைங்கிளியே படைமன்னர்வாருமல்
தண்ணீரைக்கண்டு தடையாகநிற்கவேணும்
வந்தேறவொட்டாமல் மாயவருஞ்சொன்னுரே

கங்கையானவள் ஆற்றில் பெருவெள்ளமாய் வந்தது.

நல்லது அண்ணுவே நன்ருய்வருகிறேனுன்
மேகம்பரவியப்போ மின்னலிடிமுழங்க
மழைகள்பொழியவே வருகுதுஆற்றுவெள்ளம் [து
இருகரையுந்தான்புரண்டு இரைந்துவெள்ளந்தான்வரு
வருகுதுதண்ணீரது வானமதுபூமியொன்ருய்
தண்ணீரைக்கண்டு தலைவாறுகெட்டுநொந்து
வண்ணவண்ணக்கூடாரம் வகையுடனேபோட்டார்கள்
தென்னமுடிமன்னன் துரியோதனன்பார்த்து
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
கூடாரம்போடுமென்று கோபமுடனிருந்தான்

துரியோதனன் துவாரகைக்கு ஆளனுப்பினது.

வந்ததொருமன்னவரை வாய்மொழிகேட்டானே
அக்கரைதாண்டவேதான் ஆளனுப்பவேணுமென்ருன்
படகுமேல்மன்னவரை பதினைந்துமந்திரியை
அடவுடனேற்றிவிட்டான் அம்மொழிகேட்டுவர
போனுர்துவாரகா புரியந்தபட்டணத்தே

மாயனரண்மனைக்கு மன்னவரும்போயிருந்தார்
சீரானமாயன் சிங்காதனத்துமுன்னே
தெண்டனிட்டுமன்னவர்கள் சீராகநின்ருர்கள்
வந்தவரைத்தான்பார்த்து மாயனெடுத்துரைப்பான்
வந்தசெய்திசொல்லுமென்று மாயவருந்தான்கேட்க
சொன்ஞர்கள்மந்திரிகள் சுவாமியைதெண்டனிட்டு
பேண்கேட்கவந்தோமென்று பெருமாட்குச்சொன்ஞர்க
துரியோதனனுமெத்த சேனைபரிகலமும் [ள்
வருகிருர் நம்முடைய மகளாரைக்கேட்கவென்று
லக்குணற்கும்சுந்தரிக்கும் ராசிப்பொருத்தம்பார்த்து
சகுனங்கள் துரியோதனன் தான்பார்த்துவந்தானே
ஆற்றில்வெள்ளம்வந்ததிஞல் அங்கேயிறங்கிஞர்கள் [ர்
ஆண்டவனேபெண்விசேஷம் ஆயனேசொல்லுமென்ரு
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைக்கூறுவார்
பெண்தாரோமென்றுசொல்லி பெருமாளுந்தான்கூறி
பெண்ணுக்குவந்தவர்கள் பின்னிடைந்துபோகாமல்
நான்கேட்டபொன்னை நமக்குகொடுத்தாக்கால்
கோபாலப்பெட்டி குறையாமல்பொன்கொடுத்தால்
நேர்ப்பாகசுந்தரியை நிதானமிட்டுநான்தாரேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எடுத்துரைத்தாரப்பொழுது

பெருமாள் சொன்னதை மந்திரிகள் துரியோ
தனனுக்குச் சொன்னது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமந்திரிகள்
நல்லதென்றுதெண்டனிட்டு நடந்தார்களப்பொழுது
ஆறுதனைக்கடந்து அக்கரையேபோஞர்கள்
துரியோதனனுடனே சொன்ஞர்கள்செய்தியெல்லாம்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைததான் துரியோதனன்
பொக்கிஷக்காரரை போர்மன்னரையழைத்து
அஸ்திஞபுரத்துக்கு அதிவேகமாய்நடந்து
ரொக்கக்களஞ்சியத்தை நோக்கமுடன்தான்திறந்து [ம்
ஏழுலட்சம்ஒட்டையின்மேல் ஏற்றியேபொன்னையெல்லா
ஐந்துலட்சம்ஆனையின்மேல் ஆபரணமேற்றுமென்ருன்
பெண்ணுக்குஉண்டான பூஷணங்களுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையில்லாமல் ஏத்தென்றுசொன்ஞனே
அப்படியேதான்போய் அரண்மனைக்குட்புகுந்தார்

பொக்கிஷவாசல் புண்ணியர்கள்தான்திறந்து
ஒட்டகம்யானைகளும் ஒன்ருய்நிறைந்தது
வந்துபொதிபிடித்தார் மகாராஜன்பொன்னுகளை
வேணுமென்றபூஷணத்தை வெகுவாய்பொதிபிடித்தார்
ஏற்றிக்கொண்டுவந்து இறக்கினுர்பாளையத்தில்
கண்டான் துரியோதனன் களஞ்சியத்துப்பொன்னதனை
கொண்டாடிகொண்டுமெத்த குலுங்கநகைநகைத்து
அந்தவிபரமெல்லாம் அறிந்துபெருமாளும்
புத்திகெட்டுத்துரியோதனன் பெண்கேட்கவாராஹும்
மூன்னுலேகொள்ளவந்து மூனைகுலைந்துபோனுனே
அருச்சுனன்தான்பறித்து ஆகாயம்போனுனே
பெண்ணைக்கொடுத்துவிட்டு பேய்போல்விழித்தானே
அருச்சுனன்தான்பறித்தான் அதுபோலிதாகுமென்று
சற்றுமிவனெண்ணுது தன்மகன்லக்குணற்கு
பெண்கொள்ளவேணுமென்று பேசிவர்ஆள்விடுத்தான்
வல்லமைசாலியபி மன்னனையும்பாராமல்
என்னையுந்தன்மனதி லீடாகப்பாராமல்
தன்னுடையசத்துவமும் தான்படைத்தஆண்மைகளும்
மூன்பின்னுமெண்ணுமல் முடிபுனைந்தகெருவத்தால்
பின்னேவருகிற பிழைகளறியாமல்
வந்தானேபெண்கொள்ள மடையனுடபுத்திரனும்
நல்லதுநல்லதென்று நகைத்தந்தமாயவரும்
பணத்தின்வலுமையைத்தான் பதருக்கயிப்பொழுது
எண்ணிமனதிலே எம்பெருமாள்தானுமப்போ
ஆற்றுநீர்வற்றிவர ஆயரவர்தானினைத்தார்
மாயமாய்ப்போக வரவழைத்தார்கங்கைதனை
அண்ணனழைக்க அறிந்துகங்கைதானடங்கி
மாரளவுகாலளவாய் வருந்தண்ணீர்தான்பார்த்து
துரியோதனப்பெருமாள் சொல்லுவான்சேனைகட்கு
நாளைப்பயணமென்று நகபத்தடியுமென்ருன்
தேரும்ரதமும் திரளானராணுவமும்
ஆறுகடந்துஅப்போ அக்கரையில்வந்தார்கள்
மாயனுடபட்டணத்தில் வந்துதேபாளையங்கள்
ஆயனுடபட்டணத்தில் அருகாகத்தண்டிறங்கி
துரியோதனனுமவன் திரள்தம்பிமாருடனே
கர்னன்சகுனி கனமன்னர்தன்னுடனே

பெருமாளரண்மனைக்குப் பேணிநடந்தார்கள்
ஆயன்பெருமாள் அரண்மனையுட்புகுந்தார்
மன்னன் துரியோதனனும் மாயவற்குத்தெண்டனிட
ஆயனெழுந்திருந்து ஐயர்குருக்களைத்தான்
ஆசீர்வாதமென்று அவரவர்க்குச்சொன்னரே
இருக்கச்செலவு கொடுத்தாரேஎம்பெருமாள்
துரியோதனனுக்குச் சிங்காதனமுமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களுக்கு கூடசிங்காதனங்கள்
இருக்கவேயிட்டு இருமென்றாரப்பொழுது
எங்கேவந்தீரென்று எம்பெருமாள்தான்கேட்டார்

துரியோதனன் பெருமாளைப் பெண்கேட்பது.

மன்னன் துரியோதனனும் வாய்திறந்துதானுரைப்பான்
பெண்கேட்கஉம்மிடத்தில் பெருமையுடன்வந்தேங்காண்
இலக்குணற்கும்சுந்தரிக்கும் இராசிப்பொருத்தமுண்டோ
எந்தன்மகன்லக்குணற்கு இசைந்திருக்குதையாவே
உந்தன்மகள்சுந்தரியை உகந்துதரவேணுமென்றான்

அதற்கிசைந்து பெருமாள் பொன்கேட்டது.

அப்படியேதாரோமென்றார் ஆயன்பெருமாளும்
பத்தியுடன்சுந்தரிக்குப் பரியமுமெத்தனைபொன் [றார்
அந்தப்பொன்னெந்தனுக்கு அளந்துதரவேணுமென்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் கோபாலப்பெட்டியிலே
அளந்துகொள்ளச்சொல்லியே அன்பாகச்சொன்னனே

துரியோதனன் பொன்னளக்கையில் பெருமாள்
காற்றடிக்கச் செய்தது.

கோபாலப்பெட்டியை கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
தெற்குவடக்குத் திசைநான்குயோசனையும்
தக்கசதுர்முகமாய்த் தலைப்பானைபோலிருக்கும்
அப்படிப்போலொத்த அளவானகூடையிலே
கொட்டினர்கள்பொன்னை கொற்றவரும்மன்னவரும்
ஏழுலட்சம்ஒட்டகத்தில் ஏற்றிவந்தபொன்னையெல்லாம்
பார்த்துப்பெருமாளும் பட்சமுடன்தானுரைப்பார்
பொன்பதராயில்லாமல் தூத்தி அளவுமென்றார்
தூத்தி அளவுமென்றார் தூய்யப்பெருமாளும்

அப்படியேகொட்டி அம்பாரம்போட்டார்கள்
வாயுபகவானை மாயனுந்தானினைந்து
காற்றடித்துப்பொன்பதராய் கடலிலேபோயொளிக்க
நேத்தியுடன்காற்றடிக்க நினைத்தார்பெருமாளும்
அப்படியேகாற்று அகோரமாய்த்தானெழும்பி
சூருவளிக்காற்று சுழற்றியடித்ததுகாண்
பொன்னையள்ளித்தூற்றிடவே போகுதுகாண்வெகுதூர
ஆகாயந்தானெழும்பி அப்போதனுமாரும் [ம்
அம்பாரந்தான்தூற்றி யங்குவெளிப்பட்டாரே
நெல்லுப்பதர்போலே பறக்குது அப்போது
வட்டப்பொதியிடவே மறுதேசம்போகுதுகாண்
நாகக்கொடியோனுமப்போ நகைத்துமிகப்பார்த்தான்
கொண்டுவந்தபொன்களெல்லாம் கூடையளவாகவில்லை
பின்னையுமுண்டான பொக்கிஷங்களுள்ளதெல்லாம்
முன்னிருந்தபொக்கிஷங்கள் மூத்தோர்கள்தேடினதும்
தென்னமுடிமன்னன் துரியோதனன்தேடினதும்
கர்னன்சகுனி காட்சியுடன்தேடினதும்
எல்லோருந்தேடியபொன் னெல்லாமெடுத்துவந்தார்
காற்றில்கழித்து கடல்கொண்டுபோகுதுகாண்
ஆத்திதூத்திதானளக்க அரைக்கூடை ஆச்சுதுகாண்
மன்னன்துரியோதனனும் மனதுகலங்கிநின்றான்
துரியோதனன்கலங்கி சோந்துமயங்கினதை
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானறிந்து
கூடைமுக்காலாகவென்று குறித்தார்பெருமாளும்
அப்படியேதானுமப்போ ஆச்சுது அக்கூடை
கால்கூடைபொன்னும் கலியாணமானபின்பு
தருகிறோமென்றுசொல்லி சமாதானம்சொன்னானே
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தார்பெருமாளும்
நாள்முகுர்த்தந்தானிடவே நல்லபிராமணரை
அண்டையிலேதானழைத்து ஆலோசனைகள்செய்து
பஞ்சாங்கந்தான்பார்த்து பக்குவமாய்நாளுமிட்டு
ஜெயவருஷம்வைகாசி தேதிபனிரெண்டதில்
நட்சத்திரம்அவிட்டம் நல்லதிதிபஞ்சமியும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடிந்ததைத்துநாழிகையில்
இன்றெட்டாநாள்முகுர்த்தம் என்றுமேபாக்குமிட்டார்
பகல்முகுர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்குமிட்டார்ராஜாக்கள்

பெண்கொள்ளதானிசைந்தான் பெருமைதுரியோதனன்
கொடுக்கவேதானிசைந்தான் கோபாலக்கிருஷ்ணனுமே
எல்லோர்க்கும்பாக்குமிட்டு இன்பமுடன்பேசினார்

துரியோதனன் பந்தலலங்கரித்தது.

போகிறோமென்றுசொல்லி புறப்பட்டாரன்னேரம்
அர்ச்சுனபுரத்திற்கு அனைவோரும்பயணமானார்
வந்தார்கள் தங்களுட மாளிகையினுட்புகுந்தார்
பட்டப்பகலில் பகல்முகூர்த்தமென்றதுடன்
எட்டுநாளென்றுசொல்லி இட்டானும்பாக்குகளும்
சொல்லியிருக்கையில் சுந்தரியாள்தன்தோழி
செங்கமலத்தாதியவள் செட்டிக்கடைக்காக
வெளியேபுறப்பட்டு வீதியில்போகையிலே
கடைகள்பெருந்தெருவே கன்னியரைக்கண்டவுடன்
பட்டணத்திலுண்டான பரிசனங்களத்தனையும்
தாதிமுகம்நோக்கி தனித்தனியேகேட்பார்கள்
சுந்தரிக்குகலியாணம் கூடிற்றோதோகையரே
இன்றெட்டாம்நாளோவென்று எல்லவருங்கேட்டார்கள்

தாதி சுந்தரிக்குச் சொல்வது.

இவ்விசேஷங்கேட்டு இடிவிழுந்தாள்தாதியரும்
அடித்துப்புரண்டு அழுதுநடந்தோடி
திரும்பியேவந்தவொரு செங்கமலத்தாதிதனை
கண்டாளேசுந்தரியும் காதலியாள்வாரதுக்கம்
ஏண்டியம்மாசெங்கமலம் என்னகுறையுந்தனுக்கு
செலவுகொள்ளபோனிடத்தில் செட்டியுன்னைவைதானோ
சரக்குகொள்ளபோனிடத்தில் சண்டைமிகவுண்டாச்சோ
பின்னையொருவர் பிழைகள்மெத்தசொன்னாரோ
திட்டியடித்தாரோ திய்புமெத்தசெய்தாரோ
பஞ்சவர்க்குத்தாழ்வு பாங்கியரேவந்ததுண்டோ
மாதுதுரோபதைக்கு மனஸ்தாபம்வந்ததுண்டோ
அம்மன்மார்வார்த்தைக்கு அதிசயங்களுண்டோதான்
மைத்துனனார்தன்னுடையவார்த்தைகள்தானுமுண்டோ
என்னடிதாதியரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
செங்கமலந்தாதி செப்புவாள்சுந்தரிக்கு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பாவி

உன்னைமணம்புரிய உடம்படிக்கைகேட்டதுவும்
மன்னன்பெருமாள் வரச்சொல்லிச்சொன்னதுவும்
பரியங்கள்பேசி பணம்வாங்கிக்கொண்டதுவும்
சரியாகசம்பந்த தாம்பூலம்வாங்கினதும்
சம்மதித்தேயுன்தகப்பன் தனம்வாங்கிக்கொண்டதுவும்
கோபாலக்கூடையிலே கொட்டியளந்ததுவும்
இன்றைக்குஎட்டாநாள் இசைந்தமுகூர்த்தமென்று
பெண்கொள்ளவாறேனென்று போனான்துரியோதனன்
பாரத்தமுக்குமிட்டான் பட்டணங்களுள்ளதெல்லாம்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் கேட்டேனேஎன்தாயே
உந்தனுடன்சொல்ல ஓடிவந்தேன்சுந்தரியே
என்றவளுஞ்சொல்லி இருந்தாளே தாதியரும்

சுந்தரி தன் தகப்பனிடத்திற்குவந்தது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
கதித்துக்கனலண்டி கண்கள் தணல்பறக்க
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுவே
அடித்துபுரண்டழுது அனியாயமென்றுசொல்லி
மாயன்பெருமாள் மாளிகையில்போவோமென்று
பாங்கியரைத்தானழைத்து பல்லக்குசோடியென்றாள்
கோத்தமுத்துப்பல்லக்கு பிடியுமென்றாள்கொம்பனையும்
ஏறினாள்பல்லக்கில் எமலோகந்தானதிர
கோபமும்தாபமும் கொண்டார்களப்போது
வாறாளேசுந்தரியும் மாயனரண்மனைக்கு
காயம்பூமேனியனார் கண்ணருமப்பொழுது
மாயருந்தானும் மகள்வாரசேதிகண்டு
தாஷ்டீகமானதொரு தங்கச்சிங்காதனத்தில்
நீட்டினார்காலை நெடுக்கவி[illegible]ர்முக்காட்டை
பூட்டியேதானுறங்க பொய்யுறக்கங்கொள்ளவைத்தார்

சுந்தரி தன்தகப்பனையேசுகிறது.

பஞ்சணைமேல்பள்ளிகொண்டு படுத்திருக்குமாயவரை
பல்லக்குவிட்டிறங்கி பார்த்தாள்தகப்பனையும்
மாயன்பெருமாளே மன்னவனே நித்திரையோ
வெண்ணெய்திருடியுண்டாய் மிகவிடைச்சிகையாலே
கட்டுண்டபுத்திகளைக் காட்டாதேமாயவரே

துருசாயெழுந்திரடா துன்மார்க்கசண்டாளா
கோஷ்டக்குரலுமிட்டுக் கூப்பிட்டாள்சுந்தரியும்
எம்பெருமானையாவே என்றலறிக்கூப்பிட்டாள்
அப்போபெருமாளும் திருட்டுக்குறட்டையிட்டார்
மாயன்மகளாரும் வயிற்றிலறைந்துகொண்டார்
இரணியனைக்கொன்ற இராகவா நித்திரையோ
மாமன்றனைக்கொன்ற மதிகேடா நித்திரையோ
இராவணனைக்கொன்ற இராமா நீ நித்திரையோ
திராணியோ நூற்றுவர்க்கும் திருட்டையா நித்திரையோ
மலடன் துரியோதனன் வாய்த்ததிரவியத்தை
திருடினையோவையாவே திரள்கெட்டபுத்தியிதோ
நெடியதொருவாலி நெஞ்சைப்பிளந்தோனே
கடியதொரு நித்திரையும் கனமாகத்தானறிவேன்
அடியாளுமுன்பிள்ளை ஐயா நான்மனம்பொறுத்தேன்
கடிதானவார்த்தையுண்டு கபடா நீஎழுந்திரடா
துடியாகப்பேசுவன்யான் சும்மாவிடுவதில்லை
அல்லவடாமாயா அறிவுகெட்டகோபாலா
இப்படியேசொல்லி எடுத்தெறிந்துகூப்பிடச்சே
ஆலித்தெழுந்தார் ஆயன்பெருமாளும்
தன்மகளைக்கண்டு தலைகுனிந்துகொண்டாரே
ஐயரையுங்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை திடுக்கென்றுதானெடுத்து
பொன்னனமேனி புழுதிபடக்காரியமேன்
வந்ததொருகாரியத்தை வகையுடனேசொல்லுமென்றார்
எழுந்திருந்துசுந்தரிதான் எதிராகநின்றுகொண்டு
தகப்பனு நீயெனக்குத் தாயாதியல்லவோடா
பொன்னுக்குவீங்கியடா பொல்லாதமாட்டிடையா
பணத்துக்குவீங்கியடா பனுதிபழிகாரா
இடைப்புத்திபிடரியிலே யென்பார்கள்வையகத்தில்
மடைப்புத்தியானுயோ மதிகெட்டுப்போனுயோ
துரியோதனன்பொன்னுக்கு செலவுகளில்லையடா
பொன்னும்பொருளும் புலையன்படைக்கலையோ
பணமுந்தனமும் பறையன்படைக்கிலையோ
திரவியந்தான்வேணுமென்றுல்தேவியரைக்கொடுத்துவி
அத்தைமகனிருக்க அசல்நாட்டான்வருவானே [டு
மாமிமகனிருக்க மறுநாட்டான்வருவதென்ன

குள்ள நரிகதைபோலே கொடிமன்னன்வீற்றிருப்பான்
அப்போதேமாயன் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
அருமைமயிலே அழகானசுந்தரியே
குள்ள நரிக்கதையைக் கூறுமென்றுதானுரைத்தார்

சுந்தரி தன்தகப்பனுக்கு உவமானமாகச் சொல்லிய குள்ள நரிக் கதை.

குள்ள நரிக்கதையைக் கூறணுமோமாயவனே
கள்ளப்பெருமாளே கள்ளரேகேளுமென்று
மந்தைவழிதனிலே மாட்டிறைச்சிதானிருக்க
ஒரு-குள்ள நரிகண்டு குடுகுடென்றுவோடிவந்து
மாட்டிறைச்சிதன்னை வகையாகக்கவ்விகொண்டு
ஆற்றங்கரையோரம் அடுத்துவரும்போது
இடதுபுறமிருந்து எழும்பியேதண்ணீரில்
வாளைமீன் துள்ளி வலதுபுறத்தில்விழ
வாய்க்கறியை நிலத்தில்வைத்துவாளையைப்பிடித்திடவே
வாளைமீன் தப்பி வைகையாற்றில்தான்விழவே
நிலத்தில்வைத்தமாட்டிரைச்சி நின்றதொருசெம்பருந்து
காலிலிடிக்கிகொண்டு கானகமேபோய்விடச்சே
அப்பொழுதுகுள்ள நரி அடைவாகத்தான்பார்த்து
மாட்டிரைச்சியும்போச்சு வாளைமீன்தான்போச்சு
வானத்தைப்பார்த்து மதிமறந்துநின்றதுவாம்
அந்தப்பருந்துபோல் அபிமன்னரென்னைக்கொண்டு
போவார்காண்மாயவரே புத்திகெட்டஐயாவே
குள்ள நரிபோலே குடிகேடன் துரியோதனன்
பார்த்திருப்பானப்போது பல்லைத்திறந்துகொண்டு
இந்தக்கதைகேட்டு இயலானமாயவரும்
சிந்தைகுளிர்ந்து சிரித்துமுகம்நோக்கி
பின்னையுமேமாயன் பிரியமுடன்சொல்லலுற்றான்
அல்லகாண்சுந்தரியே அழகுமயிலாளே
துரியோதனனுக்கு திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
ராச்சியங்களெல்லாம் நாகக்கொடியோனும்
ஒருகுடைக்கீழாக உலகமெல்லாமாளுகிறான்
ஆளுந்துரியோதனன் அவன்மகன்லக்குணர்க்கு
பெருமையுள்ளமன்னன் பலத்தால்பெரியவன்காண்
உன்னழகுக்கேற்ற ஒளிவுள்ளலக்குணன்றான்

உன்-அத்தைமகனென்றால் அழகுகெட்டவாளபிமன்
மொட்டைத்தலையன் முட்டிக்கால்தட்டியவன்
நாடுதனிலேபிச்சை நலமாயெடுக்கிறானே
என்றுபெருமாள் எடுத்துரைத்தாரிவ்வார்த்தை
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் மனஞ்சலித்துத்தான்கேட்டு
துரியோதனன்பணமோ தீரமாய்பேசுகிறாய்
ஆட்டிடையாகள்ளா அசடாகுடிகேடா
ஒருவனுடையபெண்ணை யொருவன்விருப்பமுற்ற
வாத்தியார்கதைபோலே வருமோடாயிப்பொழுது
என்றுதான்சுந்தரியாள் இயலாகக்கூறலுற்றாள்

இதுவும் உவமானமாகச்சொல்லிய
உபாத்தியாயர்கதை.

அப்போதேகேட்டு ஆயன்மனமகிழ்ந்து
வாத்தியாயர்தன்கதையை வாகாகச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதேசுந்தரியும் அடைவாகச்சொல்லலுற்றாள்
ஆயனேஉந்தனைப்போல் அறிவுகெட்டமன்னவனும்
ராச்சியத்தைஆண்டு நாடொருமைசெய்கையிலே
ஆதிசிவனருளால் அவனுக்கொருமகள்காண்
அந்தநல்லபெண்ணை அழகுள்ளபூங்கொடியை
ஐந்துவயதில் அறிவறியவேணுமென்று
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியொருவனுண்டு
வாத்தியார்பள்ளியிலே மகளைப்படிக்கவைத்தார்
ஐந்துவயதி லரிச்சுவடிமுதலாக
மூந்தரிலக்கமுடன் மூதுரையாத்திசூடி
கல்வியொழுக்கும் கலந்ததொருவேழமுகம்
ஒன்பதாம்வயதில் உயர்ந்ததோரெண்சுவடி
பத்துவயதிலே பாரச்சுவடியான
நிகண்டுதிவாகரமும் நிகரானஇலக்கணமும்
இத்தனையுந்தான்படித்து இயல்பாய்வரும்போது
ஒருநாட்பொழுதிலே உயர்ந்தபள்ளிக்கூடந்தனில்
பொழுதுபோகுமுன்னே பிள்ளைகளை அனுப்பிவிட்டு
வைகுந்தனென்ற வாத்தியாரப்பொழுது
அவ்வரசன்மகளை வகையாகத்தானிறுத்தி
அடிபெண்ணேஉன்பேரி லாசைகொண்டுவெகுநாளாய்
மாயையென்றஆசை மறப்பதில்லைபெண்ணணங்கே

என்னுசைதீர்க்கவென்று இயம்பினுன்வைகுந்தன்
அப்போதுமங்கையரும் ஐயோகோவென்றழுது
என்னபுத்திநீதான் இயம்பலுற்றீர்சற்குருவே
ஐயாவேநீர்தாமும் அவ்வார்த்தைபேசாதீர்
படிப்பித்தவாத்தியார் பாங்காகயென்தகப்பன்
கைச்சரசஞ்செய்யாதீர் காரணரேயென்குருவே
என்றுதான்மன்னன்மகள் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போவிசாரமுற்று ஆனதொருவைகுந்தன்
அல்லவடிபெண்ணே ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
நீதியைமெத்தசொன்னுய் நிலைமையுள்ளவாழ்மயிலே
நீசொன்னபடியே நிற்குதோபூவுலகில்
ஒருநாளைக்காணுலும் உயர்ந்தமலைமனையில்
இருவருங்கூடி இளமான்கலையதுபோல்
விளையாட நீவாராய் வெற்றியுள்ளபூங்கொடியே
வாத்தியார்சொல்ல மங்கையருமேதுரைப்பாள்
ஐயாவுனக்கடியாள் ஆனபிள்ளையல்லவோ
மெய்யாகப்பேசுகிறீர் வீண்பேச்சைவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லிமங்கை இயலாயுரைத்துவிட்டாள்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனதுயரமுடன்
மங்கையரைவீட்டிற்கு வகையாயனுப்பிவிட்டான்
வாத்தியார்தானும் வஞ்சிபகைநெஞ்சில்வைத்தான்
ராஜாமகளும் நடந்துசென்ருள்வீட்டுக்கு
வீட்டுக்குள்தான்புகுந்து விபரமுள்ளமங்கையரும்
கூட்டுத்தொகைகூட்டும் கொத்தானபுத்தகத்து
தூக்கையங்கேதூக்கி துணிவாகத்தானிருந்தாள்
மற்றுநாட்காலையிலே மங்கையருந்திரண்டாள்
அப்போதுராஜாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியார்தனையழைத்தான்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனவியாகூலமாய்
என்னசெய்வெனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மன்னர்மனைக்கு வைகுந்தன்வந்துவிட்டான்
ராஜாவுமப்போது நலமுடனேயேதுசொல்வார்
என்-அருமையிளமயிலாள் ஆரணங்குயென்மகளும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடியவொருசாமமுண்டு
உத்திராடநட்சத்திரம் உகந்தபிரதமையில்
இந்தநல்லவேளையிலே இயலானஎன்மகள்தான்

புட்பவதியானாள் புராணத்தைப்பாருமென்றான்
அப்போதேவைகுந்தன் ஆனதொருஏடெடுத்து
சாஸ்திரத்தைப்பார்த்து சலிப்பாகத்தானிருந்தான்
அப்போதுமன்னன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
வாத்தியாரே நீர்தான் மதிமறந்துஇருப்பானேன்
சொல்லுமையாவென்று சொன்னாரேராஜாவும்
வைகுந்தவாத்தியார் மனதுதுயரமுடன்
என்னசெய்வோம்ராஜாவே இயல்புடையஉன்மகள்தான்
திரண்டநட்சத்திரந்தான் திறமாயிருக்கவில்லை
ஆண்டவனேராஜாவே அரண்மனைக்குஅழிவுவரும்
உன்மகள்திரண்டதுதான் உலகுக்கழிவுவரும்
இந்தவொருபெண்ணை நீர் இயல்பாகவைத்திருந்தால்
சீமைகளெங்கும் தீப்பிடிக்குமிப்போதே
என்றுசொல்லிவாத்தியார் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
மன்னவனுமப்போது வாயிலடித்துக்கொண்டு
என்னசெய்வேன்ஈஸ்பரனே யென்றுமிகப்புலம்பி
மன்னனரசனும் வாத்தியாரைத்தான்கேட்டான்
வைகுந்தவாத்தியார் வகையாகவார்த்தைசொல்வான்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து
தாலியுங்கூரைகளுந் தரிக்கும்உடமைகளும்
ஒருவரிசைஉடமையெல்லாம் ஒப்பமுடனதனில்வைத்து
ஐந்துகட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரைதான்போட்டு
ஓடுகிறஆற்றிலே ஒழித்துவிடுராஜாவே
தோஷங்களெல்லாந் தொலைந்துபோம்அத்தோடே
அப்போதுமன்னன் ஆனவியாகூலமதாய்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து
பத்துகட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரைதான்போட்டு
ஐயோமகளேயென்று அழுதானேமன்னவனும்
அத்தைமகனிருக்க ஆற்றோடேபோறாயோ
அழுதுபுலம்பிமன்னன் ஆற்றிலேதள்ளிவிட்டான்
வாத்தியாரப்பொழுது வகையாகத்தானெழுந்து
பள்ளிக்கூடத்து பசங்களையிட்டுக்கொண்டு
ஆற்றங்கரையோரம் ஆசையுடனோடிவந்தான்
பேழைவருகுமடா பிடியுங்களென்றுசொன்னான்
வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் வைகுந்தனப்பொழுது
அப்படியாயங்கே அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே

பேழைவருகுதையா புனலாற்றங்கரையோரம் [ன்
அவளுடைய அத்தைமக னவ்விடத்தில்வேட்டைவாரா
வேட்டைகளாடியே வேங்கையொன்றுதான்பிடித்து
கூண்டிலதையடைத்து கொற்றவனும்கொண்டுவாரான்
வேட்டையும்சிக்காமல் விடுபட்டுவாருனும்
அவ்வேளையிற்பேழை ஆற்ருேடேவந்ததுகாண்
கண்டுமேமன்னவனுங் களித்துமனமகிழ்ந்து
ஆரடாசேவகரே ஆனதொருமந்திரியே
பேழையடாவுங்களுக்கு பேழைமூதலெந்தனுக்கு
என்றுசொல்லிராஜா இயல்பாகத்தானுரைத்தான்
நல்லதென்ருேடியே நாலுபேர்பிடித்தார்கள்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பிரியமுடன்வந்தார்கள்
பேழைபெண்ணுகவொரு பொற்கொடியுந்தானிருந்தாள்
ராஜர்களுக்கேற்ற நல்லதொருபெண்ணுச்சு
எங்களுக்கோவாளும் விலையுரியுந்தானுச்சு
இராசன்குமாரத்தி இராசன்முகம்பார்த்து
நீ-ஆரென்றுகேட்க அப்போதுரைக்கலுற்ருள்
பொல்லாதவேளையிலே புத்தியறிந்தேனென்று
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேதான்தள்ளிவிட்டார்
வந்தவரலாற்றை வகையாகச்சொல்லிவிட்டாள்
கேட்டந்தராசாவும் கிளிமொழியைத்தானெடுத்து
பெண்ணிருந்தபேழையிலே பெருவேங்கைதனையடைத் [து
ஓடுகிறதண்ணீரில் விட்டுவிட்டானுத்தமனும்
மாமன்திருமகளை வகையாகத்தானெடுத்து
பல்லக்கில்வைத்துகொண்டுபண்புடனேவந்துவிட்டான்
அப்பேழைவருகுதையா ஆற்றங்கரைதனிலே
வாத்தியார்கண்டு மனதுசந்தோஷமுடன்
வாசிக்கும்பிள்ளைகளை வாகாகத்தான்பார்த்து
ஆற்றில்போம்பேழைதனை அன்பாய்பிடியுமென்ருன்
நீந்திப்பிடித்தார்கள் நேர்த்தியானபேழைதன்னை
எடுத்துவந்துபெட்டிதனை இறக்கிவைத்தார்கொலுதனி [லே
பரிவுடனேதன்வீட்டில் பாங்காகத்தானிறக்கி
பள்ளிக்கூடத்து பசங்களையுந்தானழைத்து
மங்கிலியம்நான்தரிப்பேன் வாழ்வேந்தன்மங்கையற்கு
தார்வேந்தவைகுந்தனுர்சதாஸ்தென்றுசொல்லுமென்று
அப்போதுவாத்தியார் அன்பாகத்தான்மகிழ்ந்து

சோபனகலியாணம் சீக்கிரமாய்முடிக்கவேணும்
தலைவாசலையடைந்து தாப்பாளும்பூட்டிவிட்டான்
பேழையுடன்வந்த பேழைமயிலாளேயென்று
பூங்காவனந்தனிலே போகிக்கச்சொன்னேனே
வரமாட்டேனென்றுயே வந்தகப்பட்டாயே
கலியாணசோபனம் கலந்துசெய்வோமென்றுசொல்லி
கட்டையவிழ்த்தானே கட்டழகன்வைகுந்தன்
கட்டையவிழ்த்தவுடன் கண்டானேவேங்கைதனை
வேங்கையுந்தானெழும்பி மிகவேபசிதீர
குறளைப்பிடித்துரத்தங் குடித்துதேவைகுந்தனை
வேங்கையுமப்போது வெளிப்பட்டுப்போனதுவே
அவ்வேங்கையோடொக்குமையா விஜயன்மகனாரும்
வாத்தியோடொக்குமையா மலடன்பெற்றலக்குணனும்
மாயன்பெருமாளே மன்னவனேகேளுமினி
கற்றூழைமேலே கல்லுவண்டிவந்தாக்கால்
கல்லுக்குச்சேதமா கற்றூழைக்குச்சேதமா
கல்லுவண்டிக்கொக்குமையா காண்டீபன்பெற்றபிள்ளை
கற்றூழைக்கொக்குமையா கண்ணில்லான்பெற்றபிள்ளை
கொக்குத்திரளிலே ராசாளிபுகுந்தாக்கால்
கொக்குக்குச்சேதமுண்டோ ராசாளிக்குச்சேதமோதான்
கொக்கோடேயொக்குமடா குருடன்பெற்றதன்மகனும்
ராசாளிக்கொக்குமடா நல்லத்தைதன்மகனும்
அவர்களுடபலமும் ஆண்மையும்சேவகமும்
பஞ்சவர்கள்சாதிவகை பாவியறியாயோடா
ஐவருடவீரியமும் ஆண்மையறியாயோடா
முன்னேஉன்தங்கையரை மொய்குழலாளத்தையரை
துரியோதனனும்வந்து தீவிரமாய்கொள்ளுகைக்கு
பலராமரிடத்தில்வந்து பரியமதுதான்கொடுத்து
மண்மேலேதானிருந்து மங்கிலியந்தானெடுக்க
அப்போது அருச்சுனனும் ஆகாயமாகவந்து
சன்யாசிவேடங்கொண்டு தார்விஜயனப்பொழுது
தாலியைத்தான்பிடுங்கி தாலிகட்டிபார்க்கிலையோ
அருச்சுனனார்தேவியென்று அறியவேதாலிகட்டி
வெட்கஅடித்தாரே விஜயனரென்மாமன்
அப்படிக்கொத்தவரை அறிந்திருந்துயென்தகப்பா
பஞ்சையாய்நீயும் பணத்துக்குஆசரித்து

உன்னுடையசாதிபோல உத்தமனேபார்த்தாயோ
மடப்புத்திபோலே நினைத்தாயேமாட்டிடையா
பெண்ஜாதிதானிழந்து போனுயேமுன்பிறப்பில்
அரக்கனுன்தேயத்தான் அழைத்தோடிப்போனுனே
சீதையுன்தேவியரை சிறையிலேவைத்தானே
ரோஷமுனக்குமுண்டோ லோகமளந்தவனே
இப்படிச்சொல்லியெல்லாம் ஏசினுள்சுந்தரியும்
இன்பமுடன்கேட்டு இருதயத்தில்தானகைத்து
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைபேசாமல்
தலையைக்குனிந்துகொண்டு சுவாமியிருந்துவிட்டார்

சுந்தரி தன்தகப்பனிடத்திற் சபதமிட்டது:

அப்போதுசுந்தரியும் ஐயர்மனதறிய
தையலந்தசுந்தரியும் சபதமிட்டுக்கொண்டாளே
அருச்சுனுபுரத்தையெல்லாம் அடியோடேதானிடித்து
பரிச்சிதமாய்த்தானிடித்து பரித்திவிரைத்திடுவேன்
துவாரகாபுரியெல்லாம் சுட்டுக்கரியாக்கி
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
கரியாக்கிச்சுட்டு கடலிலேபோட்டுவைப்பேன்
ஆகாதலக்குணனை ஐந்துகுடுமைவைத்து
தலையைச்சிறைக்கச்சொல்லி சவுக்காலேதானடித்து
அரசானிக்காலோடே அவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆயிரம்பெருந்திரியை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
மற்றுமுள்ளபேரையெல்லாம் மரத்துடனேகட்டிவைத்து
அத்தைமகன்என்புருஷன் அபிமன்னராஜாவை
சத்தியமாய்த்தாலி தரிப்பிக்கப்பண்ணிவைப்பேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் ஏசிசபதமிட்டாள்
மாயன்பெருமாளும் மகளாரைத்தான்பார்த்து
தாயேமகளேநீ தார்குழலேசுந்தரியே
பஞ்சவர்களாண்மையெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்தேனம்மா
அவர்கள்-காடேகுடியிருப்பு கானலேகைவிளக்கு
வீடேதுமில்லை மிகவாழத்தேசமில்லை
நாடேதுமில்லை நல்லமனைதானுமில்லை
காணியுமில்லை கமுகுவளநாடுமில்லை
ஏழையர்களானுலும் இந்தவுலகிலில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லை உற்ருருறவுமில்லை

ஆனபடியாலேதான் அருச்சுனபுரிக்கரசன்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள் [ன்
ஆனையுள்ளான்சேனையுள்ளான் அண்டாதனமுமுள்ளா
தேசமெங்குமாளவல்லான் சேவகங்கள்பண்ணவல்லான்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாழ்ங்காட்டையோட்டிவிட்டான்
அவனுக்கெதிருமில்லை அரசாளஆருமில்லை
ஆனபடியினல் அம்மாளேகண்ணேயிப்போ [டேன்
லக்குணற்குயென்றுசொல்லி நாள்முகூர்த்தந்தானுமிட்
ஆளவிடந்தேடி அரசுபதித்தேனம்மா
வாழுமிடந்தேடி வாழப்பதித்தேனம்மா
ஒன்றுல்குறைவுமில்லை உத்தமியேஉந்தனுக்கு
உன்மனதுக்கேற்றபடி உத்தமியேசெய்யுமென்றுர்
அப்போதுசுந்தரியும் ஆனதுயரமுடன்
வந்தாளே தாய்மனைக்கு மாளிகையினுட்புகுந்தாள்
ஆத்தாளைக்கண்டு அடித்துபுரண்டழுதாள்
அலமேலுமங்கையரே ஆட்டிடையன்தேவியரே
மங்கையரேஜானகியே மாட்டிடையன்தேவியரே
இப்படிதான்செய்வாரோ ஈனங்களில்லாமல்
ஜாதிகெட்டவுங்களுக்கு தயவுசற்றுமில்லையோதான்
பணத்துக்கும்பொன்னுக்கும் பரதவித்துநின்றீர்களோ
துரியோதனன்சகுனி சீரைக்கொலைத்தானே
பாவிதுரியோதனன் பணமெத்ததந்தானே
என்னையவன்கொள்ளவந்தால் இளமையிலேயீடழிவான்
வேசிமகன்லக்குணற்கு விரல்கொடுக்கநீதியுண்டோ
தாசிமகன்லக்குணற்கு தலைசாய்க்கநீதியுண்டோ
சுண்டுவிரல்பிடித்து சுத்திவரநீதியுண்டோ
ஒருதாலியென்றிருந்தேன் உலகத்திலுள்ளபடி
இருதாலிநான்தரிக்க எந்தன்விதிவசமோ
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சாண்கயிறுபஞ்சமா என்னுயிரைமாய்ப்பதற்கு
நஞ்சுமலரியும் கிடையாதோராச்சியத்தில்
பொன்னுங்கயிரெடுத்து பொருந்தகழுத்திலிட்டு
பூப்போலேயென்னுயிரை போக்கவறியேனே
ஆகாப்புலையனுக்கு ஆசைதான்சொன்னீர்களோ
வெட்கந்தானில்லையோ மெல்லியரேதாயாரே
திக்கற்றவுங்களுக்கு தெய்வந்துணையாமோ

வயிற்றைக்கிழித்துநான் வாணாளைவாங்கிவைப்பேன்
இருவரையுங்கொன்று எமலோகமோட்டிடுவேன்
அனைவரையுங்கொன்று அனுப்புவேன் ஆகாயம்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இட்டாள்சபதமெல்லாம்
மகள்முகத்தைப்பார்த்தாளே மங்கையலர்மேலும்
என்மகளேசுந்தரியே இந்தவகைநானறியேன்
கலியாணபேச்சுகளைக் காதிலேயுங்கேட்டறியேன்
துரியோதனன்சேனை திரள்வந்துதென்னூர்கள்
வந்ததுவும்நான்கேட்டேன் மறுவார்த்தைநானறியேன்
பெண்வந்துகேட்ட பேச்சுகளை நானறியேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரிக்கு எடுத்துரைத்தாள்லட்சுமியும்
நல்லதுநல்லதென்று நடந்தாளேசுந்தரியும்
தாதியுடன்கூட தன்மனைக்குவந்துவிட்டாள்
மாணிக்கத்தண்டியேறி வந்தாளேசுந்தரியும்
அரண்மனைக்குவந்து ஆசனத்தின்மீதிருந்து
ஐந்துபேர்தாதிகளை அண்டையிலேதானழைத்து
ஆலோசனைசெய்து ஆங்காரக்கோபமுடன்
அபிமன்னன்ராஜனுக்கு ஆளனுப்பவேணுமென்று
ஓலையெழுதவென்று உத்தரவுசொன்னாளே
தாதிகளுமப்போது சம்மதித்துக்கொண்டார்கள்

சுந்தரி அபிமன்னனுக்கு ஓலையெழுதல்.

ஓலையெழுதவென்று உத்தமியாள்சுந்தரியும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியவளொப்பமிட்டு
ஈழப்பனையோலை இருபக்கங்காம்பரிந்து
தாளிப்பனையோலை தலைப்பக்கங்காம்பரிந்து
விநாயகரைபூசைபண்ணி விக்கினரைத்தோத்தரித்து
சிவசிவாவென்று சிவனாரைதோத்தரித்து
வேலுமயிலுடைய வேலவரைத்தோத்தரித்து
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் வள்ளிமணவாளா
மாயோன்மருமகனே மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
மாமன்மாரைவருக்கும் மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
அத்தைதுரோபதைக்குஅடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்
மாமிசுபத்திரைக்கு மனமிரங்கிதெண்டனிட்டேன்
மைத்துனரேயுன்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டேன்
அபிமன்னராஜனுக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்

ஓலையெழுதுகைக்கு உவமையொன்றுநானறியேன்
வாசகங்கள்நானெழுத வகையறியேன்மைத்துனரே
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எழுதுகிருள்வக்கணையாய்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்சகுனி
கர்னனுடன்சேனை கடல்போல்நிறைந்துவந்து
வல்லமைகள்பேசியெங்கள் மாயவரைபெண்கேட்டு
நல்லமுகூர்த்தம் ராசிகளுந்தான்பார்த்து
லக்குணற்குவேணுமென்று நாளுமிட்டுக்கொண்டானும்
பொன்மெத்ததாரூமென்று பெருமாளைதான்கேட்டான்
மன்னர்பெருமாளும் மதிமயங்கியிப்போது
செல்வப்பெருமாளும் திரவியத்தைவாங்கிவிட்டார்
பொன்னைமெத்தவாங்கி பெருமாளுஞ்சம்மதித்து
என்னையந்தலக்குணற்கு இசைந்துகொடுக்கவேதான்
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்குகள்தான்மாற்றி
இன்றைக்குஎட்டாநாள் இசைந்தசுக்ரவாரமென்று
பெண்முகூர்த்தமிட்டு போனன்துரியனுமே
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனும்போனபின்பு
இந்தவிசேஷமெல்லாம் என்தாதிகேட்டுவந்து
சொல்லினளெந்தனுக்கு தோழியவள்செங்கழனி
செங்கழனிசொல்லவேநான் சித்தங்கரைந்தழுதேன்
அப்போதுமாயரண்டை அடித்துபுரண்டழுதேன்
ஏசாதுஏசி எணிக்கையில்லாமல்
பேசாதும்பேசி பெருமாளுடன்சண்டையிட்டேன்
என்னசண்டைசெய்தாலும் ஏறெடுத்துபார்க்கவில்லை
என்தகப்பன்முன்னுக இட்டேன்சபதமெல்லாம்
அருச்சுனநகரம் ஆனதுவாரகையும்
பரிசுத்தமாகச்சுட்டு பாழாக்கிப்போட்டிடுவேன்
சுட்டுக்கரியாக்கி சூரைகளாடிவிப்பேன்
எட்டுதலைலக்குணனை எட்டிமயிர்பிடித்து
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமைதலைசிரைத்து
கள்ளன்திருடனைத்தான் கடுகதலைசிரைத்து
அபிமன்னர்வாளாலே ஐந்துகுடுமைவிட்டு
அரசாணிகாலோடே அவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆவின்சாணிகொண்டுவந்து அவன்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருந்திரியால் அவன்தலையில்விளக்கேற்றி
மணைமேலேநானிருந்து மைத்துனரேயுன்கையாலே

மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருப்பேனென்றுசொல்லி
சபதங்கள்தானுமிட்டு தாய்மனைக்குநான்போனேன்
சண்டைமெத்தநான்கொடுத்தேன் தாயாரறியேனென்று
சத்தியங்கள்கூறினாள் தாயாரறியேனென்று [ள்
பின்னையுமெத்த பேசிச்சபதமிட்டேன்
சபதமழியாதே தயவாகமைத்துனரே
சிவசிவாமைத்துனரே செய்தருளும்மங்கிலியம்
வந்துநீரென்னையிப்போ மங்கிலியங்கட்டுமென்றாள்
பள்ளிக்கூடந்தனிலே இருந்துபடித்தோமே
வள்ளிக்கொடிபோலே வளர்ந்திருந்தேனப்போது
பஞ்சைச்சிறிக்கியைப்போல் பத்தாவேநானிருந்தேன்
கொஞ்சச்சிறிக்கியைப்போல் கூடத்திரிந்தேனே
கரிகுச்சிபோலே கடிகித்திரிந்தேனே
அப்படிதானெண்ணாதே அபிமன்னராஜாவே
வளர்ந்தேன்சமைந்தேன் வடிவுமிகவானேன்
மயிரழகைக்கண்டாலே மயங்குவாய்மைத்துனரே
கொண்டையழகைக்கண்டால் கொற்றவனே நீதரியாய்
நெற்றியழகுகண்டால் நீபொறுக்காய்மைத்துனரே
மூக்கழகைகண்டாலே மூர்ச்சையாய் நீவிழுவாய்
கண்ணழகைக்கண்டாலே களைத்திடுவாய்மைத்துனரே
கண்புருவம்ரெண்டழகும் காமனார்வில்லதுபோல்
மேற்புருவமிரண்டும் வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
விண்ணவரைமயக்கும் விழிகள்சேல்கெண்டையைப்போ
சீவிமுடித்தகொண்டை சிறுத்தபனம்பழம்போல் [ல்
மன்னவரைத்தான்மயக்கும் மதிமுகந்தன்னழகும்
கன்னமதுரெண்டும் காமன்கடைந்தாற்போல்
வடிவானகாதிரண்டும் வள்ளிக்கொடியதுபோல்
கூறியமூக்கிரண்டும் குமிழப்பழமதுபோல்
வாயழகைக்கண்டால் மயங்குவாய்மைத்துனரே
செம்முருக்கம்பூவதுபோல் சிவந்தவிதழழகும்
பல்வரிசையாணி பதித்தமுத்துபோலிருக்கும்
கழுத்தடிகள் தன்னழகு கடைந்தசங்குபோலிருக்கும்
தோளழகுமைத்துனரே சொல்லுகிறேன் நீர்கேளீர்
மூங்கிற்குருத்ததுபோல் மூளைத்தயிருதோளழகும்
கையழகுசெங்கரும்பு போலேகனத்திருக்கும்
மார்பழகைச்சொல்லுகிறேன் மைத்துனரே நீரறியும்

அகண்டமணிமார்பும் ஆபரணப்பூஷணமும்
திரண்டஸ்தனமிரண்டும் செண்டானபந்ததுபோல்
அடிக்கொண்டெழும்பியது அமிர்தகலசம்போல்
ஒப்புடனே நானும் ஒளிவாயிருக்கிறேன்காண்
மட்டிடப்போகாது மைத்துனரேயென்னழகு
ஆலிலைப்போலாக அமர்ந்தசிறுவயிறும்
இடையழகுசொல்ல எனக்குத்தெரியாது
சிங்கத்திடையென்று செப்புவார்தோழியர்கள்
இருதொடையிரண்டழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
நடையழகுமைத்துனரே நல்லஅன்னம்போலிருக்கும்
முழங்காலின்பேரழகோ மூனைத்திராசுபோலிருக்கும்
கணுக்காலின்சீரழகு கனத்தவிரால்போலிருக்கும்
குதிக்காலின்பேரழகு குவிந்தசெண்டுபோலிருக்கும்
பொருந்தியபாதமிரண்டும் புத்தகம்போலிருக்கும்
திருந்தியவிரலனைத்தும் செப்பமுடியாது
பவழம்பதித்தாற்போல் பாதவிரலழகும்
மைத்துனரெ நீர்வந்தால் மயங்கிவிழுந்திடுவீர்
அரம்பையைப்பார்க்கிலும் அதிகஅழகாயிருக்கும்
மேனகைதிலோர்த்தமையும் மெல்லியெனக்கீடலவே
மன்மதன்தேவிவிட மற்றுமழகாயிருப்பேன்
இப்படி நான்வளர்ந்து இருக்கிறேன்பத்தாவே
கொஞ்சமென்றுபாராதே கோபங்கள்வையாதே
பஞ்சைசிறிக்கியென்று பாராதேபத்தாவே
உம்மை நினைந்து உமதுகணையாழியை நான்
கண்களோடொத்தி களித்துபடுத்திருப்பேன்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எழுதினாள்ஓலையிலே
அவ்வேடுவிட்டு மறுவேடுதானெடுத்து
கோபித்தெழுதுகிறாள் கோபாலன்றன்மகளும்
பெருமாள்வயிற்றிலே பெண்ணாய்ப்பிறந்தேனே
அருமைகுலைந்தேனே ஆக்கினைக்குஉள்ளானேன்
உளுத்தமரமானேன் உள்ளுருச்செக்கானேன்
பட்டமரமானேன் பாழுருச்செக்கானேன்
கட்டைமரமானேன் கன்றுகட்டுந்தும்பானேன்
கெட்டமரமானேன் கேடுகெட்டகொம்பானேன
மட்டைமரமானேன் மாடுகட்டுந்தும்பானேன்
எட்டிமரமானேன் எல்லைநட்டகல்லானேன்

காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானேன்கண்மணியே
ஏட்டுப்புறத்திலே எழுத்தானேன்கண்மணியே
நாட்டுப்புறத்திலே நட்ட நடவானேன்
ஆற்றிற்கரைத்த புளியானேன்ஆணழகா
சேற்றிற்கவிழ்த்த தேனானேன்தேர்வேந்தா
விழலுக்கிரைத்த நீரானேன்வித்தகனே
கானலுக்குப்பேய்ந்த மழையானேனகர்த்தாவே
அங்காடிக்கிட்ட பதருனேன்ஆண்டவனே
இடையன்கொம்பானேன் என்னுடையபத்தாவே
மடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் மன்னர்பெருமாளே
தாய்தகப்பனென்னை சதிசெய்துவிட்டார்கள்
நீரிப்போவந்தால் நிற்பேன்நிலைத்திருப்பேன்
வாராமற்போனல் மாண்டிடுவேன்மைத்துனரே
என்னுணைமைத்துனரே என்தகப்பன்தன்னுணை
மாமன்மாராணை மடிவேனுன்மன்னவனே
போகமனம்வருமோ புத்திகெட்டுபோனேனே
ஓலைகண்டபோதேதான் ஓடிவாமைத்துனரே
ஆகாபுலையன் அழிவானரண்மனையில்
நீதிநான்சொன்ன நிண்ணயங்கள்தப்பாது
நாளையதினந்தானே நடந்தோடிவாருமென்றுள்
வாராமல்நீயிருந்தால் மானிடர்களெல்லோரும்
இருதாலிகட்டியென்று ஏசுவாரென்னையுந்தான்
நம்முடைசாதியிலே நடக்குமோராசாவே
புருஷனொருத்தனென்று பூரித்தேன்ராசாவே
புருஷனிருவனென்று பிரித்தானோஆண்டவனும்
அதுவுந்தானில்லாமல் அபிமன்னராஜாவே
கொண்டபெண்விட்டாலும் குறித்தபெண்விடுவாரோ
பெண்டைவிட்டானென்று பேசேச்சுமாகிவிடும்
கர்த்தாவேமைத்துனரே கடுகவேவந்திடுங்காண்
லக்குணனைக்கொன்று ரணபேரிபோட்டுவைப்பேன்
அவனையும்பிடித்துவந்து அரசானிக்காலோடே
கிக்கெனகாலில்கட்டி சிரசைந்துகுடிமைவிட்டு
முடிக்குடிமைதான்சிரைத்து மூன்றுலிளக்கேற்றிவைப்
சபைமன்னர்பார்த்திருக்க தலையிலேசாணிவைத்து[பேன்
ஆயிரந்திரிபோட்டு அணிவிளக்கேற்றிவைப்பேன் [ன்
பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டி பாவிப்பேனென்றுசொன்னே

நேர்த்தியாய்த்தாலிகட்டி நிர்வகிப்பேனிப்போது
சொன்னசபதமது சும்மா அழியாமல்
மன்னவரேநான்சொன்ன வார்த்தையைத்தள்ளாமல்
என்னுயிதுவென்று என்புருஷாமைத்துனரே
ஆலோசியாமலே அரைக்ஷணத்திலிங்குவந்து
மன்னவரேநீர்வந்து மங்கிலியந்தான்தரியும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எழுதினளோலையிலே
சுத்தமுடனே சுருளோலைதான்சுருட்டி
ஒப்பமுடன்போட்டு உறுதியுடன்தான்சுருட்டி
கடையோலையிட்டுக் கணையாழிமோதிரத்தால்
அரக்காலேமுத்திரையும் ஆரணங்குந்தான்போட்டு
ஓலைச்சுருளைவைத்து உத்தமியுமப்போது
செப்பமுடன்சுந்தரியும் சீக்கிரமாய்த்தானடந்து
வடக்குமுகமாக வந்துநின்றுமங்கையரும்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி செபித்தாளேமந்திரத்தை
பாட்டனைத்தானினைந்து பத்தியுடன்முன்பணிந்தாள்

வாயுபகவான் சுந்தரியிடம் வருவது.

வடக்கேவெகுதூரம் வாயுதேவன்முன்கேட்டு
பொட்டெனவேயோடிவந்து புகழ்பேத்திமுன்னின்முன்
பாட்டனைத்தான்பார்த்துப் பைங்கொடியுந்தெண்டனிட்
வந்திரோயென்பாட்டா மனதுகுளிர்ந்துவிட [டாள்
உபசாரஞ்சொல்லி உட்காரவைத்தாளாம்
பேத்தியைத்தான்பார்த்துப் பேசுவாரப்பொழுது
என்னை நினைக்கவந்த காரணமேன்பேத்தியரே
வல்லவியேசொல்லுமென்று வாயுராஜன்முன்கேட்க
சொன்னளேசுந்தரியும் துரியோதனன்துடுக்கை
பெண்கேட்கவந்ததுவும் பெருமாளிசைந்ததுவும்
அருச்சுனனரென்மாமன் அவருடையபுத்திரனர்
அபிமன்னராஜருமே அறியவேவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதிவைத்து உம்மைநினைத்தேனென்முள்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எடுத்துரைத்தாள்பாட்டனுக்கு

வாயுபகவானுஞ் சொல்லுவது.

சுந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவாயுமன்னன்
அதரியைப்பார்த்து சொல்லுவான்பாட்டனுமே

பஞ்சவர்கள்காடுறைந்து பணங்காசுமில்லாமல்
நாடுவிட்டுக்காடுறைந்து நல்லபதியிழந்து
வில்லிழந்துவாளிழந்து வீமாபுரமிழந்து
காய்கிழங்குதின்று காட்டில்திரிகின்றார்
சீமையுமில்லை செலவழிக்கச்செம்பொனில்லை
நாடுமில்லை நகரமில்லை நல்லமனைவீடுமில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லை உற்றாருறவுமில்லை
படுக்கவிடமுமில்லை பள்ளிகொள்ள தாவுமில்லை
சுபத்திரையாளுன்மாமி சோற்றுக்கழுகிறாள்
தரித்திரப்பட்டுத் தடமாட்டமாயிருக்க
அபிமனுக்குவாக்கப்பட்டால் ஆகாதுசுந்தரியே
துரியோதனன்வீட்டில் திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
கற்புக்குழலாளே காராம்பசுந்தேனே
இத்தனையும்பார்த்து இசைந்தானேஉன் தகப்பன்
வைக்குமிடமறிந்து வாழைப்பதித்தாண்டி
பூக்குமிடமறிந்து புன்னைபதித்தாண்டி
காய்க்குமிடமறிந்து கமுகுபதித்தாண்டி
உண்ண நல்லசோறுமுண்டு உடுக்க நல்லஆடையுண்டு
தின்ன நல்லபாக்குமுண்டுசெலவழிக்கச்செம்பொனுண்டு
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் ஏற்றமுள்ளமாமயிலே
உத்தமியேவுந்தனுக்கு உறுதிகண்டாய்சுந்தரியே
என்றுமெத்தசொலலி யெடுத்துரைத்தான்பாட்டனுமே

சுந்தரி கோபிப்பது.

சுந்தரியுந்தான்கேட்டு சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கண்கள்சிவந்தாளே காந்தாளமானாளே
சந்திராயுதமெடுத்தாள் தன்பாட்டன் தலையறுக்க
தலையையறுத்து சமுத்திரத்திற்போட்டிடுவேன்
மார்டைப்பிளந்து வைகுந்தஞ்சேர்த்திடுவேன்
பாட்டனென்றுபாரேநான் பறக்கடிப்பேனுன் னுயிரை
திட்டமுடன்வாளுருவி சிரசைத்துணிக்கவந்தாள்

வாயுபகவான் சொல்லுவது.

கண்டானேவாயுராஜன் கன்னியிடசத்துவத்தை
அல்லவடிபேத்தியரே அறியாமற்சொன்னேனடி
ஏ ன்-மனதறியச்சொன்னேன்காண் மதியுள்ளசுந்தரியே

பரியாசஞ்சொன்னேனடி பைங்கிளியேசுந்தரியே
நல்லதென்றுசொல்வாயோ நான்மாட்டேனென்பாயோ
வல்லவியேயுந்தன் மனமறியச்சொன்னேனடி
கோபித்துக்கொள்ளாதே கோபாலன்றன்மகளே
போகவிடைதாரும் பூங்கனியேசுந்தரியே
ஆவியழியுதடி அடித்தொடைகள்நோகுதடி
நடக்கவுமாட்டேனடி நான்போகேன்நாயகியே
வயிற்றிற்பசிக்குதடி வாயுலர்ந்துபோகுதடி
வயிற்றுக்குசோறுமிட்டு மறுசோறுமூட்டைகட்டி
போகப்பலன்கொடுத்தால் போவேன்காண்சுந்தரியே
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான்வாயுதேவன்
சொன்னவிசேஷமெல்லாம் தோகையவள்தான்கேட்டு
சற்றேநகைத்தருளித் தாதிகளைத்தானழைத்து
ஆயிரக்கலவரிசி அடிசல்சமையுமென்றாள்
கட்டமுதுக்காயிரகலம் கன்னிசமையுமென்றாள்
அப்படியேதாதியர்கள் அடிசல்சமைத்தார்கள்
செப்பமுடன்நாற்கறிகள் திரளாய்ச்சமைத்தார்கள்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்பாட்டனுக்கு
கொட்டினாள்கோபுரம்போல் குவித்தாள்மலைபோலே
சிறுமலைகள்போலே சேரவைத்தாள்நற்கறிகள்
அந்தமுடன்சுந்தரியும் அமுதுபடைத்தாளாம்
பாட்டனையும்சுந்தரிதான் பசியாறுமென்றுசொன்னாள்
வந்தானமுதுமுன்னே வாயுராஜன்பாட்டனவன்
பிசைந்தானேசோற்றையெல்லாம் பிடித்தானேமூன்றுபி
மூன்றுபிடியாய்ப்பிடித்து உருட்டிமுகம்பார்த்து [டி
சிவனேதுணையென்று விழுங்கிவிட்டான்வாயுராஜன்
கஞ்சியுஞ்சோறுமாய்க் கால்வயிறு ஆச்சுதுகாண்
கட்டமுதுசோற்றைக் கனமாய்ப்படையுமென்றான்
மூவாயிரக்கலஅரிசி சமையுமென்றாள்மூப்பிகட்கு
சமைத்துப்படைத்தார்கள் தாதிசமர்த்திகளும்
மூவருக்கும்பிரீதியென்று விழுங்கினான்சோற்றையெல்லா
யாவருக்கும்பிரீதியென்று அன்பாய்ப்புசித்தபின்பு [ம்
கைகழுவிவாய்துடைத்து கடுகிவந்தான்பாட்டனுமே
அரிபிளவுவெற்றிலையும் அள்ளிரொம்பகைக்கொடுத்தாள்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியும்தான்கொடுத்தாள்
போடாநீபாட்டாவென்று போற்றிவிடைகொடுத்தாள்

வாயுராஜன் தான்வாங்கி மடியிலேவைத்துகொண்டு
மறுவார்த்தைசொல்லுகிறுன் வஞ்சியாள்சுந்தரிக்கு
அடிபெண்ணே ஓலையை அவன்கையில் நான்கொடுத்தால்
ஆக்கினைகள்செய்து அறுப்பாண்டிவாளாலே
பொல்லாதபையலவன் பூங்கொடியேயுன்புருஷன்
கிட்ட நின்று நான்கொடுத்தால் வெட்டியெறிந்திடுவான்
கண் ணுக்குக்காணுமல் காற்ருேடேபோட்டிடுவேன்
ஓலையை நான்போட்டு ஓடியேபோய்விடுவேன்
சம்மதியோஉந்தனுக்கு தயவாகச்சொல்லுமென்ருள்
மாலைகுழலாளும் மறுவார்த்தைசொல்லுகிருள்
இந்தச்சுருளோலை எப்படிதானுனலும்
அந்தமுள்ளமைத்துனனுர் அவர்கையிலகப்படவே
கொண்டுபோய்ஓலையைத்தான் கொடுமென்ருள்சுந்தரியும்
நல்லதென்றுசம்மதித்துநடப்போமென்றெழுந்திருந்தா
கட்டமுதுமூட்டை தன்னை கைக்கொடுத்தாராயிரம்பேர் [ர்
சுண்டுவிரலிலே தூக்கிட்டுகொண்டானே
போரேநான்பேத்தியரே போய்வாருமென்றுசொன்னுள்
பாட்டனைப்பார்த்துப் பட்சமுடன்தெண்டனிட்டாள்
அப்போதுதானும் அடியெடுத்துவைக்கலுற்ருன்
தூக்கி அடிவைக்க ஏழரைநாழிசெல்லும்
இருப்பானெழுந்திருப்பான் இளப்பாறிதான்போவான்
பார்த்தாளேசுந்தரியும் பாட்டன்பயணமெல்லாம்
ஏதடாஎன்பாட்டா இப்படிக்குநீநடந்தால்
ஆனைகுந்திபட்டணமும் ஆறுமாதம்பயணமாச்சே
என்சபதமெல்லாம் எரிந்துபுகைந்துவிடும்
அப்பாலவர்வந்து ஆகியகாரியமேன்
மோசமும்பண்ண இசைந்தாயோஎன்பாட்டா
நாளையவரறிந்தால் நடக்குமோகாரியங்கள்
இல்லாதேபோனுல் என்னுவியழிந்துவிடும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இருந்தாள்துயரமுடன்

வாயுராஜன் போகிறது.

அப்போதுவாயுராஜன் அவள்முகத்தைதான்பார்த்து
மாலைக்குழலாளே மனுவொன்றுநீகொடுத்து
இப்போதேநானெழும்பி ஏகமாய்தான்வளர்ந்து
ஐந்தாறுநாழிகையில் அபிமனிடம்போய்ச்சேர்வேன்

என்றுசொல்லிபாட்டன் எடுத்துரைத்தான்சுந்தரிமுன்
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே உத்தமியேயென்றுசொல்லி
ஓலையைக்கண்டாலே ஒருநொடியில்தான்வருவான்
சிமிட்டிவிழிக்குமுன்னே துரியோதனன்படையை
அதட்டி அரைக்கணத்தில் அறுத்துப்பலியிடுவான்
உன்னைமணம்புணர்ந்து உலகாள்வான்கண்டாயே
என்றுசொல்லிபாட்டன் எழுந்திருந்தான் தீவிரமாய்
கட்டமுதுவாங்கி கடுகிநடந்தானே
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
எண்டிசையுந்தானடுங்க எமலோகந்தத்தளிக்க
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமனைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியவனங்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மாதுளையினுட்புகுந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அடுத்தானேவாயுராஜன்
மாந்தோப்புச்சாலையிலே வந்துநின்றானப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணம்வாழ் அபிமன்னராஜதுரை
தோழமார்தன்னுடனே துணையாகஆயிரம்பேர்
உண்டுவில்லுதானெடுத்து உத்தமனார்தன்மகனும்
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அரியவாள்கையிலெடுத்து
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வேட்டைக்குப்போக விடைதாருமென்றுசொன்னான்
அப்போசுபத்திரையும் அபிமனைத்தான்வாழ்த்தி
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

அபிமன்னன் வேட்டையாடுகிறது.

அங்கேவிடைபெற்று அபிமன்னன்தோழருடன்
கச்சுகளும்தட்டிகளும் கட்டியபிமன்னனுந்தான்
சந்திரகாந்திதட்டி தாமரைப்பூசுங்குமுட்டு
இந்திராதிதேவரெல்லாம் இவனைவணங்குவார்கள்
வெளியேபுறப்பட்டு வேட்டைக்குத்தான்போனான்
நாடுகடந்து நல்லவேட்டையாடுகிறார்
காடைகவுதாரி கலைமான்கடம்பைகளும்
மஞ்சட்குருவிகளும் மயிலும்குயிலனமும்
விந்தைவிந்தைபட்சிகளும் விளையாடித்தான்பிடித்தான்

கொண்டலாத்திவல்லூறு கோலமுடன்தான்பிடித்து
ஆற்றருகேவந்து அபிமன்னராஜாவும்
குப்பிகந்துபாயமணல் குறித்திடும்வேளையிலே
மாயன்பெருமாள் மனதிலொன்று தானினைந்து
வேட்டையாடும்பாலனுட வீரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
கிளிப்பிள்ளையாகவே கிருஷ்ணரெழும்பிவந்தார்
அபிமன்னர்தானிருக்கும் அந்தஅடவிவந்தார்
வந்தார்பறந்து மரத்தில்கிளியாயிருந்து
அதனையுங்கண்டான் அபிமன்னனப்பொழுது
இதனைப்பிடிக்கவென்று எறிட்டான்வில்கணையை
உண்டைவில்லைத்தாவெடுத்து ஊடுறுகத்தானடித்தான்
கிளிப்பிள்ளைதானும் கிளம்பிற்று அப்பொழுது
கிளம்பிப்பறக்கிறது கேசரிமார்க்கமதாய்
பாலனபிமனும் பாங்குடனப்பொழுது
வல்லூறுடேகையை வானத்தில்போகவிட்டான்
அதுவுமிதுவும் அந்தரத்தில்தான்பறக்க
அபிமன்னராஜாவும் அதின்பின்னேதான்போனான்
தோழருமன்னவனும்தொடர்ந்தாற்போல்தான்போனான்
கிளிப்பிள்ளைதானும் கெம்பீரமாய்த்தான்பறந்து
வாயுராஜன்காட்டில் தொடர்ந்துபரந்ததுகாண்
வல்லூறுடேகையும் வலுவாய்ப்பறந்ததுகாண்
பறந்துதொடரவே பதுங்கிற்று அக்கிளியும்
மாயமாய்த்தான்பறந்து மறையோனும்மாயவனும்
பாட்டைவழியிலே வந்திருந்தாரப்பொழுது
கிளிப்பிள்ளைபின்னாக கிட்டிவந்தவல்லூறும்
மாயமாய்த்தான்போக மரத்தின்மேல்நின்றது
இதுகள்பிறகே இறைக்கவேதானேடி
அபிமன்னராஜாவும் அக்காடேதான்வந்தார்
தோழர்களுமன்னர்களும் சுறுக்காய்நடந்துவந்தார்
அப்போதபிமன்னன் ஆண்கிளியைக்காணமல்
மெத்தக்கிலேசமாய் விசாரமாய்த்தானிருந்தார்
வல்லூறைக்காணமல் வரவழைத்தானப்போது
டேகையும்கைமேலே நிண்ணயமாய்வந்தது
அப்போதுபிராமணனை அபிமனுந்தான்கண்டு
இது-ஆருடையபட்டணம் ஐயாவேயென்றுகேட்டான்
தாருவாசன்தன்னுடைய சொல்லரியபட்டணந்தான்

அப்போயெரிபறந்து அபிமன்னராஜாவும்
பட்டணத்தையெல்லாம் பாலனுஞ்சூறையிட்டான்
இப்படியாக இருக்கிறவேளையிலே
வழியிலே நின்றுமாயன் மறையோனாய்ப்போகையிலே
வாயுராஜன்எங்குமப்போ பாலனைத்தான்தேடி
எங்கிலுங்காணாமல் என்செய்வோமென்றிருக்க
அப்போபிராமணரும் அவ்வழிதான்வரவே
வாயுராஜன்கண்டு மறையோனைத்தெண்டனிட்டு
ஐயாபிராமணரே அபிமன்னனைக்காணீரோ
என்றுசொல்லக்கேட்க எடுத்துரைப்பார்வேதியரும்
ஆரோதெரியாதையா அறியாதபிள்ளையுமாய்
பார்த்தாலும்பாலகன்போல் பறந்தாலும்புலியதுபோல்
வீரரையுஞ்சூரரையும் வென்றிடுவான்மன்னவரை
பொல்லாதபையலவன் போர்கள்கெலித்திடுவான்
எதிர்த்தவரைக்கொன்று இருபிளவாய்ப்போட்டிடுவான்
கண்டவரைவெட்டி கழுவிலேஏற்றிவைப்பான்
அத்தனைக்கும்வல்லவனாய் அறியாதபையலுமாம்
தூருவாசன்பட்டணத்தைச் சூறையடிக்கின்றான்
நான்-யாசகத்துக்கென்று அறியாமல்வந்துவிட்டேன்
கண்டேன் அவனையங்கே கலங்கிப்பயந்துவந்தேன்
அவனாரோதெரியாதையா அறிந்துமெள்ள நீர்பாரும்
குன்றேறி நீர்பார்த்துக் குறிப்பாயறியுமென்றார்
என்னத்துக்காக நீர் இப்போதுதேடுகிறீர்
அவனுடையகாரியமேன் ஆணழகா நீருரைப்பீர்

வாயுராஜன் சொல்வது.

வாயுராஜனப்போ வயணமாய்ச்சொல்லலுற்றான்
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வரவிட்டாளென்னையிப்போ
துரியோதனனுடைய செல்வனாம்லக்குணற்கு
தன்னைக்கொடுக்கவென்று சம்மதித்துத்தன் தகப்பன்
பணமெத்தவாங்கியே பரியமிசைந்தானாம்
அதுகேட்டுசுந்தரியும் அனலாகத்தான்சீறி
அபிமன்னரைக்கொண்டு அவன்பதியுமிவன்பதியும்
சுட்டுக்கரியாக்கி சூறையிடவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதி உளவாயென்கைகொடுத்தாள் [ல்
கொண்டுபோய் நீகொடென்று கொடுத்தாளேயென்கையி

அதனையான்கொண்டுவந்து அபிமனைத்தேடுகிறேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எடுத்துரைப்பார்வேதியரும்

வேதியர்சொல்வது.

ஆனாலும் நீஅவன் அண்டையிலேபோகாதே
சூரியனை நீநினைத்தால் சுறுக்காகக்காயும்வெய்யில்
வெய்யலிலேவேர்த்து விடாய்பட்டுத்தான்வருவான்
அவ்வேளை நீபார்த்து ஆணழகாதானெழும்பி
மாயமாய் நீபோட்டு மறைந்துபோவென்றுசொன்னான்
அப்படியாய்ச்சொல்லி ஐயர் நடந்துவிட்டார்
வாயுராஜன் தானுமப்போ வளர்ந்துகுன்றுதானேறி
உயரவேதானேறி ஊடுறுகத்தான்பார்த்தான்
அப்போதுகண்டு அறிந்தானபிமன்னனென்று
வேதியனார்சொன்ன விசேஷமெல்லாமெய்யென்று
சூரியனைத்தான்பார்த்து சொல்லலுற்றாரப்பொழுது
ஐயாவேஇப்போது அரைநாழிமாத்திரந்தான்
நீர்-பதினாறுகண்ணாலும் பார்க்கவேவேணுமென்றார்
வாயுராஜனைப்பார்த்து வகுத்துரைப்பார்சூரியனும்
காய்ந்தால்களைவருமோ கட்டழகாயிப்பொழுது
காற்றடங்கி நீர் நின்றால் கடும்வெய்யில்யானுவேன்
களையும்தவிர்ப்பும் கடுகெனவேவந்துவிடும்
அப்படியே நீங்களும் அண்ணன் தம்பிதானிருவர்
காதுங்கனிவாயும் கால் நாழிமூடி நின்றால்
நானுமேருட்டியாய் நன்றாயெரிக்கிறேன்பார்
என்றுதான்சொல்லி இதுவுமெய்தானென்று
வாயுராசனப்போ வாய்மூடிதான்மறந்து
குகையில்மறந்துமப்போ கூடாமல்தானிருந்தார்

அபிமன்னன்வேட்டையாடிப் பந்தடிக்கிறது.

அப்போதபிமரும் அருஞ்சூறைதானாடி
வெய்யலிலுங்கானலிலும் மெத்தவெதும்பி நின்றார்
அபிமன்னன்தோழர்களும் ஆனதுரைமன்னர்களும்
மெத்தவெதும்பி விடாய்ப்பட்டார்தண்ணீரின்றி
தண்ணீர்கிடையாமல் தாகவிடாய்தான்களைத்தார்
கண்டானபிமன்னனும் களைப்பட்டுவீழ்ந்தவரை
தாகவிடாய்தீரவென்றாற் தண்ணீருங்கிட்டவில்லை

மாயமாய்ப்போகவே செய்தார்மகாதேவர்
எங்குமவர்திரிந்து ஏகலுற்ருராற்றருகே
அபிமனுந்தோழருமா யாற்றருகேவந்தார்கள்
தண்ணீர்விடாய்தீர்ந்து தாகந்தெளிந்தார்கள்
தாகந்தணிந்தவர்கள் தன்களையுமாறினபின்
குப்புகந்துபாயமணல் குவித்திடுமணலையெல்லாம்
மணலைக்குவித்து மன்னர்களுந்தோழர்களும்
பந்துகளாடியே பாலன்விளையாடுவதும்
ஒப்பமுடனுடுவதும் ஓடியடிப்பதுவும்
நூறுபேர்தோழருமாய் நிற்பாரொருபக்கலிலே
இவன்தானொருபக்கலிலே ஏறியடிப்பதும்
சென்றுவிளையாடுவதும் நின்றுவிளையாடுவதும்
ஓடியடிக்கிறதும் ஒருவன்மேற்பாய்கிறதும்
மோதியடிக்கிறதும் மூனைமுகத்திற்பாய்கிறதும்

வாயுராஜன் காற்றடிப்பதும் ஓலையைவிட்டோடுவதும்.

கண்டானேவாயுராஜன் காளையுடசத்துவத்தை
பாலனுடசத்துவத்தைப் பார்க்கவேவேண்டுமென்று
வாயுராஜன்ருனு மலையைவிட்டுதானெழும்பி
நான்குதிக்கும்பார்த்தானே நடுவாகநின்றுகொண்டு
ஆற்றின்கரையும் அதினருகேதோப்புகளும்
பார்த்துமேவாயுராஜன் பதறியெழுந்திருந்து
மேலாகக்காற்றெடுத்து வெண்மணலாய்த்தானடிக்க
வானமும்பூமிகளும் வளர்ந்திருக்குங்காட்டகத்தே
ஆகாயந்தான்பறக்க அடித்தானேகாற்ருக
காடுமலைகளும் கரடிசிங்கம்யானைகளும்
ஓடிவந்துமேல்விழவே உறுதியுடன்காற்றடித்தான்
நூறுபேர்தோழருமே காற்ருேடேதான்பறந்தார்

அபிமன்னன்கோபித்து வாளுருவிபுறப்படல்.

அபிமன்னராஜாவும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
நின்ருெருவனுமே நெடுமூச்செறிந்தானே
அந்தமலைகளெல்லாம் மரஞ்செடிகளுள்ளதெல்லாம்
ஆண்சிங்கம்யானை அதிலுள்ளமிருகமெல்லாம்
வாளாலேவெட்டி எறிந்தான்மலைமலையாய்
வாயுராசனுக்கிந்த வலுமைவந்தகாரணமேன்

சோதித்தவன்றலையை துணித்திடுவேனென்றுசொல்லி
பூரித்தெழுந்திருந்து புறப்பட்டான்வாளுருவி
வாளாலேவீசுவதும் மலைமரங்கள்சாய்கிறதும்
தோளாலகுவெடுத்துத் துரத்திவருகிறதும்
காற்றுக்கெதிராகக் காவலனுர்வருகிறதை
பார்த்தானேவாயுராஜன் பாலன்வருகிறதை
துரியோதனன்படையைச் சேரமடித்திடுவான்
நூற்றொருவன்தன்முடியை நொடியிலறுத்திடுவான்
பதினெட்டுஅக்குரோணி படையும்பரிகலமும்
கணப்பொழுதில்வெட்டி கைலாசம்போக்கிடுவான்
அந்தமலைக்காட்டில் அன்பானதோழரெல்லாம்
சிந்தைகலங்கி செடிமரத்தைதான்பிடித்து
பந்துபோலேசுருண்டு படுத்திருந்தாரக்காட்டில்
அப்போதுவாயுராஜன் அன்பானஓலையைத்தான்
ஓலைச்சுருளெடுத்து ஓட்டிவிட்டான்காற்றூடே
ஓலையைவிட்டபின்பு ஓடியேபோனுனே

அபிமன்னன் ஓலையை யெடுத்துக்கொண்டுபோகுதல்.

அந்தச்சுருளோலை அபிமன்னன்முன்னேவந்து
பந்துபோல்தானெழும்பி பக்கத்தில்நின்றதுகாண்
கண்டானேஓலையைத்தான் காண்டீபன்றன்மகனும்
கணையாழிமுத்திரையும் கடைவோலைசுத்ததுவும்
மணமானசுந்தரிதான் வரவிட்டவோலையென்று
கனமாகதானெடுத்து கனிவாயால்முத்தமிட்டு
கோபித்துவாளுருவி கோபமுள்ளபாலனுமே [யும்
துணித்திடுவேனென்றுசொல்லி துரத்தினான்பாட்டனை
பார்த்தானே நாலுதிக்கும் பாட்டனையுங்காணுமல்
போய்விட்டானென்றுசொல்லி பூரித்தான்பாலனுமே
திரும்பிநடந்தானே திக்குதிசைதானடுங்க
தோழன்மார்தங்களுடன் சொல்லவேவேணுமென்று
தேடிப்புறப்பட்டு சேவகரைக்கண்டானே

அபிமன்னன் தோழருக்கு சொல்லுதல்.

அந்தஅபிமன்னன் அனைவரையுந்தானெழுப்பி
சிந்தைதெளியவைத்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
காற்றிலடிப்பட்டீர்களோ கட்டழகர்தம்பிகளே

வேற்ருேலையாகவந்து விழுந்துதடாஎன்மேலே
ஓலையைக்கொண்டுநான் உங்களையுந்தேடிவந்தேன்
தப்பிப்பிழைத்தீர்களோ தடமாட்டமாகாமல்
காற்றடித்தேபாட்டன் கடலிலேபோயொளித்தான்
ஓலையைப்போட்டுவிட்டு ஓடினனென்பாட்டன்
உங்களையான்டார்க்க வோடிவந்தேனுத்தமரே [னுமே
அரண்மனைக்குப்போவோமென்று அழைத்தானேபால
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரரண்மனைக்கு
அம்மாள்சுபத்திரையாள் ஆசாரமண்டபத்தில்
சிங்காதனத்திலே இருந்தாள்சுபத்திரையும்
மன்னவர்கள்பிள்ளைகளும் மாயன்மருமகனும்
அம்மாளைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறுசங்கைகேட்டாளே

அபிமன்னன் தாயாருக்கு ஓலைகொடுப்பது.

அப்போதபிமரும் அம்மாளைத்தான்பார்த்து
காற்ருேடே தம்பிமார் கண்டெடுத்தாரிவ்வோலை
பார்த்தனுக்குசொல்லுமென்று பாலகனுங்கைகொடுத்து
அந்தச்சுருள்வாங்கி அம்மாளும்வைத்திருந்தாள்
பொழுதுபுலர்ந்ததுகாண் புதுநிலவுங்காயுதப்போ
சலக்கங்கள்தானுடி சந்திசெபம்தான்முடித்து
சாப்பிட்டனைவரும் தம்பிமார்தூங்கினபின்

சுபத்திரை ஓலையை வாசிப்பது.

அம்மாளெழுந்திருந்து அரண்மனையைத்தான்மூடி
ஒருவரையுங்காணுமல் ஓலைச்சுருளெடுத்து
தூண்டாவிளக்குமுன்னே பார்த்தாள்சுபத்திரையும்
உருகிக்கரைந்தழுதாள் உடம்பெல்லாம்புண்ணுனுள்
அண்ணனைதானினைந் தறைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
கண்ணில்லான்பேரனுக்கு கலியாணம்வந்ததென்ன
வண்ணன்மகள்சுந்தரியும் வாழ்க்கப்படுவாளோ
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்தாள்
தம்பியிந்தபேச்சறிந்தால் தரிப்பானேபூமியிலே
அந்தச்சுருளோலைதன்னை அன்பாய்மறையவைத்தாள்
இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைக்கப்போகாது
என்றுசுபத்திரையாள் இருந்தாள்மனதில்வைத்து

அபிமன்னன் சொல்வது.

பொழுதுவிடிந்தபின்பு போர்மன்னராஜாக்கள்
எழுந்திருந்துமுகங்கழுவி ஈஸ்பரரைத்தானினைந்து
திருநீறுபூசி சிவனுரைதோத்தரித்து
தம்பிஅபிமன்னன் சாப்பிட்டபிற்பாடு
வாளபிமன்னனுமே மாதாவைதெண்டனிட்டு
தாயேநான்தந்த சுருளோலைவாசகத்தை
நியாயமுடன்சொல்லுமென்று கேட்டானேநற்பாலன்

சுபத்திரை சொல்வது.

தாயார்சுபத்திரையும் தம்பிமுகம்பார்த்து
யாருக்கோவந்ததடா மகனுரேயவ்வோலை
மாயமாய்வந்ததடா மகனுரேயவ்வோலை
வாசித்துப்பார்த்தேனடா வகையொன்றுமில்லையடா
கிழித்துமேபோட்டேனென்று சொன்னுள்சுபத்திரையும்
சொன்னவுடன்பாலன் துள்ளியெழுந்திருந்து
கோபித்தெழுந்திருந்து கொக்கரித்துபற்கடித்து
தாயாரைக்கோபித்து தம்பியபிமன்னனுமே
ஓலையைநீதந்தால் உயிருடனேநானிருப்பேன்
தாராமல்நீயிருந்தால் தலையறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
என்று-வாளையுருவியவன் மண்ணிலேதான்நாட்டி
வாளின்மேல்நான்விழுந்து மடிந்திடுவேன்மாதாவே
தோழன்மார்கண்டுதங்கள் துடைகளுந்தானடுங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடித்துடைகள்தானடுங்க
கண்டுசுபத்திரையாள் கைவாளைத்தான்பிடுங்கி
கிழித்தெறிந்தவோலை வருமோதான்கொற்றவனே
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகனேஎன்வயிற்றில்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாளேந்திழையும்
என்னதான்சொன்னுலும் எந்திழையேநான்கேளேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் என்சிந்தைகலங்கவேதான்
சௌரியங்கள்பேசி சபதமிட்டான்பாலனுமே
பெற்றசுபத்திரையாள் பிரமைகொண்டாளப்பொழுது

சுபத்திரை ஓலையைக்கொடுக்க
அதை அபிமன்னன் வாசிப்பது.

பார்த்தாள்மகனுடைய பட்சங்களும்பத்திரமும்
காற்றுடனேடிவந்த ஓலையவன்கைகொடுத்தாள்

ஓலைச்சுருள்விரித்து பார்த்தானேஉத்தமனும்
மச்சினியாள் தானெழுதி வரவிட்டவாசகத்தை
நிச்சயமாய்க்கண்டு நிதானமிட்டான்பாலனுமே
தாயாரைத்தான்பார்த்து தம்பியபிமன்னனுமே
இப்படிதான்செய்வானோ என்தாயேஉன்தமையன்

அபிமன்னன் சொல்வது.

காணியிழந்தாலும் கற்பழியபோமோதான்
இடைப்புத்திபிடரியிலே என்பாரேவையகத்தில்
மடைப்புத்தியாலேயல்லோ மாராட்டஞ்செய்தானே
தென்னமுடிமன்னன் துரியோதனன்பாவி
தன்மகன்லக்குணனை தலையெடுக்கப்பார்த்தானே
பூமியிழந்தாலும் பெண்டிழந்துபோவேனோ
காணியிழந்தாலும் காதலியைவிடுவேனோ
ரோஷமெனக்கில்லையோதான் லோகமெல்லாமேசாதோ
கொண்டபெண்ணையொருவருக்குக் கொடுப்பாரோவைய
வண்டார்குழலாளும் மறுதாலிகட்டுவாளோ [கத்தில்
என்தகப்பனருச்சுனன்தான் இந்தபிழைகேட்டாக்கால்
உன்னையுங்கொன்று உலகமெல்லாந்தான்கொளுத்தி
அந்ததுரியோதனனை அனைவரையுந்தானறுப்பான்
தீயாயெரிப்பானே திரள்விசையனென்தகப்பன்
இப்படியென்று யெடுத்துரைத்தான்பாலனுமே
இடையனுடன்பிறந்து இளப்பமாய்போனாயோ
மடையனுடன்பிறந்து மதியில்லாளானாயோ
நான்போகஎன்தாயே நல்லவிடைதாருமம்மா
என்றுசொல்லிபாலனுமே எதிர்நின்றுகேட்டானே

சுபத்திரை சொல்வது.

தாயார்சுபத்திரையும் தம்பிமுகம்நோக்கி
மாயனுடன்சுந்தரியாள் வரவழைத்தாள்ஓலைதன்னை
மெய்விசேஷம்பொய்விசேஷம் வேணதெல்லாந்தானெ
கைக்கலக்கவேண்டி கபடோலையனுப்பிவைத்தாள் [ழுதி
இந்தவிசேஷமெல்லாம் என்மனதுதானறிய

யான்போயறிந்து அனுப்புகிறேனுன்னையென்றார்
இந்தவிசேஷம் இதுமெய்யோதாயாரே
அப்படியேசெய்கிறேன் என்றாள்சுபத்திரையும்

சுபத்திரை துவாரகைக்குப் பயணப்படல்.

பாங்கிகளை தானழைத்து பல்லக்குசோடியென்றாள்
அப்படியேதாதியர்கள் அலங்கரித்துவைத்தார்கள்
அப்போசுபத்திரையும் அன்பாகத்தானெழுந்து
ஆயிரம்பேர்தாதிகளும் அம்மாள்சுபத்திரையும்
நேயமுடன்கூடி நிதானமிட்டாரப்போது
துவாரகாபுரிக்கு துரிதமிட்டாரப்போது
அம்மாள்சுபத்திரையும் ஏறினாள்தண்டிகைமேல்
பயணம்பயணமென்று பாரத்தமுக்கடித்தரர்
அதிரவேமேளமெல்லாம் அடித்தார்களந்நேரம்
பேய்க்காளம்பூரிகையும் பிடித்தார்களப்போது
ஆலவட்டம்வீசுவதும் அகிலம்பிடிக்கிறதும்
மேல்வட்டம்வீசிவர வெண்சாமரைபோடுவதும்
ஆயிரம்பேர்தாதியரும் அருகேநடந்துவர

சுபத்திரை அபிமன்னனுக்குப் புத்திசொல்வது.

தம்பியபிமன்னனையுந் தன்னருகேதானழைத்து
அப்பாமகனே நீ அறிவுள்ளகண்மணியே
ஒப்பமுடன்போய்வாரேன் உத்தமனே நீகேளும்
அரண்மனைவாசல்விட்டு அப்புறத்தேபோகாதே
தோழன்மார்தன்னுடனே சுகமாயிருங்காணும்
சொக்கட்டான்சதுரங்கஞ் சுகமுடனேதானாடி
உண்டுசுகித்து ஒருநினைவுமெண்ணாமல்
சந்தோஷமாக தம்பியிருங்களென்று
துக்கங்கள்கொண்டு நீ சுந்தரிமேலாசைவைத்து
வெட்கத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுவாருதே
ஐந்தாறுநாளையிலே அங்கேநான்போய்வாறேன்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுபாலனுமே
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதன்மகனை சீக்கிரமாய்தானெடுத்து
வாழ்வாய்வளருவாய் வையகத்தில்வாளபிமா
தாழ்வுகுறையில்லாமல் சம்பத்தையுண்டாவாய்

வாழ்த்திவிடைகொடுத்து பாலனையும்பத்திரமாய்
காத்திருங்களென்றுசொல்லி கடிகியுரைத்தாளே

சுபத்திரை துவாரகாபுரி வருவது.

முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்களுள்ளதெல்லாம்
தப்பாமல்கொட்டிவர சங்கீதந்தான்முழங்க
வாருள்சுபத்திரையும் மாயனுடபட்டணத்தே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமனைதான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மாதுளையினுட்புகுந்து
சிங்காரத்தோப்புகளும் தெருவும்பலகடந்து
அண்ணனரண்மனைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
ஆயன்பெருமாள் அவரிருக்குமண்டபத்தே
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தங்காள்சுபத்திரையும்
தமையனுடகால்மேலே மாதுகன்னிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதங்கையரை ஸ்ரீராமர்தான்பார்த்து
வாருமம்மாதங்கையரே மகனுஞ்சுகமோதான்

சுபத்திரை சொல்வது.

அண்ணரைத்தான்பார்த்து அரிவைசுபத்திரையும்
என்னவென்றுகேட்டாளே ஏலக்குழலாளும்
கண்ணில்லான்பேரனுக்கு கற்புடையசுந்தரியை
என்னென்றுநீர்கொடுக்க இசைந்தீர்பெருமாளே
நம்முடையஜாதியிலே நடக்குமோஅண்ணாவே
கண்டவர்க்குநன்ரு யிருக்குமோகர்த்தாவே
அண்டத்தில்வானவர்கள் ஏசாரோஅண்ணாவே
என்னையும்பார்க்காமலேக்கற்றுப்போனீரோ
அண்ணரென்றுநானிருந்தேன் அனியாயஞ்செய்தீரே
உம்முடனேநான்பிறந்து உலகத்துக்கேச்சாச்சே
எனறுசொல்லிதான்புலம்பி ஏலக்குழலாளும்
அடித்துப்புரண்டழுதாள் அண்ணர்கொலுமுகத்தில்

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போதெழுந்திருந்து ஆயன்பெருமாளும்
தங்கைசுபத்திரைக்கு தணியவேகோபமெல்லாம்

இங்கிதமாகவே எடுத்துரைப்பாரேந்திழைக்கு
என்னாலேவந்ததல்ல ஏலக்கருங்குழலே
மாமன்சகுனியுட வார்த்தையினால்வந்ததுகாண்
துரியோதனன்குடியைச் சேரக்கெடுக்கவென்று
நூற்றொருவன்தன்முடியை நொடியிலறுக்கவென்று
பார்த்திருக்கஅவன்சிரசு பாழாக்கவேணுமென்று
சகுனிகெடுத்தாண்டி தங்கையரே நீபோடி
பின்னுக்குத்தான்தெரியும் பேசாதே நீபோடி
அலமேலுமங்கை அரண்மனைக்குப்போய்வாடி
என்றுசொல்லிஅப்போ ஏந்திழைக்குச்சொன்னாரே

சுபத்திரை இலட்சுமியையேசுகிறது.

அந்தசுபத்திரையும் அரண்மனையுட்புகுந்து
அலமேலுமங்கையரை அவள்முகத்தைத்தான்பார்த்து
சொன்னாள்சுபத்திரையும் துடுக்கானவார்த்தைகளை
மாட்டிடையன்தேவியடி மதிகெட்டுப்போனாயோடி
ஆட்டிடையன்தேவியடி அறிவழிந்துபோனாயோடி
இடைக்குலத்தில்நீபிறந்து ஏக்கத்துபோனாயோடி
கண்டார்நகையாரோடி கலியுகத்தாரேசாரோடி
வெட்கமுமில்லையோ வேசிமகளாரே
இப்படியாகச்சொல்லி ஏசினாள்லட்சுமியை
கோபம்பிறந்ததுகாண் கோபாலன்தேவியர்க்கு

இலட்சுமியும் சுபத்திரையும் சண்டையிடுவது.

அலமேலுமங்கையரும் அப்போஎழுந்திருந்து
ஏண்டியென்னையேசுகிறாய் இடையனுடற்பிறப்பே
மாட்டிடையன்தங்கையரே மதிகெட்டுவந்தாயோடி
ஆட்டிடையன்தங்கையரே அறிவுகெட்டுவந்தாயோடி
பேச்சுமிஞ்சிப்பேசாதே பின்னிடைந்துபோடியென்றாள்
தாக்ஷணியாய்ச்சொல்லுகிறேன் சார்பாகநீபோடி
போடியென்றுசொல்லவேதான் பூவைசுபத்திரையும்
அலமேலுமங்கையரும் அவள்மடியில்கைபோட்டாள்
இருவருமங்கே யிழுத்துமடிபிடித்து
ஒருவர்க்கொருவர் உக்கிரகோபமுடன்
முன்சொன்னசபதமெல்லாம் முடிக்கிறேன்வாடியென்று
சாக்ஷிபோரண்டையிலே போவோம்வாவென்றுசொல்லி

ஏசியவளை இழுத்தாளுடைகுலைய
அவளிழுக்கஇவளிழுக்க அடிதடிகளாச்சுதங்கே
அடித்தாளேதாடையிலே அலமேலுமங்கையரை
இவளடிக்கஅவளடிக்க இவளிழுக்கஅவளிழுக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண் ஆங்காரக்கோபமுடன்
கட்டிப்புரண்டு கட்டுருண்டுதா னுருள
தாதிகளெல்லாந் தலைமேலேகையைவைத்து
குய்யோமுறையோவென்று கூக்குரலுந்தான்போட

சுந்தரி விலக்குவது.

கேட்டாளேசுந்தரியும் கிருபையுடனேடிவந்து
பார்த்தாளிருவரும் படுகிறதுன்பமெல்லாம்
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை
மாமிதலைமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயார்தலைமயிரை தனியவேவாங்கிவிட்டாள்
மாமிசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு அம்மாளறிந்ததில்லை
நானறிந்துசண்டையிட்டு நாயகியேசொன்னேன்காண்
அப்போதறிந்தாள்காண் அலமேலுமங்கையரும்
அறியாதவள்பேரில் அடித்துவிழக்காரியமேன்
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னாளே

இருவரும் சாக்ஷிகேட்கவருவது.

சாக்ஷிபேரண்டையிலே நாம்போவோம்வாருமென்று
அன்றுமுழுகின அக்குளமுந்தான்தேடி
கங்கைக்கரைமேலே கிளிமொழிமார்வந்துநின்று
சுபத்திரையுமப்பொழுது சொல்லிஉரைத்தாளே
கங்கைமாதேவியரே கிருஷ்ணனுடற்பிறப்பே
தங்கையுரைக்கிறதை தயவாகநீர்கேட்டு
உண்மையாய்நீகேட்டு உத்தமியேநீயுமிப்போ
அலமேலுமங்கையரும் அறியவேநீயிப்போது
சாக்ஷியுரையுமம்மா தயவாகவெங்களுக்கு
லட்சுமியும்நானுமப்போ நாலாநாள்தானும்வந்து
சூதகமாய்தலைமுழுகி துய்யகரைவந்துநின்று
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துமனமகிழ்ந்து

இந்தமுழுக்கோடே இதுகெற்பமுண்டானல்
உன்வயிற்றிலாண்பிறந்து என்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
உன்மகனுக்கென்மகளை உத்தமியேதாரேனென்று
என்வயிற்றிலாண்பிறந்து உன்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளை ஈந்திடவேணுமென்று
இருவருஞ்சொல்லி இசைந்துவைத்துக்கொண்டோமே
அப்படியேஎன்வயிற்றில் ஆண்பிள்ளையுதித்தது
அவள்வயிற்றில்பெண்பிறந்து அதுவும்வளர்ந்ததுகாண்
அன்றுசொன்னவார்த்தையை அதுவுமவள்மாற்றிவிட்டு
லக்குணற்குத்தான்கொடுக்க நாளுமேயிட்டாராம்

கங்கை சாக்ஷிசொல்வது.

ஏதென்றுநான்கேட்டால் இல்லையென்ருளிலட்சுமியும்
நீங்களறிவீரன்று நிண்ணயங்கள்பண்ணினதை
அப்போதுஉங்களையும் அறிந்திரென்றுசாக்ஷிவைத்தோ
அதுகேட்கவந்தோமே அவளறிய நீருரையும் [ம்
என்றுசொல்லகங்கையரு மிதுமெய்தானென்றுசொல்லி
மெய்யென்றுசொல்லியப்போ மேலாகப்பொங்கிற்று
குமிளியிட்டுப்பொங்கிற்று குளக்கரையின்மேலாக
கண்டீரோலட்சுமியே கங்கையுட-சாக்ஷிதனை

இலட்சுமி கங்கையின்சாக்ஷி பொய்யென்பது.

அப்போதலர்மேலும் அல்லவேசாக்ஷியென்று
மாமாங்கம்பொங்கும் வருஷமிதுமாதம்
அதனாலேயெனக்கும் அமர்ந்துமேபொங்கிவிடும்
அல்லவடி சாக்ஷியென்றே அலமேலுமங்கையரும்
சொல்லவே தான்கேட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆலமரந்தன்னை அண்ணுந்துதான்பார்த்து
விக்கினருமங்கே வீற்றிருந்தார்கீழேதான்
முழுகவந்தபோது முன்னேமொழிந்தவற்றை
அறிந்திரென்றுஉம்மையப்போ அறியவேசாக்ஷிவைத்
அந்தவிசேஷம் அறியவே அத்தாக்ஷி [தோம்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்றே சுபத்திரையுங்கேட்கையி
அலமேலுமங்கையு மப்போதானெண்ணுகிருள் [லே
ஆலடியிற்பிள்ளையரே ஐந்துகரத்தோனே

இவ்வார்த்தை நீயுமிப்போ சொல்லாதிருக்கவேண்டும்
அப்பம்வடைதோசை பதிரசமும்முப்பழமும்
செப்பமுடனுந்தனுக்குத் திறமாகநான்படைப்பேன்
குன்றுக்குவிக்கிறேன் கூறுதேசாட்சிஎன்றாள்
நல்லதென்றுவிக்கினரும் நட்டாற்போலேயிருந்தார்

ஆலமரமும் விநாயகரும் சாட்சிசொல்வது.

அசையாமல்தானிருக்க ஆயனதுவறிந்து
வண்டாகவேகுடலைத் துளைக்கிறார்மாயவரும்
ஆலமரமதுதான் அசைந்ததுகாணப்பொழுது
அப்போதுவிக்கினரும் அப்பம்வடைஆசைவிட்டு
சாட்சியிதுமெய்யென்று தானசைந்தாரப்பொழுது
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சோதனையாய்ப்பார்த்தார்கள்

இலட்சுமி இதுவும் பொய்யெனல்.

அப்போதுலட்சுமியும் ஆலமரத்தடியில்
பிள்ளையார்தானுமங்கே பிலனாயிருக்கையிலே
மேல்காற்றுநன்றாய் விசிறிஅடிக்கையிலே
ஆலமரமசைய அதுவும்அசைந்ததுகாண்
ஓசையாய்விக்கினரும் விநாயகர்தானசைந்தார்
இதுசாட்சியல்லவென்று இலட்சுமியும்சொல்லையிலே
ஆனால்தான்உந்தனுக்கு ஆர்சொன்னால்மெய்யென்றாள்

இலட்சுமி சொல்வது.

ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையன்சொன்னச்கால்
மெய்தானுனக்குளந்தன் மெல்லியரைத்தாரேனென்றாள்
அன்றிருந்திலாரியும் அறுபதுமேல்நாற்பதுவும்
சென்றுயிருந்தானோ செலவழிந்துபோகாமல்
இந்திரரும்வானவரு மிருந்துசொல்லப்போறாரோ
ஆகாயவாணியரும் அவளும்சொல்லப்போறாளோ
இவளும்இடைஞ்சிடுவாள் இதுவேஉபாயமென்று
என்றுமேலட்சுமியும் யிசைவேனென்றுதான்சொன்னாள்
அப்போதஇடையனும் அன்றிருந்தாற்போலிருந்தார்
இவன்இருந்தபோதே இவள்கவைபுமீடேயும்
எண்ணியேலட்சுமியும் இருந்தாள்பனத்துடனே
சுபத்தினயுப்அப்பொழுது சுந்தரியேலட்சுமியே

வாடியென்றேயழைத்தாள் மாட்டிடையன்தன்னருகே
ஆட்டிடையன் ஆண்டையிலே அருகாகவந்து நின்று
அண்ணே தான்கோபாலா அன்றிருவர் நாங்கள்வந்து
சம்பந்தம்பேசியேதான் சாட்சிவைத்துப்போனேமே
அலமேலுமில்லையென்று ஆகடியபபேசுகிருள்
உண்டோதான் இல்லையோ உத்தமனேசொல்லுமென்ருள்

பெருமாளும் ஆகாயவாணியுஞ் சொல்வது.

ஆமாண்டியென்பிறப்பே அசடி அலமேலு
கொள்வேன்கொடுப்பேனென்று கூசாமலப்பொழுது
என்முன்னே சொன்னதுண்டு அனேகநாள் ஆச்சுது
ஆனலிடைச்சியல்லோ அசந்துமதிகெட்டாளோ[ன்னர்
சொன்னதுண்டுகேட்டதுண்டு சுபத்திரையேஎன்றுசொ
ஆட்டிடையன்சொல்லுகையில் ஆகாயவாணியரும்
மெய்தான்காணென்று விளம்பினள்மேலாக
கேட்டீரோலட்சுமியே கீர்த்தியுமிப்போது
என்றுசுபத்திரையா ளெடுத்துரைத்தாள்லட்சுமிக்கு

இலட்சுமி இதுவும் பொய்யெனல்.

இடையனர்சொல்லினது ஈடல்லயெந்தனுக்கு
பெரியவயதினலே பினத்தினன்கோனருங்
முன்பின்னுந்தான்ருது முதிர்வயதுபெற்றதினல்
ஆகாயவாணியரும் அதுவும்நான் நம்பேண்டி
மேகமதிர்ந்ததினல் விளம்பினற்போலாச்சு
சாட்சியிதுவல்லவென்றே தானிடைஞ்சாஸ்லட்சுமியும்
பின்னையும்செல்லியப்போ பேசினள்லட்சுமியும்
எந்தவரிசையுடன் யென்பெண்ணைக்கேட்பாரோ
ஊருமில்லைபேருமில்லை உறங்கவிடமுமில்லை
நாடுமில்லைவீடுமில்லை நாட்டிலேயும்பாதியில்லை
காணியில்லைபூமியில்லை கானகத்துவேடருக்கு
என்பெண்ணைகேட்க இசையுமோஉந்தனுக்கு

லெட்சுமிக்குஞ் சுபத்திரைக்குஞ்
சண்டையாகிறது.

என்றுசொல்லலட்சுமியும் எட்டியேயப்போது
மயிரைப்பிடித்திழுத்தாள் மங்கைசுபத்திரையும்

அலமேலுமங்கையும் அவள்மயிரைத்தான்பிடித்தாள்
அடித்தாளேசுபத்திரையும் அலமேலுமங்கையைத்தான்
இவளிழுக்க அவளிழுக்க இடுப்பிலேதானுதைக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண் ஆங்காரக்கோபமுடன்
வெய்யலிலேதான்புரண்டு மேதினியில்தான்விழுந்தார்

சுந்தரி விலக்குவது.

மாயன்மகள்சுந்தரியும் மறுபடியுமோடிவந்து
பார்த்தாளேயத்தையழும் பரிதாபம்தாளாமல்
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை
மாமிதலைமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயாரைத்தான்விலக்கித் தள்ளிவிட்டாளப்புறத்தே
என்னமனதுகுறை யென்றுமேகேட்கலுற்றாள்
நானிங்கேதானிருக்க நடக்குமோசண்டைகளும்
என்னம்மாவுங்களுக்கு இத்தனைகோபமென்ன

சுந்தரி சொல்வது.

ஆகாப்புலையன் அழிவான்கழுசிறையன்
தேசத்தரசன் துரியோதனன்பாவி
மோசம்பண்ணுஞ்சகுனி மூதேவிசண்டாளன்
சதிக்குச்சமர்த்தன் சகுனிபடுபாவி
ஆதரித்துக்கொள்ளவே நினைந்தான் அரும்பாவி
உங்களுக்குவந்ததென்ன ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை
க்ஷமித்துமனங்கொள்ளென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட
மாமிசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு எங்களம்மாளறிந்ததில்லை
கலியாணப்பேச்சுகளைக் காதாலேகேட்டதில்லை
அறியாதவள்மேலே அருஞ்சண்டையேதுக்கு
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னாளே
கோபங்குறையாதென்று கூறினாள்சுந்தரியும்
என்-மைத்துனரைச்சீக்கிரமாய் வரவிடுங்காணத்தையரே
தலைமுழுகிப்பூசைசெய்து சாப்பிடவேவாருமென்றாள்

சுபத்திரை சொல்வது.

சாப்பிட்டேன்மருமகளே தயவுமறவாதே
போய்வாரேனென்றே புறப்பட்டாள்பூவையரும்

தாதிகளைத்தானழைத்து தண்டிகைபிடியுமென்றாள்
மருமகளுமோடிவந்து மாமிக்குத்தெண்டனிட்டு
பாலமுதுகொள்ளாமல் பட்டினியாய்ப்போவாரோ
என்னுணே அத்தையரே யிருந்தமுதுகொள்ளுமென்றாள்
இத்தனைசண்டையிலே அமுதுகொண்டாலேசாரோ
அமுதுஇறங்குமோடி அன்னப்பசுங்கிளியே
இருவென்றேசொல்லியே யேறினாள் தண்டிகைமேல்

சுந்தரி சொல்வது.

சுந்தரியுமோடிவந்து சொன்னாளொருவிசேஷம்
மைத்துனரை நாளையிங்கே வரச்சொல்லும் அத்தையரே
அவர்-வாராமல்தானிருந்தால் மடிந்திடுவேன்மாமியரே
அக்கினியில்நான்விழுந்து அபகீர்த்திவைத்திடுவேன்
ஐயமார் தம்மாணை அனுப்பிவிடும் அத்தையரே
தாலியும்கூரையுந் தரிக்குமுடமையெல்லாம்
நேயமாயிருக்கிறது நிலவரமாயிங்கனுப்பும்
இன்றோடேமூன்றேநாள் இருக்கிறதுகலியாணம்
நாளையராத்திரிக்கு நடந்துவரவேண்டுமென்றாள்

சுபத்திரை ஆனைகுந்திபட்டணம் போகிறது.

நல்லது நல்லதென்றே நடந்தாள்சுபத்திரையும்
போனாள்சுபத்திரையும் பொன்கிளிபோல்தான்பறந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தை போனாளலைதாரி
அப்போதபிமன்னன் அழகுமதிலேறி
பார்த்தானே தாயாரை பார்த்தன்மகனும்
மதிலையும்விட்டுக்கீழே குதித்தானேமன்னவனும்
தாயாரும்வந்து தண்டிகையும்விட்டிறங்கி
அரண்மனைக்குள்ளே போனாளே தாயாரும்
தம்பி அபிமன்னனும் தாயாரைச்சுத்திவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தெண்டனிட்டான் தார்வேந்தன்
வாழ்த்திமகனை மடியிலெடுத்தணைத்தாள்
நூறுபேர்தோழருடன் அபிமனுமேதுரைப்பான்
வந்தீரோ தாயேயென்றே மலர் தூவி தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளை சீருடனே வாழ்த்தியம்மாள்
இருக்கச்சிங்காதனங்கள் இட்டாளிளங்கொடியாள்
அப்படியே அங்கே அமர்ந்திருந்தவேளையிலே

அபிமன்னன் கேட்பது.

பாலனபிமன்னனும் மாதாவைத்தான்பார்த்து
போய்வந்தகாரியத்தை புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றான்
உங்கள்-தமையன்பெருமாள் சமுகங்கிடைத்ததோதான்
அலமேலுமங்கையுட னதிசயத்தைக்கண்டீரோ
சுந்தரியும்நன்றாய் சுகமாயிருக்கிறாளோ
துரியோதனன்பேச்சை தீமையெல்லாங்கேட்டீரோ
கல்யாணம்கூடினதும் காரியங்கள்பேசினதும்
நிண்ணயமாய்க்கேட்டீரோ நீதியுள்ளதாயாரே
பின்னையும்உண்டான பேச்சுகள்உள்ளதெல்லாம்
நன்றாகக்கேட்டீரோ நானறியச்சொல்லுமென்றான்

சுபத்திரை சொல்வது.

ஏதென்றேகேட்டு யேசினேன்மாயவரை
தலைகுனிந்தாற்போலே இருந்தார்தனஞ்சயரும்
உள்ளபடிதப்பாது என்றார்ஒருவிசேஷம்
அலமேலுமங்கையண்டை வந்தேன்மகனாரே
பேசாமல்தானிருந்தாள் பெண்பெருமாள்நாயகியும்
ஏசினேன்நானவளை எண்ணிக்கையில்லாமல்
அவளும்என்னைஏசினாள் அடிதடிகளாச்சுது
நான்-மயிரைப்பிடித்து யிழுத்தேனேமங்கையரை
என்மயிரைத்தான்பிடித்து யிழுத்தாள்இளங்கொடியாள்
இருவரும்சண்டை இசைவாகத்தான்கொடுத்தோம்
அடிதடிகள்மிஞ்சுது ஆக்கரித்துகொக்கரித்து
கிடுகிடென்றேபூமியிலே கீழவும்தான்விழவே
தாதிகளெல்லோரும் தவித்தழுது நிற்கையிலே
ஓடிவந்தாள்சுந்தரியும் ஓகோகோதாயேயென்றே
மயிரைப்பிடித்திழுத்த கையையும்வாங்கிவிட்டாள்
தாயார்தலைமயிரை தயவாகவாங்கிவிட்டாள்
குறுக்காகநின்றுகொண்டாள் கொம்பேரிடையாளும் [ள்
கோபமெல்லாம்தீர்ந்தபின் குனிந்துமேதெண்டனிட்டா
இன்றைக்குமூன்றேநாள் இருக்குதென்றாள்சுந்தரியும்
நாளைக்குவாங்களென்று சொன்னாளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழில்விஜையன்புத்திரனும்
ஆலித்துவாளபிமன் ஆச்சியர்க்குத்தெண்டனிட்டு

என்னயென்னமாதாவே இன்னமொருக்காலுரையும்
அல்லகாண்சுந்தரியா ளாயன்மகளாரும்
உன்-மாமியாரும்நானும் மற்பொருதும்வேளையிலே
வந்துபாதம்பணிந்து மயிரைவிலக்கிவிட்டு [ரே
என்மைத்துனனார்தன்னையிப்போ வரவிடுங்காணத்தைய
அபிமர்வராதிருந்தால் அக்கினியில்விழுவேனென்றாள்
இதுவேயுரைத்தாள்காண் இனியொன்றும்நானறியேன்
அல்லகாண்மாதாவே ஆயனுடதங்கையரே
அடித்தஅடிவாங்கவல்லேன் ஆயன்பதியழிப்பேன்
மங்கைமகள்சுந்தரியும் வாக்குப்பட்டாளாமாகில்
காணவும்போரேனே கண்ணுதலாள்சுந்தரியை
ஆகையால்சொன்னேன்காண் ஆச்சியரேகோபம்வேண்
தாய்தகப்பன்வேண்டாத தாரமெனக்கேனோ [டாம்
பெற்றதாய்வேண்டாத பெண்டாட்டிநான்வேண்டேன்
உலகத்தில்வார்த்தை உரைக்கயிடமாச்சே
பஞ்சவர்கள்வங்கிஷத்தில் பார்த்தன்மகனார்க்கு
பெண்கேட்கப்போயிருந்து பெருமாளிடதேவிகையில்
அடிபட்டுவந்தீரென்று அனைவரும்ஏசாரோ
தாயாதியேசாரோ சத்துருக்களேசாரோ
காணியாளன்கேட்டால் கனங்குலையயேசாரோ
காணியாளன்கேளாமுன்கழுத்தறுத்துக்கொள்ளுகிறேன்
வாளையுருவி வலக்கையறிந்துபற்றி
சாவேனேயென்றழுதான் தனஞ்சயனார்புத்திரனும்
கண்டாள்சுபத்திரையும் கனக்கவேதானடுங்கி
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகாஎன்வயிற்றில்
வாடாமகனாரே வையகத்தில்பெண்ணிலையோ
பஞ்சவர்கள்புத்திரனும் படைபொருதமாட்டாமல்
பொருதுமணம்செய்யாமல் போக்கிரிவாளபிமன்
மாண்டானேயென்றுசொல்லி வையகத்தில்வார்த்தையல்
மாதுதிருவாணை யன்னவர்க்குத்தம்மாணை [லோ
என்னாணை நீமகனே என்வார்த்தைதள்ளாதே
வாடாமகனேயென்று வாள்பறித்துகீழ்ப்போட்டு
மைந்தருக்குமாதா மனதுவரவார்த்தைசொல்லி
இத்தனையுங்கேட்டு எழும்பியேவாளபிமன்
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
மீசையின்மேல்கைபோட்டு வீரிபன்வாளெடுத்துவந்து

இலக்குணரைக்கொன்று ரணப்பெலிபோட்டுவைப்பேன்
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைபரிகலமும்
அதிரவேவெட்டி அவலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்
அஸ்தினுதன்புரத்தை அடியோடேதானிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் விரைக்கிறேன்பாருமம்மா
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்து சுகமாகத்தாலிகட்டி
உந்தன் அரண்மனையில் ஊழியங்கள் பண்ணவைப்பேன்
என்னை அனுப்புமம்மாள் எனக்குவிடைதாரும்மாள்
தம்பிசொன்னவார்த்தைகளை தான்கேட்டுசுபத்திரையும்
அப்பாமகனே நீ அறிவுள்ளபாலகனே
எப்படிபோகவிட்டு இருப்பேண்டாபூமியிலே
பாலுங்குடித்தறியாய் படைமுகத்தில் நின்றறியாய்
முன்னறியாய்பின்னறியாய் முனைமுகத்தில் நின்றறியாய்
இராவறியாய்பகலறியாய் ரணமுகத்தில் நின்றறியாய்
அறியாதபாலகனே அனுப்பவேஞாயமுண்டோ
கொஞ்சுமொருபாலகனைக் கூட்டவேஞாயமுண்டோ
போகவுமாகாது புத்திரனே நீகேளாய்
உங்களையமார்வந்தபின்பு ஆனவிடந்தேடி
தையலரைக்கொண்டுவந்து தாலிகட்டிவைக்கிறேன்
பூமியிலேபெண்கள் கிடையாதோபுத்திரனே
ரூபசவுந்தரிகள் லோகத்தில்மெத்தவுண்டு
சுந்தரிக்குமிஞ்சினபெண் தேசத்தில்மெத்தவுண்டு
அந்தமுள்ளகன்னியரை அழைத்துமணஞ்செய்கிறேன்
இந்தவசைகேடும் இல்லாதசண்டைகளும்
வெட்டுவதும்குத்துவதும் வெறுத்தவரைவெல்லுவதும்
கொண்டாலுமாகாது குலத்துக்கிகழ்ச்சியோடா
இப்படியாகச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்சுபத்திரையும்
மாதாமுகம்நோக்கி மைந்தனெடுத்துரைப்பான்
பூமியிழந்தாலும் பெண்டிழந்துபோவாரோ
தாரமிழந்தாலும் தாலியிழப்பதுண்டோ
நாட்டுக்குள்ளேச்சல்லவோ நாயகியேயென்தாயே
ஊருக்குளேச்சல்லவோ உத்தமியேயென்தாயே
ஐவர்குலத்திலே அழும்புண்டோஎன்தாயே
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சுந்தரிமேல்போய்விழுந்து துணிந்துகழுத்தறுப்பேன்
உந்தன்கழுத்துகூட சரியாயறுத்திடுவேன்

இப்படியாய்ச்சொல்லி எழில்வீரன் தானுரைத்தான்
தாயார்சுபத்திரைக்கு சரீரமெல்லாம்தானடுங்கி
அடித்துடையுங்காலு மதிரவே தானடுங்க
வயிற்றில்நெருப்பை வாரியெறிந்தாற்போல்
எரிந்துகுலை நடுங்கி எல்லா நினைவுமற்று
மயக்கம்பிறந்து மங்கையரும்தான்விழுந்தாள்
தாதியொருத்தி தலைமாட்டில் நின்றுகொண்டு
சாதிமணக்கவுரி சந்தனத்தால் நீர்தோச்சி
வீசினார் தாதியர்தள் மேனியெல்லாந்தான்குளிர
விழித்துமுன்பார்த்தாளே விஜயன் மகனுரை
இகட்சியாய்ச்சொன்ன விருப்பானேவாளபிமன்
அதுவுமொருவிசை அறிவோமேயென்றுசொல்லி
வாடா நீவாளபிமா கேளாயொருவார்த்தை
ஆரென்றுசொல்லி அறியாயோசுந்தரியை
மாடாடுமேய்க்கு மடையரிடைக்குலந்தான்
செத்தாடுதின்பான் சுவாலிடையசாதியடா
தண்டுக்கடைதோறுந் தயிர்விற்குஞ்சாதியோடா
பாளையங்கள்தோறும் பால்விற்குஞ்சாதிகண்டாய்
கம்சபசப்பினாலே காசிபிடுங்கிடுவாள்
பெருமாளவனுமொரு பெரியஇடையனடா
எக்குலங்களானாலும் இடைக்குலங்களாகாது
அந்தக்குலத்தி லடுக்குமோபெண்ணமக்கு
ராஜகுலத்தில் நடக்குமோமன்னவனே
லட்சுமியாள்உன்மாமி நாடறிந்தகன்னிடைச்சி
உனக்குநிகரான உலகத்துராஜாக்கள்
மன்னவர்கள்பெற்றதொரு மங்கையர்தாமிருக்க
மாயன்மகளொழிய மற்றொருத்தியாகாதோ
பெருமாள்மகளொழிய பின்னொருத்தியாகாதோ
பெருமாள்மகளாசை போட்டுவிடுஎன்மகனே
மாயன்மகளாசை மறந்துவிடுவாளபிமா
இடையன்மகள்தன்னாசை எண்ணாதேமனந்தனிலே
என்று மாதாவுரைத்தவுடன் வாளபிமனேதுசொல்வான்
மாண்டுஎரித்துப்போனாலு மறப்பேனோசுந்தரியை
மூத்துமுலைசுந்தரியை உத்தமியே நான்மறவேன்
மாயன்மகளாரை மைச்சினியாள்சுந்தரியை
நான்-மறவேன்மறவேனம்மா வாள்விஜயன்தேவியரே

உந்தன்குலத்தை உச்சிதமோசொல்லவந்தாய்
இந்தமிரட்டுக்குப் பயமெடுத்துப்போவேனே
எச்சானஇடைக்குலத்தை என்தாயே நீபழித்தாய்
கூடப்பிறக்கிலையோ கூட்டுப்பாலுண்கிலையோ
ராஜாவுக்குகையீந்து ராஜாத்தியானேயோ
வாடா நீஎன்மகனே கேளாயொருவார்த்தை
ஆகாதுசுந்தரியை அபிமா நீமாலையிட
ஆரைக்கழுத்தியோடா நம்மரண்மனைக்குமாகாது
கோரைக்கழுத்தியோடா குடித்தனத்துக்காகாது
சுருட்டைமயிர்சுந்தரியாள் சுற்றமுமாகாது
பரட்டைத்தலையுடையாள் பட்டினத்திற்காகாது
தொடையிலேபாம்போடா துரைத்தனத்திற்காகாது
அரையிலேபாம்போடா அட்செயலட்சணங்கள்
வேண்டாங்காண்வாளபிமா விஜயன்றிருமகனே
ஆகாதுகாணும் அச்சுதனார்பெண்ணமக்கு

அபிமன்னன் சொல்வது.

ஆனல்கேளென்தாயே அருச்சுனனார்தேவியரே
ஆரைக்கழுத்தானல் அன்றுபிழைத்தேனம்மா
கோரைக்கழுத்தானல் கொடிமுடியாளுவண்டி
சுருட்டமயிரானல் சுகமாயிருப்பேனம்மா
பரட்டந்தலையானல் பட்டம்பொருக்குமம்மா
துடையிலேபாம்பானல் துஜங்கட்டிவாழ்ந்திடுவேன்
அரையிலேபாம்பானல் அட்செயலட்சணங்காண்
மாதாசுபத்திரையு மறித்துரைத்துக்கூறுமல்
அபிமரும்ஆச்சியரும் ஆனைகுந்திவந்தார்கள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் சதுரங்கமாடுதல்.

அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
மாயன்பதிநோக்கி வாளபிமன்போவானென்று
மறக்கடிக்கவேணுமென்று மங்கைசுபத்திரையும்
சதுரங்கமாடுவோம்வா தம்பியென்றுதானழைத்தாள்
தாதியர்களோடிச் சதுரங்கங்கொண்டுவந்தார்
விரித்தாள்சதுரங்கம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
தன்மகனுந்தானும் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அபிமருமாச்சியரு மாடலுற்றாரப்பொழுது

பெருமாள் பிராமணராய் வருகிறது.

அப்போதுவாரகையில் ஆயனுந்தானினைந்து
அடிபட்டதங்கையரும் அபிமனைவரவொட்டாள்
மாற்ருன்துரியோதனனும் வருவதற்குமுன்பாக
அபிமரையிங்கே அழைத்துவரவேணுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மறையவன்போல்வடிவாகி
பீறக்குடைபிடித்து பூசைபெட்டிதோளில்வைத்து
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்து பிராமணவேஷமுடன்
ஆயன்பெருமாளும் ஆனைகுந்திதன்னைநோக்கி
மாயன்வரும்வழியில் வனத்தில்புதுமைசொல்வேன்
பட்டமரந்துளுக்கும் பால்பசுக்களீன்றிடுமாம்
பால்பசுக்களீன்றிடுமாம் பாலாய்சொரிந்திடுமாம்
பூக்காதமரங்களெல்லாம் பூத்துசொரிந்திடுமாம்
காயாமரங்களெல்லாம் காய்த்துப்பூத்திடுமாம்
வடிந்தகுளங்களெல்லாம் வழிந்துசொரிந்திடுமாம்
ஆறுகடந்து ...யவனம்புகுந்து
கற்ப...வுகளும் கடியவனந்தாண்டி
...டுகடந்து கடியவனந்தாண்டி
ஆயன்பெருமாளும் ஆனைகுந்திவந்தமர்ந்தார்
வீதியும்வீதித் தெருவும்பலகடந்து
தேரோடும்வீதித் தெருவும்பலகடந்து
ராஜர்பெருந்தெருவில் நாராயணர்வருவார்
தரணியளந்தவரும் தங்கைமனைதனிலே
சுபத்திரையாள்வாசலிலே ஸ்ரீராமர்வந்தமர்ந்தார்
தாதியரைத்தான்பார்த்து தார்வேந்தர்கூறுவார்
ஆரடிதாதியரே ஆயர்தங்கைமாளிகைதான்
சொல்லடிதாதியரே சுபத்திரையாளெங்கேயடி
தாதியருங்கேட்டு சரணமென்றுதான்பணிந்து
வேதியரே நீருமெங்கள் மெல்லியரைக்காணவந்தீர்
இந்தஅரண்மனைதானேந்திழையைக்காணுமென்ருள்

பெருமாள் சொல்வது.

வந்தார்மறையவரும் மாதுமுகம்நோக்கி
சேஷைஅரிசியிட்டு தெர்ப்பைப்புல்கைக்கொடுத்தார்

பஞ்சாங்கங்கைப்பிடித்து பார்ப்பானும் நிற்கலுற்ருர்
மாதுசுபத்திரையும் மறையோர்க்குத்தெண்டனிட்டு
வந்துபிராமணரை வணங்கியெழுந்திருந்து [ன்று
வாருமையாவென்றுசொல்லி மண்டபத்தில்கொண்டுசெ
ஆசனத்தில்தானிருத்தி அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு

சுபத்திரை சொல்வது.

மறையவனைநோக்கியிந்த மங்கையருங்கூறுவாள்
வேதியரே நீரும் விருத்தக்கிழவனையா
எங்கிருந்துயிங்குவந்தீர் எனக்கரியகூறுமென்ருள்
மங்கையரே நீர்கேளீரென் வார்த்தையுரைக்கிறேன்
காசிவளநாடு கன்னியாகுமரிதேசம்
தூரவடக்கேயம்மாள் துவாரகாபுரிக்குமப்பால்
புண்ணியதீர்த்தம் புனலாடிபூசைபண்ணி
காசிக்குப்போயிருந்து வந்தேன்காண்காரிழையே
தேசத்தழகன் துரியோதனன்வீட்டில்
ஏர்நிறைந்தலக்குணர்க்கு மேலங்குழலாளாம்
பெருமாள்மகளாராம் பேரானசுந்தரிக்கும்
கலியாணமென்றுசொல்லி கன்னியரே நான்போறேன்
மெத்தவிடாயினுலே மெல்லியரேயிங்குவந்தேன்
மற்ருெருதன்விடத்தே மங்கையரே நானறியேன்
மாயனிட தங்கையென்று வள்ளற்கெதிர்வந்தேன்
எந்தன்விடாயாற்றி இங்கிருக்கபண்ணுமம்மா
ஆரடாவாள்வீரா அபிமன்னராஜாவே
தாகத்துமோர்கொடுத்தால் சாப்பிட்டுநான்போறேன்

அபிமன்னன் பிராமணரைக் கேட்பது.

பாணக்கந்தான்கொடுத்தான் பாலனபிமன்னன்
அரிபிளகும்வெற்றிலேயும் ஐயருக்குத்தான்கொடுத்தான்
ஆரூடம்பார்த்துதான் ஐயர்உரைத்தாரே
பெண்மேல்கவலேயாய் புகழ்வீராகேட்கிருய்
உனக்குஇருந்தபெண்ணே ஒருவனுக்குஆகுதென்று
நினைத்து நீகேட்டாய் நீதியுள்ளராஜாவே
பயப்படத்தேவையில்லே பார்த்தன்மகனுரே
போய்வாருமென்று பிராமணரும்வாழ்த்துகிருர்

அபிமன்னன் துவாரகைக்கு வருவது.

நல்லதென்றுபாலன் நடந்தானுமப்பொழுது
வந்தான்வெகுதூரம் மலைகாடுதான்கடந்து
ஆரண்யமான அடவியிலேதான்புகுந்து
அந்தஅடவிவிட்டு அப்புறமேபோகையிலே
பம்பையென்னுமாறு பரவிவெள்ளந்தானோட
காக்காய்குருவி பறக்கவும்போகாது
அக்கரைக்குமிக்கரைக்கும் ஆள்போகக்கூடாது
ஆகாயமளாவியேதான் அதிகவெள்ளம்பெருகிவர
அங்கேவந்துநின்றானே அபிமன்னராஜாவும்
எப்படிபோவோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
பிராமணனைப்போலேயங்கே பெருமாளும்ஓடிவந்து
நேராகவந்து நின்றாரே ஆற்றருகே
ஐயரைக்கண்டானே அபிமன்னராஜாவும்
வயதுசென்றபார்ப்பானைக் கண்டானேபாலகனும்
கண்டவுடனேயவன் கையெடுத்துகும்பிட்டான்
எங்கிருந்துஎங்கேவந்தீர் எங்கேபயணமென்றான்
கலியாணமென்றுசொல்லி கட்டழகா நான்வந்தேன்
துவாரகாபுரியினிலே சுந்தரிக்கும்லக்குணர்க்கும்
பெரியகலியாணமென்று பிறந்ததுஉலகமெல்லாம்
அதனாலேவந்தேன்காண் ஆறடைத்துக்கொண்டதங்கே
என்னசெய்வோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
அந்தவிசேஷம் அபிமன்னன் தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கியே சிவசிவாவென்றுசொல்லி
நானுங்கூடவாறேனென்று சொன்னானே நற்பாலன்
ஆற்றிலே நீந்திடவும் தெரியுமோ ஐயாவே
நீந்திக்கரையேற நிண்ணயங்கள் தான்வருமோ
என்றுசொல்லிப்பாலனுமேஎடுத்துரைத்தான்ஐயனுடன்
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமே

அபிமன்னன் ஆற்றில் நீந்துவது.

ஆற்றிலேயிறங்கினார் அரையளவுதண்ணியிலே
கைகோர்த்துக்கொண்டார்கள் கட்டழகன்ஐயனுமே
மார்மட்டுந்தண்ணீர் வந்ததுபம்பைநதி

அது நீஞ்சிப்போகச்சே ஆறுபெருகிமெத்த
மேல்வெள்ளம்வந்து முழுகியிருவருமே
அந்தச்சமயம் அறிந்துபிராமணரும்
நழுகவிட்டுபாலனைத்தான் நடந்தாரேஐயனுமே
ஆற்றுச்சுழலிலே அழுத்திவிட்டுப்போனாரே
தம்பிசமர்த்தை தானறியவேணுமென்று
வெம்பிவிழவாற்றிலேதான் விட்டார்பெருமாளும்
சுழட்டுவதும்இழுக்கிறதும் சொருகிறதும்மணல்கீழே
கிளம்புவதும்தாக்கிறதும் கிறுகிறென்றுசுற்றுவதும்
தூக்கியடிக்கிறதும் சுழலமிட்டுநீஞ்சுவதும்
ஐந்நூற்றுக்காதவழி கடந்திருக்கும்அப்பாறை
அரிகரியென்றுசொல்லி யாண்டவனை நினைக்கிறதும்
ஐயன்மார்தன்னை அன்பாய் நினைக்கிறதும்
அபிமன்படுந்துயரம் ஆயனுந்தானறிந்து
தெற்பைப்புல்லாகவந்து நின்றார்திருமாலும்
தெற்பைப்புல்பற்றியே சேர்ந்தான்கரைமேலே
பார்ப்பானைப்பார்த்தானே பாலனபிமன்னன்
ஐயோபிராமணரே ஆற்றிலேபோனீரோ
பார்ப்பான்துணையுமல்ல பயிற்றங்காய்க்கறியுமல்ல
பார்ப்பானை நானும் படைத்துணையாய்நம்பிவந்தேன்
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன்தானினைந்தான்
வாளுங்கைகேடயமும் வைகையிலேபோச்சுதே
ஆறுவடிந்தபின்பு அக்கரைநாம்திரும்பி
வாள்கேடையம்கொண்டு வருவோமேயென்றுசொல்லி
மாயன்பதிதனிலே மன்னரவர்வந்திருந்து
மாதுநல்லாள்சுந்தரியை மணஞ்செய்வான்தப்பாது
மாதாவும்நம்மை வரவொட்டாளென்றுசொல்லி
கச்சைவரிந்துகட்டி கைக்கொன்றுமில்லாமல்
ஆற்றங்கரையைவிட்டு ஆயன்பதிநோக்கி
காடுகடந்து கரியவனங்கடந்து
குன்றும்பருவதமும் குளிர்ந்தமலைதோப்புகளும்
சுற்றும்பதிங்காதஞ் சூழ்ந்தமலைதோப்புகளும்
மெத்தக்கரடிகளும் வெம்புலியும்செம்புலியும்
காட்டானையாளிகளும் கருங்குரங்குசிங்கங்களும்
அப்படிக்கொத்த ஆரணியகானகத்தில்
நடையாகப்பாலனுமே நடந்தானே அக்காட்டில்

அபிமன்னன் வல்லரக்கன்பாறைமேல் படுத்துக்கொண்டது.

மெய்யானவல்லரக்கன் வீற்றிருக்குமக்காட்டில்
வல்லரக்கனுண்மைகளை மட்டுரைக்கப்போகாது
ஐம்பதுகாதவழி அகண்ட திருமார்பும்
எண்பதுகாதவழி இசைந்திருக்கும்தோளிரண்டும்
கைநூறுககாதவழி கடந்திருக்குமப்பாலே
கால்நூறுகாதவழி யுண்டாமவனுக்கு
மூன்னூறுகாதவழி மூக்குமுசந்திருக்கும்
வல்லரக்கன் தன்சிரசு மகமேருபருவதம்போல்
இப்படிக்கொத்ததொரு இடும்பனென்னும்வல்லரக்கன்
கமகென்னியுடன்பிறந்த கருமூரட்ன்வல்லரக்கன்
அந்தவனத்திலே அபிமன்னராஜனுமே
பேனுன்வழிதப்பிப் பொல்லாதான்கானகத்தில
அந்த அரக்கன் அவன் தூங்குங்கற்பாறை
விந்தைவித்தையாக மெத்த அழகாயிருக்கும்
அந்தமாய்தானிருக்கும் அழகானபாறையின்மேல்
ஆற்றிலடிப்பட்ட அபிமன்னராஜாவும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
மெய்சோர்ந்துடம்பெல்லாம் வெகுவாய்க்கடுப்பெடுத்து
தூக்கம்போல்வந்து சோர்ந்துபடுத்தானே
பல்லிக்கையானுனே பாறைமேற்றான்படுத்தான்
வல்லரக்கனிரைதேடப் போயிருந்தான்வடதிசையில்

சுபத்திரை அபிமன்னனைத்தேடுவது.

இனி-ஆனைகுந்திபட்டணத்து அடைவுகளை நீர்கேளீர்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
தோட்டமுந்தோப்பும் துரவுகளும்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இராஜாவைக்காணமல்
பூங்காவனங்களும் புனலின்கரையோடி
வாளபிமன்சிற்றடியு மறையோன்பெருவடியும்
புனலின்கரைநோக்கி போறஅடிபார்த்து
ஐயோ அபிமாயென் னுவிக்கொருமருந்தே
என்னசெய்வேன்வாளபிமா ஏழைமதியானேன்
பார்ப்பானைநம்பி பரதவித்தேன்பாவிநான்

பார்ப்பானும்நம்மை பகைமுடித்தான்கண்டீரோ
நம்பினவேதியரே நட்டாற்றில்விட்டாரே
தக்கப்புகழுடைய தருமருமிங்குவந்து
வெற்றிமதயானை வீமருமிங்குவந்து
நாமமுடைய நகுலர்தம்பியிங்குவந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையுமிங்குவந்து
ஆணழகனிங்குவந்து அபிமன்னனெங்கேயென்றால்
தக்கப்புகழுடைய தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன் [ல்வேன்
ஆச்சியருக்கென்னசொல்வேன் ஆணழகர்க்கென்னசொ
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியருக்கென்னசொல்வேன்
ஐயோ அபிமா நீ ஆற்றில்விழுந்தீரோ
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்வெட்கமல்
மன்னவர்கள்முன்பாக மனந்தளரப்பண்ணினையோ
ஐயோ அபிமாவென்று அலறியேதானழுது
அபிமருடன்நானும் ஆற்றில்விழுவேனென்று
பொன்னலையில்விழுவேனென பூவையருந்தான்துணிந் [து
அழுதுமனந்துணிந்தாள் ஆச்சிசுபத்திரையும்
இப்படிக்கொத்த இக்கட்டுவேளையிலே

துரோபதைகனவுகண்டு தருமருக்குச்சொல்வது.

தப்போவனத்தி லரிவை நல்லதுரோபதையும்
சொற்பனங்கள்கண்டு தோகையருந்தானெழுந்து
ஐவர்கொலுவிலே ஆச்சியுமேதுரைப்பாள்
கண்டேன்காண்காவலரே கடியதொருசொற்பனம்நான்
ஆயனுடன்பிறந்தா ளழகுசுபத்திரையும்
வைகைக்கரையிலே மரிப்பேனேயென்றுசொல்லி
மைந்தனைப்போகவிட்டு மங்கையழுகிறாள்காண்
என்னபுதுமையிது என்கனவுதப்பாது
என்னசகாதேவன் எழுந்திருந்து அப்பொழுது
தாமமுடியானும் சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து
தருமர்முகம்பார்த்துச் சகாதேவன்கூறுவான்
ஆங்காணுமண்ணாவே அப்படியேதப்பாது
ஒக்குமிது அண்ணாவே உள்ளபடிதப்பாது
மாயன்பகளாரும் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
ஆளப்பிறந்த அபிமருக்கிருந்தபெண்ணை

மன்னன் துரியோதனன் தன்மைந்தனிலக்குணர்க்கு
பரியம்பொருந்தினன்காண் பாரளந்தான் தன்மகளை
இந்த-வெள்ளிக்கிழமையிலே எம்பெருமாள் தன்மகளை
மணஞ்செய்யவேணுமென்று மன்னவர்கள் தான்போருர்
அந்தவிசேக்ஷம் அபிமனுந்தானறிந்து
மாதாவையறியாமல் மாயன்பதிநோக்கி
புனலின்கரைதாண்டி போனனேவாளபிமன்
சேர்ந்துமணம்புணர்ந்து திரும்புவான் தப்பாது
ஆகையினலே அழகுசுபத்திரையும்
ஆளப்பிறந்த அபிமனைத்தேடிவந்து
புனலின்கரையருகே புலம்புகிருள்மங்கையரும்
ஆற்றில்விழுவேனென்று அழுகிருளென்றுரைத்தான்

தருமர் அர்ச்சுனனை சுபத்திரையிடத்திற்கு
அனுப்புதல்.

தக்கப்புகழுடைய தருமரதுகேட்டு
காண்டாவனமெரித்த காளைமுகம்நோக்கி
ஆயன்பதிநோக்கி அபிமன்னன்போனனும்
மைந்தன் நிமித்தியமாய் மங்கைசுபத்திரையும்
மாளநினைத்தாளாம் வாள்விஜயாஉன்தேவி
வைகைக்கரையிலே வந்தேபுலம்புருளாம்
மாறுவேஷமாகி மாயவரைப்போலாக
வேகாதிவேகமுடன் விஜயனே நீரும்போய்
உன்-மாதுக்குப்போயுரைத்து மனஸ்தாபம்தீர்த்துவிட்டு
ஆனைகுந்திக்கேகவிட்டு அருச்சுனவாருமென்ருர்
தக்கப்புகழுடைய தருமருரைக்கலுமே

அர்ச்சுனன் மாறுவேடங்கொண்டு சுபத்திரைக்குச்
சொல்வது.

அங்கேவிடைபெற்று அர்ச்சுனனுர்வீரியனும்
வாய்வேகமாகவந்தார் வைகைப்புனலருகே
தெண்டுகமண்டலமும் சேர்ந்ததொருபுத்தகமும்
பின்குடுமைபூனூலும் பிரப்பங்கோல்கைப்பிடித்து
திருமால்தன்மைத்துனரும் சித்தரைப்போலாக
தன்தேவிக்கெதிராக தேர்விஜயன்வந்துநின்று
ஆர்காணும்பெண்ணே நீ ஆற்றங்கரைதனிலே

ஏன்காணும்பெண்ணே யிருந்தழுதாயிப்பொழுது
உன்மைந்தனொருவனிந்த வைகைக்கரைதனிலே
விழுந்தானெனவழுதாய் விழவில்லைக்காணுமவன்
பெண்பேயே நீயுமிப்போ போம்போமெனவுரைத்தான்
மாதுசுபத்திரையும் மனதுமிகக்கலங்கி
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து தேர்விஜயன்முன்பாக
மூக்கால்வலம்வந்து முன்னேவந்துதெண்டனிட்டு
சித்தரே நீரும்என் சிந்தையறிந்துரைத்தீர்
மற்றுமுரைக்கவென்றாள் வாள்விஜயன்தேவியரும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுங்கூறுவான்
மாயன்சகோதரிநீ யல்லவோமங்கையரே
நீ-வாள்விஜயன்தேவியல்லோமறையாமல்கூறுமென்றான்
உன்மைந்தனொருவனல்லோ மாதே நீஒளியாதே
மாயன்மகளொருத்தி உண்டிலையோமங்கையரே
உன்-மாற்றான்மணம்புணர வந்ததுவும்உண்டிலையோ
ஒன்றுமொளியாதே உத்தமியேகூறுமென்றான்
மாதுசுபத்திரையும் வாள்விஜயனைப்பார்த்து
சித்தரே நீரும் தெரிந்துரைத்தீர்தப்பாது
ஒளிப்பதெங்கேவேதியரே உள்ளபடிசொல்லிவிட்டீர்[நீர்
அபிமனெந்தன்மைந்தனிந்த ஆற்றில்விழவில்லையென்
பிழைப்பானோஎன்மகனும் பிராமணரேகூறுமென்றாள்
வேதியரானதொரு விஜயனுங்கூறுவான்
மங்கையரேஉனமகனும் மாயன்பதிதனிலே
மாற்றானைவென்று திரு மாயன்மகளாரை
மணஞ்செய்துமீண்டு திரும்புவன்காண்மங்கையரே
எதுக்குமஞ்சாதே எம்பெருமாள்தங்கையரே
எட்டாநாளுன்மகனு மிளங்கொடியைமாலையிட்டு
மன்னர்மதிக்கவே வருவான்காண்மங்கையரே
அஞ்சாதேமாதே அரண்மனைக்குளேகுமென்றான்

சுபத்திரை தன் அரண்மனைக்குப்போய்விடுவது.

ஆச்சிசுபத்திரையும் அர்ச்சுனர்க்குத்தெண்டனிட்டு
சித்தனார்சொன்னதெல்லாம் திருவுளத்தில்தானிறுத்தி
நம்பாமல்நம்பி நடுவே அரைமனதாய்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
அபிமருடனினைவாய் ஆனைகுந்திபோய்ச்சேர்ந்தாள்

காண்டாவனமெரித்த காளையுந்தான்திரும்பி
ஆணழகர்கோமானும் ஐவருடன்போய்ச்சேர்ந்தான்

அர்ச்சுனன் தருமருக்குச் சொல்வது.

தக்கப்புகழுடைய தருமருக்குத்தெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தெண்டனிட்டு
நாமமுடைய நகுலரைத்தான்தழுவி
தாமமுடைய சகாதேவனைச்சென்றணைந்து
தீயிற்பிறந்தாளை துரோபதையைஎச்சரித்து
போனேன்பிராமணர் போலேவடிவுகொண்டு
ஐவருடனாக அர்ச்சுனருமேதுரைப்பார்
மெய்யாகவந்திருந்தாள் மெல்லிசுபத்திரையும்
உள்ளபடிசாத்திரங்க ளுரைத்தேன்கா ணுத்தமிக்கு
மெய்யாகநம்பினள்காண் மெல்லிசுபத்திரையும்
வருவானோஎன்மகனு மென்றேவணங்கினள்காண்
மணஞ்செய்துவாருன்காண்வாளபிமனென்றுரைத்தேன்
ஆயனுடதங்கையரை அனுப்பிவைத்தேனண்ணாவென் [றுன்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
ஆயன்மகிமையிது அறிந்தோமேயென்றுசொல்லி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யிருந்தாரேஐவர்களும்

வல்லரக்கன் தன்பாறையண்டை வருவது.

அப்போவனந்தன்னி லபிமன்னன் தூங்கையிலே
அந்தவனங்காக்கும் ஆங்காரராட்சதனும்
இரட்டைப்பொழுதானால் இரைதேடவேணுமென்று
எழுநூறுயானைத்திரள் இறங்கியேமேயுமங்கே
வல்லரக்கன்கண்டு மனமகிழ்ந்துயேதுசெய்தான்
எழுநூறுயானைதன்னை யிடதுகாலாலழுத்தி
ஆனையெழுநூறும் அரைநாழில்தான்பொசித்து
கீழ்க்கடல் நீரையெல்லாம் கிலாரித்துதானுரிந்து
அதிலுள்ளமீனையெல்லாம் அடைவாகத்தான்பொசித்து
மார்முகனில் நீரைவிட மறுகடல்தானிரையும்
மச்சம்பொசித்தபின்பு மதயானைதான்விழுங்கி
வயிறுநிரம்பாமல் மாற்ருடிதான்வருவான்
தான் தூங்கும்பாறையண்டை வந்தான் தறுதலையன்
வாளபிமன் நித்திரையை வல்லரக்கன்தான்கண்டு

வல்லரக்கன் அபிமன்னனை எழுப்புவது.

கண்டானேசோலையிலேதான் கண்களெரிபறக்க
என்-காட்டுக்குள்வந்தவனார் காட்டையழித்தவனார்
ஈயெறும்புநூழாத என்னுடையகாட்டுக்குள்ளே
மானிடவன்தூங்கவர நாளாச்சோஎன்காடு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகரிக்க
பாம்புபோல்சீறி பட்சிப்பேனென்றுசொல்லி
பாவியரக்கனவன் பாறையின்மேல்தானேறி
ஆரடாசோலையிலே அஞ்சாமல்தூங்கவந்தாய்
நான்தூங்கும்பாறையின்மேல் நரிகுட்டிபோலேவந்து
தூங்கவந்தகாரியமேன் தூக்கியடிப்பேனடா
நித்திரையில்நாம்பொசித்தால் நிலையாதுபாவமென்று
தூக்கந்தனிலிவனை தின்றோமேயானக்கால்
பாவமிகுந்துவரும் பரிகரிக்கக்கூடாது
எழுப்பிவிழுங்கவென்று இராட்சதனும்கையெடுத்து [து
அரக்கனும்தன்துடையி லறைந்துகொண்டானப்பொழு
அரக்கன்துடைதட்டலுமே அந்தவனங்களெல்லாம்
கோடையிடிபோலிடித்து குமுறினதுபோலாக
அண்டையிலேதானிருக்கும் அதிரமலைமரமும்
துண்டுதுண்டாக துணிந்துவிழுந்ததுகாண்
இடிசத்தம்தான்கேட்டு இயலபிமன்தான்புரண்டு
வலதுகைதான்மாற்றி இடதுகைகீழ்போட்டு
மற்றுமந்தபாறைமேல் வாளபிமன்பள்ளிகொண்டான்
நித்திரைதான்சத்துருவு என்பதுவுங்கண்டோமே
காலின்பெருவிரலில் கனபாறைத்தான்பேர்த்து
பாறையுடனேந்தி சோலைக்கொண்டுசென்று
கல்சுனையில்போடவென்று கடிகிவராராட்சதனும்
கல்சுனைதன்னருகே கனபாறைதானிருக்க
அரக்கன்கரையேற்றி அபிமனைத்தின்னவென்று
அரக்கனும்தன்துடையி லறைந்தானிடிபோலே
மனதுதிடுக்கிடவே வாளபிமன்தானெழுந்து

அபிமன்னன் எழுந்தது.

சொற்பனங்கள்கண்டெழுந்தான் சுபத்திரையாள்தன்மக
பாரளந்தான்தன்மகளைப் பவளவாய்சுந்தரியை [னும்

வட்டமுலைசுந்தரியை வலக்கையைத்தான்பிடித்து
சரசங்கள்செய்ததுபோல் தான்கண்டான்கனவுபோலே
படுக்கைகனவுகண்டேன் பாவியெழுப்பிவிட்டாய்
மடையா அரக்கா நீ வன்னரகில்போய்விடுவாய்
என்றுசொல்லிவாளபிமனிருத்திவிட்டான் நித்திரையை
என்ன அரக்கன் எழுந்துமிகநகைத்து
உன்காதல்சொல்லி உரைத்தாய்சிறுபையலே
எங்குமிரைதேடி யில்லாமலிங்குவந்தேன்
என்பசியாலுன்னையிப்போ எனக்களித்தானீச்சுரனும்
என்பசிதீர்ந்தால் உன்பாவம்உன்னுடனே
அகப்பட்டாயென்கையிலே ஆயுசுமாண்டதினால்
பசிக்குதடாஎந்தனுக்குப் பயலேஎழுந்திரென்றான்
தூக்கத்தைவிட்டு துரைமன்னன்தான்விழித்து
அப்போ-பார்த்தானேபாலன் பாரமுள்ளராட்சதனை
கண்டானேராட்சதனைக் கைபிசகுவந்ததென்று
எண்ணிவிசாரமிட்டு ஏங்கிமனந்தளர்ந்து [ட்டு
அப்போ-ஈசுரரைத்தானினைந்து இருபாதம்தெண்டனி
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
தேவேந்திரனுரை சிந்தையிலேதானினைந்து [னே
எழுந்திருந்துராட்சதன்முன் என்னசொன்னீரென்று
கைகட்டிவாய்மூடிக் கனத்தவிசேடமெல்லாம்
மெய்யாகச்சொல்லி வினைக்கொண்டான்பாலனுமே

வல்லரக்கனை அபிமன்னன் தலைமுழுகிவரு
கிறேனென்கிறது.

அய்யாவே நீர்கேளு மடியேன்றன்விண்ணப்பம்
உன்கையில்நான்மடிய ஊழித்தவசிருந்தேன்
உன்னிடம்தேடிவந்தேன் ஒருவிடம்நானறியேன்
செத்தவுடன்மோட்சம் சேரவேணுமையாவே
நித்திரைகொண்டாலே செத்தமரியாதையல்லோ
ஐயாவேஎன்னுடம்பு அழுக்காயிருக்குதுகாண்
முழுகிக்குளித்துமே முன்வந்துநிற்கிறேனுன் [ன்
பசியாலேயென்னையிப்போ பசியாறிக்கொள்ளுமென்று
நல்லதென்றுவல்லரக்கன் ஞாயமுள்ளமன்னனென்று
ஆற்றுக்குநீபோய் அப்படியேதலைமுழுகி
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சொன்னானேவல்லரக்கன்

அபிமன்னன் இந்திரனைவரங்கேட்க தபஞ்செய்தல்.

நல்லதென்றுபாலனுமே நடந்தானே அப்பொழுது
கைபிசகுவந்ததே கைவாளுமில்லையே
எண்ணிவிசாரமிட்டு ஈசர்செயலென்றுசொல்லி
ஆற்றிலேபோயிறங்கி அபிமன்னராஜாவும்
முழுகித்தலையாற்றி முக்கண்ணரைப்பூசைபண்ணி
கிழக்குமுகமாக யிருந்ததேகிருபையுடன்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு தோத்திரஞ்செய்தானே
ஆயிரத்துநூற்று அருந்தவங்கள்செய்தானே
கடலிலெழுகின்ற கதிரோனேசரணமென்றான்
பச்சைக்குதிரையுள்ளாய் பனிப்பகையானவனே
அழகுபன்னிரண்டுடைய ஆதித்தாசரணமென்றான்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனே அபிமன்னன் நடக்கலுமே
அப்போகதிரோனும் அதிசயமாய்த்தான்பார்த்து
கண்டறியவேணுமென்று கதிரோனுமிறங்கிவந்து
ஆரடாபையா நீ அழைத்ததென்னசொல்லுமென்றான்
சூரியனேஎன்வரவு சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
தருமருடன்பிறந்த தனஞ்சயனார்புத்திரனன்
என்பேரபிமன்னன் என்பாட்டனிந்திரன்காண்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவேணுமென்று
வழிதப்பியிங்குவந்தேன் வல்லரக்கன்போகவொட்டான்
எதிர்த்துப்பொருதவென்றால் என்கையில்வாளுமில்லை
அத்வானகானகத்தில் அகப்பட்டேன்சூரியனே
வல்லரக்கன்கையிலே மடிந்துவிடநாளாச்சு [ட்டான்
பொருதவென்றால்வாளில்லை போகவென்றால்போகவொ
ஆதித்தா நீர்கேளும் ஆகையினாலழைத்தேன்
வாராய் நீவாளபிமா கேளாயொருவார்த்தை
வல்லரக்கனைச்செயிக்க வலுமையில்லைஎங்களுக்கு
கிழக்கெழுந்து நாங்கள் கிரணங்கள்தன்னுடனே
செல்லுகிறோமென்று சொன்னாரேசூரியனும்
ஆனாலும் நீர்கேளும் அபிமா நான்சொல்லுவதை
தேவேந்திரனாரை சிந்தைதனிலே நினைந்தால்
அவராலேயாகுங்காண் ஆயுதமுனக்களிக்க
அப்போதபிமனும் ஆயிரங்கண்ணிந்திரரை
தோத்திரஞ்செய்தானே சுபத்திரையாள்தன்மகனும்

அப்போதுஇந்திரனும் அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
வாளொன்றுபோதாது மன்னனபிமருக்கு
பாணமும்வில்லும் பத்திரகாளிகோயிலிலே
அடைக்கலமாய்வைத்தார்கள் ஐவருடஆயுதங்கள்
வகைப்படவேவாங்கிவந்து மன்னனுக்குத்தருகவென்று
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
நாற்பத்துயெண்கோடி ராஜரிஷியோரும்
இந்திரனுந்தேவரு மெல்லோருந்தான்கூடி
வந்தார்கள்பூமியிலே மாகாளிகோவிலண்டை
தேவரைக்கண்டு திடுக்கிட்டுமாதேவி
வீரமாகாளி வினவினள்தேவர்களை
வந்தவகையென்னவென்று மனங்குளிரக்கேட்டாளே
தேவேந்திரனும் தெரியவேசொல்வாராம்
என்னிடபேரனுக்கு இளப்புமெத்தவந்ததுகாண்
உந்தனடைக்கலமாய் வைத்திருக்குமாயுதத்தை
எந்தனிடபேரனுக்கு யெடுத்துதரவேணுமென்றார்
அர்ச்சுனனார்காண்டீபம் அம்புறாத்தூணியுமே
இப்பவேனீதான் எடுத்துகொடுக்கவென்றார்
தேவேந்திரனும் தீவிரமாய்க்கேட்கலுமே
வீரமாகாளி விசேடமுரைத்தாளே
ஐவரும்வந்து அடியேனரண்மனையில்
அடைக்கலமாய்வைத்த ஆயுதத்தையான்கொடுத்தால்
நடக்குமோனாயங்கள் நான்கொடுப்பதில்லையென்றாள்
அதை-தேவேந்திரன்கேட்டு தேவிமுகம்பார்த்து
மாகாளிதான்றனக்கு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பாரமுள்ளராட்சதன்கையில் பாலனகப்பட்டதுவும்
பொல்லாதராட்சதனும் பொசிக்கநினைத்ததுவும்
நல்லதென்றுபாலன் நம்மைநினைத்ததுவும்
எல்லோருங்கூடி யிளப்பம்வந்துதென்றுசொல்லி
பாலனைத்தப்பிவிட வந்தோமேகாரிழையே [மே
நீ-மாட்டேனென்றுசொன்னால் மடிந்திடுவான்பாலனு
அபிமன்மடிந்தாலே அருச்சுனருந்தான்மடிவார்
மெத்தபழிகள் விளைந்திடுமேபாலனுக்காய்
காண்டீபம்வில்லும் கடுகெனவே நீகொடுத்தால்
ஒருநாழிகைக்குள்ளே ஒப்புவிப்பேனுன்கையில்
என்றவருஞ்சொல்லி இதமாயெடுத்துரைத்தார்

வீரமாகாளியரும் விரும்பிமன துவந்து
அர்ச்சுனனுராயுதத்தை அவர்கையிலொப்புவித்தாள்
பார்த்தாரேயிந்திரரும் பாரவில்லுமாயுதத்தை
ஆயிரஞ்சூலவண்டி அடங்காதபாரமிது
போயுதவமாட்டாது பிசகுவருமென்றுசொல்லி
என்றுவிசாரமிட்டு இந்திரருமப்பொழுது
ஓலேபூவாக ஒளிவுடனே தான்சபித்து
காளியைப்பார்த்து கதிரோனுமிந்திரனும்
நாங்கள்கொண்டுபோக நடக்காதுகாளியரே
இப்படியேபோனல் இராட்சதன்தான்பார்த்தால்
எங்குந்திரியவொட்டான் எமகண்டசண்டாளன்
அதினுலேநாங்க ளஞ்சுவோமவன்தனக்கு
கொண்டுபோய்நீகொடுங்காண் உன்குமாரனபிமருக்கு
என்றுசொல்லகாளியரும் இதுவோசிலபாரமென்று

காளி அபிமன்னனுக்கு வாள்கொடுப்பது.

வாளேச்சடையிலே மங்கையருந்தான்சொருகி
வில்லம்புபாணமெல்லாம் மேனியிலேபூஷணமாய்
கட்கத்தைவாய்தனிலே கவ்வியந்தகாளியரும்
மச்சத்தைமீன்குத்தி வந்தொருக்கால்பாய்ந்ததுபோல்
தக்கதொருதுர்க்கையருஞ் சலத்திலேபோய்பாய்ந்தாள்
நீர்நாகம்போலேயல்லோ நீந்திவாருள்கங்கையாற்றில்
வாள்கொண்டுநீரில்வரும் மாதாவைக்கண்டானே
ஆலித்துவாளபிமன் அம்மையைத்தோத்தரித்தான்
மாயனுடதங்கையரே மகதேவன்தேவியரே
சூலிகபாலியரே துரந்தரிதுர்க்கையரே
நீலித்திரிசூலி நிரஞ்சனியேகவல்லி
பிள்ளேதுயர்தீர்க்கும் பெருமையுள்ளமாதாவே
மைந்தனேக்காப்பாற்று மாதாவேநான்சரணம்
மாதாபரஞ்சோதி மைந்தருக்குப்புத்திசொல்லும்
வாழ்த்தியேவாள்தாரும் வல்லரக்கனேச்செயிக்க
என்றதொருவாசகத்தை யேகவல்லிதான்கேட்டு
மைந்தனேப்பார்த்து மகிழ்ந்துரைப்பாள்காளியரும்
மாற்றுனேவென்றிடுவாய் மகாபலனேயுண்டாவீர்
எதிர்த்தஅமர்பொருந்தி இராட்சதனேவென்றிடுவாய்

என்று-வாயாரவாழ்த்தி வாள்கட்கம்கைக்கொடுத்தாள்
வில்லம்புபாணமது வீரமாகாளிதந்தாள் [தாள்
செயம்பொருந்துமகனேயென்று தேவியும்போய்மறைந்
வாள்கட்கம்வாங்கி வருவதற்குமுன்பாக

அபிமன்னன் வல்லரக்கனோடு எதிர்க்கிறது.

அரக்கனுமப்போது அபிமனைத்தானழைப்பான்
வாடாசிறுபயலே என்வயிறுபசிக்குதடா
காலப்பசியெடுத்து சடுகயிளப்பாகுதடா
நரபலிதின்ருல் நாவில்ருசியுமுண்டு
எத்தனைநேரமாய் நீமுழுகப்போயிருந்தாய்
வாடா நீபையலென்று வல்லரக்கன் கூப்பிடவே
வந்தானேவாளபிமன் வல்லரக்கன்தன்னெதிரே
வாடா நீவல்லரக்கா வலுமையுண்டோஉன்கையிலே
நில்லடாவல்லரக்கா நிலைதப்பிப்போகாதே
ஓடியொளித்துநீ உயிர்தப்பிப்போகாதே
கேளடாராட்சதனே கெருவமென்னஉந்தனுக்கு
இந்தவனத்தி லிருந்ததொருமிருகமெல்லாம் [தேன்
கொன்றுதின்ருய்இன்ருெருநாள்உன்குடலைப்பிடுங்கவந்
என்றுசொல்லிராட்சதனும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
வாடாசிறுபயலே வாயாடவேண்டாங்காண்
சாவுதுணிந்தல்லவோ சட்டையற்றுப்பேசுகிருய்
நசுக்கிப்பிழிந்துஉன்னை என்நாவில்தடவுவண்டா
கெருவமேனுந்தனுக்கு கிட்டவாடாவென்றுசொன்னுன்
இந்தஅரக்கன்முன்னே இடிபோலேவாளபிமன்
வீரிட்டெழுந்திருந்து வில்வாங்கிஅம்புதொட்டு
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அரக்கனைத்தான்பார்த்து
ஏண்டா நீவல்லரக்கா யென்னையழைக்கிருய்
காண்டாவனமெரித்த காளைமகன்நான்தாண்டா
வாடா நீசண்டைக்கு மாவீராவல்லரக்கா [னுன்
என்றுசொல்லிபாலனும் எடுத்தெறிந்துவார்த்தைசொன்
அரியாதபாலனுக்கு ஆண்மைகள்வந்ததென்ன
நன்ருச்சுநன்ருச்சு நரியெதிர்த்தாற்போலாச்சு
நரியெதிர்த்தால்சிங்கமோ நாயெதிர்த்தால்புலியாச்சோ
என்று- நீட்டினன்கையிரண்டும் நீலமலைபோலே

அபிமன்னனுக்கும் வல்லரக்கனுக்கும் சண்டை.

கண்டானேபாலகன்தான் கைவாறசத்துவத்தை
அண்டாதபாணமதை அபிமனும்வில்வளைத்து
துண்டாகக்கையறவே தொடுத்தானேபாலனப்போ
பாணம்வருகிறதைப் பார்த்தந்தவல்லரக்கன்
பூணிக்கையாகவே பிடித்துபிசைந்துவிட்டான்
பார்த்தானேவல்லரக்கன் பாணம்பின்வருகுதென்று
கல்லுமலைகளும் கனமலைகளுள்ளதெல்லாம்
எல்லாம்பிடுங்கி யிடிபோலேதான்சொரிந்தான்
வந்தமலைகளும் மற்றுமுள்ளகாடுகளும்
பஞ்சுபோல்தான்பறக்கப் பார்த்தானேபாலனுமே
வல்லரக்கன்கோபங்கள் மட்டிடப்போகாது
வெல்லும்பெருமலையை வேரோடேதான்பிடுங்கி
நல்லஅபிமன்னன் நடுத்தலையில்போட்டானே
வாறபெருமலையை வாளபிமன்தான்கண்டு
ஆறுகணைதொடுத்துவிட்டு அறுத்தானேபொடியாக
இரண்டுமலைபிடுங்கி இராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
இரண்டுமலைநாலாக இணைவாளால்வீசிவிட்டான்
பிலத்துடனேவல்லரக்கன் பெரும்புலிபோல்சிரித்து
என்னயிதுபுதுமை யிவ்வுலகில்கண்டதில்லை
இருநாறுகாதவழி யெடுத்துவந்தோம்தின்னவென்று
எடுத்துவிழுங்கிவிட்டா லின்னேரம்செரித்துவிடும்
நரிஎதிர்த்தால்சிங்கமென்று நாட்டில்கதைகேட்டோமே
இவனேசிலபார மென்றெழுந்தான்ராட்சதனும்
மூன்றுமலைபிடுங்கி முகத்தின்மேல்விட்டெறிந்தான்
மூன்றுமலைதூளாக முறியடித்தான்வாளபிமன்
நாலுமலைபிடுங்கி ராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
நாலுமலைதூளாக நசுக்கடித்தான்வாளபிமன்
ஐந்துமலைதான்பிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஐந்துமலைதூளாக்கி அபிமன்னனெழுந்திருந்து
ஏழுகணைதொட்டு இராட்சதன்மேல்விட்டானே
மார்பிலேபட்டு வருகுதுஉதிரமங்கே
வல்லரக்கன்கோபித்து மலைபிடுங்கிகைப்பிடித்து
பூமியதிர்ந்துவிழ பூலோகம்நெக்குவிட
அண்டமதிர்ந்துவிழ ஆகாயம்நெக்குவிட

கதிரோனும்சந்திரனும் கதிதப்பிப்போய்மறைய
வனத்தில்மிருகமெல்லாம் மருகடலாடிவிட
சிங்கங்களெல்லாம் சீறியெழுந்தாற்போல்
கீழேழுலோகமெல்லாம் கிடுகிடென்றுதானதிர
எதிர்த்தாரிருவருமே இருண்டவனந்தனிலே
ஒருவர்க்கொருவர் உரத்ததுதெப்பையங்கே
ஆறுமலைபிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஆறுமலைதூளாக்கி அ... ...ப்போயேதுசொல்வான்
வாடா நீவல்லரக்கா உன்வாளு... ...க்கவந்தேன்
கேளடாவல்லரக்கா உன்கெருவமடக்க... ...ன்
நில்லடாவல்லரக்கா நீயோடிப்போகாதே
என்றுசொல்லவல்லரக்க னிதுபுதுமையென்றுசொல்லி
ஏழுமலைபிடுங்கி எதிர்த்தானேவல்லரக்கன்
ஏழும்பதினுலா யிறக்கடித்தான்வாளபிமன்
எட்டுமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்தான்ராட்சதனும்
எட்டுமலைபட்டுவிழ இணைவாளால்வீசிவிட்டான்
பத்துமலைபிடுங்கி பையன்மேல்விட்டெறிந்தான்
பத்துமலைசிதற பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கோபம்வந்துவல்லரக்கன் கோடையிடிபோலே
வேகாளமாகவந்து விழுந்தானேவல்லரக்கன்
பார்த்தானேபாலன் பாவியிடசத்துவத்தை
அறுத்தானேவாளாலே அவனங்கம்...டியாக
விழுந்தானேவல்லரக்கன் மேனி...பல்லாந்தானடுங்க
கண்டானேபாலன் கபடா...ட்சதனை
துண்டாகவேவெட்டி...ணிக்கவேவேணுமென்று
வாளுருவியோம... ...தான் மாயோன்மருகோனும்
காளையான... ...லரக்கன் கடுகெனவேதானெழும்பி
மலைக... ...லலாமாண்டதோ மரம்பிடுங்கிஓடிவந்தான்
...டா நீவல்லரக்கா கேளாயொருவார்த்தை
மலைபட்டபாடுதான் மரங்களென்னசெய்யுமடா
கிட்டவாடாராட்சதனே வெட்டிபலியிடுவேன்
கார்கொண்டவல்லரக்கன் கையிரண்டுந்தானீட்டி
ஈரலிலேகுத்தி யெடுத்துவிழுங்கவென்று
நீட்டினன்கையை நெடியமரம்போலே
வல்லரக்கன்தான்வரவே வாளபிமன்தான்சிரித்து
எத்தனைநேரம் இவனுடனேயோராட்டம்

மந்திரவாளெடுத்து வாளபிமன்கைபிடித்து
அரக்கனிடகையிரண்டும் அறுத்தானேவாளாலே
கூவினான்வல்லரக்கன் கொடிமுடி தானதிர
ஆவென்றசத்தம் அண்டம்கிடுகிடென்ன
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சத்தசமுத்திரம் சலம்வற்றிஉள்ளடங்க
சந்திரசூரியர் தானடுங்கியோடிவிட
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்முனிவர்களும்
தேவேந்திரன்கூட த்துமுகம்பார்க்க
வல்லரக் ணடை பலவந்தமாச்சுதென்று
லி நகைக்கிறதும் சூட்சங்கள்பேசுறதும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே
பையலபிமன்னன் பாணசரத்தாலே

வல்லரக்கன் இறந்துவிட்டது.

விழுந்தானரக்கன் மேருமலை துண்டதுபோல்
அசைந்துகிடக்கச்சே அபிமன்னராசாவும்
அரக்கன்முழங்காலை அறுத்தானே அந்நேரம்
கலையறுந்துதரையில்விழ தனிவாளால்வீசினான்
அ துவிழுந்தபோது ஆவென்றுவாய்குளறி
தங்காய கன்னி தாயேயென்றுகூச்சலிட்டான்
கெட்டேன்க ன்னி கடோர்க்கஜாயென்மருகா
பட்டேன்வனந்த லை பையன்கைவாளாலே
அறிந்தாள்கமலகன்னி ண்ணனிடகூச்சல்தன்னை
மயங்கிவிழுந்தவளு மகனை கூடலுற்றாள்
வல்லரக்கன்முண்டமது மலைமரங் ள்ளதெல்லாம்
புரண்டுஉருண்டு பொடிப்பொடியாயாகு காண்
காட்டிலேயுள்ள கனமிருகஜாதியெல்லாம்
திட்டமுடன்கொன்று திரண்டதுகாண்முண்டமது
பூமியொருஅம்மியுமாய் அவனொருகுழவியுமாய் [போல்
அவ்வனத்துமிருகமெல்லாம் அம்மியின்மேல்மிளகது
அரைத்துவைக்குதுகாண் அரக்கனிடமுண்டமது
அப்போதுவாளபிமன் அரக்கனண்டைவந்துநின்று
ஏதடாயிவனுக்கு இந்தபலம்வந்ததென்று
அமிர்தகலசம் அடிவயிற்றில்உண்டோதான்
என்றுசொல்லிபாலனுமே எதிராகவந்துநின்று

வாளாலேகுத்தி வயிற்றைக்கிழித்தானே
அறுத்தானேகலசத்தை ஆற்றிலேபோட்டுவிட்டான்
போனானேவல்லரக்கன் புலம்பியேஆகாயம்
அவனுயிரைத்தானு மழுத்திவிட்டார்பெருநரகில்
இந்திரரும்தேவர்களு மெல்லாமனமகிழ்ந்து
பூமாரிதான்பொழிந்தார் போரபிமன்தன்மேலே
அப்போவபிமர்வந்து ஆற்றிலேதான்முழுகி
கைகால்முகம்கழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
மேடேறிவந்து மூழுகியபசியதனல்
காட்டகத்திலுள்ள கனிபழங்கள்வேணதெல்லாம்
பண்டுபலாதிகள் பலாப்பழங்கள்மாம்பழங்கள்
திட்டமுடன்பொசித்து தீர்த்தான்பசிதனையே
வாள்வில்லைக்கைப்பிடித்து வாளபிமன்ஏதுசெய்வான்
அரக்கன்விழும்போது ஆவென்றுதான்கூவி
மருமகனைத்தானினைந்தான் வரட்டும்சலுவையென்று
சலுவைவருமளவும் செடியிலேவாள்சொருவி
வழிபார்த்துவாளபிமன் மலைபோலேவீற்றிருந்தான்
ஆலமரத்திலே அதின்விழுதைஊஞ்சலிட்டு
ஏறிவிளையாடி யிருந்தானேவாளபிமன்
அப்போ-கமலகன்னிதன்மகனைகடுகெனவேதானழைத்து
வாடாகடோற்கஜமே மதவீமன்தன்மகனே
உன்-அம்மானரக்கனுக்கு ஆபத்துவந்ததென்று
என்னை நினைத்து இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
போயறியவேணுமடா போர்புரியும்வீரியனே
ஏதடிதாயே எங்களம்மான்றனக்கு
ஆபத்துத்தான்வருமோ அம்மாளே நீர்கேளும்
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துவிழுந்தாலும்
தேவர்களானாலும் ஜெயிக்கவேபோகாது
எங்களம்மான்வல்லரக்க னிடிக்குச்சமானமுள்ளான்
என்றுகடோற்கஜனு மெடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அப்படியல்லவடா அறிய நீதம்பியரே
போயறிந்துவாருமென்று போகவிடைகொடுத்தாள்
அப்படியேநல்லதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டுங்கட்கழும் திடமானவில்கணையும்
எடுத்தேறக்கட்டி யிடிபோலேகொக்கரித்து
மறித்துமவனுரைப்பான் மாதாமுகம்நோக்கி

அம்மாணுக்காபத்து வந்ததென்றுசொன்னீரே
அவனைஜெயிக்கிற பேருமில்லைவையகத்தில்
சிவன்பிர்மாவிஷ்ணுவும் தேவேந்திரன்முதலாய்
எமதர்மனுனலு மெதிர்விழிக்கப்போகாது
அப்படிக்கொத்தவன்மே லார்சண்டைசெய்வார்கள்
கூப்பிட்டானென்று கோதையரேசொன்னீரே
அப்படியேமெய்யாய்தா னுபத்தேயானாலும்
கஞ்சிகொண்டுபோனல் களைக்குதவுமாதாவே
காவடியில்கட்டி கனமாகயிப்பொழுது [னும்
கொண்டுபோகவேணுமென்று சொன்னான்கடோர்க்கஜ
அவ்வசனங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
கடுகவேதாதியரைக் காதலுடன் தாமழைத்து
பதினுயிரக்கலம் பச்சரிசிதானெடுத்து
கொள்ளுயிருகலம் கூடவேதான்கலந்து
கஞ்சியாய்க்காய்ச்சி காவடியில்வையுமென்றாள்
பண்ணைபறட்டை பருந்தும்பைமின்னையுடன்
ஏனவகையுடைய யிலைக்கறிகளுள்ளதெல்லாம்
குன்றுபோல்தான்பிடுங்கி கொப்பறையில்தான்சமைத்தா
புரட்டியுருட்டி பெருமலைபோல்தான் திரட்டி [ள்
கஞ்சியொருபக்கம் கலவலொருபக்கமுமாய்
வைத்தார்கள்காவடியில் மலைபோலேராட்சதிகள்
எடுத்தான்கடோர்க்கஜனும் இருதோளுந்தான்குலுங்க
கொப்பரையில்கஞ்சி குதித்துதளும்பவேதான்
சீக்கிரமாய்தானடந்தான் சிறுவன்கடோர்க்கஜனும்
கால்நடையாய்தானடந்து கடுகிவருவானே
பச்சைமலைதேடி பவளமலைதான்தேடி
கொல்லிமலைஆராய்ந்து குடகுமலைதான்தேடி
அம்மான்சலங்குடிக்கு மரியமடுதனிலே
காட்டானை நீர்குடிக்கக் கண்டான்கடோர்க்கஜனும்
தெண்டையுங்காவடியும் சீராய்தரையில்வைத்து
அம்மானைத்தேடி அருஞ்சுனை நீர்குடித்து
கரையேறிவந்து காவடியும்தெண்டெடுத்து
மாமனிருக்கும் வனந்தேடித்தான்வரச்சே
மேல்கடல்பொங்கி வெள்ளமிட்டுவாராற்போல்
செவ்வானம்போலிரத்தம் சிவந்துவரக்கண்டானே
கண்டான்கடோர்க்கஜனும் கைகாலசைந்துநின்றான்

என்னபுதுமையென்று யெண்ணமிட்டுகடோர்க்கஜனும்
உதிரவாறுதாண்டி ஓடிவாரான்கடோர்க்கஜனும்
அம்மானிருக்குமந்த அக்காட்டினுட்புகுந்தான்
பார்த்தானேநாலுதிக்கும் பட்டமலைமரத்தை
தோப்புகளெல்லாம் தூளாய்கிடக்கிறதும்
மாமரங்களெல்லா மடிந்துகிடக்கிறதும்
கரடிகள்சிங்கங்கள் காட்டானையுள்ளதெல்லாம்
பொடிப்பொடியாய்த்தானுமங்கே பூமிநிறைந்ததுவும்
கண்டான்கடோர்க்கஜனும் காலிரண்டும்பாவாதே
காடுகடந்துமவன் கண்டானே அம்மானை
மலைபோல்விழுந்திருக்கும் வல்லரக்கன்தன்தலையை
பார்த்தான்கடோற்கஜனும் பார்த்துமேதலையசைத்தான்
ஆரடாகொன்றவர்க ளம்மானையென்றுசொல்லி
அகோரமாய்த்தானழுதான் அம்மானைத்தானினைத்து
உன் - கட்டையறிந்தவனோ காட்டைக்குலைத்தவனோ
ஈயெறும்புதீண்டாத இருண்டவனந்தனிலே
மானிடவர்வந்து வதைக்கவழியாச்சோ
கோபித்துக்கண்சிவந்தான் கோவைபழம்போலே
ஆலித்தெழுந்திருந்து அம்மானைக்கொன்றவனை
இப்பவேகொன்று எமலோகம்போக்கிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இறக்கிவைத்தான்காவடியை
அம்மானைக்கொன்றவனை அறிந்துபழிவாங்கவென்று
மாமனைக்கொன்றவனை மறித்துபழிவாங்கவென்று [து
தெண்டெடுத்துதோளில்வைத்து சீக்கிரமாய்தானெழுந்
காடெல்லாந்தேடுகிறான் கடோர்க்கஜனப்பொழுது
ஓடியெங்குந்தான்பார்த்தான் உயர்ந்தஅடிதான்காணான்
பாலனடியல்லாமல் பரந்தஅடிகாணானே
அழித்துகளைதெளிந்து ஆலமரத்தடியில்
விழுதின்மேலேறி விளையாடும்பாலனைத்தான்
கண்டான்கடோர்க்கஜனும் காளையபிமன்னனை
தம்பிசிறுபிள்ளாய் தாஷ்டீகராட்சதனை [ன்
கொன்றவனைக்காணாயோ கொற்றவனேசொல்லுமென்று
அம்மானைக்கொன்றவனை அறியாயோபாலகனே
அவ்விசேஷம்கேட்டு அபிமன்னராஜாவும்
சொன்னானேவாய்திறந்து சூதானவார்த்தைதன்னை
ராட்சதனைக்கொன்ற நற்பாலனிப்பொழுது

வடக்குமுகமாகவே போனான்மலைபோலே
திடுக்கென்றுதானோடி தீவிரமாய்ப்பாருமென்றான்
அப்படியேபோனானே அவன்சொன்னசாடையெல்லாம்
தேடியேகாணமல் திரும்பிவந்தான்பாலனண்டை
காணேமென்றுசொல்லி கவலையுடன்தான்கேட்டான்
தெற்குவடக்குத் தென்மேற்குதென்கிழக்கு
நாலுதிக்குமோடி நலமாகப்பாருமென்றான்
அரக்கனைக்கொன்றவன் அகப்படுவானென்றுசொல்லி
ஓடியேபாருமென்று உத்தாரம்பண்ணனே [து
பூனையையானையைப்போல் பெரும்புலிபோல்தான்திரிந்
தேடிப்பிடித்தவனைச் சீக்கிரமாய்கொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியேதானோடி
நாலுதிக்குமோடி நாட்டமுடன்பார்த்தானே
காடுமலையும் கடியவனந்திரமும்
வடகடலும்தென்கடலும் மற்றுமுள்ளதீவுகளும்
திட்டமுடன்பார்த்து திரிந்தெங்குங்காணமல்
எங்கேயுங்காணம லேங்கிவிசாரமிட்டு
மறுபடியும்தான்வந்து வருத்தமுடன்கேட்டானே
கேட்டவுடனே கிருபையுள்ளபாலனுமே
உன்-அம்மானைக்கொன்றவனை அவனைநீகண்டாக்கால்
என்னதான்செய்வாய் எனக்கறியகூறுமென்றான் [ன்
சொல்லுமென்றுகேட்கலுமே சுறுக்காகத்தானுரைப்பா
என்-அம்மானைக்கொன்றவனை அறிந்தேனேயாமாகில்
வெட்டிபெலியிடுவேன் வீரமாங்காளியற்கு
குத்திவலித்து குடலீரல்தான்பிடுங்கி
வெட்டிதலைபிளந்து விட்டெறிவேன்நாலுதிக்கும்
நன்றாயுடல்பிளந்து நாலுதிக்கும்போட்டிடுவேன்
என்னகடோர்க்கஜனும் யேதுரைப்பான்பாலனுமே
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொக்கரித்துஅப்பொழுது
அடங்கியிருந்தாக்கால் அரக்கனும்சட்டைசெய்யான்
ஆலித்தடிபாய்ந்து அபிமனுங்கொக்கரித்து
வெட்டினவன்நானிருக்க பெட்டிமகன்தேடுவதேன்
ஆரடாராட்சதனே அரக்கனுக்குநீயுரவோ
பாராயரக்கனிட பாடுபடப்போராயோ
வாடாநீஉதிரத்தில் மஞ்சனமாட்டுகிறேன்
போராடவேபயந்து புத்திகெட்டுஓடாதே

கொன்றவனும் நான்தாண்டா கோலமுள்ளராட்சதனே
உன்னம்மானைக்கொன்றதோ ராண்பிள்ளை நான்தாண்டா

கடோர்க்கஜனுக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்.

என்னோடே சண்டைக்கு எதிர்த்துவாடாவென்றுசொன்
பாவித்துவில்லெடுத்து சரபாணம்தான்தொடுத்து [னன்
காளையபிமருடன் கடோர்க்கஜனேதுரைப்பான்
வாருய்சிறுபயலே யென்மாமனைக்கொன்றவனுர் [ருன்
உனக்குதுரைதானோ ஒளித்துவைத்தால் சொல்லுமென்
உன்துரையுநான்தாண்டா உன்னம்மானைக்கொன்றவனு
நீயெதிர்த்தாலும்மையும் இருபிளவுசெய்வேனுன் [ன்
என்றுசொல்லிவாளபியன் ஏங்கிகடோர்க்கஜனும்
பக்கத்திலாளைவைத்து பட்சமாய்சொல்லுகிறேன்
உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு துள்ளித்திரிகிருன்காண்
மடிந்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்பெரியவன்காண்
துணித்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்சிறியவன்காண்
முன்னேபெரியோர்களுரைத்தமொழிப்படியே
சிறியதெல்லாம்பெரியதுக் கிறையென்றுசொல்வார்கள்
பெரியதெல்லாம்சிறியதுக்கு இரையாச்சுஇதுபுதுமை
இந்தப்புதுமையை யினியறியவேணுமென்று
முன்னூறுமுழக்கச்சை மூணுசுத்தாய்தானிருக்கி
எழுநூறுயானை இழுக்கவொண்ணுதெண்டுகளை
சுத்தியெடுத்து தோளின்மேல்வைத்துகொண்டு [ருர்
பொருதுவம்வாவென்றுமே போர்க்களத்தில்வந்துநின்
இருப்புலக்கைகைபிடித்து எறிந்தானவன்தலைமேல்
வருகிறதண்டையவன் வாளாலேதட்டிவிட்டான்
காதவழியெழும்பிக் கால்மேலேவந்துவிழும்
கடோர்க்கஜன்தானெழும்பி கடுங்கோபந்தானுகி
பாரமலைபிடுங்கி பாலன்மேல்விட்டெறிந்தான்
அந்தமலையை அபிமன்னராசாவும்
பந்தடித்ததன்மையைபோல் பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கடோர்க்கஜனப்பொழுது கனகோபங்கொண்டெழுந்தா
வில்லையெடுத்து வீறிட்டான்கடோர்க்கஜனும் [ன்
ஆயிரம்பாணம் அபிமன்மேல்போய்விழவே
உபதேசம்பண்ணி உக்கிரமாய்விட்டானே

பாலனதுகண்டு பாரியவில்லெடுத்து
தூளாகிப்போகத் தொடுத்தானெதிர்பாணம்
பாணமும்பாணமும் பரவியெதிர்கொண்டு
பாளையாகப்பறந்து துணிந்துவிழுந்ததுகாண்
ஐந்நூறுபாணம் அபிமன்னராஜாவும்
அரக்கன்தலைவிழவே அன்னேரம்விட்டானும்
கடோர்க்கஜன்கண்டுமே கையாலேதட்டிவிட்டான்
வடக்கேயெறிந்துவிட்டான் வாளபிமன்பாணத்தை
கோபித்துபாலனுமே கோடையிடிபோலே
வாய்விட்டுக்கூறி மறுபாணந்தான்தொடுத்தான்
ஆயிரத்திமூன்று அதிர்பாணந்தான்தொடுத்தான்
மாயக்கடோர்கஜனும் வந்ததொருபாணமெல்லாம்
ஓயாமல்தட்டி உதிரடித்தான்பூமியிலே
கடோர்க்கஜன்தெண்டாலே கனமார்பில்தானரைந்தான்
வாளாலபிமன் வருந்தெண்டைதட்டிவிட்டான்
தெண்டையிடையவைத்து திகைத்துமனம்வேருகி
முத்துமுடியசைத்து மூக்குமேல்கையைவைத்து
இந்தவுலகிலெவரும்எதிருமில்லை
கச்சுகட்டிமுள்மடியும் கடகுமந்திரவாளழகும்
ஒட்டிப்பொருந்துவதும் உடையும்நடையழகும்
நம்முடையவங்கிஷவான் போலேஇருக்குதென்று
ஈச்சுரனோவிஷ்ணுவோ எழுதும்பிரமாவோ
சூரபத்மனைச்செயித்த சுப்பிரமணியரோ
கஜமுகனைக்கொல்லவந்த சண்முகவிக்கினரோ
தக்கன்தலையறுத்த தனிவீரபத்திரரோ
ஐவர்க்குரியவரோ ஆதிநாராயணரோ
ஆரடாபயலேயென்று அதட்டியேகேட்கலுற்றான்
எனக்கேழ்க்கக்கடோர்க்கஜனுமேதுரைப்பான்பாலனுமே
வாருய் நீராட்சதனே கேளாயொருவார்த்தை
காவலழிக்கவந்தேன் கட்டுரைக்கபேசவந்தேன்[ள்வேன்
உன்பலத்தைக்கருவறுப்பேன் வல்லுயிரைகொள்ளைகொ
உன்னம்மான்தன்னுடனே அனுப்பவந்தேனுன்னையுந்
பொருவையோயாமாகில் போகாதேநில்லென்றான்[தான்
கனவீமன்பெற்றெடுத்த கடோர்க்கஜன்தான்கேட்டு
வாடாசிறுபயலே கேளாயொருவார்த்தை
என்னம்மான்பழிதீர மண்டைசிதறடிப்பேன்

போனீரேயாமாகில் போகவொட்டேன் நானும்மை
என்றுசொல்லியப்பொழுது யிருவருமேதானெதிர்த்தார்
தெண்டால்கடோர்க்கஜனும் தீவிரமாய்த்தானடித்தான்
பந்துவிழுந்தாற்போல் வந்துவிழும்பாலனுக்கு
அப்போதுபாலனுமே அனலாயெறிபறந்து
வாளாலேவெட்டினன் மன்னன்கடோற்கஜனை
பூமாலையாகவே போந்தது அவன்கழுத்தில்
கண்டான்கடோர்க்கஜனும் கபடுவந்துதென்றுசொல்லி
ஏறநினைத்து யெண்ணமிட்டுகடோர்க்கஜனும் [நின்றான்
இதை-அறியவேவேண்டுமென்று அபிமரண்டைவந்து
தம்பிசிறுபிள்ளாய் சமர்த்தனாய்சண்டைபண்ணாய்
விந்தையாயென்மனதில் சந்தோஷம்தானாச்சு
உன்-பேருரைச்சொல்லி பொருதடாதம்பியென்றான்
வாடா நீராட்சதனே மாமன்பழிவாங்கவந்தாய்
ரணக்களத்தில்பேருரைதான் ராச்சியத்தில்கேட்பாரோ
படுகளத்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
ஊர்பேர்தான்கேட்பார்கள் உற்றகவிவாணர்
என்பேரை நீகேட்க என்மேல்கவிபாடுவாயோ
பேருமில்லையூருமில்லை பொருதுவோம்வாடாவென்றான்
அப்போகடோர்க்கசனும் அபிமனுடனேதுசொல்வான்
உன்னுடையஊர்பெயரை எடுத்துமுன்னேசொல்வாயே
பிற்பாடுசொல்கிறையோ பெருமையுள்ளசிறுபிள்ளாய்
ஊர்பேர்தான்கேட்கவென்றால் உம்முடையஆயுதத்தை
கடக்கவெறிந்துவிட்டுக் கைகட்டிவாய்புதைத்து
வித்துவர்கள்போலத்தாம் விநயத்துடன்கேட்டால்
சொல்லுவனோசொல்லேனோ துரைமன்னாயெப்படியோ
என்றுசொல்லவாளபிமன் எழுந்திருந்துஅப்பொழுது
உயர்ந்தமரந்தனிலே உற்றவாள்தான்சாத்தி
கால்மேலேகால்போட்டு காளையுட்கார்ந்தானே
அப்போகடோர்க்கஜனும் அபிமனைத்தான்பார்த்து
ஆகாவழிப்பயலேஉன் வங்கிஷத்தைசொல்லுகைக்கு
வெட்குவையேயாமாகில் விளம்புகிறேன்கேளாய்நீ [ன்
என்னோடேசொல்லாதே எதிர்மரத்தில்சொல்லுமென்று
சட்டையற்றுவாளபிமர் சதிராகவீற்றிருந்தார்
காளைமுகம்பார்த்துக் கடோர்க்கஜனேதுரைப்பான்

கடோர்க்கஜனும் அபிமன்னனும் சமாதானமாவது.

தர்மர்பெரியப்பன் தமக்கிளையான்என்தகப்பன்
அர்ச்சுனன்சிற்றப்பன் அவர்க்குமூத்தோன்என்தகப்பன்
நகுலசகாதேவர் நல்லதொருசிற்றப்பர்
ஐவருக்குந்தேவி அழகானதுரோபதையாள் [னும்
எந்தனுக்குஆச்சியென்று எடுத்துரைத்தான்கடோர்க்கஜ
உறங்குவான்ஓராண்டு உருட்டுவான்தென்மலையை
இணங்காமலைகளெல்லாம் எள்ளுப்பொடியாகும்
விடங்குமான்நஞ்சையுண்ட வீமனேயென்தகப்பன்
என்மாதாகமலகன்னி யென்பேர்கடோற்கஜன்காண்
என்றுசொல்லகடோர்க்கஜனும் ஏங்கியேவாளபிமன்
கேட்டிருந்தபாலன் கிடுகிடென்றானடுங்கி
கடகுவாள்விட்டெறிந்து கடோர்க்கஜனமதுவைந்து [ன்
முகத்திலறைந்துகொண்டு மூர்ச்சையாய்த்தான்விழுந்தா
மூர்ச்சைதெளிந்தபிமன் முகம்பார்த்துயேதுரைப்பான்
அண்ணேகடோற்கஜனே அறியாக்கொடுமைசெய்தேன்
அண்ணரோடமர்பொருதி யனேகதோஷம்வந்ததுகாண்
தமயனோடமர்பொருதி சாமத்துரோகியானேன்
என்று-பச்சைதழையொடித்து பாதத்தின்மேல்போட்டு
ஐவர்குலத்தில்வந்த அழகான அண்ணாவே
அர்ச்சுனனார்பிள்ளை அபிமன்னன்நான்தானே
என்தாயார்சுபத்திரையாள் என்தகப்பன் அர்ச்சுனனார்
இருவரும்ஒருகுலத்தி லிழக்கவிருந்தோமே
என்றுசொல்லி அப்போ இருவருந்தானழுது
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அப்பா நீயெங்கேவந்தாய் அபிமன்னராஜாவே
வல்லரக்கன்கையிலே மாளவிருந்தாயே
மெத்தவிசாரமிட்டு வெகுவாய்மனமுருகி
வந்தவகையெந்தனுக்கு வகையாகச்சொல்லுமென்றான்
சிந்தையுடன்கலியாணச் சேதியெல்லாம்சொன்னானே
அப்படியேஆகுதுகாண் அபிமன்னராஜாவே
ஒப்பமுடன்சொல்லி உரைத்தான்கடோற்கஜனும்
அம்மானைத்தானெடுத்து அடக்கப்பண்ணவேணுமென்
பட்டமரங்கள் பருங்கட்டையுள்ளதெல்லாம் [று
எடுத்துவைத்துமூட்டி எரிதணலுமிட்டார்கள்

கொள்ளியும்வைத்து குடமும்உடைத்தார்கள்
செய்யும்வரிசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
ஆற்றிலேவந்தவர்கள் அலறத்தலைமுழுகி
சந்திசிவபூசையெல்லாம் தப்பாமல்தான்முடித்து
வந்தார்கள்கஞ்சியண்டை பாலனும்கடோர்க்கஜனும்
கஞ்சியும்லக்கிரியும் கண்டான்அபிமராஜன்
ஏதடா அண்ணாவே இலைக்கறியும்கஞ்சிகளும்
என்று அபிமன்கேட்க எடுத்துரைத்தானப்போது [கு
அம்மாள்கமலகன்னி அனுப்பிவைத்தாள்அண்ணனுக்
கொண்டுவந்துவைத்தேன் குடிப்போம்வா தம்பியென்று
அப்படியே அண்ணாவே அமர்ந்துகுடியுமென்றான் [ன்
இன்பமுடன்கொப்பரை எடுத்துவந்துவைத்தானே
பின்னையொருமூச்சாய்க் குடியுமென்றுதான்வார்த்தான்
அஞ்சசிபங் [illegible] கஞ்சி அபிமன்னன்குடித்தபின்பு
கஞ்சிகுடித்தவனும் களையாறிதான்தெளிந்து
கொப்பரையின்கஞ்சியெல்லாம் குடியுங்காணண்ணாவே
இலைக்கறியுங்கஞ்சி எல்லாம்குடித்துவிட்டான்
வந்தார்கள்ஆற்றிலே வாய்களைத்தான்கழுவி
கொப்பெனவேதானும் கூடியிருவருமாய்
அம்மாள்கமலகன்னி அரண்மனைக்குத்தான்வரவே
வந்தார்இருவருமாய் மலைமறைவில்வந்துநின்றார்
பாலன்அபிமன்னன் பதில்வார்த்தைகூறலுற்றான்
அண்ணாவே நானும் அரண்மனைக்குவாறதில்லை
என்னையும்கொல்லுமென்று சொல்லுவாளே தாயாரும்
அம்மாள்மனதை அறியவேபோகாது
அண்ணாவேமுந்திபோய் அறிந்துநீர்வாருமென்றான்
நல்லதுதம்பியென்று நடந்தான்கடோர்க்கஜனும்
அம்மாள்கமலகன்னி ஆசாரச்சாவடியில்
கண்டானே தாயாரை கைகுவித்துதெண்டனிட்டான்
அப்பாமகனேஉந்தன் அம்மானைக்கண்டாயோ
நன்றாயிருக்கிறானோ நாயகமேஎன்பிறப்பு
உன்னம்மான்முகத்தே உறுதியாய்க்கண்டாயோ
காரியமாய்சொல்லுமென்று கமலகன்னிதான்கேட்டாள்
மாதாவும்சொல்ல மறுவார்த்தைகூறலுற்றான்
அபிமனைக்கொன்றானடி வல்லரக்கன்உங்களண்ணன்
இருவரும்பட்டு யெமலோகப்போனார்கள்

என்றுசொல்லிதானுரைத்தான் இவள்மனதைதானறிய
அவ்விசேடம்கேட்டபின்பு அம்மாள்கமலகன்னி
அடித்துப்புரண்டு அறைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
அபிமன்னராசாவை யவன்கொல்லக்காரியமேன்
அறியாதபாலகனை அடித்திழுத்துப்போட்டானே
பாவிபழிகாரன் பாலகனைக்கொன்றானே
ஆகாதவல்லரக்கன் அவன்செத்தலாகாதோ
பாலனபிமன்னன் மாண்டால்மனம்பொறுக்கேன்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்தான்விழுவேன்
அபிமன்னன்தன்னுடனே ஆவிதனைப்போக்கிடுவேன்
மகனையிழந்துநான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
ஐவர்வெளியாகி அர்ச்சுனரும்கேட்டாக்கால்
வல்லரக்கன்கையிலே மகன்மாண்டானெனருக்கால்
எந்தனுக்குப்பேச்சு மிடையூறும்வந்துவிடும்
அபிமன்னன்தன்னுடனேயென்னுயிரைபோக்கிடுவேன்
அப்போமடியாதே ஐவர்முகம்பார்த்து
இப்போமடிந்திடுவேன் என்மகனுர்தன்மகளே
வாடாமகனே நீ வளர்த்திவிடு அக்கினியை
என்றுகமலகன்னி யெழுந்தாள் துயருடன்
அம்மாள்மனதை அறிந்துகடோர்க்கஜனும்
தம்பிசெத்ததில்லையம்மா தாயாரேயென்றுசொன்னான்
உன்குணத்தைநானறிய உரைத்தேன்காண் தாயாரே
தம்பிசுகமாக தாயாரேவந்தான்காண்
என்றுசொல்லிமன்னன் இருபாதம்தெண்டனிட்டன்
தெண்டனிட்டதன்மகனை தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
பாலனெங்கேயென்று பரிவுடனேதான்கேட்டாள்
இட்டுவருகிறேன் என்தாயேமாதாவே
வந்தான்கடோர்க்கஜனும் வாளபிமன்தன்னுடனே
அம்மாளழைத்து ஆதரவாய்சொன்னதுவும்
அண்ணனைவிட்டு அபிமன்னனைக்காட்டென்றாள்
இட்டுவாவென்றுசொல்லி யென்னையனுப்பினதும்
பாலனுக்குசொல்லியப்போ பட்சமுடன்தானுரைக்க
நல்லதுவென்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமாய்
[illegible]மையவுந்தம்பியும் சந்தோஷமாகவேதான்
அம்மாளசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைபைத்தான் தீவிரமாய்தானெடுத்து

13

பாலனபிமன்னனைத்தான் பக்ஷமுடன்தானெடுத்து
மகனேமகனேயென்று வாய்திறந்துமுத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்து உடம்பெல்லாம்தான்தடவி
வல்லரக்கன்காட்டு வழியாகயேன்வந்தாய்
வல்லரக்கன்கையிலே மாள்வாயோஎன்மகனே
அந்தஅரக்கன்மெத்த ஆகாதபாவியடா
பொல்லாதராட்சதனை போராடிகொன்றாயே [ய்
ஐயோமகனேவுன்னை அவன்கொன்றால்என்னசெய்வோ
தாராார்புகழ்வேந்தன் தர்மருக்கேதுசொல்வேன்
வீராதிவீரனுங்கள் வீமருககென்னசொல்வேன்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
நாமக்கொடிவேந்தன் நகுலருக்கென்னசொல்வேன்
சாத்திரத்தில்மிகுந்த சகாதேவர்க்கென்னசொல்வேன்
தோராவடிவழகி துரோபதைக்குயென்னசொல்வேன்
தொடிவளையல்முன்கைசுபத்திரைக்குஎன்னசொல்வேன்
என்றுகமகன்னி இருந்தாளப்பொழுது
கண்டானபிமன்னன கமலகன்னி ஆதரவை [தான்
கொண்டடிகொண்டாடி குறைகளெல்லாந்தான்தெளிந்
அபிமனைத்தான்பார்த்து ஆயிகமலகன்னி
எங்குவந்தாயென்மகனே இந்தஅடவியிலே
வந்தசகையென்னுடனே வகையாயுரைமென்றாள்
சொல்லுகிறேன்தாயாரே துரிதமாய்வந்ததெல்லாம்
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரிக்கு
பங்மற்றசண்டாளன் பாவிதுரியோதனன்
எக்கென்றிருந்தபெண்ணை எட்டுதலைலக்குணர்க்கு
கொடுக்கவிசைந்தானுங் குருடனிடபேரனுக்கு
நாளைக்குகல்யாணம் நல்லமுகூர்த்தமிட்டு
நல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்கும்பகுந்தார்கள்
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
அத்தைமகன்வாராவிட்டால் அலைந்துவிழுவேனென்
வாளாலபிமன்னன் மணவாளனென்றுசொல்லி
வளர்த்தசரீரத்தை மண்ணுக்கிரைசெய்வேன்
வந்தாலபிமரும் மத்தியானத்துக்குள்ளாக
அன்றுபிழைப்பேநான் அபிமன்னுவென்றுசொல்லி
வக்கணையுமொப்பனையும் வைத்துயெழுதினாள்

எந்தனுக்குவோலை யெழுதிவரவிட்டாள்காண்
அந்தநல்லவோலைதன்னை அம்மாளிடங்கொடுத்தேன்
சிந்தையுடன்பார்த்து சிவசிவாவென்றுசொல்லி
எந்தனைத்தான் அனுப்ப யிணங்காமல்தானிருந்தாள்
அந்தமனதை அறிந்தேன் அடியேனும்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
மனதிருக்கமாட்டாதே வந்தேன் அடவியிலே
வழியும்தெரியாதே வல்லரக்கன் தன்வனத்தே
வந்துதிகைத்து வழியறியமாட்டாதே
பயந்துநடுங்கியந்த பாறையின்மேல்தான்படுத்தேன்
அப்போதுவல்லரக்கன் அடித்துமுழுங்கவந்தான்
இந்திரனைத்தோத்தரித்து எங்களப்பா ஆயுதத்தை[தேன்
தாவென்றுவாங்கியம்மா சண்டைபண்ணிநான்கெலித்
பின்னையும்உண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தான் அபிமராஜன்
தாயார்கமலகன்னி சந்தோஷம்தாளுகி
அபிமனைக்கட்டி அணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டாள்
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுனனுர்தன்தேவி
நாககன்னிபுத்திரன் நல்லரவான்என்ருெருவன்
உந்தனுக்குதம்பி உடற்பிறப்புநல்லரவான்
பாலனுக்குநேர்மூத்தோன் பட்சமுள்ள அண்ணனவன்
அவனுடனேமூவரும்போய் ஆயன்மனைபுகுந்து
தம்பிஅபிமன்னனைத் தலைமறைவாயங்கேவைத்து
நீங்கள்இருவருமே நீறுபொடிதாளாக்கி
சுந்தரியைதாலிகட்டி சுகமாகவாங்களென்று
நாககன்னிசொற்படியே நடவுங்கள்பிள்ளைகளே
என்றுகமலகன்னி யெடுத்துரைத்தாள்வாசகங்கள்
நல்லதுயென்றுசொல்லி தாயாருக்குத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளை சீராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவும்அனுப்பினுள்

கடோர்க்கஜனும் அபிமன்னனும் கமலன்னியினண்டை
விடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

கடோர்க்கஜனும்பாலனுமே கடுகிநடக்கலுற்ருர்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைதான்கடந்து

நாடுகடந்து நல்லமலை தான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்தார்
அருச்சுனபுரத்துக்கு அவர்வழியேயுட்புகுந்தார்
வாரவரும்போரவரும் மட்டிடப்போகாது
கலியாணம்போவாரைக் கணக்கிடப்போகாது
கடுகிநடந்தார்கள் கனமானராஜாக்கள்
அங்கேரெண்டுமகாமலைகள் ஆகாயம்அளாவி நிற்கும்
வல்லரக்கன்போலே மதவீமன்தெண்டதுபோல்
வானத்தைமூடி வளர்ந்திருப்பான் நல்லரவான்
ஒருமலைமேல்சார்ந்துகொண்டு ஒருமலைமேல்கால் நீட்டி
இப்படியேதானிருந்தான் இடும்பன் அரவானும்
வந்தார்இருவருமே மலைமறைவில் நின்ருர்கள்
தேசத்தில்உள்ளவர்கள் துரியோதனன்கூட்டமெல்லாம்
கிருபன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்டுமரும்
தேராதஅசுவத்தாமன் துரைமன்னரெல்லாரும்
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லாரும்
எத்திசையும்தானுளும் இயலானராசாக்கள்
சட்டைகழட்டாத தார்வேந்தரெல்லாரும்
தொட்டசட்டைவாங்காத துடுக்கர்ஒருகோடி
நாமமுடிமன்னரெல்லாம் நடந்தார்கள்காலின்கீழ்
கர்னன்விகர்னனும் காங்கேயன்தேத்தரசன்
மன்னர்குருக்களும் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
நல்லரவான்கால்கீழே நடந்தார் அனைவோரும்
மலையடியண்டையிலே மன்னரிருவோரும்
நின்றுமேதான்பார்த்தார் நீட்டினகால்வாங்கான்
நல்லரவான் அண்டையிலே ஞாயமாய் நின்றுகொண்டு

அரவானோடு கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும்
யுத்தம் செய்தல்.

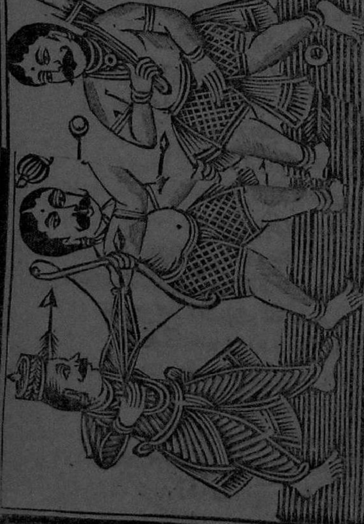
ஆரடாராட்சதனே அப்பாலேகால்வாங்கும்
பாரடாயெங்களுக்குப் பயணம்துரிதமென்ருர்
பார்த்தானே நல்லரவான் பசங்களிடவார்த்தைதன்னை
இப்பெரியசேனையிலும் இவர்கள்மெத்தசேவகரோ
ஆனைகுதிரையில்லை அரசமன்னர்தானுமில்லை
காலாளாய்வந்திருவர் கால்வாங்குமென்ருர்கள்
இவர்கள்சவுரியத்தை இப்போ அறிவோமென்று

போங்களடாகால்கீழே போகவழியில்லையடா
நோக்கமுடன்வந்தீரோ நுழையவழியில்லையோ
போக்கற்றுவந்தீர்களோ போகத்தெரியாதோ
கால்வாங்கச்சொன்னதென்ன கனமானமன்னவரே
அப்பாலேபோங்களடா அடிபடப்போறீர்கள்
துரைமன்னராஜாக்கள் சும்மா நுழைந்தார்கள்
மானிடத்தோலோடே மனிதர் நுழைந்தார்கள்
நீங்கள்-வீணுக்குவந்தீர்கள் வெட்கங்கெட்டுபோவீர்கள்
சும்மா நுழையுங்கள் சுறுக்காகமன்னவரே
என்றுசொல்லிநல்லரவான் எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அவ்விசேஷம்கேட்டு அபிமன்னராஜாவும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோவைப்பழம்போலே
தெண்டைசுழட்டி திருப்பிவிட்டான்கால்முறிய
ஏதடா இங்கே எறும்புகடித்ததென்றான்
குதித்துகதும்பி அவன் கோடையிடிபோல்நகைத்து
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபமாகியவன்
வில்லைவளைத்து அம்பு தொடுத்துவிட்டான் அரவானும்
கடோர்க்கஜனும்கண்டுமதைக் கையாலேதட்டிவிட்டான்
ஐந்நூறுபாணம் அனல்பாணம்விட்டானே
பாலனதுகண்டு வாளாலேதடுத்துவிட்டான
ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை உக்கிரமாயகோபமுடன்
அட்டதிக்குபாலர்களும் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சந்திரரும்சூரியரும் தாவோடிப்போனார்கள்
தேவேந்திரனும் திகைத்து[illegible]
இப்படியாக இளைபிரி[illegible] கடுங்கோபமாகிறதும்
கண்கள்சிவக்கி[illegible]றதும் வெண்கோபமாகிறதும்
மீசைது[illegible]
[illegible]அம்புதான்தொடுத்து விட்டான் அரவானும்
கடோர்க்கஜனுந்தெண்டாலே கடிகிதடுத்துவிட்டான்
சரமாரிதான்பொழிந்தான் சமர்த்தன் அபிமராஜன்
பாணமும்பாணமும் பரவிப்போர்செய்யுதங்கே
ஒருவர்க்கும்தங்காமல் ஒடியேபோகுதுகாண்
பாணப்புகையிலே மடியு[illegible]ட்சிகளும்
பார்த்தானே நல்லரவான் ப[illegible]ங்களிட சத்துவத்தை
ஆ[illegible]தெரியாது அறிந்திடுவோமென்றுசொல்லி
கேட்டா[illegible]ல்லரவான் கிளி[illegible]வாயாலே

தம்பிசிறுவரே சவுரியத்தில்வல்லவரே
உங்களிடவங்கிசத்தை உரைப்பீர்எனக்கென்றான்
படுகளத்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
உன்னாலேஆன உயுத்தியமேசெய்யுமென்றான்
ஆனால்கேள்தம்பியரே நான்அதைசொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்தம்பியரே கெலிப்பாகச்சொல்லுகிறேன்
என்தகப்பன்அர்ச்சுனனார் என்பேரோநல்லரவான்
என்-தாயார்பேர்நாககன்னி தர்மரிடவங்கிஷங்காண்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான்நல்லரவான்
அந்தவிசேடம் அடைவாகக்கேட்டிடுவோம்
எங்களிடவங்கிஷத்தை கேளாய்நீஅண்ணாவே
என்தகப்பன்வீமனுமாய் என்பேர்கடோர்க்கஜனும்
தாயார்கமலகன்னி தர்மரிடவங்கிஷங்காண்
தம்பிஅபிமன்னன் தனஞ்சயனார்பிள்ளையடா
அர்ச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்னன்இவன்தாண்டா
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யநற்பாலனிவன்
இப்படியாய்சொல்லி இருவர்உரைக்கலுற்றார்

நல்லரவானும் கடோர்க்கஜனும் அபிமன்னனும்

சமாதானமாய்ப் போகுதல்.

உண்மைகளைச்சொல்லி உறவுகொண்டாடினபின்
எடுத்தவில்போட்டரவான் இன்பமுடன்ஓடிவந்து
கட்டிஅணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அண்ணனையும்தம்பியையும் அரவான்எடுத்தணைத்து
தாழஉட்கார்ந்து தம்பியைமடிமேல்வைத்து
கேட்டானேநல்லரவான் கிளிபவளவாயாலே
அப்பாஅபிமன்னா அர்ச்சுனனார்புத்திரனே
எங்குவந்தாய்தம்பியரே யெனக்கறியசொல்லுமென்றான்
அண்ணேகடோர்க்கஜனார் அறியவேசொல்லுமென்றார்
அவ்விசேடம்கேட்டு அபிமன்னராஜாவும்
சுந்தரியையெந்தனுக்குச் சொல்லியிருந்தாரே
பெண்சாதியென்றுசொல்லி பெரியோர்முன்னாளிலே
அந்தநாள்முதலாய் அமர்ந்திருந்தகாரியத்தை
தள்ளிதுரியோதனன் தன்மகன்லக்குணர்க்கு
செல்வக்கலியாணம் செய்யவேபோரானும்

அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
எந்தனுக்குஓலை எழுதிவரவிட்டாள்காண்
பின்னையும்உண்டான பேச்சுவகைஉள்ளதெல்லாம்
நன்றாயெழுதி அனுப்பினாள் நாயகியும்
அதுகண்டுஅண்ணாவே அடியேன்புறப்பட்டேன்
மனம்பொறுக்கமாட்டாமல் வந்தேன்காணண்ணாவே
வல்லரக்கன்தன்வனத்தில் வழிதப்பிவந்துவிட்டேன்
கொல்லத்துணிந்தானே கொடும்பாவிவல்லரக்கன்
வல்லரக்கன்தன்னுடனே வருத்தமாய்ச்சண்டைபண்ணி
கொன்றேன் அவனை கொடுமையுள்ளராட்சதனை
அவ்விசேடம்தான்கேட்டு அண்ணன்கடோர்க்கஜனும்
என்னையறியாமல் என்மேலேசண்டைசெய்தார்
அண்ணனும்நானும் ஐந்தாறுநாழிமட்டாய்
சண்டைகள்பண்ணிமெத்த தான்தோர்வையில்லாமல்
வங்கிஷங்கள்பேசி அறிந்தோங்காணண்ணாவே
பின்னையுமெத்த பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றாங்குறையாமல் உரைத்தானேபாலனுமே
அம்மாள்கமலகன்னி அனுப்பிவித்தபூஷணமும்
அண்ணனையுங்கூட்டி அனுப்பிவைத்தஆண்மைகளும்
உன்னுடனேபேசி உங்களம்மாள் நாககன்னி
தன்னுடனேவித்தையெல்லாம் தப்பாமல்தானுரைத்து
உன்னுடனேமூவரும்போ யுறுதியுடன்சண்டைபண்ணி
சுந்தரியைத்தாலிகட்டி சுகமாகவாங்களென்று
அனுப்பினாள்கமலகன்னி அண்ணாவேயிங்குவந்தோம்
என்றுசொல்லிபாலனுமே எடுத்துரைத்தான்உள்ளதெல்
நல்லதென்றுதான்கேட்டு நல்லரவானப்பொழுது [லாம்
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துக்கொண்டானும்
நல்லதென்றுமூவருமாய் நடந்தார்களப்பொழுது
தாயிருக்கும்பாதாள லோகத்தடமறிந்து
நாககன்னிபக்கலுக்கு நடந்தார்கள்மூவருமாய்
அம்மாளிருக்குமந்த ஆசாரச்சாவடியில்
கண்டார்கள்தாயாரை கைகுவித்துதெண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
பிள்ளைகளைவாழ்த்தி பெருமையுடன்தானெடுத்து
ஏதடாநல்லரவான் இவர்கள் யாருடையவங்கிஷங்காண்
சொல்லடாவென்று செவிகொடுத்துதான்கேட்டாள்

நல்லரவான் அபிமன்னன் சேதியைத் தாயாருக்குக்கூறுதல்.

வெற்றிமதயானை வீமன்குமாரனம்மா
தாயார்கமலகன்னி தன்மகன்கடோர்க்கஜன்தான்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனர்பெற்றபிள்ளை
உந்தன்புருஷனுக்கு உத்தமகுமாரனம்மா
சுபத்திரைக்குப்பிள்ளையம்மா சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளைகாண்
சுந்தரியைத்தாலிகட்ட வந்தானபிமனுமே
என்றுசொல்லி நல்லரவான் எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
காரியமாய்வந்த கலியாணபேச்சையெல்லாம்
பூரணமாய்ச்சொல்லியப்போ போதித்தான் நல்லரவான்

நாககன்னி கூறுவது.

அந்தவசனங்கேட்டு அம்மாள்எரிபறந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூறியவாளெடுத்து
துரியோதனன்சேனை தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
அதிரவேவெட்டி ஆகாயம்போக்கிடுவேன்
என்றுசொல்லிசபதமிட்டு எழுந்தாளே நாககன்னி
கண்டானே நல்லரவான் காலிலேபோய்விழுந்து

நல்லரவான் கூறுவது.

நானிருக்க நீபோக ஞாயமோ தாயாரே
சிமிட்டிவிழிப்பளவில் துரியோதனன்சேனையெல்லாம்
அமட்டி அரைட்சணத்தில் ஆவிபலிகொண்டிடுவேன்
எட்டிஅடித்து யெமலோகம்போக்கிடுவேன்
தூக்கியடித்தவரைச் சுந்தரிக்குமாலையிட்டு
தம்பிகையில்மங்கிலியம் தரிப்பித்து நான்வாரேன்
எனக்குவிடைகொடம்மா என்தம்பிதன்னுடனே
என்றுசொல்லி நல்லரவான் எடுத்துரைத்தான்தாயார்க்கு
தாயார்மனங்குளிர்ந்து சம்மதித்தாளப்பொழுது
கோபந்தணிந்தபின்பு கொம்பனையாளேதுரைப்பாள்
அரவான்கடோர்க்கஜனும் அவர்முகத்தைதான்பார்த்து

துவாரகாபுரியைமிகச் சுட்டுக்கரியாக்கி
சுந்தரியைபல்லக்கில் சுகமாயெடுத்துவந்து
என்முன்னேதான்விடுங்கள் எதிரில்லாமக்களே நீர்
என்றுசொல்லி அப்பொழுதுஎடுத்துரைத்தாள் நாககன்னி
தம்பியிருவரும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
உத்தமியேயென்தாயே ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறேம்
தம்பியையிங்கேவைத்து தாரமேகொண்டாருவோம்
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்தால் சூதாயிருக்குமம்மா
களவிலேகொண்டுவந்தால் கள்ளனென்றுசொல்வார்கள்
பந்தலிலேதானிருந்து பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டி
விந்தையுடன்மன்னவர்கள் வெட்கிதலைசாய்த்திருக்க
மங்கிலியம்தரித்து வரவேணும்தாயாரே
என்றுசொல்லி நல்லரவான் இதமாய்எடுத்துரைத்தான்
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுநாககன்னி
நல்லதப்பாயென்மகனே நாயகமே நீர்கேளும்
தம்பி அபிமன்னனைச் சண்டையிலேகாட்டாமல்
இராஜமுடிமன்னனை ரணமுகத்தில்காட்டாதே
மறைவாகத்தான்வைத்து மகாசண்டை நீங்கள்பண்ணி
தண்டுமுறித்து தளங்கள்கழிந்தபின்பு
சுந்தரிக்குமங்கிலியம் சுகமாய்தரியுங்கோள்
என்றுபெட்டியைத்தான்திறந்து புலிவர்ணபட்டெடுத்து
திட்டமுடன்மங்கிலியம் திரள்பூஷணமுள்ளதெல்லாம்
பட்டுரவிக்கைகளும் பருமுத்துத்தாவடமும்
சுட்டுதலைக்குப்பி சுந்தரிக்குஆனதெல்லாம்
திட்டமுடன்பெட்டிகட்டி சீராகத்தான்கொடுத்தாள்
சொன்னபடிசெய்யுமென்று சொல்லிவிடைகொடுத்தாள்
அப்படியேநல்லதென்று அதையெடுத்துக்கொண்டார்க
அம்மாளைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்[ள்
தெண்டனிட்டமக்கள்தன்னை சீராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மாதாவுமப்பொழுது
வேலவரைத்தோத்தரித்து போய்வாருமக்களென்றுள்
போய்வாரோமென்று போனார்கள்மூவருமாய்
வாசற்கடந்து மண்டபங்கள்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நகரெல்லாம்தான்கடந்து
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன்தன்மகனார்
அந்தவனத்தில் அழகானதொந்திசெட்டி

உயர்ந்தமலைமீதிருந்து ஒருகையில்தராசுகொண்டு
மற்றொருகையிலே மலைபிடுங்கிகுண்டாக்கி
வருவாரைபோவாரை மறித்துதராசில்வைத்து
நிறுத்துநிறைக்கொரு நின்றணையப்பொன்வாங்கி
வாங்கியபொன்னையெல்லாம் மலைபோலேதான்குவித்து
இன்னம்வருவார்க்கு எதிர்பார்த்து அங்கிருந்தான்
அரவான்கடோர்க்கஜனும் அபிமன்னனுமங்குவந்து
சகாதேவன்தன்மகனுர் சாத்திரவான்தொந்திசெட்டி
வாரபேர்தங்களைத்தான் வங்கிஷரென்றறியாமல்

தொந்திசெட்டியுத்தம்.

கண்டந்தமூவரையும் கானகத்துதொந்திசெட்டி
கைவீசிக்காசுக் கடுகெனவேதாருமென்றான்
காளையரவானும் கடோர்க்கஜனுமேதுரைப்பார்
ஆரடாபையலே ஆகடியம்பேசுகிறாய்
வழியில்-தராசுதனைவாங்கடா சலுதியிலேபோகவேணும்
கேட்டந்ததொந்திசெட்டி கிளிபவளவாயாலே
ஆரடாமானிடரே அடிப்படப்போகிறீர்கள்
துரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
பதினெண்படைத்தலைவர் பாங்காய் நிறுத்தேனே
அவர்களிலும்பெரியவரோ ஆண்மையுள்ளவீரியரோ
அரவான்கடோர்க்கஜனும் அபிமன்னராஜாவும்
சீறியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபாய்ந்ததுபோல்
அதுகண்டுதொந்திசெட்டி அவனும்எழுந்திருந்து
மூவருடன்போர்பொருத முடிகினன்தொந்திசெட்டி
அபிமன்னராசாவை அமர்த்தியிருவருந்தான்
தெண்டுடனேவில்லுகளும் தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
தொந்திசெட்டிமேலே தொடுத்தார்கள்பாணசரம்
அவனும்எதிர்த்துஅப்போ ஆயுதத்தைதானெடுத்து
மூவருடனேயவன் முடுகியப்போசண்டைபண்ணி
பாணங்கள்அப்பொழுது மழைமாரிபோல்பொழிய
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்தானதிர
மலைகள்பருவதங்கள் மகாமரங்கள்அற்றுவிழ
எதிரானதன்மலையை யிருபிளவாய்தான்பிளக்க
இப்படியாக யிவர்கள்சண்டைபண்ணுகையில்

பாணங்கள்வாரதெல்லாம் வலமாகசுத்திவந்து
பாதத்தில்தான்பணிந்து பக்கத்தில்நின்றிடுமாம்
இப்படியாக யிருசாமம்சண்டைபண்ணி
ஒருவர்க்கும்காயம் உறுதியுடன்பட்டதில்லை
இந்தபுதுமை யேதென்றுதொந்திசெட்டி
நம்மிட வங்கிஷத்து ராஜமன்னர்தானிவரோ
அறிந்திடுவோமென்றுசொல்லி ஆணழகன்தொந்திசெ
மன்னவரேராஜரே நீர் வழிபட்டமூவருந்தான் [ட்டி
ஆருட வங்கிஷங்காண் அறியவுரையுமென்றான்.
படுகளத்திலொப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
சண்டைமுனையிலே தாவுதரிகேட்பாரோ
கத்திமுனையிலே கனவுறவுகேட்பாரோ
என்று அரவான் யிடும்பானவார்த்தைசொன்னான்
சொன்னவிசேடமது தொந்திசெட்டிதான்கேட்டு
மூவரையும்தான்பார்த்து மூடிமன்னன்தானுரைப்பான்
நீங்களுரையாமல் நிண்ணயமாய்தானிருந்தீர்
நானுரைப்பேன்கேளுமென நவின்றானேதொந்திசெட்
பாண்டுமகாராசன்குலம் பாண்டவர்ஐவர்களில் [டி
என்பிறப்பைசொல்லி எடுத்துரைப்பேனீர்கேளீர்
தருமருக்குநேரிளையான் சகாதேவர்என்தகப்பன்
நகுலரும்அர்ச்சுனரும் நல்பெரியவீமருந்தான்
தாரார்தனஞ்செயனார் தருமர்பெருமாளும்
நால்வருமெந்தனுக்கு நல்லபெரியப்பன்மார்
ஐவரிடவங்கிஷங்காண் என்தாயும்வீரகெங்காள்
என்றுசொல்லிதொந்திசெட்டி எதிரானமூவருந்தான்
கையாயுதத்தை கடுகெனவேதாழவைத்து
மோசம்வரப்போச்சென்று மூத்தோன்கடோர்க்கஜனும்
அரவான்கடோர்க்கஜனும் அண்டையிலேதான்வந்து
கட்டியணைத்தவனை கண்மணியே நாங்களுந்தான்
பஞ்சவர்கள்தங்களிட பாலரென்றுதான்கூறி
கடோர்க்கஜனும்தானும் கனிவாயெடுத்துரைப்பான்
தர்மர்பெரியப்பன் தமக்கிளையார்என்தகப்பன்
தெண்டாயுதம்படைத்த திறள்வீரன்என்தகப்பன்
என்தாயார்கமலக்கன்னி என்பேர்கடோர்க்கஜன்தான்
அர்ச்சுனரும்சிற்றப்பன் அவர்குமாரர்தானிருவர்
நாககன்னிதன்மகனும் நல்லரவான்தானுமிவன்

சுபத்திரையாள்தன்னுடைய துய்யஅபிமன்னனிவன்
என்றுகடோர்க்கஜனும் எடுத்துரைத்தான் அப்பொழுது
அதுகேட்டுதொந்திசெட்டி அண்ணன்தம்பிஎன்றறிந்து
மூவரும்நீங்களிங்கே முடிகிவந்தீரிப்பொழுது [கேட்க
சொல்லுமண்ணுவென்றுசொல்லி தொந்திசெட்டிதான்
அப்போகடோர்க்கஜனும் அரவானும்தானுரைப்பார்
தம்பிஅபிமருக்கே தாரமென்றேசுந்தரியும்
மாயன்பெருமாள் மகளார்இருந்தாளே
அவளைத்-துரியோதனனும் தன்மகன்லக்குணர்க்கு
கொள்ளவேவந்து குலப்பெருமாள்தன்னுடனே
நாளுமுகூர்த்தமிட்டு நலமாயிருக்கையிலே
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுதம்பியுமே
அவன்வந்தான்பயணம் வல்லரக்கன்தன்வனத்தை
அவனை-சண்டைகொடுத்து சங்கரித்தான் அம்மானை
அந்தச்சமயத்தில் அடவியிலேநான்போனேன்
கண்டேன்அபிமரையும் கலந்துஉறவாடியங்கே
என்தாயார்கமலக்கன்னி தன்மனைக்கியிட்டுவந்தேன்
அவளும்இதுகேட்டு அனேகமாய்க்கொண்டாடி
தாலியுங்கூரையும் தங்கப்பொன்பூஷணமும் [ளுள்
எடுத்துக்கொடுத்தவளும் என்னையும்போவென்றுசொன்
இருவரும்கூடி யிப்பால்வருகையிலே
அரவானுங்கண்டு அறியஉறவாடி
மூவரும்கூடியப்போ மூர்க்கமுள்ளநாகக்கன்னி
அம்மாளைக்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கலியாணக்காரியத்தைக் காதலுடன்நாங்கள்சொன்னோம்
அப்போஅவளறிந்து ஆணிப்பொன்பூஷணமும்
செம்பணிதிபட்டு திரளாய்அவள்கொடுத்தாள்
அண்ணன் அவர்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்தாள்
மூவருமாய்க்கூடி முனைந்துவந்தோம்இப்பொழுது
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துதொந்திசெட்டி
வாருங்கோள்என்றுசொல்லி மாதாஅரண்மனைக்கு
அழைத்துவந்துவிட்டு அம்மாளைத்தெண்டனிட்டு
மூவர்வந்தசேதியெல்லாம் முடியஅவனுரைத்தான்
கைகட்டிவீற்றிருந்தான் காவலர்கள்தங்களுடன்
மக்களைப்பார்த்துயப்போ மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
வாழ்த்தியெடுத்து மடிமேலேதானிறுத்தி

உச்சியைமுகந்து உகமைசொல்லிமுத்தமிட்டு
தாதிகளைத்தானழைத்து சமையலதுபண்ணிவைத்து
மயிர்கோதியெண்ணெயிட்டு வரிசையுள்ளமக்களுக்கு
தலைமுழுக்குபண்ணிவித்துச் சாப்பாடுதானுமிட்டு
அடைக்காய்சுருள்கொடுத்து ஆபரணம்தானெடுத்து
பிள்ளைகள்தங்களுக்கு பெரும்பணிதிதான்பூட்டி
மக்களுக்குவுத்தவொரு வரிசைபணிபூட்டி
ஆபரணமும்பூட்டி அழகாய்அலங்கரித்து
அபிமன்தனக்குமே அதிகபணிபூட்டி
பட்டுப்பலகணியும் பாலனுக்குத்தான்கொடுத்து
அரவான்கடோர்க்கஜனை அவள்மகனைத்தானழைத்து
சுந்தரிக்குமாலையிட்டு சுகமாகநீங்கள்போய்
அறியாதபாலகனை அபிமன்னராஜாவை
துரியோதனனுடைய திரள்தனையேகாட்டாதே
ஆனைபடைசேனைகளை அவள்கண்ணில்காட்டாதே
பாலனபிமனும் படைமுகங்கள்பார்த்தறியான்
தாகங்குடித்தறியான் சண்டைசெய்துதானறியான்
அபிமன்னராஜாவை அப்பால்நிறுத்திவைத்து [த்து
துரியோதனன்சேனையெல்லாம் செண்டாடித்தான்கெலி
மாற்ருன்பகையாளி மகாபாவிசத்துருக்கள்
அவன்-ஆனைக்குதிரைகள் அவனியிலேமடியடித்து
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துவாருமென்று
பூமியைக்கிள்ளி பொருதவேகாப்புமிட்டு
வாளபிமர்தன்னையே மகன்கையிலொப்புவித்து
போய்வாருமென்று பிள்ளைகட்குவிடைகொடுத்தாள்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகெங்கைதன்னேடே

நால்வரும் துவாரகாபுரிக்குவருவது.

அப்போதுநால்வருமாய் ஆயன்பதிநோக்கி
இரவுபகலாக இராஜர்கள்தானடந்தார்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
காணுறுதோப்புகளும் கடந்துவழிநடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
கொஞ்சிவனங்கடந்து குழலிவனம்புகுந்து

நால்வரும் ஔவையார்வீட்டில்வந்து இறங்கினது.

ஔவையார்தன்வளத்தில் அரசமக்கள்போய்புகுந்தார்
தாரார்தனஞ்சயனுர் தருமரிடசத்திரமாம்
ஏராளமாக எத்தனைபேர்வந்தாலும்
நாழியரிசி சமைத்திடுவாள் நாயகியும்
அப்படிக்கொத்த ஔவையார்தன்மாளிகையில்
போனார்கள் நால்வருந்தான் புதுமையுள்ளராஜாக்கள்
கண்டாளேஔவையரும் காரணமாய்வந்தவரை
வந்தவரைக்கண்டவ்வையார் வாங்களிருங்களென்றாள்
எந்தவூரெந்ததேசம் எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
அப்பொழுது நால்வரும் அறியஉரைப்பார்கள்
காசிவளநாடு கலியாணம்பார்க்கவந்தோம்
இந்தவனத்திலே இருப்பானேன்பாட்டியரே
மெத்தபசிக்குதம்மா வெம்பிவிடாய்த்துவந்தோம்
பாட்டிக்கிழவி பழஞ்சோறுமுண்டோதான்
நல்லக்கிழவியரே நாணயக்காரியரே
பசிக்குதுஔவையரே பாலமிர்தம்வேணுமென்றார்
பழஞ்சோறேன்பிள்ளைகளே பரமர்கிருபையினால்
நாலாயிரம்பொன்னீந்தால் நற்போசனமிடுவேன்
இன்னொருவரில்லாமல் எதிர்பார்த்து நிற்கிறேன்
நீங்களும்வந்தீரே நீலவர்ணர்புண்ணியத்தால்
சமைக்கஒருநாழிசெல்லும் தம்பியரேயென்றுரைத்தாள்
சுந்தரிக்குபூமாலை தொடுத்துவைத்தபிற்பாடு
அப்போசமைத்திடுவே னென்றாளேஔவையாரும்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுபாலனுமே
சுந்தரிக்குப்பூமாலை தொடுத்துதருகிறேனென்
எங்களுக்கு நீசமைத்து இடுங்காணும்பாட்டியரே

ஔவையார் அபிமன்னனுக்கு புட்பம்கொடுப்பது.

அப்படியே நல்லதென்று ஔவையாரும்சம்மதித்து
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசெண்பகமும்
சொற்பெரியகுங்குமப்பூ சூரியகாந்திப்பூவும்

நன்ருய்ப்பரிமளிக்கும் நந்தியாவட்டையுந்தான்
பாதரிப்பூசெவ்வலரி பாரிசாதபுட்பங்களும் [ள்
எந்தெந்தபுட்பமெல்லாம் எடுத்துவந்துதான்கொடுத்தா

அபிமன்னன் சுந்தரிக்குப் பூமாலைதொடுப்பது.

பார்த்தான் அபிமன்னன் பாட்டிதந்தபூவையெல்லாம்
வகையாலொருசெண்டுகளும் மாலைகளும்கட்டலுற்ருன்
பொன்னிழைத்தநாராலே பூச்செண்டுகட்டலுற்ருன்
ஐந்நூற்றுநாலுவகை ஆண்செண்டுமாலைகளும்
நிகநிகென்றுதான்மின்ன நிதானமிட்டுகட்டினுன்
மல்லிகைபூசெண்டதிலே தாங்கள்வந்தவயணமெல்லாம்
சொல்லியொருசீட்டிலே சுருக்காகத்தானெழுதி
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டி அதற்குள்ளேவைத்து
பூமாலைத்தான்கழட்டி பூப்பெட்டியுள்ளேவைத்து
ஔவையாரைத்தானழைத்து ஆச்சுதுபூமாலையென்ருன்
பசிக்குதுபாட்டியரே பசியாரவேணுமென்ருன்
அப்படியேயாகுதென்று ஔவையாருஞ்சம்மதித்து
முழுகிக்குளித்து முகம்கழுவிபூசைபண்ணி
எழுந்திருங்கோளென்று மனங்குளிரச்சொன்னுளே
ஆசனம்பொருந்துமென்று ஔவையாரழைக்கலுற்ருள்
சாணுக்குமூன்றடிதான் தள்ளாடிதானடந்தாள்
அசட்டுகிழவியிவள் அசனமெங்கேபோடுவாள்
மாற்ருன் துரியோதனன்தான் வைத்தானோநாமறியோம்
எண்ணியிந்தநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசிருந்தார்
மாற்ருன்பகையாளி மாபாவிமைந்தனவன்
தேசத்தழகன் துரியோதனன்பாவி
அண்ணையிவன்செய்தவினை அறியீரோ அண்ணுவே
நச்சுமுள்ளைதான்பரப்பி நடக்கும்வழிதனிலே
கொல்லத்துணிந்தானே குருடன்மகனும்
ஆயனருளாலே அன்றுபிழைத்துவந்தார்
பஞ்சவரைவரையும் பரக்கமுள்நாட்டிவைத்து
அரக்குமாமாளிகையில் அனலடைத்துநீர்கொளுத்தி
மடிக்கத்துணிந்தானே மாபாவிசத்துருக்கன்
அன்றுபிழைத்தார்களாயன்திருவுளத்தால்
காளையபிமருடன் கடோர்க்கஜனே துரைப்பான்
நல்லதுதம்பியரே நம்பவேஔவையாரை

ஆக்கினசாதம் அடைவானகாய்கறிகள்
கொண்டுவந்துவட்டியுங் கிழவியெனவுரைப்போம்
கூட்டிஒருஉண்டை தின்னுமென்றுகைக்கொடுப்போம்
மருந்தானால்தின்னாள் மயங்குவாள்கூன்கிழவி
மற்றச்சோருணுக்கால் வாரிமுழுங்கிடுவாள்
தின்னுதேபோனால் தெண்டால்நூறுங்கடிப்போம்
எண்ணியிந்தநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசியபின்
அவ்வையாரிடவாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநின்று
பாட்டியரைத்தான்பார்த்து பசிக்குதெனவுரைத்தார்

ஔவையார் நால்வரை இலைபறிக்கச்சொன்னது.

அப்போது அவ்வையார் அரசமக்கள்தன்னைப்பார்த்து
வாழையிலைபோட்டால் மறித்தெடுப்பாராருமில்லை
இருநூற்றுக்காதவழி யெல்லையுள்ளதூரமெல்லாம்
ஒருசுரைமுத்தியெங்கும் ஓங்கிவளர்ந்ததுகாண்
அரவானைப்பார்த்திந்த ஔவையார்கிழவிசொல்வாள்
நாலுயிலைகிள்ளி நால்வரும்வாங்களென்றாள்
சுறுக்கானபையலே சுரைகிள்ளிவாருமென்றாள்

அரவான் சுரையிலையை வேரோடுபிடுங்கினது.

என்னக்கிழவியரும் எழுந்திருந்து,நல்லரவான்
இருநூற்றுக்காதவழி படர்ந்தசுரையுள்ளதெல்லாம்
அப்போ அரவானும் அடியோடேதான்பிடுங்கி
வேரோடேதான்பிடுங்கி வேந்தன்மலைபோல்சுருட்டி
வைத்துத்தலைமேலெடுத்து வாரானே நல்லரவான்
சுருட்டிவருந்தம்பிதன்னை துரைமன்னர்தான்பார்த்து
சீதைசிறையிருக்க ஸ்ரீராமர்படைகூட்டி
இலங்கைபுகுந்து இராமர் படையெல்லும்போது
மாற்றான்கை அம்பாலே மடிந்தார்கள்வானரர்கள்
அப்போதனுமார் அவிழ்தத்தைக்கொண்டுவர
சஞ்சீவிகொண்டுவர தாண்டியேபோம்போது
மருந்துடையபேர்மறந்து மலையோடேபிடுங்கிவந்தார்
இமயமலையிலே யிருக்குதென்று சஞ்சீவி
அனுமார்மலைபிடுங்கி அன்றெடுத்துவந்தாற்போல்
அரவான்சுரைபிடுங்கி அண்ணயிதோ வார்ரான்காண்

என்றுஇவர்பேசி இருந்தாரேமூவருமாய்
அரவானும்சுரைபிடுங்கி ஔவையார்முன்போட்டான்

சிழவி விசனப்படுவது.

கண்டாளேஔவையாரும் கைநெறித்துக்காலசைத்து
அண்டாதராட்சதனே அடியோடேயிச்சுரையை
மொண்டாய்ப்பிடுங்கிவந்து மோடியாய்ப்போடுவையே
ஆகாசம்பூமியுள்ள அன்றுமுதலின்றளவும்
எப்போதுமிச்சுரைதான் என்றுமிருந்ததுகாண்
தர்மர்கையால்வைத்தசுரை சத்திரத்துக்கேற்றதுகாண்
அந்தச்சுரையை அடியோடேபிடிங்கிவையோ
கையைநெறித்தவ்வையார் கற்சுவரில்சார்ந்துகொண்டு

அபிமன்னன் சுரையிலையை நடுவது.

அவ்வையாரழுகிறதை ஆனசிறுபாலன்கண்டு
நல்லரவான்பிடுங்கினதை நட்டிடுவோமென்றுசொல்லி
பாதாளந்தான்பறித்து பருவேரைஉள்ளேவிட்டு
தருமரைத்தானினைந்து தள்ளிமண்ணை நிறைத்தான்
எப்போதும்போலே இலையுங்கொடியாகி
எங்கும்படர்ந்து இருந்ததுகாணச்சுரையும்
கண்டாளவ்வையாரும் கைகொட்டித்தானகைத்தாள்
நகைத்துமேஔவையாரும் நால்வருக்கும்பந்திவைத்து

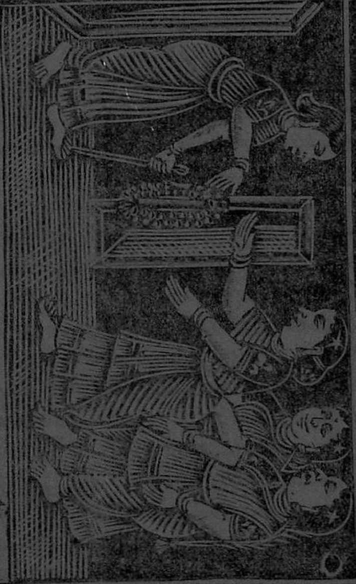
ஔவையார் நால்வருக்கும் அன்னமிடுதல்.

சுரையிலையைப்பூமியிலே துலக்கமுடன்படுத்து
இலையிலேநீர்தெளித்து ஏதுசெய்தாளவ்வையாரும்
ஆயிரம்பொரிக்கறிகள் அமுதுகறியுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்தும்பா... ...ட்டித்திரட்டினர்
பதருதேகடோர்க்கஜனே பாம்புகுடந்தானிதுகாண்
ஔவையார்க்குஒருஉண்டை அள்ளியிட்டுபார்படோமெ
என்னவிதமானாலும் எனக்குச்செறித்துவிடும் [ன்றார்
எங்களையாமதவீமர் இளையாமல்நஞ்சையுண்டார்
ஏழுஜாடி நஞ்சையுண்டார் எங்களையாமதவீமர்
அன்றுவிடச்செறிக்கிலையோ ஆயனருளாலே
மேகத்துமின்னல்தி வித்தையதுபாரீரோ

அம்மிக்குழவிபோ லாடுகிறதுபாருமென்று
கையாலேகாட்டின கனவீமன்என் தகப்பன்
என்று-சுரையிலையும்சோறும் சுருட்டிமுழுங்கலுற்ருன்
பார்த்திருந்தமூவருந்தான் பசித்திருந்தாரண்ணேயென்
மூவரும்பேசி முகம்பார்த்துஇருக்கலுற்ருர் [ருர்
பார்த்தானே நல்லரவான் பற்கடித்துக்கண்சிவந்து
கோடையிடிபோலே கொக்கரித்துகண்சிவந்து
ஒளவையாரேஎங்களுக் கமுதெங்கேயென்றுரைத்தான்
ஒளவையாருமங்கே அவன்கோபந்தான்கண்டு
குறுணிபிடிக்குமந்த கூடையிலேகொண்டுவந்தாள்
வயிர் நிறையஉங்களுக்குவடித்திடுவேன்உண் ணுமென்ரு
அப்படியேபோடுமென்ருன் அபிமன்னராசாவும் [ள்
போட்டாளே அவ்வையாரும் பொறிக்கறியும்போசனமு
உண் ணுங்களென்று உபசரித்தாள்பாட்டியரும் [ம்
அத்தனையுமுண்டு ஒளவையாரைத்தான்பார்த்து
பாட்டிக்கிழவியரே பழஞ்சோறுமீந்திருந்தால்
கொண்டுவாபாட்டியரே குறையரைகளுள்ளதெல்லாம்
என்னக்கிழவியுமே ஏங்கிநடுக்கெடுத்து
ஆயிரம்பொறிக்கறிகள் அமுதுகளைத்தான்முழுங்கி
இன்னம்பழஞ்சோறு இவர்கேட்டாலென்னசெய்வேன்
இருநாறுகாதவழி படர்ந்தசுரையிலையும்
ஒக்கமுழுங்கி ஒருவருக்கும்போதாதென்ருல்
இன்னம்பசியா யிருக்குதென்ருலென்னசெய்வேன்
ஆரோயெவரோ அறியாமல்சோறுசொன்னேம்
வில்லில்முடுக்குடையா உனக்கெத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணருடசோற்றிலே அத்திகட்டிவேணுமடி
தொந்திபெரியதம்பி உனக்கெத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணரிருவரிலும் அதிகமாகவேணுமென்ருன்
சுறுக்காய்சுரைபிடுங்கி எத்தனைசோர்வேணுமடா [ன்ருர்
எங்களண்ணருடசோற்றிலேயும் அதிகமாய்வேண்டுமெ
பார்த்தாள்கிழவி பசங்கள் நம்மைக்கொல்வாரென்று
இவர்களுக்குசோறிட்டு நான்பிழைக்கமாட்டேனென்று
நம்மையுங்கொன்று முழுங்குவாரென்றுசொல்லி
நெருப்பெடுக்கபோறவள்போல் நீண்டாள்பதிநோக்கி
குந்திவழிநடந்து கொப்பெனவேஓடலுற்ருள்
போகாதேபாட்டியென்று பின்பிடித்தானல்லரவான்

எடுத்துமுழுங்கவந்தார் என்றேமிகப்பயந்து
ஆற்றருகேயோடிவந்து ஔவையுமேதுரைப்பாள்
பரமர்திருமுடியி லிருக்குமந்தபார்வதியே
எங்கும்நிறைந்தாளே என்பங்கில்மாதாவே
மயேஸ்வரியேதாயே நீ மாயன்திருத்தங்கையரே
மகாதேவர்திருச்சடையில் மங்கையரேகெங்கையரே
ஆரொதெரியாது அறியேனோராட்சதரை
என்னைமுழுங்கவந்தார் என்செய்வேன்மாதாவே
ஆபத்தைக்காருமம்மா ஆகாயக்கெங்கையரே
பாலர்பசிதீராய் பார்வதியேநான்பிழைக்க
ஆதிகெங்கைபாதம் ஔவையாருந்தெண்டனிட்டு
சோறுங்கறியுந் துலங்கியவெண்தயிரும்
ஆற்றிலுள்ள நீரையெல்லாம் அடிசில்கறியாக்குமம்மா
பார்வதியேயென்று பணிந்தாளேகூன்கிழவி
ஔவையார்நினைத்தபடி அப்படியேஉண்டாச்சு
பார்த்தாளே அவ்வையாரும் பசங்களண்டைஓடிவந்து
அசனம்சமைத்தேனடா அப்பாவேவாருங்கோள்
இட்டுவந்துநால்வரையு மிறங்குமென்றாளாற்றிலே
ஆற்றிலிறங்கிநீங்கள் அசனம்பொசியுமென்றாள்
வயிர்நிறைஉண்ணுங்கோள் மக்களேஎன்றுரைத்தாள்
அரசமக்கள்நால்வருமாய் ஆற்றிலேபோயிறங்கி
கச்சைகளைந்துவைத்து கனக்கவேநீராடி
அசனம்பொசித்தபின்பு அரசமக்கள்கைகழுவி
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டினதுதானருந்தி
சந்தனம்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
ஔவையார்வாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநின்றார்
அப்போதுஅவ்வையாரும் அசனம்புசித்தபின்பு
தாகமதுதீர்ந்து தனித்திருந்தாளவ்வையாரும்
அப்போதுஅங்கே ஆயனுடையவீட்டில்
மேளவகைசத்தமது வெகுவாய்முழங்குதங்கே
தாரைவிருதுகளும் தப்புமுழங்கிறதும்
மத்தளங்கொட்ட வலம்பூரிநின்றாத
பேரிகைசத்தம் பெருக்கமுழங்கிறதும்
வேந்தரிந்தநால்வரும் வினவாகக்கேட்டிருந்து
விந்தைமுழங்கிறதை விசாரிப்போமென்றுசொல்லி
ஆச்சிகிழவியரே அவ்வையாரே நீர்கேளீர்

இசைவானமேளசத்தம் எங்கே நீர்சொல்லுமென்றார்
அரசமக்களைப்பார்த்து ஔவையாருமேதுரைப்பாள்
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமர்க்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்-மைந்தனிலக்குணர்க்கு மாலையிடவாரானும்
ஆகையினால்முழங்குது அனந்தவகைமேளமெல்லாம்
என்னகடோர்க்கஜனும் எடுத்துரைப்பானவ்வையுடன்
அபிமனை நீரும் அறிவீரோ ஆச்சியரே
சொன்னாலறிவேன்காண் சொற்பெரியவீரியனே
சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளைதான் சுபத்திரையாள்பெற்றபிள்ளை
அறிவேன்காண்பிள்ளைகளே அடையாளம்சொல்கிறேன்
கேளுங்கள்பிள்ளைகளே கிளைசூழ்ந்திருப்பீர்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தர்மரண்டை நானிருப்பேன்
அப்போதறிவேன்காண் அபிமப்பெருமாளை
தர்மரை நீயறிந்தால் சற்றுகுறிசொல்லுமென்றார்
தர்மர்க்கடையாளந் தார்துடையில்மச்சமென்றார்
ஒக்குமடியாச்சியென்று ஓடிவந்துதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைசென்றவ்வையார்தானெடுத்து
நீங்களாரடாதம்பியரே அறியவேசொல்லுமென்றார்
வீமருடபிள்ளை பலவான்கடோற்கஜனும்
ஔவையாருடனே அடையாளமேதுரைப்பான்
தர்மர்க்கிளைய தாக்குடையவீமசேனன்
என்பேர்க்கடோர்க்கஜன்தான் என்னாச்சிகமலகன்னி
அர்ச்சுனனார்புத்திரனார் அரவானிவன்காணீர்
சகாதேவன்புத்திரனார் தாக்குடையதொந்திசெட்டி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துவந்துஔவையாரும்
கட்டியெடுத்தணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
எங்குவந்தீர்மக்களே இத்தனை தூரமென்றாள்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனு மரவானுங்கூறுவான்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவந்ததொரு
மாப்பிள்ளையாகவந்த வாளபிமன்தானேயிவன்
வாளபிமனென்றலுமே வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்கொண்டுசென்று
ஐவரையுங்கண்டதுபோல் ஆச்சுதுகாணிப்பொழுது
மாயனருளாலே மக்களைக்கண்டோமே
தன்னுடையசிங்கா தனத்தருகேகொண்டுசென்று

உட்காருமென்று உபசரணைசொல்லியபின்
மணஞ்செய்யவேணுமென்று வந்தீரோமக்களே
ஆனையணியும் அரசமக்கள்வந்ததுண்டோ
குதிரையுடனே குலமன்னர்வந்ததுண்டோ
வீமன்மகனார் பலவான்கடோர்க்கஜனும்
வாராய்நீமாதாவே மாயன்துணையாகவந்தோம்
இதுபுதுமைஇதுபுதுமை யென்றாளேஔவையாரும்
மாயன்தயவாலே வார்த்தைநடந்ததுண்டோ
துரியோதனன்சேனை திரள்வருகுதென்றாக்கால்
பருந்துதன்கூண்டதனில் பருங்கோழிக்குஞ்சிருந்து
அதிகாரம்பண்ணுற்போல் அல்லவரும்வாராரும்
முப்பதடிவாயில் முதிர்ந்தவெள்ளாட்டுமயிர்
அமர்த்திநிறுத்தி லதுவுமது அக்ரோணி
அப்படிபதினொரு அக்ரோணிசேனையுடன்
ஆனைகுதிரையது எழுநூறு அக்ரோணி
இத்தனைசேனையுடன் எழுநூறு அக்ரோணி
வாரான்துரியோதனனும் மகுடவர்த்தனர்கூட
என்றுசொல்லகேட்டேன்காண் என்னுடையபிள்ளைகளே
ஆனால்கேளென்னாச்சி அடியேங்கள்சேவகத்தை
யானைத்திரளெல்லாம் அண்ணர்கடோற்கஜர்க்கும்
குதிரைத்திரள்களெல்லாம் குமாரர்அராவானுக்கு
சேனைத்திரளெல்லாம் செல்வன்தொந்திசெட்டியற்கு
மாப்பிள்ளைராயனுமே வாளபிமன்கைவசங்காண்
இதுவோசிலபாரம் என்றீரோஎன்பாட்டி
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வார்த்தைதெரியவில்லை
வாளபிமன்மைந்தனுக்கு வாழாளோயில்லையோ
ஆமல்லோவென்றுசொல்லி அறிந்துவா ஆச்சியரே
தர்மரைப்பற்றியொரு தனித்தூதுபோய்வருவீர்
என்னக்கிழவியரும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
ஏவலில்காரியப்பேர் என்னையேபோகவொட்டார்
எப்படியாகிலும் இப்போஒருதூது
போய்வாரும்ஆச்சியென்று போற்றியேதெண்டனிட்டா
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சியந்தஅவ்வையாரும் [ர்
கந்தையுடுத்தி கையிலேகோலூன்றி
கக்கத்தில்பூப்பெட்டிக் கழலாமல்தான்தாக்கி
போய்வாரேன்மக்களென்று புறப்பட்டாளவ்வையரும்

அப்போகடோர்க்கஜூனும் ஔவைமுகம்பார்த்து
நாயகமாம்சுந்தரிக்கு நாலுபேர்மாமியர்கள் [தார்
பொன்னுலேபூஷணங்கள் பொற்கொடிகள்தான்கொடுத்
நாங்களுங்கொண்டுவந்தோம் நாயகிக்குபூஷணங்கள்
கொண்டுபோய்பூட்டுமென்று கொற்றவரும்தான்கொடுத்
தார், அப்போதுஔவையாரும் அரவானைப்பார்த்துரைப்
மாற்றானுடமையென்று வாங்காளேசுந்தரியும் [பாள்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலபிமன்கூறுவான்
பள்ளிக்கிருக்குமப்போ பாடங்கொடுப்பாள்காண்
அப்போகழட்டியிட்ட அம்பொன்திருவாழி
பூச்செண்டுதன்னிலே போதவேகட்டிவைத்தேன்
அந்த அடையாளம் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தேன்
பூச்செண்டுஉள்ளிருக்கும் பொன்திருவாழிதன்னை
ஔவையார்க்குகாட்டினன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தாள்கிழவியரும்
அப்பா நீங்களிங்கே அடவிவிட்டுப்போகாதீர்
நாராயணர்பதிக்கு நான்போய்வருமளவும்
இங்கேயிருமென்று எழுந்திருந்தாளவ்வையாரும்
சாணுக்குமூன்றடியாய் தள்ளாடிபோய்நடந்தாள்
ஔவையுடதன்னடையை அபிமன்னன்தான்பார்த்து
ஔவையார்நடக்கவே ஆறுமாதஞ்செல்லுமென்று
நால்வருஞ்சொல்லி நகைத்துமிருக்கையிலே

ஔவையார் சுந்தரிக்கு ஓலைகொண்டுபோவது.

வாயிலடித்தாற்போல் மாயன்பதிநோக்கி
ஓடினாள்காணவ்வையார் ஒருநொடியில்மாயர்பதி
அப்போதுமாயவனர் அலங்கரிப்பார்தன்பதியை
பவழத்தால்கால்நிறுத்தி பந்தலதுபோடுவிப்பார் [ர்
கொச்சியின்சந்தனத்தால் கொடுங்கையதுபோட்டுவிப்பா
சப்பிரங்கண்ணடிவைப்பார் தலைவாழைகட்டிவைப்பார்
எட்டுத்திசையிலேயும் இயல்பெண்கள்நின்றாட
கண்ணடிகட்டி கவுரியலங்கரித்து
மண்டபங்கள்தோறும் மகாதோரணங்கள்தூக்கி
எலுமிச்சைவெட்டிவேர் எத்திசையும்வீசிவிட
முத்தால்மணல்பரப்பி முழுவயிரக்கால்நாட்டி
தண்ணீர்தெளித்து சாம்பிராணிதூபமுடன்

ஐந்துதலை நாகத்தின்மேல் அமர்ந்திருந்தார்மாயவரும்
அப்போது அவ்வையாரும் அங்கேவருவாளே
குத்திரும்பலாயிரும்பி கூன்கிழவிவந்தாளே
தடியைத்தரையில்வைத்து சற்றேஉட்காருவாள்
முந்தாணிபோட்டு முடங்கிப்படுத்தெழுந்து
மெள்ளவருகிறதை மேகவர்னன்தான்பார்த்து
அபிமருடதூதர் ஔவையாரும்வாராளே
குலுங்கநகைத்து கோவிந்தரென்னசொல்வார்
வாசலதுகார்ப்பாரை மாயவருந்தாமழைத்து
காசானவனத்திலே கடுங்கானகத்திலே
தர்மிடசத்திரத்தில் தான்வாழும் அவ்வையரும்
கோலமொழிசுந்தரிக்கு கொண்டைமுடிக்குகைக்கு
இப்போவருவா ளினிசற்றுநேரத்திலே
அவளைத்தடுத்தவரை ஆக்கினைகள்பண்ணிவைப்பேன்
அப்படியேஆகுதென்று அருந்தூதர்தெண்டனிட்டார்
அப்போது அவ்வையரும் அசைந்துதடியூன்றி
சாணுக்குமூன்றடியாய்த் தள்ளாடித்தானடந்தாள்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் ஔவையாரைத்தான்பார்த்து
எங்குநீவந்தாய்காண் இனியகிழவியரே
காசான்வனத்திருந்து கரியமால்புத்திரிக்கு
கொண்டைமுடிக்கவே கொப்பெனவேவந்தேனென்றாள்
ஆகையினால்வந்தேன்காண் ஆரியரேஎன்றுரைத்தாள்
இடுப்பில்தடியேது என்னஇதுமூட்டை
அவலோபலாவிரையோ அள்ளியிடுமெங்களுக்கு
வடதோசைசர்க்கரையோ மற்றுமதிரசமோ
என்னஇதுதானே எங்களுக்குகொடுத்துவிட்டு
பின்னே நடவுமென்றார் பேரறியஎல்லோரும்
என்னக்கிழவி இவர்களைத்தான்பார்த்து
அல்லகாண்ஆரியரே ஆயன்மகள்சுந்தரிக்கு
பின்னயென்னகொண்டுவந்தேன் பெருமாளுடமகட்கு
வாணங்காண்மாதாவே வழிவிட்டோம்போமென்றார்
அப்போதுஔவையரும்அரண்மனையில்போய்புகுந்தாள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினக்கால்மண்டபமாம்
மூன்றும்படித்தளமாம் முத்துக்கால்மண்டபமாம்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தினச்சாவடியாம்

ஐந்தாம்படித்தளமாம் பஞ்சரத்தினமண்டபமாம்
ஆரும்படித்தளமாம் யானைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் குதிரைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஒன்பதாம்படித்தளத்தில் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
பத்தாம்படித்தளத்தில் வந்தாளேஔவையாரும்
அப்போதுதாதியர்கள் அங்கேயிருந்தார்கள்
வாங்களடிதாதியரே மாயன்மகளெங்கேயென்ருள்
ஏழாந்தளத்திலே யியலானபெண்களுடன்
அம்மானுர்பந்துகழல் அபிமருடபேராலே
அத்தைமகன்பேராலே ஆடுகிருள்பாருமென்ருர்
தாதியர்கள்சொல்லுமே தரியாளேஔவையாரும்
ஆயன்மகளாரும் அம்மானுர்தானிறுத்தி
பலகணிதாள்திறந்து பார்த்தாள்திசைதோறும்
மைத்துனனுர்வாளபிமன் வாராரேயென்றுசொல்லி
பார்த்தாள்திசைதோறும் பங்கயஞ்சீர்கண்ணுளும்
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாச்சுதல்லோ
பார்த்தன்மகனேயின்னம் பார்க்கவிதியில்லையோ
மூத்துமுலைத்தளங்கள் சொருகுதடாமைத்துனரே
மோகனசிங்காரம் அழியுதடாவாளபிமா
சொல்லுமிழந்தேன் சிலவழிந்தேன்மைத்துனரே
வில்விஜயன்தன்மகனே வேந்தர்பெருமாளே
சிங்கவெள்ளானையுள்ள தேவேந்திரன்பேரா
உன்-மாதுபடுந்துயரம் மாற்ருயோமைத்துனரே
ஆலைக்கிடுகரும்பாய் அங்கங்குலைந்தேனே
வேழமுண்டவிளாவின் கனியானேன்மைத்துனரே
மத்துக்குளகப்பட்ட தயிரானேன்மைத்துனரே
ஆயன்மகளாரும் அழுதுநெடுநேரம்
தன்னைவளர்த்தெடுத்த தாதிமடிமேலே
பொய்யுறக்கமாயிருந்து பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டு
சொற்பனங்கள்கண்டுமே சுந்தரியுமப்பொழுது
தோகைநல்லசுந்தரியும் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
கனவுகண்டெழுந்திருந்து தாதியர்க்குச்சொல்லிடவே
அப்போதுதாதியர்கள் அரிவையைதானேக்கி
என்னகினவுகண்டாய் என்தாயேசொல்லுமென
என்கொழுநர்மூவருமாய் ஏலாலபிமருடன்

மாற்றான் தண்டுதனிலே மகாராஜாபோய்ப்புகுந்து
மகுடமுடிவேந்தர்களை மண்மேலெறிந்தாப்போல்
உயர்ந்தனைமேற்காகம் உட்கார்ந்திருந்துகொண்டு
கழுத்தைவளையாமல் காகமுதிரமுண்ண
காகமுதிரமுண்ண கண்டேன்காண்சொற்பனங்கள்
தேர்புரவிகாலாளும் தெர்ப்பையாய்தான்மிதக்க
மாண்டுமே அப்பொழுது [illegible] மிதக்க
[illegible]ண்ணை குடுமைவைத்துதலைசிரைத்து
அரசாணிகாலுடனே அவனையும்கட்டிவைத்து
சாணிதிரட்டிவைத்து தலைமேல்விளக்கேற்றி
இரட்டைமணைமேலே யேலாலபிமருடன்
ஒக்கயிருந்துகொண்டு ஓமங்கள்தான்வளர்த்தி
மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருக்கக்கண்டேனே
அபிமரைக்கைபிடித்து அரசாணிசுத்திவந்தேன்
ஐயனார் நீர்வார்க்க அபிமனார்கைப்பிடிக்க
இப்படிக்கண்டேன்காண் என்தாயேயென்றுரைத்தாள்
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போதுஔவையரும் ஆயன்மகள்முன்னேவந்தாள்
ஆயிரம்பெண்களிலே எங்களபிமருடதேவியெங்கே
என்றவ்வையார்கேட்கலுமே எழுந்துவந்துசுந்தரியும்
பூவாழையெண்ணைதனை பொற்கொடிகொண்டுவந்து
அபிமருக்கேயொக்குமென்று ஆழிக்குயெண்ணையிட்டு
எலுமிச்சங்காய்பிழிந்து இணையாழிதான்துலக்கி
சீக்காயும்நெல்லி சிறுபருப்புங்கஸ்தூரி
பச்சிலைமஞ்சள் பன்னீரால்தான்திமிரி
சாந்துகஸ்தூரி தடவிச்சிணுக்கறுத்து
மல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சிதான்சூழ்ந்து
சப்பிரத்தின்மீதில் தடமொக்கைதான்பரப்பி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேஅணைகோலி
பட்டைமத்தேறிட்டு பலபுஷ்பம்தான்பரப்பி
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேணபெண்கள்நின்றெடுக்க
ஆழிஅபிமரென்று அணைத்துடனேபள்ளிகொண்டாள்
உண்மையடையாளம் உண்டோதான்கிழவியரே
மற்றுமடையாளம் வாங்கிவந்ததுண்டோதான்
மாயன்மகளுடைய மனதரியவேண்டுமென்று
அடையாளம்தானறியேன் ஆரையும்நான்காணேன்

பெருமாள்மகளாரே பூஷணங்கள்பூட்டுமென்றாள்
சுந்தரியும்கோபமதாய் தோழியரைத்தான்பார்த்து
இந்தக்கிழவியரை இழுத்துதுரத்துமென்றாள்
தாதிகளோடிவந்து தாறுமாறுமிழுப்பாராம்
அனியாயக்கொள்ளையிது யாருமில்லையோவெனக்கு
வாராய்நீசுந்தரியே உன்மனமறியச்சொன்னேனுன்
பாலாலபிமருடன பள்ளிக்கொண்டப்போது
பார்த்தன்மகன்கைதனிலே பாடங்கொடுப்பராம்
அப்போதுனக்குத்தந்த ஆழியடையாளம்
இப்போதந்தமாலையிலே யிருக்குதடி சுந்தரியே
ஆழியென்றபோதேநீ எங்களத்தையாமென்றுசொல்லி
சுந்தரியுமோடிவந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டாள்
மாமியார்க்கொக்குமென்று மறித்தொருகால்தெண்டனிட்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை தீவிரமாஎடுத்தணைத்து [டாள்

ஔவையார் சொல்வது.

மாலையில்தானிருக்கு மணிவயிர ஆழிதன்னை
ஆழியைத்தாளவிழ்த்து ஆயன்மகள்கைக்கொடுத்தாள்
இருகையிலுமேந்தி யெடுத்தணைத்துகண்ணிலொத்தி

சுந்தரி சொல்வது.

வாடிநீதோழியரே என்மைத்துனரும்வந்தார்காண்
ஆழிவந்தபோதேயிப்போ அபிமரிங்கேவந்தார்காண்
ஆழியைக்கையிலிட்டு அரண்மனையினுட்புகுந்து
மஞ்சநீர்சாலையிலே மாயன்மகள்போய்ப்புகுந்து
நான்தான்ஔவையாரே நல்லபிமன்தேவியென்றாள்
நான்தான்காணென்றலுமே நகைசெய்துஔவையாரும்
மாலைகொண்டுவந்தேனம்மா வாளபிமன்தேவியரே

சுந்தரிக்கு ஔவையார் பூமாலையைக்கொடுப்பது.

மாலையேன்செண்டேன்காண் என்மைத்துனரில்லாமல்
உன்கணவன்வாளபிமன் என்மனையில்வந்தான்காண்
தாலிகூறைவந்ததுகாண் தர்மர்மகன்வந்தார்காண்
கட்டுவடம்முத்துவடம் கனபதக்கம்வந்ததம்மா
முன்கைமுகதாரி மோகனமாலைகளும்
கந்தைவிரித்தவ்வையார் கரியமால்புத்திரிக்கு

இந்தாருமென்று எடுத்துமுன்னேவைத்தாளே
பூஷணத்தைத்தீண்டாதே பொற்கொடியுமேதுரைப்பாள்
கட்டிப்பிடித்து கனமார்புடன்சேர்த்து
தூங்கியெழுந்திருந்து சுந்தரியுமேதுரைப்பாள்
ஔவையார்கால்தனிலே அரிவையரும்போய்பணிந்து
தெண்டனிட்ட சுந்தரியை சென்றவ்வையார்தானெடுத்து
வாராய்மருமகளே வாளபிமன்தேவியரே
தூதுவந்தயென்னை தொந்தரவுபண்ணாதே
அத்தையுன்மைந்தன் அபிமரிங்கேவந்ததே
அபிமரிடவாழிதனி லாறினேனென்குறையை
ஆத்தையுன்மைந்தனிப்போ ஆனைகுந்திக்குள்ளிருந்து
உந்தன்மடத்திருந்து உம்மைவரவிட்டாரோ
எங்கிருந்துதூதுவிட்டா ரெனக்கறியசொல்லுமென்றாள்
என்மண்டபத்திருந்து என்னைவரவிட்டாள்காண்
ஆனாலுமத்தையரே அபிமற்குப்படைத்துணையாய்
யார்துணையாகவந்தார் அத்தையெனக்குரையாய்
உங்களத்தைகமலகன்னி அவள்மகன்கடோற்கஜனும்
நாககன்னிபெற்றெடுத்த நல்லரவான்வந்தான்காண்
வீரகங்காள்பெற்றெடுத்த மிடுக்குடையதொந்திசெட்டி
மூத்தார்கள்மூவருடன் உன்முதல்வனபிமருடன்
வந்திருந்துஎன்வீட்டில் வரவிட்டாரென்னையிப்போ
என்-மூத்தார்மார்வந்தாலே முகூர்த்தமுடியுமென்றாள்
கொழுநன்மார்வந்தாலே கூடுமுகூர்த்தமென்றாள்
ஆயன்மகளுடனே அவ்வையுமேதுரைப்பாள்
உன்-மூத்தாருடனுரைக்க வார்த்தைவிசேடமென்ன
சொல்லுமென்றுகேட்கலுமே சுந்தரியுமேதுரைப்பாள்
கொழுநன்மார்தன்பாதம் கோடித்துதெண்டனிட்டேன்
மூத்தார்கள்மூவருக்கும் முக்கால்வலம்வந்தேன் [மோ
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடலா
காணியாளன்கைதனிலே காட்டிக்கொடுப்பாரோ
மாற்றானேகொள்ளவந்தால் மானங்கொடுப்பாரோ
எந்தன்கொழுனர்களை இப்போவரச்சொல்லும்
என்கொழுநன்யாருடனே என்விரதம்சொல்லாயோ
இலக்குணற்குமாலையிட என்றதொருநாள்முதலாய்
பச்சிலைமஞ்சள் பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பாங்கிமுடித்தறியேன்

வெள்ளிலைக்கற்பூரம் மென்றறியேன் அத்தையரே
வண்ணானுக்கிட்ட துயில் வாங்கிஉடுத்தறியேன்
அத்தைமகன் தன்னினைவா யனந்தலிலும்கண்வளரேன்
ஏழுபனையோலையெல்லாம் எழுதிவரவிட்டாலும்
என்விரகந்தீராது என்னுடைய அத்தையரே
நாளைவரச்சொல்லும் ராமர்மருமகனை
அகல அழைத்துபோ யபிமர்க்குரையுமென்றாள்
அக்கினியில்வேகாம லனுப்புமம்மாமைத்துனரை
அன்றுகழட்டியிட்ட அபிமரிட ஆழியிதோ
ஆழி அடையாளம் அபிமன்னர்கைக்கொடுங்காண்
ஆயன்மகளாரும் அத்தைபோய்வாருமென்றாள்

சுந்தரி ஔவையாரைப் பயணப்படுத்தி
அனுப்பினது.

ஔவைபயணமிட்டு அசைந்துவழி நடந்தாள்
கிழவிமடந்தேடி குந்திநடையாய்நடந்து
வாடிமனந்தளர்ந்து வருவாளைப்போல்வருவாள்
ஔவைவருகிறதை அரசமக்கள்பார்த்திருந்து
அரசர்கள்நால்வருமாய் நடந்துயெதிர்வருவார்
ஔவைக்கெதிராக அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயன்மகள்சேதிதனை மாதாவேசெப்புமென்றார்
என்னவென்றுசொல்வேனான் என்னுடையபிள்ளைகளே
மாற்றானிலக்குணனும் மாயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துபோனானும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கிநின்றான்வாளபிமன்
அண்ணன்கடோர்க்கஜன் அபிமனைத்தான்பார்த்து
வாராய்நீதம்பியரே மாயன்மகள்சுந்தரிக்காய்
பெண்ணுக்குயேங்கினால் பெருமாளும்யேசுவார்காண்
கலங்காதேதம்பியென்று கடோர்க்கஜன்தானெழுந்து
மூன்னூறுமுழக்கச்சை மூன்றுசுற்றாய்தானிறுக்கி
தெண்டெடுத்துதோளில்வைத்து தென்னன்கடோர்க்கஜ
பாவிதுரியோதனனார் பட்டணமேபோய்புகுந்து [னும்
யானைகுதிரைகளை அத்தனையும்தான்மடித்து
சுந்தரியாள்பாடிசென்று தூக்கிமூதுகில்கட்டி
கொண்டுவந்துகூட்டினால் குலமேசுமென்றுசொல்லி

மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மனைகளிலேபெண்தேடி
வாளபிமாதம்பியரே மணஞ்செய்துவைக்கிறண்டா
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துநல்லரவான்
அப்படியேசெய்யவல்லா யண்ணேகடோற்கஜனே
ஔவைக்கிழவிமனம் அறிந்தபின்புஆகுதென்று
மாதாவேயாச்சியரே மாயன்மகள்சுந்தரியாள்
மாற்ருனிலக்குணர்க்கு மாலையிட்டாளென்றீரே
மெய்யானவுரைதானே மேன்மையுள்ளமாதாவே
மாயன்மகளாரும் மணஞ்செய்ததுண்டானல்
நாங்கள்கொடுத்ததொரு நற்பூஷணங்களெங்கே
தாருமம்மாவென்றுசொல்லி தர்மர்மகன்கேட்கலுமே
ஆச்சிக்கிழவியிவள் ஔவையுமேதுரைப்பாள்
மாலைக்குழலாளை மணஞ்செய்துபோகிறவர்
வழியில்மறித்துயென்னை மகாபூஷணம்பறித்தார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துவந்துநல்லரவான்
வாடா நீவாளபிமா மசக்கிருளவ்வையாரும்
தெத்தியவள்நம்முடனே திரியாவரமுரைத்தாள்
அவள்-கந்தையுரிந்தாக்கால் கலகந்தெளியுமென்று
கந்தையைப்பற்றி உரியவந்தானல்லரவான்
ஔவையுமப்பொழுது அரவான்முகம்பார்த்து
பசங்களிவர்பொல்லாதார் பறிப்பார்கள்கந்தைதனை
ஆழியெடுத்தவ்வையார் அபிமனுர்கைக்கொடுத்தாள்
வாங்கினன்வாளபிமன் வயிரமணியாழிதனை
அண்ணரிந்தமூவரையும் அடிபணிந்துவாளபிமன்
திருவாழிதந்தாளே சுந்தரியுமென்றுசொன்னன்
ஆழிவந்தபோதுனக்கு ஆச்சுமூகூர்த்தமென்ருன்
ஆச்சி நீரெங்களுடன் ஆகடியஞ்சொன்னதென்ன
மாதாவேயென்னுடனே மர்மமாய்ச்சொன்னதென்ன
வாருங்கள்மக்களே மாற்ருன் துரியோதனன்ருன்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்தானென்ருக்கால்
மடங்கியேபோவீரோ வழிபறிச்சிநிற்பீரோ
உங்கள் நினைவறிய உரைத்தேன்காண்பிள்ளைகளே
மைத்துனனுர்வந்தாரென்று மாயன்மகளுக்குரைத்தேன்
கொழுநன்மார்வந்தீரென்று கொம்பனையுந்தான்மகிழ்ந்
தென்னவர்கள்வந்ததே திருவாழிகண்டதே [தாள்
எனக்குமனமுருகி என்னெண்ணஞ்சித்தியாச்சு

ஔவையார் நால்வருக்குச் சொல்வது.

எந்தன்கொழுநர்களுக்கு இரட்டைசரணமென்றாள்
கொண்டபெண்விட்டாலும் குறித்தபெண்விடலாமோ
ஏலாலபிமரையும் என்கொழுநன்மார்களையும்
கடுகவரச்சொல்லுமென்றாள் கரியமால்புத்திரியும்
என்றந்தஅபிமன்னன் இசையவேதானழைத்து
என்தேவிசுந்தரியாள் எனக்கென்னசொன்னாள்காண்
மாற்றான்மணஞ்செய்ய வந்ததொருநாள்முதலாய்
பச்சிலைமஞ்சள் பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பந்தாய்முடித்தறியேன்
வண்ணானுக்கிட்டதுயில் வாங்கிஉடுத்தறியேன்
வெள்ளிலைகற்பூரம் மெல்லவில்லைமெல்லியரும்
அபிமர்உன்னினைவாலே அன்னம்பொசிக்கவில்லை
ஏழுபனையோலை எழுதினாலென்துயரம்
ஆறுதுகாணுமிப்போ தவ்வையாரேஎன்றுரைத்தாள்
நம்பினேனுன்மகனை நாளையனுப்புமென்றாள் [லி
மைத்துனர்க்குசொன்னதொரு வாசகங்களென்றுசொல்
நாளைமணம்போகவேணுமென்றாளே அவ்வையாரும்
அகமெழுகிக்கோலமிட்டு ஆவின்பால்கொண்டுவந்து
செந்நெலரிசிகொட்டி தென்கதிரோன்பொங்கலிட்டு
வாளபிமன்றனையழைத்து மணைமேலுட்காரவைத்து
மன்னவர்கள்மூவரையும் வரிசையுடநிறுத்தி
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேணதெல்லாம்தான்கொடுத்து
மக்களிந்தநால்வருக்கும் வரிசைஅசனமிட்டு
மணம்போவோம்வாருமென்றுவாழ்த்தியேஔவையரும்
ஆயுதங்கள்கைப்பிடித்து அரசமக்கள்நீங்கள்வந்தால்
துரியோதனனுடைய சேனைகள்எத்திசையும்
எச்சரிக்கையாயிருப்பார் எல்லோருமென்றுசொல்லி
ஆயுதங்கள்தங்களையே அவ்வையாரும்தாருமென்றாள்
எடுப்பாயோபாட்டியாரே எங்களுடஆயுதத்தை
இந்தாருமென்று எடுத்துவைத்தாராயுதத்தை
திருநீறுதான்சபித்து தெரிந்தந்தஆயுதத்தில்
கந்தையில்தான்சுருட்டி கக்கத்திலேயிடுக்கி
கடோற்கஜன்தெண்டவ்வையார் கையில்தடியாயூன்றி
வீசிநடந்தாளே வேந்தர்மக்கள்பார்த்திருக்க

வழியிலிதுவென்னவென்றால் மாதாவேஎன்னசொல்வாய்
கடோர்க்கஜன்தெண்டம் கையில்தடியென்பேன் [ய்
அரவான்கைவில்லெனக் கவ்வைகோல்தானென்பேன்
காளையபிமர்கைவாள் கண்ணுக்குப்புல்லறுகு
புல்லறுக்கும்வாளென்று பெருமையுட னுரைப்பேன்
வாருங்கள்தம்பியென்று மாதாவுமுன்னடந்தாள்
கூன்கிழவிநம்மை கொஞ்சமேபண்ணுளே
கூன்கிழவிவாருமென்று குலுங்கவேதானகைத்தான்
ஔவையாருமுன்னடக்க அரசமக்கள்பின்னடக்க

ஔவையார் நால்வருக்கு துவாரகைசிறப்பைக்

காட்டிவருவது.

மாயனுடபூங்காவில் மன்னவரைகொண்டுசென்று
மாயன்படைவீட்டை மன்னவர்க்குக்காட்டலுற்றாள்
செப்புமதிலுகளும் சிங்காரத்தோப்புகளும்
கன்னல்கதலிகளும் கரும்புவிளாயிஞ்சிகளும்
உப்பரிகைமெத்தைகளும் உயர்ந்ததொருமண்டபமும்
வாழைக்கமுகுகளும் மாமரத்தோப்புகளும்
தென்னமரச்சாலைகளும் தேக்குமரச்சோலைகளும்
புன்னைமரச்சாலைகளும் புளியமரச்சோலைகளும்
பாளைமணம்வீசப் பச்சைக்குயில்கூவ
பச்சைத்துளசி பரிமளிக்கும்எத்திசையும்
பாருங்கோள்மக்களே பாரளந்தான்றன்பதியை
துரியோதனனுடைய தண்டிறங்குமிவ்வனத்தில்
ஊருக்குத்தெற்கே ஒருமாமரங்குளமும்
உயர்ந்ததொருமாமரமும் ஒருநாழிவழிநிழலும்
அந்தமரத்தருகே ஔவையாரும்வந்துநின்றாள் [ட்டார்
அரசமக்கள் நால்வருந்தான் ஔவையார்க்குத்தெண்டனி
ஔவையாரெடுத்தணைத்து அள்ளியேமுத்தமிட்டாள்
வாழ்த்தியந்தவாயுதத்தை மக்கள்கையில்தான்கொடுத்தா
மக்களே நீங்கள்மனம் பூரித்துவாங்களென்றாள் [ள்
வாழ்த்தியேஔவையாரும் மனைநோக்கிப்போகலுற்றாள்
மாமரத்தின்கீழே மன்னவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
கலியாணம்போகிறவர் கணக்கிடவேகூடாது

அண்டத்தின் நட்சத்திரம் அளவிட்டுக்கூறலாம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்சேனை
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லோரும்
கர்னன்விதுரன் காங்கேயன்தேத்தரசன்
மன்னர்குருக்கள்மார் மகாசேனைவாராரோ
அந்தவழியிடையர் அடிக்கிவந்தார்பாற்குடங்கள்
ஆயிரங்காவடியி லடிக்கிவந்தபாற்குடத்தை

அரவான் யாதவர்களை மிரட்டுகிறது.

அரவானெழுந்திருந்து அதட்டிஇடையர்களை
இறக்கடாபாற்குடத்தை யென்றுகொடிபிடிங்கி
மாறியடித்தரவான் வழிமறித்து நிற்கலுற்ருன்
அடிக்குப்பொறுக்காமல் அதிர்ந்துகுடமிறக்கிநின்ருர்
பாற்குடத்தினுள்ளே பாய்ந்திந்தநால்வருமாய்
வாய்சோறுகையேந்தி மன்னர்குடித்தபின்பு
பால்-குடித்ததுபோதாமல் பறித்தார்களுள்ளதெல்லாம்
குட்டிதெப்பைகோடாலி கோலோடணைகயிறு
உப்புகட்டிவாய்க்கரிசி உடுத்தகம்பிளியுடனே
பிச்சைசெருப்பும் பிதிர்ந்ததொருநாற்சிலையும்
கட்டும்அருணவும் கையில்முழக்களியும்
மாயரிடையர்கையில் வகைவகையாய்த்தான்பறித்து
அடித்துத்துரத்தியுங்கள் ஆண்டவர்க்குச்சொல்லுமென்
ஓடியுரையுமென்று ஓட்டித்துரத்திவிட்டார் [ருர்
பாலைபறிகொடுத்து பகைத்தந்தயிடையரெல்லாம்
தலைமேலேகையைவைத்து தரணியளந்தோன்பதிக்கு
அபயமபயமென்று அலறியேஓடலுற்ருர் [ன்
கெருடனும்வந்துநின்றுகிருஷ்ணரைத்தெண்டனிட்டா
பஞ்சவர்கள்பிள்ளைகள் பசங்களிங்கேவந்தார்கள்
எங்கேயிருக்கிருர்கள் இப்போஅறிவோமென்று
கெருடனுமப்பொழுது கேசரத்தில்தானெழும்பி
கோவில்குளங்கள் குன்றுகள் தான்தேடி
பூங்காவனந்தேடி பொன்மதில்கள்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இனியதொருமாப்பிள்ளையை
ஒருமாமரத்தருகே ஓடிவந்தார்கெருடனுமே
மன்னவர்கள்நால்வருமே மாயவரைப்பாடலுற்ருர்
கெருடனுமப்பொழுது கிளைமேலேஉட்கார்ந்தார்

தர்மரிடபிள்ளைகளே தப்பாதுயென்றுசொன்னான்
மாயவர்க்குப்போயுரைத்து வருவோமேயென்றுசொல்லி
கெருடனுமோடிவந்து கிருஷ்ணருக்குப்போயுரைத்தான்
ஆயனெழுந்திருந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
பசங்களிந்தநால்வருக்கும் பாங்காயமுதனுப்பி
வாழைப்பழமும் வகையாய்ப்பலாச்சுளையும்
மாம்பழமும்பாலும் வடிதயிர்சர்க்கரையும்
கொம்பில்சிறுதேனும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
வெள்ளிலைபாக்கும் மிகுந்தபூச்சந்தனமும்
ஆயிரங்காவடியி லடிக்கிஅனுப்பலுற்றார்
வந்ததொருகாவடியை மாமரத்தின்கீழிறக்கி

நால்வருக்கும் அன்னமிடுவது.

மாயன்மருகருக்கும் மற்றபேர்மூவருக்கும்
மாம்பழமுந்தேனும் வடிதயிரும்சர்க்கரையும்
தேனுடனேபாலன்னமுந் தெவிட்டாதமுப்பழமும்
வாரியமுது படைத்தார்கள்மன்னவர்கள்
அமுதுண்டுநால்வருமாய் ஆயாசந்தீர்ந்தபின்பு
பூமுடித்துசந்தனங்கள் பூசினார்மார்நிறம்ப
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேண்டும்படிதிமிர்ந்து
மன்னர்மனமறிந்து மரத்தின்கீழ்வீற்றிருந்தார்

அஸ்திஞபுரத்து வேடிக்கைகள்.

இனி-அஸ்திஞபுரத்து அடைவுகளை நீர்கேளும்
அப்போதுரியோதனன் அஸ்திஞபுரிதனிலே
கலியாணபந்தலுட் காட்சிபெருமைகேளும்
பவழத்தால்நிறுத்தி பச்சைவடிவம்புசெய்து
இட்டதொருபந்தல் எலுமிச்சம்வேர்பரப்பி
வாழைக்கமுகுநாட்டி மகரதோரணங்கள்சூட்டி
கண்ணாடிகட்டி கவுரியலங்கரித்து
எட்டுதிசையு மியலானசப்பிரத்தேர்
சப்பிரத்தேர்களெங்குந் தனித்தனியேதானிருத்தி
தூணுக்குத்தூணொருபெண் சோபனங்கள்பாடிநிற்க
வீதியிருபக்கலிலும் வேதியர்களாடிநிற்க
பூவாலேதோரணங்கள் போடுவித்துஎத்திசையும்

பந்தலுக்குப்பந்தல் பரிவட்டம்கட்டிவைத்து
பந்தல்திசைதோறும் பட்டாலலங்கரித்து

பந்தல்வேடிக்கைகளை துரியோதனன்
பார்க்கிறது.

பநதல்பெருக்கத்தை பார்த்தான் துரியோதனனும்
பவுஞ்சிதிரள்காலாளும் பார்க்கவேதானெழுந்தான்
அருச்சுனபுரியேறி ஆற்றில்வடக்காக
கூடாரம்போடுமென்று கொற்றவனும்வந்து நின்று
கர்னனைத்தானழைத்துக் கணக்கிடுவானுனைகளை
நம்மானைக்கூட்டத்தில் ரணம்செய்யுமானைகளில்
எத்தனையானைக் கடகமிருக்குதென்றான்
கணக்கரைத்தானழைத்து கர்னருங்கூறலுற்றார்
ஆனைக்கணக்கெழுது மையாயிரங்கணக்கர்
ஓடிவந்து அக்கணக்கர் ஒப்பமிட்டாரானைகளை
பதினாயிரங்கோடி பந்திக்கடகத்தேர்காண்
யானையணியுள்ளதெல்லாம் அழைத்துபவுஞ்சுந்திர்ந்து
குதிரையணியுள்ளதெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள்
ஆசாரியர்கள்தம்மை யழைத்துவரச்சொல்லுமென்றான்
தேரைநடத்துமென்றான் தென்னன் துரியோதனனும்
சிங்கம்புலியாளி தேரிலலங்கரித்து
அழகுசுருணிவைத்து அரக்குமேலேயெழுதி
தேருக்கலங்காரி தேத்தரசனையனுப்பி

துரியோதனன் ராஜாக்களெல்லோரையும்
அழைக்கச் சொல்லுகிறது.

பரிசையணிக்காரருக்கு பார்த்துவிடைகொடுத்து
வில்லாளிக்காரரெல்லாம் விதம்விதமாய்தானழைத்து
வில்லணிக்குகர்த்தனும் விதுரனைத்தானழைத்து
ஈட்டிமன்னர்காலாளும் இருநாறுகோடிலட்சம்
பாணவகைக்காலாளும் பந்திபந்தியாயனுப்பி
சேரனும்சோழனுந் தேசமன்னபாண்டியரும்
சோழியர்சோனகருந் துலுக்கர்மலையாளர்
தினமன்னர்காலாளர் சேர்ந்தபரிசனங்கள்
லாடர்கவுண்டர் ராகுத்தர்கிங்கிலியர்

கொங்கணர்கன்னடியர் குச்சிலியர்மராட்டியர்கள்
குறவர்மலைநாடர் குருநாடர்வேடர்களும்
அன்பத்தாறுதேசம் அரசமன்னன் தானனுப்பி
சேனையணியுள்ளதெல்லாம் தேர்மன்னன் தானனுப்பி
கணக்கரைத்தானழைத்து கடுகச்சீட்டெழுதுமெனருன்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்

துரியோதனன் சொற்படி கணக்கர்கள்
ஓலை எழுதுகிறது.

தன்மைந்தனிலக்குணன் மணம்போருனென்றுசொல்லி
மலைநாட்டிலெல்லாரும் வரிசையனுப்பினதும்
மலையென்றுரைத்தேன் மாம்பழங்களுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழந்தேங்காயு மாங்காய்பலாக்கனியும்
கத்தரிக்காயும் காயம்வெள்ளாக்காயும்
பாலுந்தயிர்க்குடமும் பந்திபலாப்பழமும்
பதினாயிரக்கலம் பாளைசம்பா அரிசியுந்தான்
மூவாயிரக்கலம் முளப்பயறுந்தேங்காயும்
பந்தலுக்கெண்ணெய் பதினாயிரக்கலமும்
நெய்சித்தைஆயிரம் நிண்ணயமாய்த்தான்பிடித்து
இந்தப்படியா யிராச்சியத்திலுள்ளவர்கள்
பட்டணங்களுள்ளவர்கள் பலவரிசைகொண்டுவர
அன்பத்தாறுதேசத்து அரசமக்களுள்ளவர்கள்

துரியோதனன் மல்லர்கள்கையில் ஓலைகொடுப்பது.

தேசங்களுள்ளதெல்லாம் சீட்டெழுதிப்போகவிட்டு
மற்றுமுள்ளசீமையிலே மன்னர்களைப்போகவிட்டு
கலியாணம்நாளையென்று கடுகஅனுப்புவதும்
அனுப்பாமலேயிருந்தால் அந்தந்தராச்சியத்தில்
வைத்த அதிகார மாற்றிவைப்போமென்றுசொல்லி
வைக்கஒருலட்சம்பொன் வாங்கிடுவேன்தப்பாது
என்றுசொல்லிசீட்டெழுதி ஏழாயிரந்தூதர்களை
அப்போதுஓடவிட்டு ஆனதுரியோதனனும்
மாளிகையில்போய்ப்புகுந்து மைந்தனிலக்குணற்கு
அப்போதிலக்குணற்கு ஆனமணப்பொங்கலிட்டு
திருஷ்டிசுத்திபண்ணுமென்று சிரித்துமனமகிழ்ந்தான்
அப்போதுதாதியர்கள் அசனமருந்துமென்றார்

சொன்னதுகேட்டு துரியோதனன்சொல்வானே
பாரமுடிமன்னவர்கள் பந்திக்கெழுந்திரென்றான்
படைமன்னர்க்கெல்லாம் பந்திக்கமர்த்திவைத்து
ஆனகறிசோறும் அன்பானபாயசமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்வார்த்து போதவேஉண்ணுமென்றான்
உண்டெழுந்தபிற்பாடு உலப்பைகள்கொண்டுவந்தார்
கர்னர்முகம்நோக்கி கட்டுலப்பைஎன்வசங்காண்
உலப்பைகொண்டுவந்தவரை ஒருபந்திவையுமென்றான்
அசனங்கள்நீர்படைத்து அனுப்பிவையும்ஊரையென்
பாரமுடிவேந்தன் பந்தலிலேவந்திருந்து [றான்
தேசத்துமன்னரைச் சேரவரவழைத்து
பாரமுடிமன்னரெல்லாம் பந்தலிலேதாஙிருந்தி [தார்
முடிமன்னரெல்லோரையும் மொய்யெழுதுமென்றுரைத்

அரசர்கள் மொய்யெழுதுவது.

பாரமுடிமன்னவர்கள் பதக்கங்கள்மொய்யிடுவார்
கோலமன்னரெல்லோரும் கொலுசுகள்மொய்யிடுவார்
யானைகள்மொய்யிடுவார் ஆனந்தவாழ்மார்பர்
குதிரைகள்மொய்யிடுவார் கொடிபேர்முடிமன்னர்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்கானசேலைகளும்
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்னச்சேலைகளும்
முத்துப்பதக்கங்களும் மோகனமாலைகளும்
வச்சிரப்பதக்கங்களும் வைடூரியமாலையுந்தான்
பட்டுச்சுருட்டியுந்தான் பருமுத்துதாவடமும்
கோடிமுடிமன்னர் கொண்டுவந்துமொய்யிடுவார்
மூவாயிரக்கால் மொய்யிட்டபொன்னளந்தார் [தார்கள்
மொய்யிட்டபொன்னையெல்லாம் மொண்டளந்துபார்த்
பூஷணங்கள்மொய்யாவும் பொன்னுயிரக்கலமாம்
சேனைகள்மொய்யாவுஞ் சேனைநாறாயிரமாம்
ஆனைகள்மொய்யாவும் ஆயிரம்கோடிலட்சம்
குதிரைகள்மொய்யாவும் கோடிலட்சம்பேரணியாம்
உக்கிராணகணக்கர்கையில் ஒப்பிவையுமென்றுரைத்தான்
எழுநூறுஒட்டகம்பொன் னெடுமென்றாராயர்பதி
ஆயிரம்பெட்டிகளி லானபட்டாடையுந்தான்
ஐயாயிரம்பெட்டிகளி லானபட்டாடையுந்தான்

மாவுங்கழுநாலும் மஞ்சளுடன்நெல்விரையும்
மூளைப்பாக்கும்வெத்திலையும் மொந்தம்பழத்துடனே
ஆரம்கோணியிலே அமர்ந்தபொதிபாக்கு
மாலையும்சந்தனமும் மங்கிலியநெய்குடமும்
வெற்றிலைகட்டுகளும் மிகுந்தகாசுண்டையுடன்
மங்கிலியமாலைகளும் மங்கையர்கள்கொண்டுவர
மேளவகையும் விதவிதமாய்தான்முழங்க
எட்டுத்திசையிலேயும் ராஜகொடிமுழங்க
வெற்றியிலக்குணரும் வேந்தரும்தேரேறி
மாயன்பதிநோக்கி மணம்போகத்தானெழுந்தார்

கர்னரை துரியோதனன் அத்திபுரத்திலே நிறுத்துவது.

கர்னமகாராஜன் கடுகியேயோடிவந்து
துரியோதனனுடைய செவியிலேயேதுரைப்பான்
மணக்கோலம்போனல் மாயன்கபடுசெய்வான்
இந்தப்பெண்போனல் இனியபெண்கிடையாதோ
ஆளப்பிறந்த அபிமர்பெருமாளுக்கு
அர்ச்சுனபுரியை அமர்ந்துபட்டம்கட்டுமென்பார்
மெய்தான்கர்ண விளம்பினயிப்பொழுது
யாரை நிறுத்திவைப்போம் அர்ச்சுனபுரிதனிலே
கர்னரே நீரிருந்தால் காரியமாகுமென்றார்
இதுவோ நமக்குறையும் இனித்திருந்தோம்நிஷ்டூரம்
பட்டணத்தில்வந்திருந்தான் பாரமுடிகர்னனப்போ

துரியோதனன் துவாரகைக்கு வருவது.

கர்னனைத்தானனுப்பி காவலனும்போய்நடந்தான்
தென்னன்துரியோதனனும் துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பாருமையா வள்ளல்மணம்போக
தொல்லைசபையிலே துரோணருந்தான்சேட்டு
வழிநிமித்தம்பார்த்து மன்னன் துரோணச்சாரியரும்
சாரைகுறுக்கிடுமாம் சந்திரன்மேல்பல்லிசொல்லும்
கூனிகுறுக்கிடுவாள் குகைஓரிஊளையிடும்
குத்திப்பிடித்தாப்போல் கோட்டானும்ஓலமிடும்
பச்சைமரத்தேறி பசித்திருந்தகாகமது

பட்டமரத்தேறி பலபலென்றுகூறிடுமாம்
வடக்கேயிருந்ததொரு வடகாகமோடிவந்து
கிழக்காகநின்றுகொண்டு கூறிடுமாமப்பொழுது
இந்தநிமித்தமெல்லாம் இனியகுருக்கள்கண்டு
சொல்லாதிருந்தால்நமக்கு தோஷங்கள்வந்துவிடும்
துரியோதனன்செவியில் துரோணரும்கூறுவார்
கண்ட நிமித்தமெல்லாம் காவலர்க்குஆகாது
பாரத்தநிமித்தமெல்லாம் படைமன்னர்க்காகாது
என்றுசொல்லக்கேட்டு இனியதொருராஜாவும்
துரோணர்முகம்நோக்கி துரியோதனனுரைப்பான்
எள்ளுபோட்டாலெள்ளுவிழா யென்சேனைபோகையிலே
நிமித்தங்கள்குற்றமென்று நீருரைத்தீரையாவே
ஆகாசகுனமதை அறிந்துவருவேனென்று
தம்பிமார்தன்னுடனே தார்வேந்தன்போய்நடந்தார்
மைத்துனன்மார்தன்னுடனே மாயன்பதிபோக
செந்தூள்பறந்திடவே துரியோதனனுமப்போ
பாரமுடிமன்னனையும் பவுஞ்சுடனேநடவுமென்றார்

ஆறடைத்துக்கொள்வது.

துரியோதனன்வரவே திருமால்மிகவறிந்து
சும்மா நீவாருமென்று சொன்னேனம்ஒருவார்த்தை
சேனைப்பெருக்கமுடன் திரளோடேவாரான்காண்
மன்னர்க்கெதிராக வழிமறிக்கவேண்டுமென்று
வற்றிக்கிடந்த வருபுனல்ஆறுதன்னை
மெத்தப்பெருக்கவெண்ணார் வேதநாராயணரும்
பெருமாளுரைத்திடவே பொங்கும்புனலாறு
கரையைவிட்டுநாற்காதம் கடுகப்பெருகிடுமாம்
நிறைந்துவருமாறுதான் துரியோதனன்பார்த்து
துரோணனிட நிமித்த மத்தித்தோமேஆறுதனில்
கூடாரம்போட்டு குதிரையை நிறுத்துமென்றான்
ஆறுவடியவே ஐந்தாறுநாட்செல்லும்
மாயவரும்கோபிப்பார் மணமுகூர்த்தம்போச்சுதென்று

துரியோதனன் ஆற்றில்கடந்து கரையேறுவது.

இங்கிருக்கவொண்ணாது என்றேஎழுந்திருந்து
ஆர்கடக்கவென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்

யானையணியுள்ளதெல்லாம் மாற்றில் நிரையுமென்றான்
தேரணியுள்ளதெல்லாம் திரளாற்றில் நிறுத்துமென்றான்
குதிரையணியெல்லாம் குரையாற்றில் நிறுத்திமென்றான்
ஆற்றிலேதானிறுத்தி அக்கரையேறுமென்றான்
யானைகுடித்ததுவும் அக்கரைபட்டதுவும்
தேர்காலில்பட்டு சுவறின நீரதுவும்
குதிரைகுடித்ததுவும் குலமன்னர் நீந்ததுவும்
காலாள்குடித்ததுவும் காலிஎருதேறினதும்
வந்தநீரெல்லாம் மண்ணில்சுவறினதும்
தூளாய்ப்பறந்துமணல் சூரியனைப்போய்மறைக்க

துரியோதனன் துவாரகைக்கு வந்துவிட்டது.

ஆறுவடிந்து அரசர்கள்கரையேறி
சேனைத்திரள்ராஜாக்கள் தெருவீதிதான்பிரிந்து
கடையும்கடைத்தெருவும் கன்னூருலக்கடமும்
அரிசிகடலைபய ரானகச்சாயமுடன்
கஞ்சாவும்எள்பொடியும் கலந்தபொரியவலும்
தேங்காய்பலாக்காயும் சீனிவிளங்காயும்
வெற்றிலைபாக்குகளும் விற்பார்கடைபோட்டு
மட்டுபடாசேனையெல்லாம் வந்துகரையேறி
தென்னன் துரியோதனனும் சேர்ந்தஇலக்குணனும்
தமையன்மார் நூற்றுவரும் தக்கதுரைகளுடன்
ஆற்றில்மணல்சுடவே அரசர்கள்தேரேறி
மாயர்பதிநோக்கி மன்னர்முகம்நோக்கி
செந்தூள்பறக்கத் தீவிரமாய்த்தானடந்தார்
செந்தூள்கருந்தூளும் சூரியனைப்போய்மறைக்க

சுந்தரி தோழிகளுக்குச் சொல்வது.

அப்போதுவாரகையி லாயனரண்மனையில்
மாயன்மகளார் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
ஏழாந்தளமேறி இயலானசுந்தரியும்
பலகேணித்தாள்திறந்து பார்த்தாள்திசைதோறும்
துரியோதனனுடைய சேனைவரவுதனை
பார்த்துஇருகண்ணாலும் பாங்கியுடனுரைப்பாள்
வாராய் நீசெங்கமலாய் மாற்றான்பெருக்கமிதோ
எத்தனைசேனையுட னென் னுயிரைமாய்க்கவந்தான்

குறையில்லாசேனையுடன் என்கொழுநர்படைவெல்லுவா
சாவுமுடிந்ததடி தகப்பனிட்டதீங்கலவோ [ரோ
பெண்ணாய்ப்பிறந்தகளை போதுமடிகாதியரே
இருக்கமுடியாதேடி இராமரிட்டதீயெனக்கு
தங்கமுடியாதேடி தகப்பனிட்டதீயெனக்கு [து
என்றுசொல்லித்தோழியரை இளங்கொடியுந்தானழைத்
யாருமறியாமல் அக்கினியைவளர்த்துமென்றாள்
சட்டையுரைசட்டை தையுமென்றாள்தார்குழலும்
புற்றும்புதுமுறமும் பொற்கொடியாள்தாருமென்றாள்
சற்றேகடிகயிறு சார்த்துமென்றாள்தார்குழலும்
சேஷைஅரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
மாயன்மகளாரும் மனதுதுணிந்திருந்தாள்

அரவான்முதல் நால்வரும் துரியோதனன்படை

யையும்பார்த்து அசட்டைசெய்தது.

அப்போதரவானு மபிமன்கடோர்க்கஜனும் [ன்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னர்நால்வருந்தா
மாமரத்தின்மீதேறி மாற்றான்படைப்பார்த்து
துரியோதனனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
பார்த்தார்திசைதோறும் படைமன்னர்தண்டெல்லாம்
மாமரத்திலேறினதை மாயவருப்பார்த்தாக்கால்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பயந்துமரமேறினார்கள்
என்றுசொல்லியேசுவார்களிழிவோம்நாமென்றுசொல்லி
அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்பார்த்து
தருமரப்பாதன்றனக்கும் தாயாதிநூற்றுவர்க்கும்
பாதிஅரசு பகுந்தரசுஆளாமல்
வனவாசம்போனதென்ன மாற்றானரசாள்வதென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துகடோற்கஜனும்
அப்படியேவந்ததுவும் ஆயர்செய்ததீங்கல்லவோ
துரியோதனன்ஆளும் சீமைகளத்தனையும்
நம்முதேயாக்கிடுவோம் ராஜர்களைசெயித்து
அரவான்கடோர்கஜனும் அபிமருக்குத்தானுரைத்தான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி அபிமனுந்தானுரைப்பான்
துரியோதனன்கூட்டந் திரளானசேனைகளை
மாவென்றுசொல்வார்கள் மகுடமுடிமன்னவர்கள்

என்றிவர்பேசி யிருந்தார்கள் நால்வருமாய்
அங்கேதுரியோதனனும் அரசரைத்தானழைத்து

துரியோதனன் கூடாரம்போடச் சொன்னது.

கூடாரம்போடுமென்றான் குலமன்னராசர்க்ளை
துவாரகாபதியே தூரவெளிதனிலே
கூடாரம்போடலுற்றார் கொறறவர்களப்போது
வேந்தருக்கும்வேடருக்கும் வேறேயொருபுறமும்
வேசியர்கள்வீதியங்கே வேறேயொருபுறமும்
யானைகள்கூடாரம் அதுவுமொருபுறமும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் காவலர்கள்வீதிகளும்
நட்டுவர்வட்டுவனுர் நாடகரொருபுறமும்
வீதிக்குவீதி பிரிந்தந்தவேந்தருடன்
மன்னவர்கள்தன்னுடனே மகுடமுடியோனும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தான் கிளிபவளவாயானும்

அரவான் ஆலமரமிரங்கினது.

அப்போதரவானும் ஆலமரமிறங்கி
அரவானுமப்போது ஆற்றிலேபோய்முழுகி
பாற்குடங்களத்தனையும் பாரித்துநீர்நிரப்பி
குடமேற்குடம்நிறுத்தி கோபுரம்போலடுக்கி
ஆற்றில்முழுகியந்த ஆதித்தனைதோத்தரித்து
கொங்காணிமேல்போட்டு கோமணச்சீலைகட்டி
கழிகோலணைக்கயிறும் கையில்குடிவையுடன்
பட்டைபட்டையாக பன்னிரண்டுநாமமும்
இட்டதிருநாம மெத்திசையுஞ்சோதிவிட
ஏற்றியந்தபாற்குடத்தை ஏற்றித்தலையில்வைத்து

அரவான் அண்ணரண்டைவருவது.

அண்ணரிருக்குமந்த ஆலமரத்தருகே
வீசிநடந்தரவான் மிடுக்காகஓடிவந்து
அண்ணருக்குதெண்டனிட்டு அல்லவேபோயிருந்தான்
ஏண்டாஇடையா எனக்குவந்துதெண்டனிட்டாய்
என்றுகடோர்கஜனும் இடையனைக்கேட்கவுமே
அல்லகாணண்ணவே அரவான்நானென்றுரைத்தான்
என்காணும்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன

உன்னை அடையாளம் ஒருவரும்பிடிக்கறியார்
எதுக்காய்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்று
அண்ணர்முகம்நோக்கி அரவானுமேதுரைப்பான்

அரவான் அண்ணரண்டைவிடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகாபுரிக்குவருவது.

துரியோதனனுடைய சேனைத்திரளுள்ளதெல்லாம்
குத்தும்படையிதுவோ கூலிபடைதானோ
பார்த்துவருகிறேன் பவுஞ்சிட்டமன்னவரை
கண்டுகடோர்கஜனும் கண்ணுறுசுத்திவிட்டு
குங்குமத்திண்டோளான் குலுங்கமிகநகைத்து
போய்வாருந்தம்பியென்று போற்றிவிடைகொடுத்தான்
அப்போதரவானும் ஆயன்வடிவுகொண்டு
தண்டுநடுவேபோய் தார்வேந்தரைப்பார்த்து
தென்னன்துரியோதனனும் தேத்தரசன்மைத்துனரும்
தம்பிமார்நூற்றுவரும் தனையனிலக்குணனும்
கூத்துகள்பார்த்திருந்தார் குலமன்னரெல்லோரும்

அரவான் கூடாரத்தருகில்வந்து அரசர்களை மிரட்டுவது.

அந்தப்பெருக்கத்தி லரவானும்வந்துநின்று
பார்த்தானேபாலகனும் பங்கயஞ்சீர்கண்ணாலே
உற்றுப்பார்த்தான் ஒளிபிறந்தகண்ணாலே
யானைகுதிரைகளும் அரசமக்கள்வீற்றிருப்பும்
ஆடுமாடாக அரவான்மனதிலெண்ணி
கண்டானரவான் கனக்கவேகோபமெய்தி
கூலிபடையிதுவோ குத்தும்படைதானோ
பார்ப்போநாமென்றுசொல்லி பார்த்தன்மகனுரும்
கையில்தடியிடுப்பில் கட்டழகன்தானூன்றி
ஒருகால்முடக்கி உயர்ந்தமுழங்காலில்வைத்து
கோடைமிடிதான் குமறினதுபோலாக
டேயோடேயோவென்று தீவிரமாய்க்கூச்சலிட்டான்

அரசர்களெல்லோரும் அரவானிட்டகூச்சலைக் கண்டு ஓடுவது.

அரவானுடசத்தம் அரியபரிவாரமெல்லாம்
யானைகள்தும்பறுத்து அரசர்கள்மேலோடுவதும்

குதிரையின் தும்பறுத்து குலமன்னர்மேலோடுவதும்
வில்பிடித்தமன்னரெல்லாம் வீதிவிட்டோடலுற்றார்
ஈட்டிபிடித்தமன்னர் எறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
கத்திபிடித்தமன்னர் கைசோர்ந்துவிட்டுவிட்டார்
ஓடிஒளிப்பாரும் உடனேவிழுவாரும்
வந்தானேவாளபிமன் வாளுலழிக்குகைக்கு
என்றேஅரசர் இடிந்துவிழுவாரும்
இதோவந்தான்வாளபிமன் என்றேபா[illegible]ந்தோட
[illegible] என்று அலறிவிழுவாரும்
கண்டான் துரியோதனனும் காதிரண்டுஞ்செவிடுபட்டு
கோடையிடியோ குமிறினதுயென்றுரைத்தான்
கோடையிடியல்ல கோனரிட கூந்தல்

துரியோதனன் அரவானையழைத்துவரச்
சொன்னது.

அழைத்திங்கேவாருமென்று அரசன் துரியோதனனும்
யானைதிரளுள்ளவர்கள் அரவானருகில்வந்து
வாடாயிடையா வரிசைகொண்டுவந்தாயோ
மன்னன் துரியோதனனர் வரவழைத்தார்வாருமென்று
தலைமேலேபாற்குடங்காண் தரிக்கமுடியாது
இறக்குவாறில்லையோ உங்களிழவுக்கேகொண்டுவந்தேன்
தலையெறியப்பார்த்தீர்கள் தாழவிறக்குமென்றான்

துரோணர் தூதர்களை யழைப்பது.

தொல்லைசபையில் துரோணரதுவறிந்து
தூதரைத்தானழைத்து சொல்லுவார்தானுமப்போ
உலுப்பைகள்வந்திருக்கும் உக்கிராணந்தன்னருகே
பாற்குடத்தைதானிறக்கப் பதியவேதானிறுத்தி
இடையனைத்தானழைத்து இங்கேவாவென்றுரைத்தான்
ஆயனிடையன் ஆள்பேருடன்நடந்து
பாற்குடத்தைத்தாங்கி யிறக்கவந்தார்பார்மன்னர்

அரவான் பாற்குடங்களை உடைத்துவிடுவது.

அரவானும்பாற்குடத்தை அசட்டாகவிட்டுவிட்டான்
பாலாறுபோலே பரவுதேகுடமுடைந்து
உக்கிராணத்திலுள்ள உலுப்பைகளத்தனையும்

மாங்காயுந்தேங்காயும் வாழைக்காயும்பழமும்
பாற்குடந்தானுடைத்து பாலாறுபோலோட
அதிலிருந்தகாய்கறிகள் அலைந்தோடிப்போய்விடுமாம்
ஆயிரமல்லர்களை ஆற்றிலடித்தோட
கொடுத்தானிடையனென்று கொடிமன்னரோடலுற்றார்
மாயனிடையனிவன் வழிநெறியேவாராமல்
கைமில்தடிபிடித்து காவலர்கள்மேல்விழுந்தான்
மாறியடித்து வழியாக்கியேநடந்தான்
துரியோதனனிருக்குஞ் சேனா கூடமதை
கூத்துநடுவே குலமன்னன்போய்புகுந்து
துரோணர்முகம்நோக்கி துரைமன்னன்தெண்டனிட்டு
அரவானேயென்றறிந்து ஆசீர்வாதமென்றான்
இடுப்பில்தடிபிடித்து ஏகாந்தமாயிருந்து
அரவான்துரியோதனனை யாரென்றுகேட்கலுற்றான்
அரவான்வினவலுமே அரசன்துரியோதனனும்
ஏண்டாயிடையா உனக்கித்தனைகோபமடா
ஆயனிடையனென்ற தாகையினாற்பொறுத்தேன்
மற்றொருவரானாலே மாறியடித்திடுவேன்
என்னத்துரோணர் இராஜர்முகம்நோக்கி
பெருமாள்இடையனுக்கு வெகுமானம்கொடுத்தனுப்பும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராஜன்துரியோதனனும்
சாமந்தரையழைத்து தார்வேந்தன்கூறுவான்
மாயனிடையனுக்கு மரியாதைபண்ணுவிப்போம்
கொண்டுவாபச்சைவடம் கொடுபாக்குவெற்றிலையும்

அரவானுக்கு துரியோதனன் வெகுமதிசெய்வது.

இழையாயிரம்பொன்பெற்ற யிந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்து
கொண்டுவந்தாரப்பொழுது கொற்றவனார்தன்னருகே
துரியோதனனெடுத்து திருமாலிடையனுக்காய்
இந்தாடாவென்று யெடுத்துகொடுக்கவந்தான்
பார்த்தன்மகனாரும் பச்சைவடம்வாங்காமல்
குடுவையைக்கைபிடித்து கோலையபவ நீட்டினான்
துரோணர்முகம்நோக்கி துரியோதனனுரைப்பான்
இந்தயிடையநம்மை எண்ணாமல்செய்ததுபார்
என்னத்துரோணர்கிட்ட அடுத்ததுகோல்குடுவை

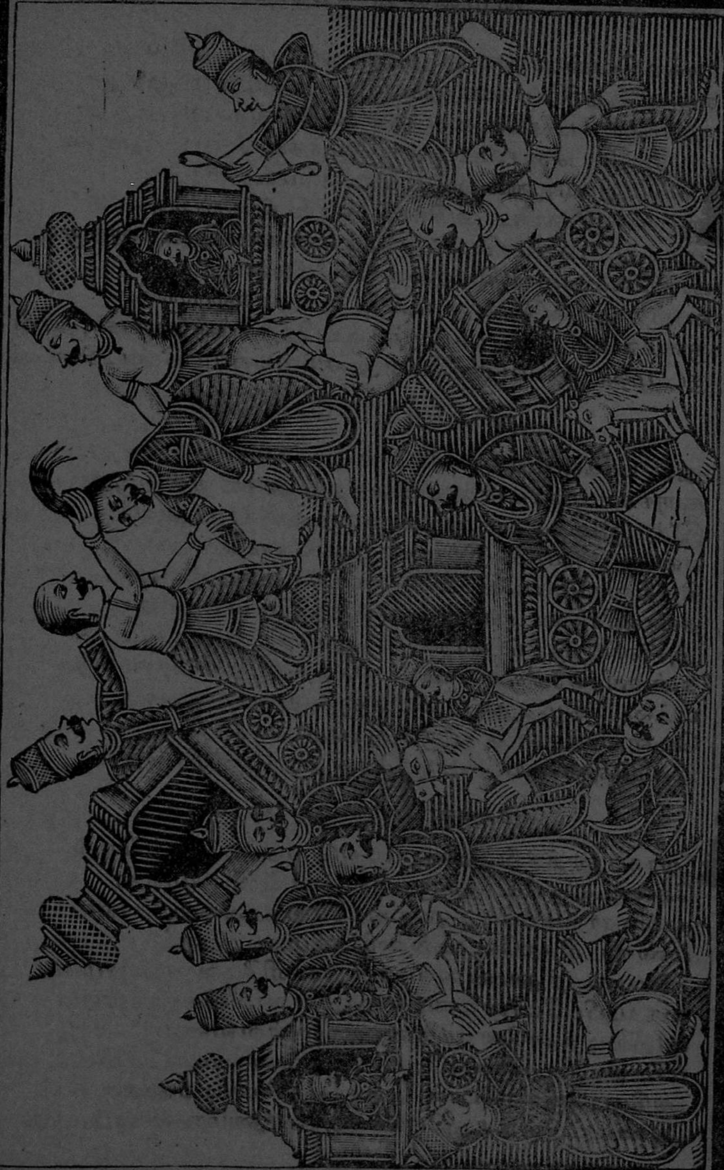
அல்லவென்னலாமோ அரசர் துரியோதனனே
என்னத்துரியோதனனும் இசைந்துமனமகிழ்ந்து
குடுவையில்பாக்கிலையை குலவேந்தன் தானடைத்து
தடிமேலேபச்சைவடம் தார்வேந்தன்போடலுற்றான்
வாங்கி அரவானும் வட்டமணல்மேல்விரித்து
ஆட்டுக்குசீலையிட அடுக்கடுக்காய்கிழிக்கலுற்றான்
முகத்துமேல்சீலையென்று முடிமன்னன்கிழிக்கலுற்றான்
பாக்கிலையைவாங்கி பாறையின்மேல்வைத்து
வாய்த்தம்பலமென்று மன்னனுரைக்கலுற்றான்
குலமன்னர் நூற்றுவருக்கும்குடிப்பிறந்தபிள்ளை நான்[தான்
குடமுடைக்கவேணுமென்று குடுவையைப்போட்டுடைத்

துரியோதனன் சொல்வது.

துரியோதனனுக்கு திக்கென்றுகோபம்வந்து
குருக்கள்முகம்பார்த்து கொற்றவனும்கூறலுற்றான்
இந்தஇடையனம்மை எண்ணமல்செய்ததுபார்
என்று அரவான் இராஜன்முகம்நோக்கி
சித்திரைவெய்யலிலே சினைப்பசுக்களத்தனையும்
தண்ணீர்கிடையாமல் தவித்துவிடும்பொழுது
அள்ளியிந்ததம்பணத்தை ஆவினிடவாயிலிட்டால்
தண்ணீர்சுரக்குங்காண் தார்வேந்தா அவைகளுக்கு
பட்டைக்கிழித்துப் பரிகாசஞ்செய்ததெல்லாம்
வெள்ளாடுஈன்று மிகுந்துமேபால்சுரந்தால்
ஆட்டுக்குசீலையிட வாருமென்று நான்கிழித்தேன்

அரவான்சேனைகளை அடிப்பது.

அரவானுந்தன்னுடைய ஆடுமாடுதேடுவார்போல்
கோடையிடியிடித்து குலவேந்தர்மேல்விழுந்து
கால்வாரிகைப்பிடித்து கனக்கவேதானறைந்தான்
மண்டைசிதறவே மண்ணில்விழவடித்தான்
தலையுடைந்துமன்னவர்கள் தரணிமேல்தான்விழவே
கைதப்பிப்போனவரைக் கைகோலால்வீசலுற்றான்
மாறியடித்தானே மன்னவர்களுள்ளவரை
மாட்டைமடக்குவார்போல் மன்னவரைமாட்டிவிட்டான்
ஆடுமடக்குதல்போல் அரசர்கள்மேலடித்தான்
அண்டம்பிளந்ததுபோல் அரவானும்கூச்சலிட்டான்

டேயோடேயோவென்று திரளாகக்கூச்சலிட்டான்
அப்போதுசேனைகள் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
கூவினசத்தம் குலமன்னர்காதடைத்து

துரியோதனன் சேனைகள் ஓடுவது.

ஊரைவிட்டுஓடுவாரும் உறவைவிட்டுவோடுவாரும்
தேரைவிட்டுஓடுவாரும் தெருவைவிட்டுவோடுவாரும்
கூலியாள் நாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
கத்திசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
ஈட்டிசெடியில்வைத்து இடையவந்துநிற்பாரும்
பாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
வடுகரெல்லாம் நீளென்பார்வண்டமிழர்தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்கிறதேபாளையங்க
இரத்தாறுஓடவே இரணமுண்டங்கொக்கரிக்க [ள்
அமிஞ்சாகளங்களை அழைத்துவந்தானென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்

அரவான் நகைப்பது.

ஆனைகுதிரை அலைந்தோடிப்போகிறதும்
கண்டானரவானும் கலீரென்றுதான்நகைத்தான்
கூட்டும்படையழைத்துக் கொடிசேரநின்றுனே
ஏரடிக்குங்காவலரை யிட்டுவந்தான்துரியோதனன்
கைகொட்டிநல்லரவான் காவலரைத்தான்பார்த்து
மூத்துவிரல்சுழட்டி மூக்குமேல்கையைவைத்து
அதிர்ந்துநகைத்தானே அரசர்கள்தானடுங்க
காவலர்களெல்லோரும் களைத்துசெவிடுபட்டு
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னர்தானெழுந்து
மாயன்கிலாரியென்று மரியாதைசெய்தாக்கால்
கொற்றவர்கள்முன்பாக கூவலாமோஇடையாநீ

அரவான் சொல்வது.

அரசர்முகம்நோக்கி அரவானும்கூறுவான்
அறுபதினாயிரங்கோடி ஆனதொருபாற்பசுக்கள்
எழுபதினாயிரங்கோடி இளங்குட்டிவெள்ளாடாம்

என்மனிதர் நாலாயிரம் இடையரிங்கேமேய்க்கிறர்
திருமால்மகளார்க்கு சீதனந்தான்கொடுக்க
ஓட்டிவாவென்றுசொன்னர் ஓடிவந்தேனிப்பொழுது
கறுத்துவெளுத்திருக்கும் காவலரைநான்பார்த்தேன்
மாலைக்கண்ணுகையினுல் மாடென்றுநானிருந்தேன்
தேடிவந்துகூவினேன் துரியோதனுவென்றான்
மாயன்கிலாரிநான் மந்தையில்பால்சுமப்பேன்
ஆயன்மயில் அனேகநாள் நான்வளர்ந்தேன்
இடையரிலேநான்பெரியோன் என்பெருக்கம் நீர்கேளீர்
வேணலட்சமாடு மேய்ப்பேன்மலைதனிலே
கொல்லிமலைநடுவே கோவுக்குநீர்தாண்டி
காட்டில்கிடைகட்டிக் காத்திருப்பேன் நானிடையன்
நடுக்காட்டுத்தியாகியென்று நான்பேர்படைத்தேன்காண்
வந்தார்க்குஅசனமிட்டு வருவார்க்குஇலையமர்த்தி
அன்புமிகஉண்டாக்கும் ஆயன்கிலாரிகண்டாய்
பெருமாள்தான்சோறிடுவார் நீங்கள்பிண்டுவிழுந்தீர்கள்
தோகையிளமயிலாள் சொகுசானசுந்தரியை
மாலையிட்டுகொள்ளவந்த மாப்பிள்ளையை நான்பார்க்க
கன்னிமணவாளனை காட்டுங்கள் நான்பார்க்க

அரசர்கள் சொல்வது.

மகாராஜன்மைந்தனுங்கள் மாப்பிள்ளைலக்குணனை
காணவந்தபேருக்கு கண்ணுயிரம்வேணும்
என்ன அரவானு மிகட்சிபண்ணியேநகைத்து
ஆயிரங்கண்ணுலே அதுவோசிலபாரம்
நான்மேய்க்கும்பால்பசுவில் நாலாயிரங்கண்ணருக்கும்
பார்க்கவென்றல்நாளை பகலைக்குவாருமென்று
சாணத்திம்மாவென்று சந்தோஷத்துடனெழுந்து
மாப்பிள்ளைலக்குணனை மாட்டிடையாபாருமென்றார்
பார்த்துசிரித்து பார்த்தன்மகன்கூறுவான்
பொட்டிட்டுபட்டுடுத்தி பொன்சிலதுபூண்டாலும்
கட்டழகிசுந்தரியாள் கால்தூசுக்கொவ்வாது
மாதுக்குவொப்பான மாப்பிள்ளையைக்கட்டிவைப்போம்
என்றுநகைத்து இடையனும்போகலுற்றான்
யானைதேர்குதிரையும் அண்ணருடன்தெண்டுக்காம்
காலாள்களெல்லாம்நமது கைவில்லுக்கிரையாகும்

தோற்ருேடிபோனதெல்லாம் தொந்திசெட்டிகைவசங்கா
விளையாடப்போறவன்போல் மேடுபள்ளமாராய்ந்து [ண்

அரவான் அண்ணரண்டை வருவது.

ஆராய்ந்துநல்லரவான் அண்ணரைத்தேடிவந்து [ன்
அண்ணன்கடோர்க்கஜர்க்கு அரவானுந்தெண்டனிட்டா
வாழ்த்தியந்ததம்பியரை மாற்ருன்படை நடுவே
போனீரே தம்பியரே புதுமையுண்டோ தம்பியென்ருன்
என்னுபுதுமையண்ணே நான்போன தண்டிலே
கூவினேனொருசத்தம் கூவினபோதவர்கள்
யானைமுறிந்தோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
குதிரைமிரண்டோடி குலமன்னர்பட்டார்கள்
ஈட்டிபிடித்தமன்னர் எறிந்துவிட்டுவோடலுற்ருர்
யானைகுதிரையெல்லாம் அண்ணேஉன்சேனைக்கு
காலாள்பரிஜனங்கள் என்கைவில்லுக்கொப்பமிட்டேன்
தோற்ருேடிபோனதெல்லாம் தொந்திசெட்டிகைவசமாம்

அபிமன்னன் அரவானுக்கு சொல்வது.

என்ன அபிமன்னன் எழுந்தரவானைப்பார்த்து
அண்ணேஎன்மந்திரவாளுக் காருமிரையில்லையே
வாணுமப்பா தம்பியரே மாப்பிள்ளையாகையினுல்
ரணமுகம்பாராதே ரத்தந்தெறியாதே
இங்கேயிருந்துகொண்டு யாரிங்கேவந்தாலும்
கட்டிப்பிடித்துஇங்கே காவலில்வையுமென்ருன்
அப்போதுதனது மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு
மல்லரைத்தானழைத்து மகாபூஷணந்தானெடுத்து
மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு மகாராஜன்போகவிட்டான்
ஆயனரண்மனைக்கு அத்தூதர்கொண்டுவந்து
திருமால்மகளாருஞ் சேதியதுதான்கேட்டு
மாற்ருன்பணிதி வரவிட்டான்தோழியரே
என்னங்கமிருக்க அடவல்லவேதோழியரே
மாற்ருனிலக்குணர்க்கு வாழ்க்கைப்படுவதிலும்

சுந்தரி அக்கினியில் விழப்போகிறது.

அக்கினியைமூட்டி அனலுக்கிரையாவேன்
மஞ்சனச்சாலையிலே மகாதீர்த்தமாடிவந்து

மஞ்சள் துவைத்தபட்டை மாயன்மகளுடுத்தி
பூச்செண்டெலுமிச்சை பெருமாள்மகள்கைப்பிடித்து
கண்ணாடிகைப்பிடித்து கட்டழகிசுந்தரியும்
அக்கினிமுன்பாக ஆனைமுகசாலையின்மேல்
சேஷைஅரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
சாகத்துணிந்து தார்குழலும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியவள்செங்கமலம் சற்றுமனங்கொள்ளாமல்
பதருதேசுந்தரியே பார்த்தன்மகன் தான்வாரான்
என்றுசொல்லி அப்போது ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
அப்போதுதாதியவள் அரிவையருந்தானெழுந்து
இங்கேயிருமென்று ஏந்திழைக்குகாவல்வைத்து

பெருமாளண்டை தாதிவருகிறது.

மாயனருகாக மங்கையருமோடிவந்து
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாளவேதீவளர்த்தி
சாகத்துணிந்தாள் தரணியளந்தவரே
என்னப்பெருமாளும் எழுந்துமிகநகைத்து
இனியொருநாழிகைதான் என்மகளார்சுந்தரியை
பத்திரமாய்வைத்திருங்கள் பாங்கியரேஎன்றுரைத்தார்
முகூர்த்தங்கள்தப்பாமல் முடிமன்னர்பாடுசென்று
மாப்பிள்ளையைக்கொண்டு வரவழைத்துவாருமென்றார்
பூஷணபெட்டியெல்லாம் புழக்கடையில்போட்டுவைத்து
மாயவர்வரச்சொன்னார் வாருமென்றுபோயழைத்தாள்
துரியோதனன்மகிழ்ந்து சேனைகளைவாருமென்று
அப்போதுரியோதனனும் அவன்மகன்இலக்குணரை
யானைஅலங்கரித்து யானைசிம்மாதனத்தில்
யானைமேல்சிம்மாதனந் தனியேயலங்கரித்து
வெற்றியிலக்குணரை வெள்ளானைமேலேற்றி
சேனைபரிவாரமெல்லாம் நேராகக்கொண்டுவந்து
குதிரைமேல்ராஜாக்கள் குலுங்கியேதான்வருக
யானைமேல்ராஜாக்கள் அலறியேதான்வருக
ஒட்டகத்தின்மேலாக உயர்ந்துமேதான்வருக
காலாள்பரிவாரமெல்லாம் கடுகியேதான்வருக
நட்டுவர்கைக்கொட்டிவர நாடகங்களாடிவர
வெண்கலக்கொம்பூத வெற்றிமுரசறைய
வேசியர்கள்கோடி தெருவீதியாடிவர

நாகசுரமூதிவர நாட்டியங்களாடிவர
ஏகமேளமுழங்கிவர எக்காளமூதிவர
பேரிகைகொட்டிவர பெரியதப்புமுழங்கிவர
பூரிகைகொட்டிவர பெரியடமாவோலமிட
தப்புமுழங்கிவர தவில்முரசுகொட்டிவர
செப்புமுரசுகள் சேரமுழங்கிவர
மேளமுழங்கிவர விண்மண்டலமசைய
தாளமுழங்கிவர தரணிமன்னர்தாம்நடுங்க
சல்லரிகைகொட்டிவர சற்சரிகைகொட்டிவர
மல்லரிகொட்டவே மத்தளங்கள்கொட்டிவர
வீணைமுழங்கிவர வேந்தர்நடந்துவர
தண்டுமுழங்கிவர தார்வேந்தரோடிவர
மாப்பிள்ளையிலக்குணரும் மணக்கோலம்வாராரும்
அப்போநடக்கிற அதிசயத்தைத்தான்கேளும்

பஞ்சவர் புத்திராள் துரியோதனன்

சேனைகளிடத்தில் வருவது.

பஞ்சவர்கள்புத்திரர் பராக்கிரமந்தான்கேளும்
அப்போகடோர்க்கஜனும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளே அடியார்கள்பங்காக
வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வேந்தர்கெதையெடுத்து
வாரார்களப்பொழுது மாயனைமனதிலெண்ணி
வடக்கேகடோர்க்கஜனும் தெற்கேஅரவானும்
கிழக்கே அபிமன்னனும் மேற்கேதொந்திசெட்டியுந்தான்
இப்படியாக இருந்தார்களப்பொழுது

கடோர்க்கஜன் சண்டை.

வடக்கேகடோர்க்கஜனும் கனகதெண்டுகைப்பிடித்து
யானையணியிலே யதிவீரன்போய்புகுந்து
ஒட்டகசேனையிலும் உற்றகுதிரையிலும்
கட்டழகன்போய்புகுந்து கதித்துக்கொதியெழுந்து
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தத்தளிக்க
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகந்தானதிர
வாரானே அப்பொழுது மகாகெதையை தானேந்தி

தெண்டைச்சுழட்டி தீவிரமாய்விட்டானே
சத்தசமுத்திரமும் சலம்வற்றியுள்ளடங்க
தேவாதிதேவரெல்லாம் திகைத்துப்பயந்தோட
கெற்பங்கலங்கவே கிரிகள்மிகக்குலுங்க
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிச்சுழற்றிவிட்டான்
வருகிறதேகெதாதண்டம் மதயானைக்கூட்டத்தில்
யானைத்தலையை அடைவாய்ப்பிளக்கிறதே
குதிரைத்தலையை குறிப்பாய்ப்பிளக்கிறதும்
யானையதுவீறிட அரசர்பயந்தோட
துரியோதனனுடைய சேனைப்பரிகலமும்
கர்னன்விதுரனுங் கனத்தசபைமன்னர்களும்
மன்னர்குருக்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
கண்டுபயந்தார்கள் கடோர்க்கஜனென்றறிந்தார்
யானைமேலிருந்ததுரை அபயமிட்டுமண்ணில்விழ
குதிரைமேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணில்விழ
ஒட்டைமேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுகீழ்புரள
காளைகடோர்க்கஜனும் கனசண்டைசெய்யலுற்ருன்
நான்குநாள்மட்டும் நல்லசண்டைசெய்தானே

கடோர்க்கஜன் சண்டையை தேவர்கள் கொண்டாடல்.

தேவாதிதேவரெல்லாம் சொல்வாரொருவார்த்தை
இராமரதுசண்டைஎன்பர் இராவணன்சண்டையென்பர்
இந்திரசித்துசண்டைஎன்பர்லட்சுமணர்சண்டைஎன்பர்
சூரபத்மன்சண்டைஎன்பர்சுப்பிரமணியர்சண்டைஎன்பர்
வீரபத்திரன்சண்டைஎன்பர் தக்கனதுசண்டையென்பர்
கடோற்கஜன்போல்சண்டைசெய்வார் யாருமில்லையென்
இப்படியாக இவர்கள்சொல்லும்வேளையிலே [பார்கள்
காளைகடோர்க்கஜனும் கனத்தபடைமுகத்தில்
முன்பின்னும்பாராமல் முனைவீரன்சாடுகையில்
மாளும்ஜனங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜனங்களென்ருல் சொல்லமுடிபோகாது
யானைமேலிருந்தவர்கள் அறுந்துவிழுவாரும்
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துவிழுவாரும்
ஒட்டகத்தின்மேலிருந்தோர் ஓலமிட்டுவிழுவாரும்
ஈரல்குடல்சரிந்து இருநிலத்தில்விழுவாரும்

மணிக்குடல்கள் தான்சரிந்து மண்ணில்புரளுவாரும்
சண்டைசெய்யமாட்டாமல் சலாஞ்செய்துஓடுவாரும்

துரியோதனன் சேனைகள் ஓடுவது.

ஊரைவிட்டுஓடுவாரும் உறவைவிட்டுஓடுவாரும்
தேரைவிட்டுஓடுவாரும் தெருவைவிட்டுஓடுவாரும்
கூலியாள் நாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
கத்திசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
ஈட்டிசெடியில்வைத்து இடையவந்துநிற்பாரும்
பாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
வடுகரெல்லாம் நீளென்பார்வண்டமிழர்தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்றுசொல்கிறதேபாளயங்கள்
ரத்தாறுவோடவே ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
அமிஞ்சாகயெங்களை அழைத்துவந்தானென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
இப்படியாக இவன்சண்டைசெய்கையிலே

அரவான் சண்டை.

அர்ச்சுனனர்பெற்றெடுத்த அரவானும்தானெழுந்து
தெற்குமுகமாகி தேர்விஜயன் தன்மகனும்
வில்லைவளைத்து விஜயன்மகன் நாணேற்றி
அம்புதொடுத்தானே அரசமன்னர்மேலாக
அண்டம்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்தானதிர
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்தானதிர
அக்கினிபாணங்கள் அநேகம்தொடுத்தானே
வாய்வுபாணங்கள் வருணனதுபாணங்கள்
இராமரிடபாணங்கள் இலட்சுமணர்பாணங்கள்
சாங்கோபசாங்கமாய் சரமாரிதான்பொழிந்தான்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டான்
பாணசரத்தாலே பந்தலிட்டானப்பொழுது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
அம்புவரும்விதங்கள் ஆர்க்கமுடியாது
ஐப்பிசிமாதத்திலே அடர்ந்தமழைவந்ததுபோல்

புரட்டாசிமாதத்திலே பெருமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாதத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சோனேமழைபோலே சொரிகிருன்பாணங்களே
இப்படியாக இவன்சொரியும்வேளேயிலே
மாண்டஜெனங்களென்ருல் மட்டுமுடியாது
செத்தஜெனங்களெல்லாம் செப்பமுடிபோகாது
தேர்மேலிருந்தவர்கள் சிதறிவிழுவாரும்
பார்மேலிருந்தவர்கள் பதறிவிழுவாரும்
சாகிறஉணிபோலே தரையில்நசுங்குவாரும்
நிலப்பூச்சிபோலே நிலத்தில்நசுங்குவாரும்
கால்போனமன்னர்சிலர் கைபோனமன்னர்சிலர்
தாள்போனமன்னர்சிலர் தலேபோனமன்னர்சிலர்
தோள்போனமன்னர்சிலர் துடைபோனமன்னர்சிலர்
மூக்கறுந்துபோவாரும் மூளேமுகத்திற்சாவாரும்
ஓடியொளிப்பாரும் உதைப்பட்டுநிற்பாரும்
ஆனேமேலிருந்தவர்கள் அபயமிட்டுமண்ணேக்கவ்வ
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துமண்ணேக்கவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்தவர்கள் ஓலமிட்டுமண்ணேக்கவ்வ
ரத்தாறுஓடினதே ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
கலியாணம்பார்க்கவந்தோர் கைலாயஞ்சேர்ந்தார்கள்
மணஞ்செய்யவந்தவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிநகரடிபடுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனுடைய
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னரெல்லோரும்
மாண்டஜெனங்கள்போக மற்றவர்களெல்லோரும் [ர்
சண்டைபண்ணமாட்டாமல் சலாம்பண்ணியோடலுற்ரு
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்
பூநூலேக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
திருநீற்றைக்காண்பிப்பாரும் சிவனடியாரென்பாரும்

தொந்திசெட்டி சண்டை.

மேற்குமுகம்நோக்கி வேந்தர்களோடிவாருர்
ஓடவுந்தேடி ஒருவழியுங்காணுமல்

தொந்திசெட்டிவீற்றிருக்கும் தெருவீதியோடிவந்தார்
வாரமணிதருக்கும் மகாபயம்திர்ததவன்போல்
வோடிப்பிழைப்போரைக் கோணிக்குள்பூருமென்றான்
அப்போதுமன்னவர்கள் அடைவாகவந்தார்கள்
கோணிக்குள்பூருமென்று கொற்றவனும்சொன்னானே
கோணிணிறைய குலமன்னர்சேர்ந்தார்கள்
அப்போதுமன்னவனும் அடைவாகத்தான்பார்த்து
வாரிபிடித்துமன்னன் மண்ணோடேஜாடலுற்றான்
மாளப்பொருதலுற்றார் மகாசேனையத்தனையும்
நெஞ்சறுந்துவிழுவாரும் நிலத்தோடேசாய்வாரும்
மண்டைபிளந்து மண்மேலேசாய்வாரும்
வயிறுகிழிவாரும் மணிக்குடல்சரிவாரும்
காலோய்ந்துகைமடங்கி கண்பிதுங்கிசரிவாரும்
ஐயோவிதியேயென்று அலறிவிழுவாரும்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுசாய்வாரும் [ன்
வைக்கல்போர்செய்தாற்போல மனிதரைப்போர்குவித்தா
கூடிவந்தமன்னவரை கொன்றுபோர்செய்யலுற்றான்
தலையற்றமன்னவர்க்கு தரிக்கவிடமில்லாமல்
துரியோதனனுடனே திரைமன்னர்நூற்றுவரும்
வீஷ்மர்துரோணரும் விதுரன்சகுனியரும்
மாப்பிள்ளையிலக்குணரும் மன்னர்துரைகளெல்லாம்
நட்டுமுட்டுக்காரர்களும் நாடகசாலைகளும்
தம்பட்டம்கொட்டாமல் தப்பிமுழங்காமல்

துவாரகாபுரிக்கு அரசர்கள் ஓடிவருகிறது.

மாயன்பதிநோக்கி மன்னவர்களோடலுற்றார்
ஆயனதுவறிந்து ஆனமனிதருடன்
பசகள்மெத்தப்பொல்லாதார் பறித்தார்கள்நம்பதியை
உங்களைமாயவனு ரிங்கேவரவேண்டாமென்று
சாற்றிக்கதவடைத்து தாள்போட்டுதூதுவரும்
துரியோதனனுக்கெதிரே தூதுவரும்ஓடிவந்து
மாயன்பதிநோக்கி வந்தீரேயாமாகில்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பதைபதைக்கக்கொல்வார்கள்
வரவேண்டாமென்று வழிமறித்துபோகுமென்றார்
மற்றவழிதேடி மாவின்கீழ்போய்பிழைப்பேன்
தேசத்தரசன் துரியோதனப்பெருமான்

இனிஎன்செய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மாமரத்தைநோக்கி வருவார்திரளுடனே

அபிமன்னன் அரசர்களைப் பிடித்துக்கட்டுவது.

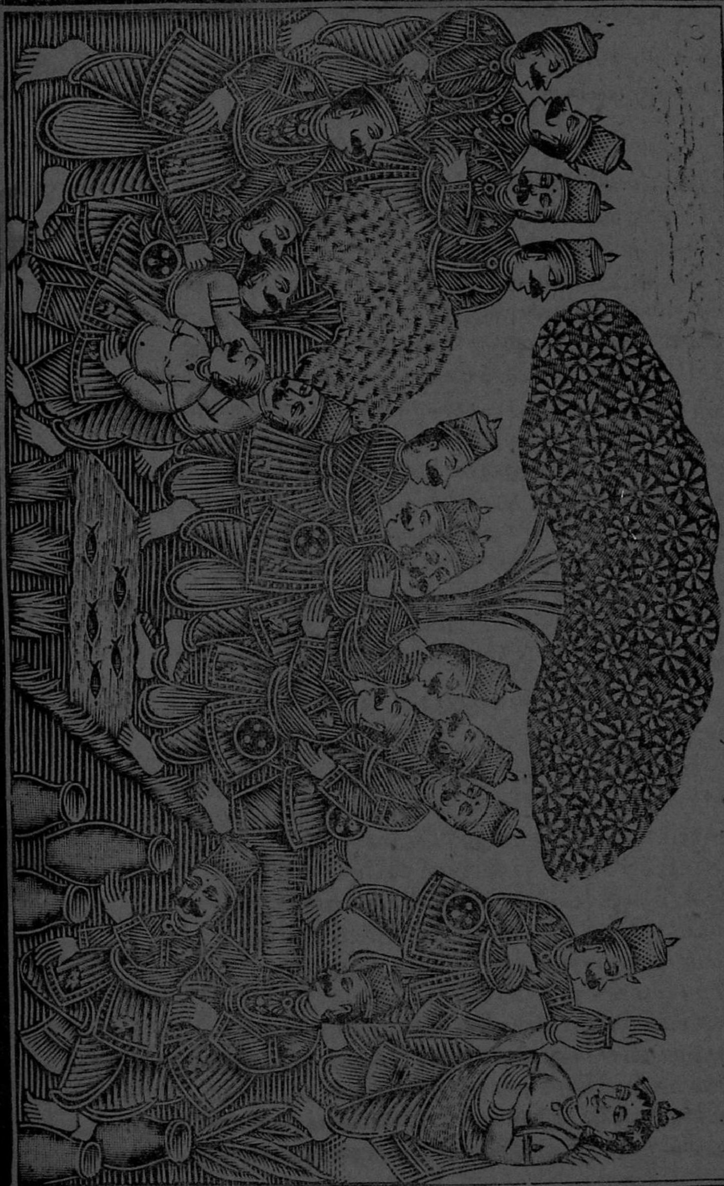
அங்கேயபிமன்னன் அதட்டியேவந்துநின்று
வாளுருவிகைபிடித்து வாளபிமனேதுரைப்பான்
பெரியப்பாசிற்றப்பார் பேர்பெரியபாட்டனுமே
செல்வயிலக்குணனும் தெருவீதிகோலம்வந்து
மாயன்மகளாரை மணஞ்செய்யவந்திரோ
வாருமிங்கேவென்றுசொல்லி மாரிக்கொடிபிடிங்கி
நாமணியாய்ச்சேர்த்து தார்வேந்தன் நூற்றுவரை
இருபக்கம்பார்க்க இராசர்களை நிறுத்தி
குருக்கள்துரோணரும் கொற்றப்பிராமணரை
அழகியசீர்சுந்தரியை அபிமருக்குமாலையிட்டு
மாயவனைக்கட்டி வருவோம்வா தம்பியரே
என்றுஇவர்பேசி எண்ணமிட்டுயிருக்கையிலே

சுந்தரிக்குத்தோழிகள் சொல்வது.

கண்டார்கள்தாதியர்கள் கடுகவேயோடிவந்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லலுற்றார்தாதியர்கள்
ஓடிப்போம்குருக்கள்தம்மை உன்புருஷன்வாளபிமன்
துரியோதனனுடனே திரளான நூற்றுவரை
மாயவரைத்தான்பிடிக்க மன்னவர்கள்வாரார்கள்
என்றுசொல்லித்தாதியர்கள் எடுத்துரைத்தார்சுந்தரிக்கு
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்துசுந்தரியும்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுங்கநகைநகைத்து
ஊழியப்பேரையெல்லாம் ஒடியழையுமென்றாள்

தோழிகள் பந்தலலங்கரிப்பது.

அப்படியேதாதியர்கள் அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
வந்துநின்றஊழியப்பேர் வஞ்சியர்க்குதெண்டனிட்டார்
என்தகப்பன்வாசல் என்வாசலுள்ளதெல்லாம்
பந்தல்கள்போட்டு பட்டாலலங்கரித்து
அந்தமுள்ளசுந்தரியாள் அலங்கரிக்கச்சொன்னாளே

நல்லதம்மாவென்றுசொல்லி நடந்தார்களோடியப்போ
பார்க்கமுடியாது பந்தலிட்டசிங்காரம்

சுந்தரி ஓலையெழுதுகிறது.

இப்படியாயிங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
சுந்தரியாள்நால்வருக்கும் யோலைதானெழுதி
நால்வருந்தெண்டனிட்டேன் நானடியாள்சுந்தரியும்
நானினைத்தகாரியத்தை நன்றாய்முடித்திரோ
என்சபதந்தப்பாமல் இப்போமுடித்திரோ
மன்னவரேஉங்களிட வல்லமைகண்டேனே
என்றெழுதிவோலைதனை எழுதிவரவிட்டாளே
அபிமன்னராசாவே அவ்வோலைவாசியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அபிமன்னன்தானெடுத்து
ஒப்பமுடன்ஓலைதனை உள்ளபடிவாசித்தான்
நல்லதென்றுதூதுவரை நலமுடனனுப்பிவிட்டார்
தூதுவரும்ஓடிவந்து சுந்தரிக்குதெண்டனிட்டு
ஓலைகொடுத்து உரைத்ததொருவாசகத்தை
சொல்லியேசுந்தரிக்கு தூதுவருந்தாமுரைத்தார்
சந்தோஷமாகவே தானிருந்தாள்சுந்தரியும்
இப்படியாகவே இருக்குமந்தவேளையிலே

பெருமாள் வருவது.

மாயன்மனமகிழ்ந்து மண்டபத்தைவிட்டிறங்கி
பசகள்மெத்தபொல்லாதார் பரிகாசம்பண்ணுவார்
பரிகாசம்செய்வாரே பார்வேந்தரப்பொழுது
நாமும்எதிரே நடந்துபோய்காண்போமென்று
கோபாலர்கோடி குதிரையின்மேலேறிவர
ஆனந்தமார்பர் ஆனையின்மேலேறிவர
மாயரதமேறி மன்னவர்கள்தம்முடனே
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்புடைசூழ
தப்புமுழங்கிவர தாதர்களாடிவர
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளமுன்முழங்க
மேளவகையானதெல்லாம் விதவிதமாய்த்தான்முழங்க
மாமரத்தின்கீழாக மாயவரும்வந்தமர்ந்தார்
பாரளந்தாரிங்குவரப் பஞ்சவர்கள்புத்திரரும்
நால்வரும்வந்துநின்று நமஸ்காரம்பண்ணரே

பெருமாள் நால்வரையும் வினவுதல்.

வந்துபணிந்தவரை வகைவகையாய்சென்றெடுத்து
ஏன்காணும்தம்பியரே இப்பொழுதேவந்திரோ
துரியோதனனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
வேதங்களோதுமென்று வேந்தனுங்கூறினான்
சகுனியும்தேத்தரசன் சல்லியனும்மற்றவரும்
மாறுபாடாக மரத்தோடே தான்சேர்த்து
அவரவர்கச்சைகளை அவிழ்த்துயபிமனுமே
தூக்கிவிட்டுவாளபிமன் துண்டுபோல்போட்டுவைத்தான்
மாப்பிள்ளைலக்குணரை மடல்விரியக்கட்டினான்
பூண்டபணிதியெல்லாம் பூரிப்பாய்தான்கழட்டி
வாளபிமன்பூண்டுகொண்டு மாற்றானிலக்குணனை
மாயன்மகளாரை மணஞ்செய்யவந்தவனை
சிற்றெறும்புகட்டெறும்பு செத்தவிடந்தனிலே
குண்டுகட்டாய்கட்டி கொற்றவனைப்போட்டுவைத்து
அரசர்கள்முன்பாக அருச்சுனனார்புத்திரனும்
அரசர்நடுவே அபிமன்னராசாவும்
கொலுவாகவீற்றிருந்தான் குலமன்னன்தன்னுடனே
வட்டுவர்பாடவே வளர்கடாய்போராட
செட்டிகள்மற்பொருதுஞ் செடில்கட்டியாடிவர
வேந்தர்சமூகத்தில் வேதியர்களாடிநிற்க
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
அங்கேரணக்களத்தில் அரசர்கள்மூவருந்தான்
வெட்டிப்பொருதினதும் வேந்தர்மடிந்ததுவும்
ஆனைகுதிரை அரசமக்கள்பட்டதுவும்
ரத்தாறுவோடிவர ரணத்தில்முண்டங்கொக்கரிக்க
கூளிகுடல்பிடுங்க குலையானைதான்மிதக்க
சூத்துயிரோடே குலமன்னரோலமிட
பருந்துகழுகுகள் பசிதீர்ந்துஏப்பமிட
பூதப்பிரேதங்கள் போததின்றாடுடோம்
தேர்புரவியானையுடன் தெர்ப்பைபோல்தான்மிதக்க
உயர்ந்தபனைமேற்காகம் உதிரமதுதானுண்ண
ஓடும்உதிரத்தில் உத்தமர்கள்தான்முழுகி
அரவானும்தொந்திசெட்டி அண்ணன்கடோர்க்கசனும்
தாமரைப்பொய்கையிலே தார்வேந்தர்போய்முழுகி

ஆயுதங்கள்தான்கழுவி அரசர்திரும்பிவந்து
மாமரத்தின்கீழாக வாளபிமனைத்தேடி
வார்த்தைகள்பேசியே வாரார்கள்ராஜாக்கள்
அபிமனுர்வீற்றிருக்கும் அம்பரத்தினருகில்வந்தார்
கண்டானபிமன் காவலரகள்வருகிறதை
அபிமர்எழுந்திருந்து அண்ணர்க்கெதிராக
அண்ணமார்மூவருக்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பணிந்ததொருதம்பியரை பரிவாயெடுத்தணைத்து
இவர்களெங்கேசிக்கினுர் எழில்விஜையனபுத்திரனே
மன்னவரைத்தேடிப் பிடித்தீரோவாளபிமா
எங்கேயகப்பட்டார்க ளிராசமுடிமன்னவனே
அண்ணர்முகம்நோக்கி அபிமனுங்கூறுவான்
எங்கெங்குந்தான்திரிந்து இருக்கயிடமில்லாமல்
மன்னன் துரியோதனனும் மாப்பிள்ளையிலக்குணரும்
தாயாதிநூற்றுவரும் சகுனியுடன்தேத்தரசன்
வீஷ்மர்துரோணர் விளங்கும்துரைமன்னவரும்
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தார்மரத்தருகே
வழிதப்பியிங்கே வந்தார்மரத்தருகே
ஏதென்றுசொல்லிவிட்டு இராசமுடிவேந்தன்
இடும்பரைக்கூட்டி எடுத்தணைத்துதார்வேந்தர்
நாங்கள்படைபொருதி ராமர்மருமகனே
மூட்டைசுமப்பாரும் முடிபொறுக்குங்கொல்லர்களும்
அமிஞ்சிக்கிவந்தவரை அவர்கள்நிபந்தர்களை
கூலிப்பரிதேசிகளை கொன்றான்காண்வாளபிமா
உம்மைப்போலிந்தவிதம் ஒருவருந்தானறியார்

நால்வரும் ஆலோசனை செய்வது.

முடிமன்னர்நூற்றுவரை மூதலானவன்னியரை
உயிரோடேகட்டிப் பிடித்தீரோமன்னவனே
என்றுமனமகிழ்ந்து இராசாக்களேதுரைப்பார்
நாமிங்கேவந்து நெடுநேரமாச்சுதல்லோ
மாயவரும்நம்மை மதியாமலேயிருந்தார்
அமராபதிபுகுந்து ஆனையைக்கட்டிவைத்து
மாளப்பொருதினீரோ மகாபாவஞ்செய்தீரோ
சேனைகளைக்கொன்றீரோ திரள்பாவஞ்செய்தீரோ
என்ன அரவான் இராமர்முகம்நோக்கி

அரவான் சொல்வது.

எங்களுக்குத்தோஷமில்லை ஏழுலகையாண்டவரே
மாண்டவர்கள்பாவமெல்லா மாயவரேயும்முதுகாண்
செத்தவர்கள்பாவமெல்லாம் திருமாலேயும்முதுகாண்
எஃ. —. வெமாயவரும் இருதோளும்பூரித்து
ஒன்றுக்குநூறு உரைப்பார்கள்மக்களென்று
ஆயன்பெருமாளும் ஆலோசனையாகி
பாவங்கழிக்குகைக்கு பசுக்கள்கொண்டுவாருமென்றார்
மந்தையில்பசுக்கள் மடக்கிவந்தார்மெய்யிடையர்
ஆயிரம்பால்பசுவை அந்தணற்குத்தானமிட்டார்

பெருமாள் துரியோதனனைவினவல்.

கட்டுண்ட துரியன்பக்கல் கபடமானமாயவரும்
முன்னாகவந்துநின்று முகம்பார்த்துயேதுரைப்பார்
வாருங்கள்ராஜாக்கள் மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்
துரியோதனனாரே சீக்கிரமாய்சொல்லுமென்றார்
பரிகாசம்பண்ணவந்தீர் பைங்கொடியைகொள்ளவென்று
எழுத்தாளிபண்ணவந்தீர் என்மகளைக்கொள்ளவென்று
முகூர்த்தமிருக்குதுகாண் முடிமன்னாயிப்பொழுது
வணங்காமுடியோனே மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்
இப்போதுசொல்லுமென்றார் இராசாக்கள்முன்பாக

துரியோதனன் நாணிச்சொல்லுதல்.

என்னதுரியோதனனும் ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மற்றொருவார்த்தைசொன்னால் மதியார்பசகளென்று
மாயன்பெருமாளே மருமகனைக்காணீரோ
என்-தம்பிமகனார்க்குந் தரியுமுகூர்த்தமென்றான்
என்-மைந்தர் அபிமருக்கு மணஞ்செய்யுமென்றானே
ஆயன்பெருமாளே அபிமர்க்குச்செய்யுமென்றான்
மாயனதுகேட்டு வன்னியரைசாட்சிவைத்து

பெருமாள் அபிமன்னனுக்குக் கூறல்.

தக்கிற்றுஉடமையென்று சபதமுடிந்துதென்று
மன்னாநீவாளபிமா மணமுடிந்துபோகுதுகாண்

சீக்கிரமாய்வாருமையா சுந்தரியைமாலையிட
மூந்திவாவாளபிமா முகூர்த்தமிருக்குதுகாண்
வாளபிமாவாருமென்று வாகனமேறுமென்றார்

அபிமன்னன் ஊர்வலம் வருவது.

இலக்குணனேறிவந்த யானைகொண்டுவந்தார்கள்
யானையின்மீதேறி அபிமனும்வீற்றிருந்தான்
மாயன்ரதமீதில் வாளபிமன் ஆனையின்மேல்
எக்காளமூதிவர இராசாக்கள் தன்னுடனே
யானையுந்தேர்புரவி அதின்பின்னடந்துவா
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளமுன்முழங்க
விருதுமுழங்கிவர வெண்சாமரம்வீச
கடோர்க்கசனுந்தொந்திசெட்டிகருத்துள்ள நல்லரவான்
துரியோதனனுடனே திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
தேத்தரசன்மைத்துனனை திரளானவன்னியரை
வீஷ்டுமருந்துரோணரும் மிகுந்ததொருராசாக்கள்
துரோணர்அசுவத்தாமர் சொல்பெரியமன்னருடன்
வெற்றியிலக்குணனை வேந்தர்நடுவாக
தாமணியாய்க்கட்டி தறிமாடுபோல்மடக்கி
பின்கட்டுடனே பிணமாடுபோல்மடக்கி

அபிமன்னன் மாமியாரை வணங்குவது.

சேர்ந்துதுவாரகையில் திருமாலரண்மனையில்
வந்திறங்கிவாளபிமன் மாயனதுமாளிகையில்
அந்தப்புரம்புகுந்தார் அபினுடன் நால்வருமே
மாமியார்லட்சுமிக்கு வாளபிமன்தெண்டனிட்டான்
அத்தையார்பாத மடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்த மருமகனைச்சென்றெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
முறையில்லாதந்தை முதல்வாரகுநாதா
என்-முந்தாணிக்குள்ளே மூடிகிவளர்ந்தமன்னா
அணைத்துமருமகனை அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
வயிரமணிமண்டபத்தில் வாளபிமன்வந்திருந்தான்
அரவான்கடோர்க்கசனும் அபிமன்னன்பக்கநின்றார்
ஆயன்மகளாரும் அபிமன்வரவுகண்டு

வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
மெத்தப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்

சுந்தரிக்குத்தாதிகள் அலங்கரிப்பது.

திரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுதிரப்பூஷணங்கள்
ஆலித்துசுந்தரியும் அபிமரைப்பார்க்கவென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே மங்கையரும்போய்புகுந்து
சலக்கமதுவாடி தார்குழலும்பட்டுடுத்தி
மஞ்சள்குளித்து வரிவிழிக்குமையெழுதி
இட்டதிருநாமம் ஏழுலகந்தான்பெறவே
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டுக் கார்குழலுங்கொண்டைகட்டி
கொண்டைக்குப்பூமுடித்து கொம்பனையும்பொன்பூண்டு
முத்தாபரணமும் மோகனமாலைகளும்
கொலுசுபதக்கங்களும் கோவைமுத்துமாலைகளும்
அஸ்தகடகம் அரிப்புசரிவளையல்
மூக்குத்திசிந்தாக்கு முன்கையில்பொன்வளையல்
பட்டுடுத்திநல்மருங்கும் பாடகக்கால்சிலம்பும்
பொன்பூண்டுபூமுடித்து பொற்கொடியாள்சுந்தரியும்

சுந்தரியை தாதியர்கள் கலியாணவாசலிலே
யிட்டுவருவது.

தாதிமாரிட்டுவர தங்கப்பொன்பந்தலிலே [டாள்
கொழுநன்மார்மூவருக்குங் கொம்பனையுந்தெண்டனிட்
அபிமரைப்பார்த்து அழகுநல்லசுந்தரியும்
அத்தைமகனர்க்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
இருந்தாளிடப்புறத்தே இருடாலும்ஒருடாலாய்
ஆயிரங்கன்னியர்கள் ஆலாத்தியேந்திநிற்க
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்ட மணிக்காளமும்முழங்க
தோழியரைசேரழைத்து சுந்தரியும்கூறுவாள்
செங்கழனிதன்னுடனே தோகைசிலதுரைப்பாள்
அப்பொழுதுசெங்கழனி அடவுடனேதான்கேட்டு

செங்கழனிதாதி அரவானண்டைவருவது.

அரவானருகாக அரிவையரும்ஓடிவந்து
வணங்கியெழுந்திருந்துவார்த்தைசொல்வாள்செங்கழனி

சுந்தரியாள்சொன்ன வார்த்தையதுகேளுமென்ருள்
என்னென்னகாரியங்கள் எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருன்
மாப்பிளையிலக்குணனை மடல்விரியக்கொண்டுவந்து
அரசாணிகாலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
அஞ்சுகுடுமைவிட்டு அழகாய்தலைசிரைத்து
நல்லரவின்சாணி நடுத்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
காடைவிளக்கெரிய கன்னிநல்லாள்பார்த்திருக்க
சபதனிறைவேற்றுமென்று தார்குழலும்தெண்டனிட்டா
என்ன அரவான் எழுந்துமிகநகைத்து [ள்
அப்படியேயாகுதென்று அரவானெழுந்திருந்து

அரவான் இலக்குணனைப் பிடித்துக்கட்டுவது.

என்றேஅரவான் இலக்குணனைக்கொண்டுவந்து
செஞ்சொல்மொழிநாவிதனை தேடியழைத்துவந்து
அஞ்சுகுடுமிவைத்து அழகாய்தலைசிரைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அசையாமல்கட்டினுன்
ஆவினுடசாணம் அவன்முடியின்மீதில்வைத்தான்
ஐங்கலநெய்பிடிக்கும் அகலமுள்ளகொப்பரையை
லக்குணன்முடிமீதி லிருத்தியரவானும்
ஆயிரம்திரிபோட்டு அழகாகஏற்றிவிட்டான்
நட்டுவர்வட்டுவர்கள் நாடகங்கள்செய்துவர
தாசியர்களாடிவர தார்வேந்தர்பாடிவர
தாளங்கள்மேளங்கள் தம்பட்டம்நாகசுரம்
புள்ளாங்குழலூத பெரியடமாதான்முழங்க
துரோணர்கிருபர் சொல்பெரியவீஷ்டுமரை
மூவரையுந்தானழைத்து மூதலோமம்செய்யுமென்ருர்
ஆயிரம்வேதியர்கள் அடவாகவேள்விசெய்ய
மற்றப்பிராமணர்கள் வரிசைசடங்குசெய்ய

பெருமாள் ஓடிவந்து விடுவது.

அந்தச்சமையம் அதுபார்த்துமாயவரும்
காவலர்கள்நூற்றுவரை கட்டவிழ்க்கவேணுமென்று
துரியோதனன்மனதை சிக்கறுக்கவேணுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளு மறைந்தோடிப்போகலுற்ருர்

அப்போதுமாயவரும் ஆலோசனைசெய்வார்
ஐவரையும்இட்டுவர ஆலோசனையாகி

பெருமாள் பிராமணவேடந் தரிப்பது.

வேதநாராயணரும் வேதியரைப்போல்வடிவாய்
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்துப் பார்ப்பாரவேடமுடன்
பீறற்குடைபிடித்து பிதுந்ததுயிலுடுத்தி
வனத்தைமிகநோக்கி மாயவரும்தானடந்தார்
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனந்தனிலே
மாயன்பெருமாளும் மறையவரைப்போல்வருவார்
கண்டார்திருமாலுங் காவலர்களைவரையும்
ஆர்காணுந்தம்பியர்காள் அடவியில்வீற்றிருந்தீர்
என்று-வழியுந்தெரியாதே உங்கள்வனமருகேவந்துவிட் [டேன்
கொற்றவர்கோமானே கூவுறதுகேழ்க்கிலேயோ
ஆனந்தவாழ்மார்பா அழைக்கிறதுகேழ்க்கிலேயோ
வழிதப்பிவந்தவர்போல் மன்னரண்டைவந்துநின்றார்
தாரார்புகழ்வேந்தர் தர்மரெழுந்திருந்து

தர்மர் பிராமணரைக் கேழ்ப்பது.

ஆர்காணும்ஐயரே அடவியில்வந்துவிட்டீர்
மாயன்பெருமாளோ மறையவர்போலேவந்தீர்
ஐவருந்துரோபதையும் ஐங்கால்வலம்வந்து
பதிங்கால்வலம்வந்து பன்னிருகால்தெண்டனிட்டு
ஆயன்பெருமாளே அறிந்ததுகூறுமென்றான்
மாயன்பெருமாளே மர்மமாயிருப்பானேன்
அல்லகாண் தம்பியரே ஆயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமற்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்-மைந்தனிலக்குணர்க்கு மாலையிடப்போனாராம்
துவாரகைக்குப்போனக்கால் துரைமன்னரங்கிருப்பார்
எனக்கு-அமுதுபடிகொடுப்பார் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆகையினால்போகவுந்தான் அடவியில்வந்துவிட்டேன்
எனக்கு-வழியுந்தெரியவில்லை மன்னவரேயென்செய்வே [ன்
துவாரகைக்குப்போகவழி சொல்லியனுப்புமென்றார்
ஐவருமப்போது ஆலோசனையாகி

மாயவரேதப்பாது மறையவர்போலேவந்தீா
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்துயேதுரைப்பார்
காரியங்கள்சொல்லி அறிக்கையிடவந்தீரோ
ஏதுகருமம் எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஐவருந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்துகேழ்க்கலுற்றார்
ஆச்சிதுரௌபதையும் அடிபணிந்துகேழ்க்கலுற்றாள்
மாயன்பெருமாளும் மர்மமாயேதுரைப்பார்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்மைந்தனிலக்குணற்கு மணஞ்செய்யவேண்டுமென்று
பெண்தேடவேண்டுமென்று பிரியத்துடனப்பொழுது
மாமன்சகுனியரை வரவிட்டானென்னருகே
மாமன்சகுனியரும் வந்துவணங்கிநின்று
துரியோதனன்மகனார் செல்வனிலக்குணற்கு
பெண்தரவேணும் பெருமாளேஎனமொழிந்தான்
நாக்கறுப்பேன்மூக்கறுப்பேன் நாணங்குலைத்திடுவேன்
வார்த்தைகள்சொன்னதொரு வாயைக்கிழித்திடுவேன்
என்னசகுனியரு மெழுந்துமிகவணங்கி
நான்-வந்ததொருகாரியத்தை மாயவரேகேளுமென்றான்
ஏதுக்கருமம் எனக்கறியக்கூறுமென்றேன்
பணத்தின்பெருமையினால் பாவிதுரியோதனனும்
பெண்கேட்டுவாருமென்றான் பெருமாளேயிங்குவந்தேன்
மன்னன்துரியோதனனார் மதத்தையடக்குகைக்கு
பாவிதுரியோதனனார் பணமெல்லாம்வாங்குகைக்கு
பெண்கொடுக்கச்சம்மதியும் பெருமாளெனமொழிந்தான்
நல்லதுபெண்தருவோம் நம்மனதில்சந்தோஷந்தான்
துரியோதனனுரை சீக்கிரமாய்வாருமென்றேன்
மாமன்சகுனியரு மறிந்தப்போயேதுரைப்பான்
பெண்கொடுக்கசம்மதித்தார் பெருமாளெனமொழிந்தார்
பரியம்பொருந்துகைக்கு பாரளந்தான்தன்பதிக்கு
துரியோதனனுரைக்கச் சீக்கிரமாயேதுரைப்பான்
தேசத்தழகன் துரியோதனனாரும்
யானைத்திரளுடனே அப்பொழுதேவந்துவிட்டான்
பரியம்பிடியுமென்று பதறிஅவனுரைத்தான்
துரியோதனனுடைய திரவியங்களத்தனையும்
பரியம்பிடித்தேன்காண் பாலாலபிமர்க்கென்று
அரையன்துரியோதனன் அப்போமனமகிழ்ந்து

ஏழாநாள்வாருமென்று இன்பமுடனுரைத்தேன்
ஆளப்பிறந்தேன் அபிமர்பெருமாளுக்கு
தோகைநல்லாள்சுந்தரியுந் தூதோலைதானனுப்பி
ஆளப்பிறந்தவர்க்கு அறிக்கையிடுவித்து
ஆனைகுந்திதன்னைவிட்டு அபிமப்பெருமாளும்
தாயுடனேசொல்லாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டான்
ஆற்றில்விழுந்து முழுகிக்கரையேறி
வல்லரக்கன்றன்வனத்தில் வாளபிமன் தூங்கையிலே
வல்லரக்கன்முழுங்கவந்தான் வாளால்தறித்துவிட்டான்
கடோர்க்கஜன்தன்னுடனே காளையுறவாடி
கமலவல்லியார்வீட்டில் கலந்தேயமுதுகொண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அபிமர்க்கடோர்க்கஜனும்
அரவான்வனத்திலே அங்கேஉறவாடி
நாககன்னியார்வீட்டில் நல்லவிருந்துமுண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலர்கங்கைதன்னுடர்
வீசிநடந்துவந்தார் வீரகெங்காள்தன்வனத்தில்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைகளுறவாடி
வீரகெங்காள்தன்புறத்தில் விருந்தமிர்தந்தானுமுண்டு
அங்கேவிடையருள ஒளவைவனத்தில்வந்து
ஒளவைவனத்தில் அரசர்விருந்துமுண்டு
அழகியசீர்சுந்தரிக்கு ஒளவையைத்தூதனுப்பி
ஒருமாமரத்தருகே உத்தமர்கள்வந்துநின்று
துரியோதனனுடனே சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
அரவான்போய்ச்சோதித்து அவன்வந்தபிற்பாடு
துரியோதனனும் சேனைப்பெருக்கமுடன்
மணக்கோலந்தான்வர மன்னனபயமிட்டான்
அந்தச்சமையத்தி லரவான்கடோர்க்கஜனும்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னர்போய்புகுந்து
மன்னன் துரியோதனன் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
மாளப்பொருதி மறித்தார்கள்சேனையெல்லாம்
ஆயிரங்கோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
ஏழாயிரங்கோடி படைமன்னர்பட்டார்கள்
அப்போதரசரெல்லா மலைந்துவழிதேடி
ஒற்றைபாரத்தருகே ஓடிவருமப்போது
அங்கேஅபிமர் அதட்டிக்கொடிபிடிங்கி
தாமணியாய்ச்சேர்த்து தறியாடுபோல்மடக்கி

துரியோதனனுடனே திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
மற்றுமுள்ளமன்னவரை வாளபிமன் கட்டிவைத்து
என்னேயும்கட்டத் துணிந்தார்களிப்பொழுது
சீக்கிரமாயோடிவந்து சேனையுடனுக
வந்துவினவினேன்காண் வாளபிமன் தன்னுடனே
மன்னர்சபை நடுவே வாளபிமன்முன்பாக
பெண்ணெவர்க்குவென்று பிறிவித்துகூறினேன்
துரியோதனனுரை சீக்கிமாய்சொல்லுமென்றேன்
வாளபிமர்க்கென்று வசனமவனுரைத்தான்
அப்படியேஆகுதென்று அரண்மனேயில்போய்புகுந்து
ஆளப்பிறந்த அரவானெழுந்திருந்து
காவணக்காலுடனே கட்டினுன்மன்னவரை
இலக்குணனேக்கொண்டுவந்து இராஜாக்கள்முன்பாக
ஐந்துகுடுமிவைத்து அம்பலத்தில்தலைசிரைத்து
சாணியைவைத்து தலையில்விளக்கேற்றினுன்
வாளபிமன்தன்னுடனே மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும்
மணையினிலுட்கார்ந்து மணஞ்செய்யும்வேளேயிது
தாமதங்கள்பண்ணுதே தருமப்பெருமாளே
ஐவருடனுக அலங்காரத்துரோபதையும்
என்தங்கைதுரோபதையும் தார்வேந்தரைவருமாய்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று ஸ்ரீராமர்தானழைத்தார்
அப்போதுதருமரும் அடைவுடனே தான்கேட்டு
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையொன்றுகேளுமையா
பாவிதுரியோதனுர் பார்த்தானேயாமாகில்
மறித்துவனம்போமென்று வழக்குரைப்பான்தப்பாது
எப்படி நாம்வருவோம் எங்கள்பெருமாளே
தருமமுடியானே தருமரே நீர்கேளும்
வேதியரைப்போலாக வேடங்கள்மாற்றுகிறேன்
காசிப்பிராமணர்போல் கனவேடம்போட்டாரே
ஐவருக்குவேடம் மாற்றினுர்மாயவரும்
மாதுதுரோபதையும் வடிவெடுத்தாளப்படியே
அங்கிருந்துமாயவரும் அழைத்துவருகலுற்ருர்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நகரும்பலகடந்து
துவாரகாபதியருகே சென்ருரேமன்னவர்கள்
அங்கொருசாவடியில் ஐவரையுந்தானிறுத்தி

அரவானையுமிங்கே அனுப்புகிறேனென்றுசொல்லி
சீக்கிரமாய்வந்துதிரு மாளிகையினுட்புகுந்தார்
அரசாணிமுன்பாக வந்தாரே ஆயனுமே
கட்டுண்டமன்னவரைக் காவலரைத்தான்பார்த்து
கண்டாரேலக்குணனை கைகால்வாய்மூடினார்
ஐயோமகனே ஆபத்துவந்ததென்ன
காரணமோஉங்களுக்கு கட்டுண்டிருப்பானேன்
தலைமேலேசாணிவைத்து சாஞ்சியிருப்பானேன்
பணமும்பறிகொடுத்து பரதேசியானீர்களோ
என்றுசொல்லியெம்பெருமாள் இல்லாவிசாரமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களண்டை கோபாலர்வந்துநின்று
இந்தஅவதிகளேனையாவந்ததென்றார்
தலையிலெழுத்துப்படி தப்புமோமாயவரே
கலியாணமென்றுசொல்லிக் கண்குளிரப்பார்க்கவந்தோம்
அனியாயமாக அகப்பட்டுக்கொண்டோமே
இனியென்னசெய்வது யெங்கள்பெருமாளே
ஆனபடிசெய்யுமென்றார் அந்தக்குருக்களுமே
என்றுசொல்லிமாயவரும் இருக்கட்டுமென்றுசொன்னார்
மாயன்பெருமாளு மகாதேவரேதுசெய்தார்
கட்டுண்டமன்னவரை கட்டவிழ்க்கவேண்டுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
அசைந்தார்போலாக ஆயருந்தான்மறைந்தார்
மாயனரண்மனையில் வாளபிமன்சுத்தரியும்
இருவருமோருடலா யிருந்தார்களப்பொழுது
உத்தமர்கள்வேதியர்கள் ஓமவிதிகள்செய்ய
வெற்றிப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிநிற்க
ஆளப்பிறந்த அரவான்முகம்நோக்கி
மாயன்பெருமானை வரவழைத்துவாருமென்றார்
அரவானும்மாயவரை அதட்டியாய்தானழைத்தான்
சுத்தித்திரும்பி திசைதோறும்பார்க்கலுற்றான்
பாரளந்தமாயவரைப் பந்தலிற்காணாமல்
எங்கெங்குந்தேடி இராஜர்முடிவேந்தன்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளியேபுறப்பட்டார்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அரவானும்பார்க்கலுற்றான்
மண்டபத்தைவிட்டு வருகிறார்மாயவரும்
கண்டானரவான் கடுகப்பிடிக்கவென்று

மாயன்பெருமாளும் மச்சவடிவுகொண்டு
மச்சவடிவுகொண்டு மடுவிலேபோய்மறைந்தார்
அரவானும்விச்சுளியாய் ஆயனைப்பாயலுற்றான்
மாயன்பெருமாளும் மறைவாகவோடிவந்து
பார்த்தானே நல்லரவான் பதுங்கியெழுந்திருந்து
சிவிங்கிவடிவாய்த் துரத்திபிடிக்கலுற்றான்
அப்போதுதப்பிவந்து ஆயருமேதுசெய்தார்
ஆயன்பெருமாளும் ஆமைவடிவெடுத்து
புதருஞ்செடியருகே போய்புகுந்தார்மாயவரும்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அறிந்தானேமாயவரை
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவான்குறவனைப்போல்
சில்லாக்கோல்கைப்பிடித்து திக்கெனவேகுந்தலுற்றான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானெதிரில்வந்து
காட்டிலொருபன்றியைப்போல் கடுகியேயோடலுற்றார்
பார்த்தானரவான் பன்றியாயோடுவதை
வேட்டைநாய்போலரவான் பீஜத்தைப்போய்பிடித்தான்
ஆயனும்முன்னிழுக்க அரவானும்பின்னிழுக்க
ஆயன்பெருமாளுக்கு ஆபத்தேயாச்சுதப்போ
தவித்துத்தடுமாறி தப்பித்துமாயவரும்
கொக்காய்வடிவுகொண்டு கோபாலரோடலுற்றார்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அறிந்தானேமாயவரை
சீக்கிரமாய்நல்லரவான் டேகையைப்போல்வடிவுகொண்டு
துரத்தியேமாயவரை சீக்கிரமாய்ப்போயறைந்தான்
கீழேவிழவறைந்து கெட்டியாய்ப்போய்பிடித்தான்
வேதநாராயணரும் மெத்தெனவேதப்பிவந்து
எலிபோலவடிவுகொண்டு இயல்வளையில்தானுழைந்தார்
அரவானதுகண்டு அப்புறமேபோய்ப்பதுங்கி
பூனைவடிவாகி பதுங்கியிருக்கலுற்றான்
பெருமாளுமங்கிருந்து போனானேபையலென்று
எட்டியேபார்க்கலுற்றார் எலிபோலேமாயவரும் [ன்
ஒளித்திருந்துநல்லரவான் மென்னியைப்போய்பிடித்தா
உறுதியாய்ப்பிடித்திடவே உள்ளம்நடுங்கிடவே

பெருமாள் சொல்வது.

மண்டைபிதுங்கிடவே மேகவர்ணன்தான்பார்த்து
மெச்சினேன்மருமகனே விடுவிடுமெனவுரைத்தார்

விட்டால்வருவீரோ விண்ணளந்தமாயவரே
வருகிறேனென்றுசொல்லி மாயவரும்போய்மறைந்தார்
பார்த்தானே நல்லரவான் பார்வேந்தரெங்கேயென்று
திகைத்தானே நல்லரவான் திருமாலைக்காணமல்
அப்போதுமாயவரும் ஆயனிடையனைப்போல்
எம்பெருமாளப்பொழுது இடையனைப்போலவந்தார்
கண்டானே நல்லரவான் கடுகெனவேயோடிவந்து
பாளையக்காரனைப்போல் படபடென்றோடிவந்து

அரவான் சொல்வது.

இடையனைக்கட்டிப் பிடித்தந்த நல்லரவான்
அரண்மனைவாசலுக்கு ஆட்டுக்கிடாவேண்டுமென்று
பாலுந்தயிரும் பதிங்கலம்வேண்டுமென்று
கொண்டுவாயிடையா நீ கொப்பெனவேயென்றுசொல்லி
அண்ணாந்தாள்போட்டு அடித்தானே நல்லரவான்
பாராங்கல்தானெடுத்து பாரளந்தார்மீதில்வைத்து
தலையெடுக்கவொட்டாமல் தார்வேந்தனடிக்கலுற்ருன்
அறிந்தாரேமாயவரும் அரவான்சவுரியத்தை
மெச்சினேன் நல்லரவான் விடுவிடுமென்றுரைத்தார்
இனிவிடும் நல்லரவான் இப்பொழுதே நான்வாரேன்
என்றலுமே நல்லரவான் இராமரைக்கைப்பிடித்து
மாயவரைப்பற்றி யிழுக்கலுற்ருனப்பொழுது

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போதுமாயவரும் அரவானுக்கேதுரைப்பார்
மனிதரைக்கொன்று மகாபாதகஞ்செய்தீரே
மனிதரைக்கொன்றரவான் மணஞ்செய்யக்கூடாது
பாதகமிருந்ததுகாண் பந்தலிலேயிப்பொழுது
காசியிலேபோய்முழுகி கலியாணஞ்செய்யவேணும்
அப்பாதகந்தீரு மதுவுமேதண்ணீரிலே
காசிப்பிராமணரைக் கலியாணப்பந்தலிலே
இட்டுவந்துவிட்டாக்கால் என்மகளைத்தருவேனப்போ
அல்லாதுபெண்கொடுக்கேன் அரசர்கள்தானறிய

அரவான் சொல்வது.

என்ன அரவானும் இராமர்முகம்நோக்கி
காசிப்பிராமணர்கள் வேண்டுமென்றீர்காவலரே

இப்போதுவேதியர்கள் எங்கிருப்பார்சொல்லுமென்ருன்
மாயன்பெருமாளும் மறைவாகயேதுரைப்பார்
காசிக்குப்போய்வருவார் காவலனேவேண்டியபேர்
வழியிலொருமடத்தில் வந்திருப்பார்வேண்டியபேர்

அரவான் காசிப்பிராமணரைக் கண்டுபிடிப்பது.

அப்போதுநல்லரவான் ஆக்கரித்துபறகடித்து
பந்தலைவிட்டு பார்மன்னன்வெளியேவந்து
எங்கெங்குந்தேடி இராசமுடிவேந்தன்
அலைந்தெங்குந்தேடிவந்தான் ஆணழகன்புத்திரனும்
ஊருக்குமேற்கே ஒருமண்டபம்தானிருக்கும்
மண்டபமொன்றிருக்கும் மாயனருளாலே
பஞ்சவர்களைவரும் பார்ப்பாரைப்போலாக
காசிப்பிராமணர்போல் காவலர்கள் அங்கிருப்பார்
கண்டானரவானும் கடுகெனவேயோடிவந்து
மண்டபத்தைநோக்கி வரலுற்ருன்மன்னவனும்

காசிப்பிராமணரை அரவான்கேட்பது.

காசிப்பிராமணரை கண்டானரவானும்
மண்டபத்தைச்சேரவந்து வணங்கியெழுந்திருந்து
ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு அரவானுங்கூறலுற்ருன்
ஆர்காணும்ஐயரே அரியபிராமணரே
எங்கிருந்துயெங்குவந்தீர் எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருர்

காசிப்பிராமணர் சொல்வது.

மாயப்பிராமணரும் வார்த்தையங்கேதுரைப்பார்
காசிக்குப்போய்நாங்கள் வந்தோங்காண்காவலனே [ருர்
எங்கிருந்துஇங்கேவந்தாய் என்னகாரியம்சொல்லுமென்
ஆர்காணுந்தம்பி அறியஉரையுமென்ருர்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்

அரவான் சொல்வது.

ஐவருடபுத்திரன்காண் அர்ச்சுனனுரென்தகப்பன்
என்பேரரவான்காண் என்னுச்சிதுரோபதைகாண்
மாற்ருன்பொருட்டால் வனம்போனுர்பாண்டவர்கள்
ஆயன்மகள்சுந்தரியை அபிமருடதேவியரை

மாற்றான் தன்மைந்தருக்கு மணஞ்செய்யவந்தார்கள்
அந்தவிசேஷம் அடியேங்கள்தாமறிந்தோம்
மாயன்மகள் சுந்தரியை வாளாலபிமருக்கு
கலியாணம்செய்யவந்தோம் கரியமால்புத்திரியை
காசிப்பிராமணர்கள் கரியமால்வேணடுமென்றான்
ஆகையினால்வந்தேன் ஐயரேவாருமென்றான்
ஐவரையும்கண்டாற்போ லாச்சுதுகாணிப்பொழுது
வாருமையாவென்று வணங்கியெழுந்திருந்தான்
ஆனால்கேள் தம்பியரே அப்படியே நாம்வருவோம்
பாவமுங்கண்டதே பந்தலிலே நாங்களிரோம்
பாவங்கள்உண்டானால் பரிகரித்தால்நாம்வருவோம்
இப்படிக்குச்சம்மதித்தால் இப்போதே நாம்வருவோம்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்
அப்படியேயாகுதென்று அரவானழைத்துவந்தான்

காசிப்பிராமணர் வருவது.

மாயனரண்மனையில் மாணிக்கப்பந்தலிலே
ஐவருமாச்சியரும் அரியபிராமணர்போல்
கண்டாரேமாயவரும் கடுகியெழுந்திருந்து
பந்தலிலேவந்திருந்து பார்த்தார் திசைதோறும்
காசிப்பிராமணர்க்கு கைதொழுதார்மாயவரும்
தரணியளந்தவர்க்கு தருமருந்தெண்டனிட்டார்
பார்த்தாரேதருமரிந்த பந்தல்திசைதோறும்

காசிப்பிராமணராகிய பாண்டவர் வந்து

பெருமாளைக் கேட்பது.

இதுபுதுமைஇதுபுதுமை இவ்வுலகில்கண்டதில்லை
சொல்லுமையாமாயவரே துவாரகையிலிப்படியோ
மன்னவரேஉங்களிலே மணஞ்செய்வதிப்படியோ
அரசாணிதன்னுடனும் ஆனபந்தக்காலுடனும்
கட்டிவைத்துயிவ்வுலகில் கலியாணஞ்செய்வதுண்டோ
மனிதரைக்கட்டி மணம்செய்யக்காரணமோ
அரசாணிக்காலண்டை ஆர்காண் சிறுவனிவன்
தலையைமழுங்கடித்தீர் சாணிதலைமீதில்வைத்தீர்
அவன்-ஆருடையபிள்ளை அறியவுரையுமென்றார்

பெருமாள் சொல்வது.

மாயன்பெருமாளு மறையவர்க்குயேதுரைப்பார்
காவணக்காலண்டை கட்டுண்டோனுரென்றீர்
துரியோதனன்மகன்காண் செல்வனிலக்குண னும்
துரியோதனனுர்காணுந் தெரியஉரையுமென்ருர்
இதோ-பந்தலிலேகட்டுண்ட பாரமுடிமன்னவனும்
துரியோதனப்பெருமான் சீமைக்கதிகாரன்
இந்த-மன்னவர்களெல்லாம் மகாராஜன்தம்பிமார்
இவருடையமைந்த னிலக்குணர்காணுமிவன்

காசிப்பிராமணர் சொல்வது.

என்னபிராமணரும் இராமர்முகம்நோக்கி
மணையினில்உட்கார்ந்த மாப்பிள்ளையார்காணும்
விண்ணளந்தமாயவரும் வேதியர்க்குயேதுரைப்பார்

பெருமாள் சொல்வது.

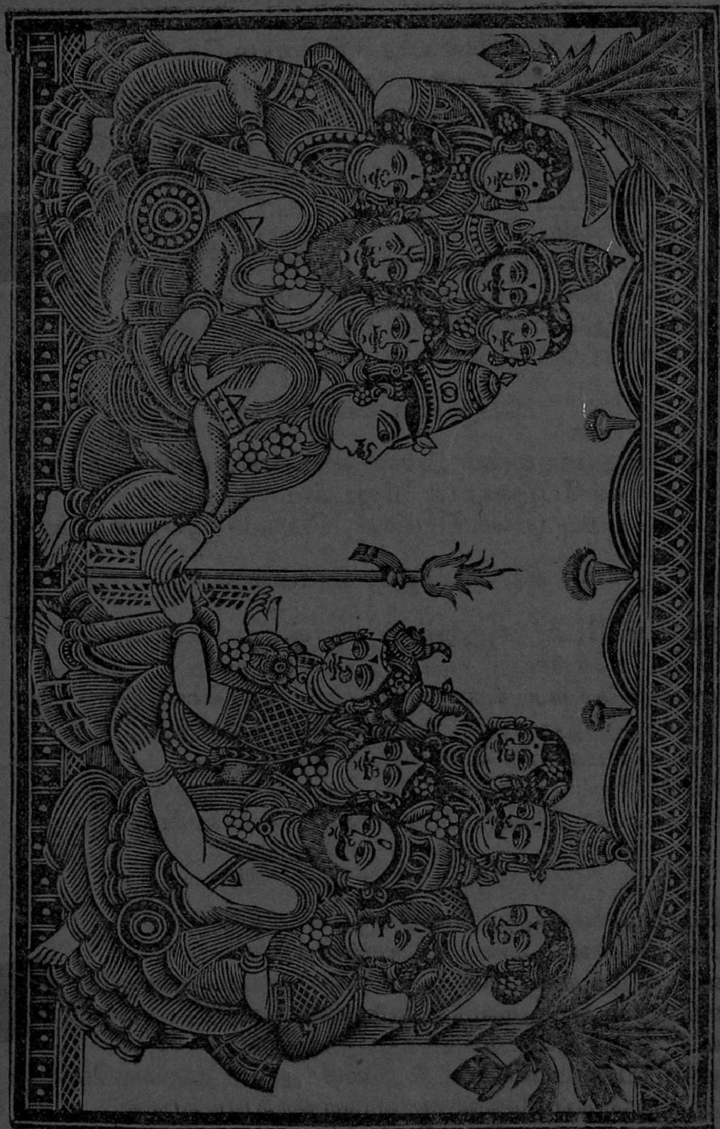
பாண்டவர்ஐவருண்டு பாருலகோர்தாமறிய
தருமரென்றும்வீமரென்றும் தாஷ்டீகவிஜையனென்றும்
நகுலர்சகாதேவர் ராஜாக்களைவருண்டு
ஐவர் நடுவில் அருச்சுனனுர்புத்திரன்காண்
அருச்சுனனுர்புத்திரன் அபிமனிவர்காணும்
மணைமேல்உட்கார்ந்த வாளபிமன்தான்காணும்
மாயப்பிராமணரும் மாயவர்க்குயேதுரைப்பார்
துரியோதனனுர்க்கு திரள்குமாரர்பஞ்சவர்க்கும்
உறன்முறைத்தத்துவங்க ளுண்டோ நீகூறுமென்ருர்

பெருமாள் சொல்வது.

மறையவர்கேட்கவே மாயவருமேதுரைப்பார்
துரியோதனனுர்க்கும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்க்கும்
பங்காளித்தத்துவத்தால் பகையுண்டுகாவலர்க்கு
தம்பிமகன்தேவியரை தமையன்மகன்கொள்ளவந்தான்
ஆகையினுல்கட்டிவைத்தார் அரியபிராமணரே

காசிப்பிராமணர் சொல்வது.

மாயப்பிராமணரும் மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
அறியாப்பசங்களுக்கு அறிந்துரைத்துபுத்திசொல்ல

பஞ்சவர்களிங்கிலையோ பாரளந்தமாயவரே
பஞ்சவர்களிங்கிலைகாண் பாரவனம்போனார்கள்
இட்டுநீர்வார்க்கவும் இங்கிலையோபஞ்சவர்கள்
பெரியப்பரல்லவோ பெருக்கமுடன்செய்யவேண்டும்
தகப்பன்மாரில்லாமல் தரிப்பாரோமங்கிலியம்
தம்பிமண பெரிய கான்மணம்செய்வாரோ
பாவமிதுபாவம் பந்தலி [illegible]
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அதிகாரபந்தலிலே
ஆரடாபையல் அழைத்துவந்தாயெங்களை நீ
தோஷமிதுதோஷம் சொல்லாமலிட்டுவந்தாய்
இங்கிருக்கப்போகாதென்று எழுந்திருந்தார்வேதியர்கள்

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போதுமாயவரும் அரவானுடனேதுரைப்பார்
வேதியர்கள்போனக்கால் விஜயன்மகனுர்க்கு
பெண்கொடுப்பதில்லையென்று பெருமாளுங்கூறலுற்றார்

கடோர்க்கஜன் சொல்வது.

அப்போகடோர்க்கஜனும் அரவான்முகம்நோக்கி
தம்பியரேகேளாய் நீ சமையத்துக்கேற்றபடி
ஆயனார்சொற்படிக்கு அரவானேசெய்யுமென்றான்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானெழுந்திருந்து
மாயப்பிராமணரை வணங்கியெழுந்திருந்து
வேதியரேஉங்கள்மனம் வேணபடிசெய்கின்றேன் [ன்
மறையவரே நீங்களிப்போ மணமுடிக்கவேண்டுமென்று

பெருமாள் சொல்வது.

வேதப்பிராமணரும் வேதியருங்கூறுவார்
பந்தலிலேகட்டிவைத்த பாரமுடிமன்னவரை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுக் கலியாணஞ்செய்யுமென்றார்
காலோடேகட்டிவைத்த காளையிலக்குணனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுக் கடுகமுழுக்காட்டி
ஆனபொன்பணிதியிட்டு அழைத்துவந்துவையுமென்று
அப்படியேயாகுதென்று அரவானுமோடிவந்து [ர்
துரியோதனனுடனே திரள்மன்னர்நூற்றுவரை

அரவான் துரியோதனன் முதலானவரைக் கட்டவிழ்த்துவிடுவது.

கட்டையவிழ்த்துக் கருத்துள்ள நல்லரவான்
மாற்றானிலக்குணனை வரிந்தகட்டைத்தானவிழ்த்து
விளக்கையெடுத்து வேந்தனைத்தானெழுப்பி
தாதியரைத்தானழைத்து சலக்கங்கள்வாருமென்றான்
பொன்பூட்டிபட்டுடுத்தி பூவையிலக்குணர்க்கு
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவனிலக்குணனை
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானதுபார்த்து
தம்பியிலக்குணனே சதிராயிருமென்றான்
காசிப்பிராமணருங் கலியாணப்பந்தலிலே
மாயனருகாக மறையவருந்தானிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்மனதில்
காசிப்பிராமணர்கள் கட்டவிழ்த்தபுண்ணியத்தால்

ஊர்வலம் வருவது.

துரியோதனனும் திரள்தம்பி நூற்றுவரும்
மாமன்சகுனியும் மைத்துனன்தேத்தரசன்
காசிப்பிராமணர்க்கு கைகுவித்துதெண்டனிட்டார்
மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வணங்கியெழுந்திருந்து
துரோணர்கிருபர் சொல்பெரியவீஷ்டுமரும்
ஐவரேயென்றறிந்து ஆசீர்வாதமென்றார்
மாயன்மகளை மணஞ்செய்யுமென்றுரைத்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றாத
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளந்தான்முழங்க
ஒற்றைச்சங்கூத வொளிகள்பணிமாற
வேதங்களோதிவா வேதியர்கள்பாடிவர
தாரைகளூதிவர தார்வேந்தர்பாடிவர
வெற்றிமுரசறைய வேந்தர்களோடிவர
தப்பட்டைகொட்ட தாரைகளூதிவர
நட்டுவர்வட்டுவர்கள் தாளங்கள்கொட்டிவர
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்கள்கொட்டிவர
தத்தோடிங்காவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
மத்தளங்கள்கொட்டி மணிமுரசூதிவர
அம்மிக்குழவி அரசாணிமுன்பாக

சாலுங்கரகமும் சந்திரர்முன்பாக
மங்கிலியப்பெண்டுகள் வந்துமுளைதெளிக்க
மேளவகையானதெல்லாம் தனித்தனியேதான்முழங்க
தாளவகையானதெல்லாம் தனித்தனியேதான்முழங்க
மங்கிலியந்தேங்காயும் மணப்பாக்குவெற்றிலையும்
மறையோர்கள்வேதியர்கள் மங்கிலியப்பெண்டுகளும்
மங்கிலியந்தொட்டு மணம்வந்துவாழ்த்தினர்
துரியோதனனுடனே திரள்தம்பிநூற்றுவரும்

மாயப்பிராமணர்களைவருந் துரியோதனாதி
களும் மங்கிலியம்தொடுவது.

மாயப்பிராமணர்கள் மன்னவர்களைவர்களும்
மாதுதுரோபதையும் மங்கிலியம்தொட்டபின்பு
மாயன்பெருமாளும் மங்கிலியம்தொட்டபின்பு
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னரெல்லாம்தொட்டபின்பு
வேதப்பிராமணரும் விண்ணவரும்சாட்சியென்று
மங்கிலியம்தானெடுத்து வாளபிமன்கைகொடுத்து

அபிமன்னன் சுந்தரிக்கு மாலையிடுவது.

மாயவரைத்தெண்டனிட்டு மங்கையற்குத்தான்தரித்தான்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு சுந்தரிக்குத்தான்தரித்தான்
அரகராவென்று அழுத்தினன்மங்கிலியம்
மும்மூர்த்திகளைத்தானினைந்து மூன்றுமுடிபோட்டானே
சுந்தரிக்குவிபூதி தரித்தான்அபிமன்னனும்
மாயன்பெருமாளும் மனமகிழ்ந்துயேதுரைப்பார்
சுரும்புகுழலாளை சோலைமயில்சுந்தரியை
தோகையிளமயிலாளை சுந்தரியைஉந்தனுக்கு
தந்தோமுனக்குமப்பா தனஞ்செயனர்புத்திரனே
இந்தாருந்தம்பியென்று இராமரும்நீர்வார்த்தார்

பெருமாள் கடோர்க்கஜனுக்குச் சொல்வது.

கரியபெருமாளும் கடோர்க்கஜனைத்தானழைத்து
தகப்பன்மாரிங்கிலையோ தார்வேந்தாஉங்களுக்கு
பெரியப்பாவல்லவோ பெரியதுரியோதனனும்
எழுப்பியழைத்துவந்து எலாலபிமருக்கு
இட்டுநீர்வார்ப்பீரென்று இராமருங்கூறுவார்

கடோற்கஜன் வருவது.

காளைகடோர்க்கஜனும் கடுகிஎழுந்திருந்து
துரியோதனனருகே சேரவந்துயேதுரைப்பான்
பெரியகுடியில் பெரியப்பா நீரல்லவோ
ஆளப்பிறந்த அபிமப்பெருமானுக்கு
இட்டுநீர்வாருமையா யெங்கள்பெருமானே
எழுந்திருந்துவாருமையா எங்கள்பெருமானே
தேசத்தழகன் துரியோதனனும்
மெள்ளவெழுந்திருந்து மேகமலைபோலே
மாற்றானபிமனுக்கு மணமிடவோவென்றுசொல்லி
நின்று நடுங்கி நெடுமூச்செரியலுற்றான்

துரியோதனனைக் கடோர்க்கஜன் குத்துவது.

கண்டான்கடோர்க்கஜனும் கண்கள்மிகச்சிவக்க
ஏண்டாபெரியப்பா யெறிந்தாய்பெருமூச்சு
முறிக்கிவிட்ட ஆடதுபோல் முரடாகநிற்கின்றாய்
முழங்கையைநோக்கி இடித்தான் நடுமுதுகில்
கடுக்கென்றுகூன்வளைத்து காளையபிமர்கையில்
இரங்கியே நீர்வார்த்தான் ஏலாலபிமருக்கு
மறையோரெழுந்திருந்து வாழ்த்தியேசேஷையிட்டார்
ஆயன்பெருமாளும் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
ஐவரரையரும் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
வீஷ்மர்துரோணர் வில்விதுரர் தன்னுடனே
இருந்தசபையோரும் எல்லோரும்சேஷையிட்டார்
துரியோதனனும் திகைத்தாப்போல்தானிருந்தார்
காளைகடோர்க்கஜனும் கனகோபந்தானுகி
பின்கையைநோக்கி பிடறியிலேமோதலுற்றான்
சேஷையிட்டுமீண்டுவந்தான் துரியோதனனும்
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிமுன்பாக
சுந்தரியைவாளபிமன் சுண்டுவிரல்தான்பிடித்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுற்றிவந்தார்
அருந்ததிபார்த்து அனைவோருமனமகிழ்ந்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரண்மனையேபோய்புகுந்து
மன்மதனும்ரதியும்போல் வாழ்மனையில்வீற்றிருந்தார்
இராமர்காணென்பாரும் இந்திரன்காணென்பாரும்

சந்திரசூரியர்கள் தம்பிமகனெனன்பாரும்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு மைத்துனன்காணெனன்பாரும்
மாயன்மருகன்காண் வாள்விஜயன்தன்மகன்காண்
அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும் அழகியசீர்பந்தலிலே
கலியாணம்வாழ்த்தியே காவலர்கள்கொண்டாட [து
பெண்ணைப்பிறந்தவர்கள் பெருமைசொல்லக்கேட்டிருந்
அரவானெழுந்திருந்து அழகுமணப்பந்தலிலே
மணப்பாக்குவெற்றிலையும் மறையோர்க்குத்தான்வழங்கி
மன்னவர்கட்கெல்லாம் வரிசைப்படிவழங்கி
சந்தனங்கள்பூசியே தார்வேந்தரெல்லோரும்
பாக்குகள்வெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான்வழங்கி

பெருமாள் காமதேனுவை யழைப்பது.

கலியாணம்பார்க்கவந்த கனமானமன்னவர்க்கு
போசனங்களிடடுப் பூரிக்கவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளு மனதிலேதானினைந்து
காமதேனுவென்னுங் கனமானபசுக்கள்தம்மை
வருகவருகவென்று வரவழைத்தார்மாயவரும்

காமதேனு வருவது.

வந்துதேகாமதேனு மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தபணி யேதுகருமமென்று
கேட்டதேகாமதேனு கிருபையுள்ளபெருமாளை

பெருமாள் கூறுவது.

மாயன்பெருமாளு மறுவார்த்தைசொல்லலுற்றார்
திக்குத்திசையார்க்கும் துரியோதனன்சேனைக்கும்
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னவர்கள்தங்களுக்கும்
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பேருஞ்சேவகர்க்கும்
போசனமும்நல்ல பொரிக்கறியும்பச்சடியும்
பருப்பும்புளிக்கறியும் பாயசமும்பசுவினெய்யும்
அறுபத்துநான்குவகை யதிரசமுமுப்பழமும்
கற்கண்டுஞ்சர்க்கரையும் காட்டுப்பலாப்பழமும்
வாழைப்பழமுடனே மாங்கனியுந்தேங்காயும்
பாலும்தயிருடனே பலவிதங்களுள்ளதெல்லாம்
பந்திவைத்துஇத்தனையும் பகுந்துவிடச்சொன்னாரே

காமதேனு விருந்திடுவது.

அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேகாமதேனு
வந்தமன்னரத்தனைக்கும் வாசலிலேபந்திவைத்து
சொன்னபடிவிருந்து தொடுத்துவரவிட்டதுகாண்
பாலாறும்நெய்யாறும் பந்தலிலேதாம்வழங்கி
போசனங்களருந்திப் புறப்பட்டார்தார்வேந்தர்
யானைகுதிரையுடன் ஆள்பெருங்கூட்டமுடன்
நாரையெருதுகள் நாலுலட்சம்அஞ்சுலட்சம்
மிகுத்திருந்தகால்நடைக்குவேணுமென்றதீனியெல்லாம்
காமதேனுந்தான்கொடுத்து கடக்கப்போய்நின்றதுகாண்
மாயன்பெருமாளும் வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்தார்மாயவரும்
காமதேனுவைப்பார்த்து சரியமாலேதுரைப்பார்
நாளையொருபொழுது தானழைத்தால்வாருமென்றார்
நமஸ்காரம்பண்ணி நடந்துதேகாமதேனும்

துரியோதனன் அரசர்கள்மகிழுவதும் புகழுவதும்.

அந்தயிரவில் அரசமன்னராஜாக்கள்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்குருக்கள்
மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வகைவகையாயிருந்துகொண்டு
குருக்களுடனுரைப்பான் கோமான்துரியோதனன்
கண்டீரோஇப்பொழுது காமதேனுவந்ததுவும்
வேணுமென்றபாக்கியத்தை விருந்திடச்சொன்னதுவும்
பெருமாள்பிரதாபம் கண்டீரேபெரியவரே
மாயன்தபசுநிலை மனமறியப்போகாது
பத்துலட்சம்தாதியர்கள் சமைத்தால்விருந்தாமோ
நம்முடையசேனைக்கு நல்விருந்துசெய்தாரே
அவருடன்சரியானபேர் யாருமில்லைவையகத்தில்
நாம்நினைத்தால்தாம்வருமோ நலமானகாமதேனும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யுரைத்தான்குருக்களுடன்

குருக்கள் சொல்வது.

அந்தவிசேஷமதுகேட்டுஅக்குருக்கள்
சொன்னாரேமாயரிட சூத்திரங்களுள்ளதெல்லாம்
வைகுண்டவாசன்காண் மாயமாயவந்தவதரித்தார்

பூமிபாரந்தீர்க்கப் பிறந்துவந்தார்மாயவரும்
மானிடசென்மமென்று மனதில்நினைக்கவேண்டாம்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாரளந்தாருண்டுபண்ணூர்
மாயனருளாலே வந்துபிறந்தார்கள்
பஞ்சவர்கள்தங்களுடன் பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே
வனவாசம்போனவரை மன்னுவரவழைத்து
பாதியரசு பாண்டவர்க்குநீகொடுத்து
கூடியேவாழ்ந்தாக்கால் குலமன்னர்மெச்சுவார்காண்

துரியோதனன் சொல்வது.

குருக்களுரைக்கலுமே கோமான்துரியோதனன்
மறுவார்த்தைசொல்லி யுரைக்கலுற்ருன்மன்னவனும்
பாண்டவரைநாமழைத்துப் பாதியரசாளுமென்று
நாமமுடையார்க்கு நல்லவன்போல்நாமானேம்
மாமன்சகுனியுட வார்த்தையைநாம்கேட்டு
நியாயங்கள்கேட்டு நலந்தப்பிநின்றேனே
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மகனைத்தலைசிறைத்து வாசலிலேகட்டிவைத்து
காலோடேகட்டி கலியாணஞ்செய்ததுவும்
வெட்கமும்கெட்டு விருதாவாய்ப்போனதுவும்
எப்போதெளியுமையா ஈஸ்வரனேஎந்தனுக்கு
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன்தான்படுத்தான்
எல்லாருமப்படியே எண்ணிவிசாரமிட்டார்

அரவான்முதல் நால்வருஞ் சொல்வது.

படுத்தார்களெல்லோரும் படைமன்னர்தான்கூட
நல்லரவான்தொந்திசெட்டி நற்பாலன்கடோற்கஜனும்
பேசினுர்நால்வருமே பெருமாள்சௌரியத்தை
அம்மான்சௌரியத்தை அனைவரும்பார்த்தோமே
நம்மாலேதாம்வருமோ நல்லவிருந்திடவே
என்றவர்கள்பேசி யிருந்தார்கள்நால்வருந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் புறப்பட்டான்சூரியனும்
ஆயன்பெருமாளு மப்போதெழுந்திருந்து
ஸ்நானங்கள்பண்ணிசந்திரானமாயவரும்
காலைக்கடன்கழித்து ஞமானமாயவரும்
அரவானைத்தானழைத்து ஆயன்பெருமாளும்

துரியோதனனுர்க்கும் தேசத்திலுள்ளவர்க்கும்
பகல்விருந்துசொல்லுமென்றுர் பரிவாகமாயவரும்
அப்படியேசொல்லிவந்தான் அரவானவர்களுக்கு

துரியோதனன் பயணப்படுவது.

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்பார்த்து
நல்லரவான்தன்னுடனே ஞாயமாய்ச்சொன்னனே
கலியாணகாரியமும் கனவிருந்துமாச்சுதே
நாலுநாளாச்சுதே நாங்களுமிங்குவந்து
ஊருக்குப்போய்வாரோ மென்றுன்துரியனுமே
பூணிக்கையாகவே போய்வாரோமென்றுனே

அரவான் தடுப்பது.

அவ்விசேஷங்கேட்டு அரவானுங்கோபமதாய்
போறவர்கள்தங்களையே பிளந்திடுவேன்தடியாலே
ஊர்கோலம்வந்து உறவாடிமொய்யெழுதி
தேறுதலைசெய்வித்துஉங்கள் சீமைக்குப்போமென்றுன்
அவ்விசேடங்கேட்டு அடங்கினுன்துரியனுமே
வந்தானேநல்லரவான் மாயவர்க்குதெண்டனிட்டான்
அவ்விசேஷமெல்லாம் அரவானுரைந்தானே

பெருமாள் மறுபடியும் விருந்திடுவது.

சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்துமாயவனர்
கார்வண்ணரப்போது காமதேனையழைக்க
வந்துதேகாமதேனு மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தவகை யேதென்றுகேட்டதுகாண்

பெருமாள் சொல்வது.

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைசொல்லுனரே
அன்னமும்பாலும் அமுதுடனேநெய்மோரும்
வேணவகையுடனே இனியக்கறிகளெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உடனேபடையுமென்றார்
அப்படியேகாமதேனும் அங்கேநினைத்ததுகாண்

அரவான் சொல்வது.

அரவானெழுந்திருந்து ஐவரைப்பந்திவைத்து
வேண்டுமென்றகாய்கறிகள் விருந்துகளிட்டபரே

நெய்யாறும்பாலாறும் நிகராம்பொறிக்கறியும்
கையாரஉண்டு களைதீர்ந்தார்மன்னவர்கள்
பொழுதும்விடிந்ததுகாண் புதுநிலவுதானெறிக்க

ஊர்கோலம் வருவது.

ஊர்கோலம்வரவே உத்தாரமிட்டார்கள்
யானைகுதிரைகளும் டமூவயிரக்கால்குடையும்
பத்தரைமாற்றுப்பொன் பவழநெடுங்குடையும்
பட்டுக்கொடையும் பசும்பொன்முழுக்குடையும்
வட்டக்கொடையும் மாணிக்கக்கால்கொடையும்
திட்டமுடன் நால்வட்டம் திரள்சோடிதான்முழங்க
வெண்சாமரம்வீச வேணதெல்லாம்தான்பிடிக்க
பட்டுக்கொடிச்சீலை பத்துலட்சம்தான்பிடிக்க
முத்துக்கொடிச்சீலை மூன்றுலட்சம்தான்பிடிக்க
தீவட்டிக்காரர் திரளாய்க்கொளுத்துமென்றார்
முத்தாலேஆலாத்தி மூன்றுலட்சம்தான்பிடிக்க
பொன்னாலேதீவட்டி பெரியவர்கள்தான்பிடிக்க
தேர்விளக்குப்பந்தங்கள் திரளாகத்தான்பிடிக்க
ஆனையின்மேலே அடித்தார்களைந்துலட்சம்
நற்பரிமேலாக நாகசுரமூதிவர
பொற்காளையூதிவை பூமிகிடுகிடென
ஆகாயபாணம் அதிர்புருசுசக்கரமும்
பூச்சக்கிரபாணங்கள் பூமியெல்லாந்தானிறைய
இடியம்புபாணங்கள் எட்டுலட்சம்தான்கொளுத்த
பகல்வத்திபூவத்தி பகல்போலேதானெரிய
ஆகாயம்பூமியெல்லாம் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
அபிமன்னராசவும் யானையின்மேலேறிவர
ரத்தினத்தில்மானிழைத்த நலமானதண்டிகைமேல்
ஏறினாள்தண்டிகைமேல் எல்லவரும்தான்வாழ்த்த
முத்துக்குதிரைக்காரர் மூன்றுலட்சம்தான்பிடிக்க
வெற்றியுடன்சுந்தரியும் ஏறிவெளியேவந்தாள்
ஆருயிரம்மாதியர்கள் அருகேநடந்துவர
ஆடும்பெணகளாயிரம் அருகேநடந்துவர
பாடும்பெணகளாயிரம் பக்கத்தில்நடந்துவர

உள்ளங்குளிர்ந்திடவே ஊர்கோலம்வாரார்கள்
வாரதொருவைபோகம் மகாதேவர்கற்பனைபோல்
துவாரகாதன்பதியே சுற்றியேவந்தார்கள்
வீதிக்குவீதி விளக்குகள்வைப்பாரும்
ஆலாத்திகாட்டுவாரும் அமர்ந்துஇருப்பாரும்
தேங்காய்கொடுப்பாரும் திருச்சின்னமூதுவாரும்
இவரார்காணென்பாரும் இந்திரன்காணென்பாரும்
மாயன்பெருமாள் மருமகன்காணென்பாரும்
அர்ச்சுனனூர்பெற்றெடுத்த அபிமன்காணென்பாரும்
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யபரிபாலனென்பார்
திருஷ்டிகழிப்பாரும் சேலைசுற்றிப்போடுவாரும்
இந்திரன்போலேயெங்கும் ஊர்கோலம்வந்தார்கள்
வந்தார்களப்பொழுது மாயனரண்மனையில்
ஆனையிறங்கினான் அபிமன்னராஜாவும்
தண்டிகையிறங்கினாள் தையல்நல்லாள்சுந்தரியும்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வரிசையுடனின்றூர்கள்
ஆலாத்திகொண்டுவந்து ஆயிரம்பேர்தானெடுத்தார்
முத்தாலேஆலாத்தி மூப்பியர்கள்தானெடுத்தார்
கற்பூரஆலாத்தி கன்னியர்கள்தானெடுத்தார்

காப்புகளைவது.

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவறையிலுட்கார்ந்தார்
காப்புகளைந்தார்கள் காளை அபிமருக்கு
சுந்தரியாள்கைகாப்பு துரைமன்னன்தான்புனைந்தான்
படைமன்னராஜாக்கள் பந்திபந்தியாய்நின்றூர்கள்
மொய்ப்பணமும்ரத்தினமும் மூன்றுலட்சமிட்டார்கள்
வந்திருக்குமன்னவர்க்கு வரிசையுடன்பாக்கும்
சந்தனமும்குங்குமமுஞ் சாந்துகள்பன்னீரும்
அந்தமுடன்மன்னவர்க்கு ஐவர்க்குந்தான்பூசி
மஞ்சாவசந்தங்கள் மன்னவர்கள்தானுடி
சந்தோஷவார்த்தைசொல்லி பெருமாள்தயவுடனே

பெருமாள் சொல்வது.

வந்தவரைப்போங்களென்று மாயன் அனுப்பிவிட்டான்
துரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
பயணம்புறப்பட்டார் பாங்குடையமன்னவர்கள்

ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானும்தானினைந்து
கட்டை துளுத்தாலும் காணியாளனுகாது
மன்னவர்களேவரையும் வனத்திலே துரத்திவிட்டான்[ன்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலேஉரிந்துவைத்தா
மாதநததுரோபதையை மயிரைவிரிக்கவைத்தான்
வாளபிமன்தேவியரை தன்மைந்தனுக்குநேமித்தான்
துரியோதனனுடனே திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
மாளப்பொருதிட்டு மடிப்பேனுனென்றெழுந்தான்
ஆயன்பெருமாளும் அரவானினேவறிந்து

பெருமாள் அரவானண்டை வருவது.

ஆயர்அரவானே அழைத்தேதுகூறலுற்ருர்
நாளேயினிபாரதத்தில் ராசாக்கள்மாளுவது
கல்யாணப்பந்தலிலே கலகமிட்டாலாகாது
மன்னவரையெல்லாம் வழிவிட்டுஅனுப்புமென்ருர்
அரவான்கடோர்க்கஜனு மானதொந்திசெட்டியுடன்
துடைதட்டிகொக்கரித்து துரத்திமுடுக்கலுற்ருர்
அடித்துவிழுந்துதென்று அலறியேஓடுவாரும்
இடிவிழுந்துதென்று இளேத்தோடிப்போவாரும்
பின்திரும்பிமுன்னேடி பிழைத்தோமேயென்பாரும்
தலைதடவிக்கொண்டுமன்னர் தப்பினேமென்பாரும்
இன்றுபெற்ருளென்மாதா இனிபிழைத்தோமென்பாரும்
இப்படிசொல்லி இராசாக்களோடலுற்ருர்
தேசத்தழகன் துரியோதனராசன்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
எங்குந்திருமுகத்தை ஏறெடுத்துப்பாராமல்
தகப்பனுர்வார்த்தைகளே தள்ளிநடந்ததினுல்
சகுனிநமக்கு சத்திராதியாயிருந்தான்
இனியென்னசெய்வோமென்று எண்ணிவழிநடந்தான்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுவழிநடந்தான்
மார்பளவுதண்ணீரை வழித்தெறிந்துதானடந்தான்
கூட்டிவந்தசேனேயெல்லாம் கொள்ளேகொடுத்துவிட்டு
எப்படிப்போயிருப்பேன் இனியதொருபட்டணத்தில்
என்றுபுலம்பியே நடந்தான் துரியோதனன்
பஞ்சவர்களேவரும் பாஞ்சாலி துரோபதையும்
மைந்தர்மருமகளே வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து

ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
எங்களுக்குயிங்கே இருக்கவே நீதியல்ல
வேதநாராயணரே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்குரைத்தார்
ஏழ்மைகள்வந்து இளைத்தோமென்றெண்ணுதீர்
மாளுவார்நூற்றுவர்கள் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
பாதுதுரோபதையும் மயிர்முடிப்பாள்தப்பாது
மன்னவரே நீங்கள் வனம்போய்வாருமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வழிவிட்டுத்தான்வருவார்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரவான்கடோர்க்கஜனும் ஆனதொந்திசெட்டியரும்
ஆயன்பெருமாளை அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயவரேயெங்களிட வங்கிஷத்துமகாதுரையே
ஆயரேயெங்களை நீர் அனுப்பிவிடைதாருமென்றார்
அப்படியேயாகுதென்று ஆயருஞ்சம்மதித்து
மாயன்மனமகிழ்ந்து மருமகன்மார்தனக்கு
பட்டுசால்வைபச்சைவடம் பாங்காய்கிரீடமும்
கடுக்கன்கொலுசுகளும் கனமானமோதிரமும்
வேண்டும்பணிதியெல்லாம் வெகுமானம்தான்கொடுத்து
தோகைநல்லாள்சுந்தரிக்கு சீதனமாகவென்று
நாற்பதினாயிரங்கோடி நடையானபாற்பசுவும்
அடியார்கள்தோழியர்கள் ஆயிரந்தான்கொடுத்து
ஆனைகுதிரை ஐந்துலட்சம்தேரணியும்
பல்லக்குதண்டிகை பசும்பொன்னாலிழைத்ததுகாண்
சீதனங்கள்தான்கொடுத்து திருமால்மகள்தனக்கு
மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் வரிசையுடன்ஒப்பாக

அபிமன்னன் சொல்வது.

அப்போதுவாளபிமன் ஆயனைத்தெண்டனிட்டு
பெருமாளேஎங்களுட பெரியப்பன்தந்ததெல்லாம்
எழுநூறொட்டகம்பொன் யானைசுமந்ததனம்
பரியம்பொருந்தினீரோ பாரளந்தமாயவரும் [ன்றீர்
பேதையென்றுசொல்லியே பெண்கொடுக்கமாட்டோமெ
எங்கள்-பாட்டனார்தேடும் பழம்பொருளேயித்தனையும்
மூலைப்பாடுகூலியொரு மூப்பதுபொன்னுண்டுமக்கு
மூப்பதுபொன்னை முதலெடுத்துக்கொள்ளுமையா

மற்றப்பொன்பூஷணமும் மாருமல்பொதிபிடித்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அனுப்புமென்றான்வாளபிமன்
தப்பாதே அனுப்பிவிடுந் தரணியளந்தவரே
உடமைகொடுத்து உறவாடுமென்றுரைத்தான்

பெருமாள் சொல்வது.

என்னப்பெருமா ளிருதோளும்பூரித்து
தங்கைமகனுரைக்க தரணியளந்தமாயவரும்
மருமக்களுல்வரையு மகளானசுந்தரியும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாளிகையினுட்புகுந்து
மாமியார்லட்சுமியை மன்னவர்கள்தெண்டனிட்டார்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாதாவைதெண்டனிட்டாள்
மருமக்கள்நால்வரையும் வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
மகளாரைசென்றெடுத்து வாயாரவாழ்த்தலுற்றான்
மங்கிலியமுண்டிடுவீர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
பூமியையாண்டிடுவீர் புத்திரரையுற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
போய்வாருமென்று விடைகொடுத்தாள்பொற்கொடியும்
அங்கேவிடைகள்பெற்று ஆயனைத்தெண்டனிட்டு
துவாரகாபதியைவிட்டு துரைமன்னர்தானடந்தார்

ஔவையார் வீட்டிற்கு வருவது.

ஔவைவனந்தேடி அரசமக்கள்போய்நடந்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்டி மணிதாளமுன்முழங்க
ஒற்றைச்சங்கூத ஒளிகள்பணிமாற
தெய்வரம்பைபாடிவர தேவடிமாராடிவர
ஔவைமடத்தருகே அடுத்தார்கள்மன்னவர்கள்
அபிமர்வருகிறதை ஔவையறிந்துகொண்டு
மக்களெதிராக மாதாவருகலுற்றாள்
ஔவையார்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்

ஔவையார்பாதம் சுந்தரியாள் பணிவது.

தோகைநல்லாள்சுந்தரியும் தோழிமார்தன்னுடனே
தண்டிகைதானிறங்கி தார்குழலும்ஓடிவந்து
மாமிசரணமென்று வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்

ஔவைமனமகிழ்ந்து அணைத்தெடுத்துமுகந்துகொண்டு
வாயாரவாழ்த்தி மடத்தருகேகொண்டுசென்று
அன்னங்கறிகாய் அடைவாகவேசமைத்து
மக்களுக்கும்மங்கையற்கும் வரிசையசனமிட்டு
வெள்ளிலைகற்பூரம் மிருந்தக்கால்சுண்டையுடன்
அள்ளியவர்க்களித்து ஔவையருமப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்ருள்

ஔவையார் வழிவிட்டனுப்புவது.

அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைநன்னுடர்
ஔவைவனங்கடந்து அப்புறமேவருகலுற்ருர்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நற்பொழில்கள்தான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மருக்கொழுந்துதோப்புவிட்டு

வீரகெங்காளண்டை தொந்திசெட்டி வருவது.

வீரகெங்காள்பட்டணத்தே விருப்பமுடன்வந்தார்கள்
மூந்திபோய்தொந்திசெட்டி மூருகுழலைதெண்டனிட்டு
மணம்செய்துவாளபிமன் மங்கைநல்லாள்சுந்தரியை
அண்ணமாரிப்போ அழைத்துவந்தார்பாருமென்ருன்
மைந்தனுரைக்கலுமே மாதாவும்எதுரைப்பாள்
பாங்கியரைச்சேரழைத்து பைங்கொடியும்கூறுவாள்

வீரகெங்காள் சொல்வது.

வீட்டைமெழுகி விநாயகக்கோலமிட்டு
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிதான்கரைத்து கடுகத்தெளியுமென்ருள்
ஆலாத்திபெண்களொரு ஆயிரம்பேர்வாங்களென்ருள்
மைந்தர்க்கெதிராக மங்கையரும்போகவென்று

வீரகெங்காள் மைந்தர்களண்டை வருவது.

பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியும்எதிர்நடந்தாள்
மாதாவருகிறதை கண்டந்தமன்னவர்கள்
ஆனைவிட்டுதானிறங்கி அரசமக்கள்மூவரும்

சூழவலம்வந்து சுற்றிவந்துதாயாரை
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
பைங்கொடியாள்சுந்தரியும் பல்லக்குவிட்டிறங்கி
அத்தையாள்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்தாள் மாதாவும்வீரகெங்காள்
ஊர்க்கோலம்செய்யவே உத்தமியாள்தானினைந்து
மைந்தன்தொந்திசெட்டியுடன் மாதாவுரைத்தாளே
அப்போதுதொந்திசெட்டி அரண்மனையினுட்புகுந்து
உக்ராணம்போய்புகுந்து ஒருபெட்டிதான்திறந்து [தான்
எண்ணெய்கொண்டுவாருமென ஏழாயிரம்பொன்கொடுத்
பாணவகைகொண்டுவரப் பதிங்கலப்பொன்னளந்தான்
கேளிக்கைகொண்டுவர கொடுத்தான்திரவியத்தை

ஊர்வலம் வருவது.

பல்லக்குமேல்சிலபேர் படைமன்னரேறிவர
வீதியலங்கரித்து விளக்கேற்றியெத்திசையும்
ஆயன்மகள்சுந்தரியும் ஆனபொன்தண்டிகைமேல்
வேந்தர்பெருமாளும் வீதிபவனிவந்தார்
வெண்சாமரம்வீச வெள்ளைக்குடைகவிய
செட்டித்தெருகடந்து சீர்கருணர்வீதிபுக்கி
ராஜநெடுந்தெருவே நடந்தார்கள்மன்னவர்கள்
பாணமுழங்கிவர பைங்கொடிமாராடிவர
யானைகுதிரையேறி ராஜாக்கள்வீதிவந்தார்
பார்த்தன்மகனும் பாரளந்தார்தன்மகளும்
காளையரவானும் கடோர்க்கஜன்தன்னுடனே
ஊரைவலமாக ஊர்க்கோலம்வந்தார்கள்
கண்டாளேவீரகெங்காள் கண்கள்களிகூற
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் அபிமனுக்கும்சுந்தரிக்கும்
அப்படியேதாதியர்கள் அன்பாயெழுந்திருந்து
முத்தாலேஆலாத்தி மூப்பியர்கள்கொண்டுசென்று
திருஷ்டிகழித்தார்கள் சீராயிருவருக்கும்
அபிமனும்சுந்தரியும் அம்பொன்மணிகைப்பிடித்து
மாளிகையினுட்புகுந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்

அபிமன்னன் மணக்கோலத்தோடு
வீரகெங்காளிடம் வந்தது.

பந்தலிலேவந்துநின்று பாரமுடிமன்னவனும்
அரசாணிமுன்பாக அபிமனும்சுந்தரியும்
மணைமேலேஉட்கார்ந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்
ஆனதொருவேதியர்கள் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
அபிமனுஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அரசாணிசுத்திவந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
பாலிகைப்பாய்மீதில் பரிந்தேயுட்கார்ந்தார்கள்
பாலும்பழமும் பனிவெள்ளைசர்க்கரையும்
கூட்டிக்குழப்பி கொடுத்தார்கள்தாதியர்கள்
வாங்கியமுதுண்டார் வாளபிமன்சுந்தரியும்
ஊர்கோலம்வந்து உள்ளூரார்மொய்யெழுதி
பாக்கிலையும்வாங்கிப் பரிமளமுமேற்பூசி
அன்னங்கரிகாய் அடவாகவேயளித்து
உண்டெழுந்துபோனபின்பு உத்தமர்கள்வீரியர்கள்
வாளபிமன்தேவியுடன் மகிழ்ந்திருந்தானங்கொருநாள்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரவான்கடோர்க்கஜனும் அபிமருந்தானெழுந்து
ஆச்சிநல்லவீரகெங்காள் ஆதீனத்தின்சேரநின்று
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்ததொரு மக்களைசென்றெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டாள்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேங்கள்விண்ணப்பம்
ஆச்சிசுபத்திரை அபிமரைத்தேடியேதான்
அனேகநாள்ஆகுதுகா ணயன்பதிக்குவந்து
விடைதாருமாச்சியென்று விடுதிக்குப்போகவென்றான்

வீரகெங்காள் சொல்வது.

சிரித்துமனமகிழ்ந்து செட்டிமகள்வீரகெங்காள்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
போசனசாலையிலே பொற்கொடியும்போய்புகுந்தாள்
மக்கள்மருமகட்கும் வரிசைப்படியாக
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்தளிகைப் போதமிகப்படைந்து

அசனமுண்டபிற்பாடு அள்ளியிலைப்பாக்குமிட்டு
மருமகள்சுந்தரிக்கு வரிசைபணிதியுடன்
தோழிமாராயிரஞ் சுந்தரிக்குத்தான்கொடுத்து
மைந்தனபிமருக்கு வரிசைப்பணிதியுடன்
யானைகுதிரையுடன் அடியார்களாயிரமும்
வேண்டும்படிகொடுத்து வீரகெங்காளப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்ருள்
அங்கேவிடைபெற்று அலைகெங்கைநன்னுடர்
இரவும்பகலும் இளைப்பாறிவழிநடந்தார்
இளைப்பாறிவழிநடந்தார் இரவும்பகலாக
நடந்தார்களப்பொழுது நாககன்னிபட்டணத்தில்
நாடுகடந்து நகரும்பலகடந்து
காடுகடந்து கடுகவழிநடந்து
கானகத்தைவிட்டு கடுகெனவேவாருர்கள்
நாககன்னிவீற்றிருக்கும் நல்லதொருபட்டணத்தே
பாதாளலோகத் தடவரையில்வந்துநின்ருர்
காளையரவானும் கடுகியேமுன்னேடி
முன்னலேயோடி முகத்தெதிரில்வந்துநின்று
சுத்தியேவந்துநின்று சுறுக்காகத்தெண்டனிட்டு
அன்னையார்பாதத்தில் அரவானும்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபோது திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
அபிமன்கடோர்க்கஜனும் அன்பானதொந்திசெட்டி
சுந்தரியாள்தானுஞ் சுறுக்காகவந்தாள்காண்
வந்தாரிதோபாரும் மாதாவேயெனமொழிந்தான்
மக்கள்வரும்சேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
பாங்கியரைசேரழைத்து பைங்கொடியும்கூறுவாள்
வீடுமெழுகி வியநாகக்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிகொண்டுவந்து கரைத்துத்தெளியுமென்ருள்
குத்துவிளக்கெங்கும் கொழுந்துபடவேற்றுமென்ருள்
மாணிக்கத்தீபங்கள் வையுமென்ருளெத்திசையும்
இரத்தினக்கம்பளியை எத்திசையும்போடுமென்ருள்
ஆலாத்தியேற்றுமென்ருள் ஆயிரம்பெண்கள்தன்னை
மாதாவும்நாககன்னி மைந்தர்க்கெதிராக
பாதாளலோகம்விட்டு பார்த்தனுடதேவியரும்
பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியுந்தான்வருவாள்
மாதாவரவுதனை மன்னவர்கள்கண்டுகொண்டு

யானைகுதிரை அரசமக்கள்விட்டிழிந்து
மாதாவுக்கெதிராக மன்னவர்கள்வந்துநின்று
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாரியெடுத்தணைத்தாள்
ஆயன்மகளாரும் அன்பானசுந்தரியும்
பல்லக்கைவிட்டிழிந்து பார்த்தன்மருமகளும்
அத்தையார்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மாமிசரணமென்று வணங்கினாள்சுந்தரியும்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாழ்வீர்வளருவீர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
சீமையையாளுகைக்கு செல்வரைப்பெற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மார்பி
மாணிக்கஆலாத்தி மங்கையர்கள்காட்டினார்
பாதாளலோகத் தடவரையினுட்புகுந்து
மாளிகையில்கொண்டுசென்று மைந்தனையும்சுந்தரியும்
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்கும்சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்கும்சுந்தரிக்கும் வாரியேசேஷைமிட்டாள்
அபிமரையும்சுந்தரியும் அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் கொடுத்தாளேபைங்கொடியும்
அபிமருடசேனைக் கமுதுபடிகொடுத்து
நெய்பால்தயிருடனே நேரிழையாள்கொடுத்து
மைந்தனைச்சேரஅழைத்து மாயன்மகளுடனே
அமுதுண்ணும்மண்டபத்தே ஆரிழையும்போய்புகுந்தா
பொன்போல்சிறுபருப்பும் புத்துருக்குநெய்பாலும் [ள்
பச்சடியும்துவையலும் பழவரிசைபோஜனமும்
மக்களுடனாக மாதாவும் அசனமுண்டு
வெற்றிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியருந்தி
சந்தனங்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அபிமரெழுந்திருந்து ஆச்சிக்குப்போய்பணிந்து
ஆச்சியரே நீர்கேளும் அடியேன்தன்விண்ணப்பம்
மாதாசுபத்திரையும் வழிபார்த்திருப்பாள்காண்
தேடித்திகைப்பாள்காண் திருமாலுடன்பிறந்தாள்
சொல்லாமல்வந்துவிட்டேன் தோகையரேயிப்பொழுது
வாழ்த்திவிடை தாருமம்மா மாதாவேஎந்தனுக்கு

அப்படியேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பி
மைந்தரபிமருக்கும் மருமகள்சுந்தரிக்கும்
பாரப்பணிதிகளும் பாங்கிமார் ஆயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைகளும் ஆயிரம்பேர் தாதிகளும்
சீதனமாகக் கொடுத்தாள் திருவனையும்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்துமங்கைநல்லாள்
அமுதுண்ணும்மண்டபத்தே ஆரிழையும்போய்புகுந்து
முப்பழமும்பாலும் முடுகுபலாப்பழமும்
வாழைப்பழமும் மதுரமுள்ளமாம்பழமும்
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
சந்தனமுங்குங்குமமும் சாந்துபரிமளமும்
மன்னர்பெருமாளே வாழ்வீரெனவளித்து
மருமகள்சுந்தரியை வாழ்வாயெனவளித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்ருள்
மகனை அரவான் மங்கையரும்தானழைத்து
அபிமனைக்கொண்டுபோய் ஆச்சிகையிலொப்புவித்து
ஐந்தாருநாளிருந்து அப்பா நீவாருமென்ருள்
மன்னவரும்சேனையுடன் வாகனங்கள் தானேறி
பாதாளலோகத் தடவரையைவிட்டகன்று
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
கொல்லிமலைகடந்து குடகுமலைதான்கடந்து
காறுதோப்புகளும் கமுகுவனங்கடந்து
கமலவல்லியாளிருக்கும் கதலிவனம்புகுந்தார்
முந்திகடோர்க்கஜனும் முடிகியேயோடிவந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
கமலவல்லி தானிருக்கும் கனகமணிமண்டபத்தே
மாதாவுக்கேற்ற மலர் தூவிதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடோர்க்கஜனே துரைப்பான்
அபிமனும்சுந்தரியும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
சேனைத்திரளுடனே சென்ருர்மணம்பொருந்தி
நம்முடையவனமருகே வந்தார்காணுச்சியரே
மைந்தர்வருஞ்சேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
ஆயிரம்பேர்ராட்சதரை அனுப்பினுள்எதிராக
அழைத்தோடிவாங்களென்று அனுப்பினுளப்பொழுது
அப்படியேவந்தார்க ளாயிரம்பேர்ராட்சதரும்
எதிராகவந்து யெழுந்திருங்கோளென்ருரே

அப்படியேதானெழுந்து அனைவோரும்வந்தார்கள்
தாயார்கமலகன்னி சதிரிலேதானிருந்தாள்
ஆனைவிட்டுதானிறங்கி அபிமன்னராசாவும்
நல்லரவான்தொந்திசெட்டி நாலுபேர்தங்களுடன்
அம்மாளைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளையை சீராயெடுத்தணைத்து
இருக்கச்சிங்காதனங்க ளிட்டாளெதிராக
ஆயன்மகளாரும் அழகுதண்டிதானிறங்கி
மாமிசரணமென்று மலர்தூவிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் பசுந்தேனும்சர்க்கரையும்
கூடக்கலந்து கொடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
போசனநற்கரியும் போட்டுண்டாள் அப்பொழுது
கல்யாணகாரியங்கள் காட்சிகளுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானே நல்லரவான்
அவ்விசேஷங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
நகைத்துதலையசைத்து நன்றாச்சுதென்றாளே

அரவான் சொல்வது.

துரியோதனனுடனே சேரப்பிறந்தார்கள்
குருடனுடபுத்திரர்கள் கொற்றவர்களெல்லோரை
பாலனபிமனுமே பந்தியாய்க்கட்டிவைத்தான்
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமைவைத்துதலைசிரைத்து
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
பார்த்திருக்கமங்கிலியம் தரிப்பித்தோம்மாதாவே
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாம லுரைத்தானரவானும்

கமலகன்னி சொல்வது.

கேட்டாள்கமலகன்னி கிருபையுடன்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்தாள்கமலகன்னி [து
அப்போ-பொழுதுவிடியவே பொற்கொடியுந்தானெழுந்
பதினாயிரங்கோடி பத்துலட்சம்ராட்சதரை
உடனழைத்துதம்பியை ஊர்கோலம்காட்டுமென்றாள்

கடோற்கஜனைத்தானழைத்து காரியத்தைப்பாருமென்று
அப்படியே நல்லதென்று அரவான்கடோற்கஜனும் [ள்
பந்தங்கொளுத்துமென்றார் பட்டணங்கள்சுத்திவர
தீவட்டிகொளுத்துமென்றார் தெருவெங்கும்சுத்திவர
கோட்டைத்திரள்மேளம் கோடையிடிபோலே
கொண்டுவந்தாராலவட்டங் கோடானகோடியுண்டு
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பேரும்ராணுவமும்
சேனைபரிகலமும் சேர்ந்துவந்தாராணுவமும்
எல்லோருங்கூடி இயல்கோலம்வந்தார்கள்

அபிமன்னனும் சுந்தரியும் அரண்மனைக்கு வருவது.

மாப்பிளையும்பெண்ணும் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
ஆட்சியுடன்வந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
மாப்பிளையும்பெண்ணும் வந்திருந்தார்மாளிகையில்
கமலகன்னிபட்டணத்தில் கனத்ததொருராட்சதரும்
சேசைகளிட்டபின்பு திருவிளக்குமுன்னேவைத்து
மோகமுடன்ராட்சதர்கள் மொய்வரிசையிட்டார்கள்
பாக்குடனேவெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான்வழங்கி
ஆர்க்கமுடன்தான்கொடுத்து அனுப்பினள்கமலகன்னி
மாப்பிளையும்பெண்ணும் மணவரையைவிட்டிறங்கி

அபிமன்னனுக்கும் சுந்தரிக்கும் பலதானமிடுவது.

கோப்புடனேபால்பழமும் குடித்தாரிருவருமே
நேர்ப்புடன்இராத்திரிக்கு நித்திரைகள்செய்தார்கள்
அபிமனும்சுந்தரியும் அங்கொருநாள்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்நாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
ஆச்சிமுகம்நோக்கி அபிமன்னன்கூறுவான்
ஆச்சி நீர்கேளீர் அடியேன்தன்விண்ணப்பம்
மாயன்சகோதரியாள் மாதாசுபத்திரையும்
மாயன்பதிக்குயென்னை வழிநோக்கிப்போகாமல்
மறையோன்வசமாக மாதாவும்ஒப்பிவைத்தாள்
அங்கிருந்தபடியே அடியேனும்வந்துவிட்டேன்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அலைந்தெங்குந்தேடுவாள்காண்
என்னையனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
நல்லதுயென்றேசொல்லி நகைத்தேகமலகன்னி

கமலகன்னி சுந்தரிக்குச் சீதனங்கொடுப்பது.

தாதிகளாயிரமும் தங்கப்பொன்பெட்டிகளும்
மாணிக்கச்சேலை மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு
சீதனமாகத் திரளுடனே தான்கொடுத்து
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே அன்பாகயிட்டுவந்து
பாலுடனேதேனும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
புத்துருக்குநெய்வார்த்து போசனமுந்தான்படைத்தாள்
அரவான்கடோர்க்கஜனே அண்டையிலேதானழைத்து
என்-தங்கைசுபத்திரையாள் தானிருக்கும்பட்டணத்தே
கொண்டுபோய் நீங்கள்விட்டு குறிப்பெல்லாந்தானுரைத்
சென்றுபுகுந்து சுபத்திரைக்குதெண்டனிட்டு [து
கல்யாணபேச்சுகளை காரியமாய்த்தானுரைத்து
ஊர்கோலம்வந்து உறன்முறைக்குப்பாக்குவைத்து
ஐந்தாறுநாளிருந்து அப்பா நீவாருமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றார் அரவான்கடோற்கஜனும்
நல்லரவான்கடோற்கஜனும் நற்பாலன்தொந்திசெட்டி
நான்குபேர்சுந்தரியும் நாயகியைச்சுத்திவந்து
ஏகமாய்சுத்திவந்து இருபாதம்தெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாதுகமலகன்னி
கோடையிடிபோலே குமுறுதேமேளசத்தம்
அட்டதிக்குந்தானதிர ஆகாயந்தானதிர
பட்டத்துயானையின்மேலேறினான்பாலனுமே
சுந்தரியும்தண்டிகைமேலேறிவெளியேவந்தாள்

நால்வருஞ் சுந்தரியும் நாட்டிற்குவருவது.

நடந்துதேபாளையங்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
ஆனைகுந்திநாடி அப்போபயணமிட்டார்
காடுகடந்து கடிகிவனங்கடந்து
மேடுகடந்து மெள்ளனவேவாரார்கள்
மலைதோப்புதான்கடந்து மன்னவர்கள்வாரார்கள்
குன்றுபருவதங்கள் தான்கடந்தார்மன்னவர்கள்
கோயில்குளங்கடந்து கொற்றவர்கள்வாரார்கள்
வல்லரக்கன்வாழ்ந்த வனத்தருகேவந்துநின்றார்

அபிமன்னன் சொல்வது.

அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
கண்டாயோ அண்ணே கரியமலைபோலே
அம்மானைக்கொன்றவிடம் அனைவர்க்குந்தான்காட்டி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறமேதானடந்தார்
காளிவனத்தருகே கனவீரர்வந்துநின்றார்
காளியைக்கண்டு கனமானதெண்டனிட்டார்
சுந்தரியாளப்போ சுறுக்காகத்தெண்டனிட்டாள்
பூசைகள்பண்ணினார்கள் பொற்கொடிக்குமப்பொழுது
அருச்சுனனாராயுதத்தை அம்மைகையிலொப்பிவைத்து
காளிவனத்தைவிட்டு கனவீரர்வாரார்கள்
அம்பைக்கரைமேலே அல்லோரும்வந்துநின்றார்

ஆனைகுந்தியில் நடக்குஞ்சிறப்பு.

இப்படியாயிங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
இனி-ஆனைகுந்திபட்டணத்து அதிசயத்தைநீர்கேளீர்
மாயன்சகோதரியாள் வாழ்விஜயன்தேவியவள்
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணாள்சுபத்திரையும்
பலராமருடன்பிறந்த பத்தினியாள்சுபத்திரையும்
மகனைப்பிரிந்தழுதல் மங்கைநல்லாள்சுபத்திரையும்
பிள்ளைபோனநாள்முதலாய் போசனமும்வேண்டாமல்
அன்னநடையாள் அழுகைதொழிலாகி
எட்டுநாளாச்சுதே என்மகனைக்காணேமே
பகையாளிசேனையிலே பார்த்தன்மகன்போய்புகுந்தால்
எதிராளிசேனையிலே என்மகனும்போய்புகுந்தால்
வாள்மாற்றிபோரெதிர்க்க மன்னன் துணையுமில்லை
அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல ஆருமில்லையண்டையிலே
பண்டுபகையாளிமகன் யென்பானேதாயாதி
கொல்வாரேபாவிகள் குழந்தையென்றும்பாராமல்
அறியாதபாலனென்று அஞ்சாமல்கொல்வார்கள்
குழந்தையென்றுபாராமல் கொல்லத்துணிவார்கள்
அறியாதபாலகனை அவர்களென்னசெய்தாரோ
என்செய்வேன்வாளபிமா எழில்விஜயன்தன்மகனே
காணும்படியிலையோ காவலர்கள்வீரியனே
பார்க்கும்படியிலையோ பார்த்தன்மகனாரே

என்றைக்குக்காண்பே னினிய அபிமர்தனை
மகனை இழந்து நான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
உன்னையிழந்து உயிருடனே நிற்பேனே
அக்கினியைக்கண்ட அரக்கதுபோல்தானுருகி
வெயில்தனைக்கண்ட மெழுகதுபோல்தானுருகி
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாகி
கண்டவிடமெல்லாம் காளையபிமாவென்று
அபிமருடனிருக்கும் ஆயிரம்தோழர்களை
அந்தப்-பிள்ளைகளைக்கட்டி புலம்பிஅழுதுகொண்டு
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

தூதன் வருவது.

பம்பைநதிக்கரையில் பார்வேந்தர்தாமிருந்து
ஒரு-தூதனைத்தானும் துரிதமுடனழைத்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமர்வந்தசேதியைத்தான்
சொல்லுமென்றுசொல்லி சுறுக்காகத்தூதுவிட்டார்
அப்படியே நல்லதென்று ஆனதொருதூதனுமே
தூதுவனுமோடிச் சொன்னான்சுபத்திரைக்கு
கேட்டாள்சுபத்திரையும் கிரீடிமகன்வந்தசேதி
சந்தோஷமாகியே சதிராகவப்பொழுது
பந்தலலங்கரித்துப் பரிவாகயெத்திசையும்
மணக்கோலந்தான்வரவே மங்கைநல்லாள்செய்தாளே
ஆலாத்திதான்கரைத்து அடைவாகவைத்திடுவாள்
இப்படியாக இவளிருக்கும்வேளையிலே

அபிமன்னன் அரண்மனைசேர்ந்தது.

அங்கேயபிமனு மன்பானசுந்தரியும்
அரவான்கடோற்கஜனும் ஆனதம்பிநால்வருமே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அடைவாகவந்தமர்ந்தார்
சாம்புவனுமப்பொழுது சாட்டிப்பறையறைந்தான்
அபிமர்வந்தாரென்று அறைந்தான்பறையோசை
சுபத்திரையாள்கேட்டு சொகுசாய்மனமகிழ்ந்தாள்
பட்டணத்துள்ளோரெல்லாம் கேட்டுமனமகிழ்ந்தார்
ஆலாத்திகாட்டினாள் அபிமருக்கும்சுந்தரிக்கும்

ஆலாத்திகாட்டியபின் அழகியசீர்பந்தலிலே
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்கும்சுந்தரிக்கும்
சேஷைஅரிசியிட்டு திசைமன்னரெல்லோரும்
காப்புகளைந்து களித்துடனேசேஷையிட்டு
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுத்திவந்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமனுந்தெண்டனிட்டான்
கண்ணில்லாளந்தனுக்கு கண்வந்ததென்றுசொல்லி
கட்டியெடுத்தணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அத்தையாள்பாதம் அடிபணிந்தாள்சுந்தரியும்
மாயன்மகளாரும் மாமிசரணமென்றாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
சமர்த்தும்பெருமையுந் தாங்கிற்றேயுந்தனுக்கு
இட்டசபதம் ஈடேறவேமுடித்தாய்
என்று-வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து வரிசையுடனுதரித்தாள்
அப்போ-அரவான்கடோற்கஜனு மானதொந்திசெட்டிய
மாதாசுபத்திரைக்கு வணங்கியேதெண்டனிட்டார் [ரும்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடியறுப்பீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் போர்விஜயன்பேரிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
வாருங்கோள்தம்பியென்று மாளிகையிற்கொண்டுசென்று
பொரித்தபொரிக்கறியும் புத்துருக்குநெய்த்தளியும்
வந்தமனிதருக்கும் மாதுநல்லாள்சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்குமிட்டு மாதாஅமுதுமுண்டாள்

நால்வருஞ் சொல்வது.

அன்னநடையாளே அன்னையரேநீர்கேளீர்
வன்னக்குயிலாளே மாதாவிடைதாரும்
ஆச்சிமார்தேடாமுன் அனுப்புமம்மாயெங்களையே
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சிசுபத்திரையும்
அடிசல்சமையுமென்று ளானந்தவாழ்மார்பி
ஆக்கியடிக்கினு ராறுயிரம்தோழிமார்
தோழிமாரோடிவந்து சுபத்திரைக்குத்தெண்டனிட்டு
அடிசல்சமைத்துவத்தோ மாச்சியெனப்பணிந்தார்
மக்களைச்சேரழைத்து மாதாஅமுதுமிட்டாள்
அமுதுண்டபிற்பாடு ஆரிழைமாரோடிவந்து

கைக்கு நீர்வார்த்தார்கள் கலசத்திளமுலையாள்
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
மக்களே நீங்களிப்போ மாளிகைக்குப்போய்வாரும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றான்
அபிமன்னரோடிவந்து அண்ணர்களைத்தெண்டனிட்டா
தெண்டனிட்ட தம்பியரை தீவிரமாய்த்தானெடுத்து [ன்
வாயாரவாழ்த்தினார் மன்னர்கள்மூவருமாய்
கொம்பனையாள்சுந்தரியும் கொழுநற்குத்தெண்டனிட்டா
புத்திமதியுரைத்து பொற்கொடியை நில்லுமென்றார் [ள்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைநன்னாடர்
காடுகடந்து கடுகெனவேவாரார்கள்
தங்கள் தங்கள்வீட்டகத்தே தார்வேந்தர்போய்ச்சேர்ந்தார்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அபிமனும்சுந்தரியும்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தி லாயனருளாலே
ஆயனருளாலே அழகாகவாழ்ந்திருந்தார்
அபிமன்னன்மாலைதனை அன்பாகவச்சிலிட்டு
புவிமன்னரெல்லாரும் போதமிகப்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவொன்றும்நேராமல்
இக்கதையைக்கற்றவர்க ளின்பமுடன்வாழி
ஆதிபரமசிவ னடியார்மிகவாழி
சோதிதிருமால் தொல்லுலகிலேவாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீச்சுரனார்

வாழி விருத்தம்.

மன்னவர்வாழிவாழி மறையவர்தானும்வாழி
தென்னவர்வாழிவாழி சிவனடியார்கள்வாழி
மன்னவர்வாழிவாழி மாதுசுந்தரியும்வாழி
உன்னிதஞ்செய்யுமாயோ னுறுபதம்வாழிவாழி.

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

முற்றிற்று.

திருமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1927.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடற்றிரட்டு

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[730 பக்கம்: ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப்படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 4]

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபராகிய சிவபெருமானது பரிபூரண திருவருட்பிரகாசப் பரம புருஷராகியும், அறுபான் மும்மை நாயன்மாருளொருவராகிய திருமூலநாயனுர் பரம்பரையில் அவதரித்து மௌனதேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவராகியும், எண்ணிறந்த வடமொழித் தென்மொழிச் சாத்திரங்களில் வல்லவராகியும், சிவஞானபோதச் செல்வராகியும், அனுதி முத்தனுகிய முதல்வன் அநாதியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாகமங்களின் சாரமாக விளங்கும் ஞானசாத்திரங்களின் அருங்கருத்தினையே தோத்திரமாக்கிச் சிவஞானத் தபோதனர்களாகிய சமய குரவர்களையும், அத்துவிதமெய்கண்டார் முதலிய சந்தான குரவர்களையும் வாய்நிரம்பத் துதித்த திருவருட்பெருஞ் செல்வருமாகிய **தாயுமானசுவாமிகள்** தமது சுவாநுபூதியினிற் பிறந்த அற்புத சின்மய மதுரமான செம்பாடற்றிரட்டினுக்கு அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை **தாயுமானுர்** உண்மை கருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. **தாயுமான சுவாமிகள்** வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபாவமுடையவராதலால் அவருடைய உண்மைக்கருத்து ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்கும்படி, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவிதவான் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் **பூவை கலியாண சுந்தர முதலியாரால்** பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடதக் கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞானசாத்திரங்களினிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதுவரையில் தாயுமானுருடைய் பாடலுரையைப்படித்த அறிஞர் இந்த மெய்கண்ட விருத்தியுரையையும் படிப்பார்களானுல் மற்றவுரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்,

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,
20, வைத்தியநாதமுதலி தெருவு, சென்னை.